

Jókai Villától a Gyógyfürdőig

VÁROSVEZETÉS ÉRTÉKELÉSE,

**EZZEL KAPCSOLATOS PROBLÉMÁK
VIZSGÁLATA**

EGY POLGÁR ÁLTAL

SIÓFOKON

Szerkesztette:

Dr. Léhmann György

2006. január

*szimfóniát, és utána nekiül
szélhámos vagy degenerált.”*

(Loos)

2

*„Aki meghallgatja a IX.
tapétamintát rajzolni, az*

**„A huszadik század elején is az írók,
költők**

**többsége a hatalom kedvében járt,
mivel jól**

**akart élni. Ellenben volt egy Ady
Endre,**

aki a hatalom pofájába vágta azt,

hogyan milyenek, hogyan viselkednek.

**Mindenkor tudta azt, hogy semmi
változást**

**nem ér el írásaival, de arra
mindenképpen**

szüksége volt, hogy a hatalom valódi

viselkedését, magatartását a világnak

megmutassa."

(Réz Pál irodalomtörténész előadásából)

Tartalomjegyzék

KORRUPCIÓ ELLENI ÁLLAMOK CSOPORTJÁHOZ kérelem (magyar nyelven) 4. old.

I. **Siófoki Jókai-villa megszerzésének körülményeiről**
5. old.

II. **Siófoki Víztorony felső szintjén tervezett kávézóról**
14. old.

III. **Nagyberényi gyógyvíznek siófoki felhasználhatóságáról**
17. old.

IV. **Holland Kemping megszerzésének és zálogosításának körülményeiről** 36. old.

V. **Lakásnak álcázott balatonparti üdülőingatlanok lakáshitel ügyleteiről** 53. old.

VI. **Vízdíjnak tisztességtelen, lakosságot sújtó megállapításáról és okairól** 61. old.

VII. **Nagypaneles magyarországi lakóépületeknek állékonysági problémáiról** 80. old.

VIII. **Vízdíjnak törvénytelen megállapításához vezető szolgáltatói magatartásról** 89. old.

IX. **Önkormányzati pénzből frakciók által szerkesztett önkormányzati újságról** 102. old.

- X. **Vásárcsarnoknak bérletbe adása a képviselő leánya által ügyvezetett cégnek** 106. old.
- XI. **Vízmérőknek többletméréséről az elfogyasztott vízmennyiséghez képest** 115. old.
- XII. **Aranyparti Szállodák előtti parti sétány közhasználatának megszüntetéséről** 121. old
- XIII. **Alkotmánysértő alapdíjakról a víz és szemétszállítási szolgáltatásoknál** 129. old
- XIV. **A hulladékkezelő Zöldfok Rt. 44,8 %-os „üzletrészenek” értékesítéséről** 152. old
- XV. **Ságvári Polgármestereknek lakótelkekké alakítható földszerzéseiről** 172. old
- XVI. **Építési beruházások közbeszerzési eljárásairól Siófokon** 194. old
- XVII. **Zárszó helyett** 201. old
- KORRUPCIÓ ELLENI ÁLLAMOK CSOPORTJÁHOZ kérelem** (angol nyelven) 213. old

=====

KORRUPCIÓ ELLENI ÁLLAMOK CSOPORTJA

- G R E C O - Igazgatóságának - Strasbourg -
Tisztelt Igazgatóság!

Európa Tanács Miniszteri Bizottsága 7. számú, - **„Felhatalmazás a GRECO felállításáról szóló kibővített részleges megállapodás létrehozására”** című - határozatában irt azon határozati megállapítások tudomásul vételével, hogy

„a korrupció jelentős fenyegetést jelent a jog uralmára, a demokráciára, az emberi jogokra, a tisztességre és a szociális igazságra, akadályozza a gazdasági fejlődést és veszélyezteti a társadalom demokratikus intézményeinek, valamint morális alapjainak stabilitását”

„a korrupció elleni küzdelemben a sikeres stratégia az államok komoly kötelezettségvállalását jelenti még, hogy egyesítsék erőfeszítéseiket, megosszák tapasztalataikat, és közös akciókat bonyolítsanak le”

„a közfigyelem felkeltése és az etikai értékek támogatás hatékony eszköze a korrupció megelőzésének”

kölcsönös értékelés és nyomásgyakorlás eszközével a GRECO képes lesz rugalmas és hatékony módon követni az irányelvek megtartását, valamint az Európa Tanács által

a korrupció elleni küzdelem területén elfogadott egyéb nemzetközi eszközök végrehajtását”,
tudva azt, hogy a GRECO statútuma 1 cikke szerint a
„GRECO” célja, hogy az e területen tett kötelezettségvállalásainak megfelelően fejlessze tagjainak eszköztárát a korrupció elleni küzdelemben, egy kölcsönös értékelésen és egyenlő nyomásgyakorláson alapuló dinamikus eljárás segítségével”
10. cikke szerint

„1./ A 2. Cikknek megfelelően a GRECO minden tagja vonatkozásában értékelő eljárást folytat le.

2./ Az értékelés szakaszokra osztható. Egy értékelési szakasz a GRECO által meghatározott ideig tart, melynek során a tagok tekintetében le kell folytatni az értékelési eljárást arra vonatkozólag, hogy az irányelvekben vagy az egyéb nemzetközi jogi eszközökben megtalálható rendelkezések közül kiválasztottaknak a tagok mennyiben tesznek eleget.

3./ Minden szakasz elején a GRECO kiválasztja azokat a rendelkezéseket, melyekre az adott értékelési eljárás alapszik.”

13. cikke szerint

„1./ A GRECO utasíthatja az értékelő csoportot az adott tagállam meglátogatására abból a célból, hogy a jogszabályokra és a gyakorlatra vonatkozó további információkat szerezzen be, melyek hasznosak az értékelés szempontjából”

16. cikke szerint

„6./ A GRECO jelentése az értékelt tagja vonatkozó ajánlásokat tartalmazhat abból a célból, hogy az fejlessze a korrupció elleni küzdelem érdekében hazai jogalkotását és gyakorlatát. A GRECO felkéri az adott tagot, hogy tegyen jelentést az ezen ajánlások következtében tett intézkedésekről.”,

ismeretében annak, hogy az Országgyűlés 49/1999. (IV.3.) OGY határozatában irt

„3. Felhatalmazza a Kormányt, hogy az Európa tanács Miniszterek Bizottságának 24. Számú határozatát a korrupció elleni 20 irányelvről, illetve a 7. Számú határozatot a GRECO felállításához szükséges felhatalmazásról, továbbá a GRECO statútumát tegye közzé”

rendelet helyes értelmezés szerint Magyarország egyetértett a korrupció elleni 20 irányelvből az alábbi rendelkezések elfogadásával is:

1. irányelv: „Hatékony intézkedéseket tesz a korrupció megelőzésében és ebben a vonatkozásban felkelti a közvélemény figyelmét és támogatja az etikus magatartást.”

13. irányelv: „Biztosítja, hogy a közigazgatás felelősségi rendszere figyelembe veszi a közhivatalnokok korrumpálódásának következményeit.”

14. irányelv: „Átlátható közbiztosítási eljárást fogad el, amely támogatja a tisztességes

versenyt és elrémiszi a korrumpálókat.”

17. irányelv: „Biztosítja, hogy a polgári jog figyelembe veszi a korrupció elleni küzdelem szükségességét és így különösen hatékony kártérítést biztosít azoknak, akiknek jogait és érdekeit a korrupció károsította.”

18. irányelv: „Bátorítja a korrupció elleni küzdelem területén végzett kutatásokat.”,

attól a szándéktól vezérelve, hogy segítsék Magyarországon a korrupciós (közéleti erkölcsstelsenség) magatartásokkal sújtott polgárok életét jobbra fordítani, hazámnak így módon használják,

k é r e m

a Tisztelt Igazgatóságot arra, hogy az otthonomat jelentő Siófok, illetve ezzel szomszédos Ságvár településeken észlelt, rendkívül nagy számú és súlyos közéleti problémákról kellő ismerettel és elegendő tapasztalattal általam összeállított, ide mellékeltem iratom tartalmát vizsgálja meg, és indokoltsága esetén a hazámat érintő értékelő eljárásban illetve ezt követő intézkedések meghozatala során úgy vegye figyelembe, miként a fentiekben idézett statútum és irányelvek erre utalnak.

Tisztelettel:

Dr. Léhmann György 8600 Siófok Szűcs u. 1. sz. alatti lakos

kérelmező

(Magyarország)

(irataim angol nyelvű fordítását felhívásra pótlólag megküldöm!)

Nyílt levél Völgyi Lajos siófoki országgyűlési képviselőjelölt és önkormányzati képviselőtestületi tag részére

I. **Siófokon Jókai -villa** néven ismert a Batthyány u. 2. szám alatti 2224. m² területű telken lévő 800 m² hasznos alapterületű kétszintes kastély jellegű épület, melynek mindkét szintjén előtér és 11 szoba, valamint 2 WC helység található az emeleti szinten kialakított terasszal és erkéllyel együtt. 1996. év végén az újságok **„Elvarázsolt kastélyok”** és **„Lezongorózott Jókai-villa”** című írásokban **kis Tocsik ügynek nevezték ennek az ingatlannak akkori eladásának körülményeit a nyilvánvalóan korrupciós magatartások jellegére tekintettel.**

Véleményem szerint ez volt az az ügy, mely után a siófokiak természetesnek veszik azt, hogy az a világ rendje, hogy akiből önkormányzati képviselő lesz, az elsősorban a saját családja, vagy barátja érdekében tevékenykedik az önkormányzati vagyonnal ott, ahol erre akár a legkisebb lehetősége is nyílik. Ezért, ennek az ügynek tisztázása végett, 2002. év elején peres út igénybevételeivel, a Jókai -villa korrupciós értékesítése miatt a Siófoki Önkormányzati vagyonban bekövetkezett károk rendezése iránt az Önkormányzati igény érvényesítésével, az igények egy részének elévülésétől is tartva, nem késlekedhettem.

Azt mindenképpen furcsálltam, hogy az addig eltelt évek alatt a jogi apparátussal is rendelkező Siófoki Önkormányzat miért nem szánta el magát erre a perre, hiszen 1997. május 9-én a Magyar Televízió Ablak műsorának végén egy jogi szakértőt is meghallgattak az üggyel kapcsolatosan, és akkor az már előttem elmondta, hogy

„jóerkölcsbe ütköző szerződésről van szó a Jókai-villa eladásával kapcsolatosan”,

majd a riporter hozzáfűzte egy peres eljárást sugallva ehhez azt, hogy **„Adtunk egy tippet az Önkormányzatnak”,** illetve azt is furcsálltam, hogy miért mondta egy 1996. december 20-i újságcikk szerint Siófok Polgármestere a következőket egy kérdésre válaszolva:

„az ügyben semmit nem érdemes tenni, mert magasabb körökből érkezett sugallat szerint a dolog már le van zongorázva”.

Mivel gondolhattam ezek után arra is, hogy az ilyen fajta peres ügyekben nem eléggé jártas jogászokat alkalmaz az Önkormányzat, kötelességemnek éreztem a perirat elkészítését, per megindítását. Az általam ilyen előzmények után indított pernek, az önkormányzati képviselők reagálásának ismertetése előtt érdemes és tanulságos összefoglalni a siófoki korrupciós ügyek zászlós hajójának tekinthető Jókai -villa eladás ténybeli körülményeit az alábbiak szerint.

Tulajdoni lap másolat szerint (**siófoki 6638. hrsz.**) ez az üdülőépület és udvar ingatlan-nyilvántartási megjelölésű ingatlan 1952-ben az 1952. évi 4. tvr. alapján került állami tulajdonba.

Biztos nem gondolnád, de azzal indokolta ez a jogszabály a házingatlanok állami tulajdonba vételét, hogy erre azért van szükség, mert a házak korábbi – 1952. év előtti – tulajdonosai **„a legszükségesebb felújítási munkálatokat sem végzik el.”** Én pedig a rablás törvényi tényállását ismerve egyszerűen 1952-ben elkövetett rablásnak tartom az ingyenes állami tulajdonba vételt.

Különbséget az 1952-es szerzésben, valamint abban, hogy a Siófoki Zeneiskolának 1995-ig helyet adó ugyanezen az ingatlan az önkormányzati vagyonból történt felújítása után az ingatlan kerítésének értékéért egy siófoki önkormányzati képviselőtestületi tag a képviselőtestületi határozatnak adatait felhasználva számára idegen részvénytársaság részére megszerezte, nem sokat látok. Egy kerítésnyi ár mindössze a különbség. Ugyanis nem hiszem azt, hogy nézeteltérés van közöttünk abban, hogy **a Siófoki Hajókikötőhöz vezető sétálóutcának sarkán lévő 600 n.öles telek a rajta lévő 800 m² területű, legnevezetesebb siófoki üdülőingatlannak – Jókai -villának – értéke 1995-ben is közelebb volt a 200 millió forinthez, mint a 100 millióhoz még akkor is, ha az önkormányzati képviselőnek közreműködése folytán az alföldi székhelyű részvénytársaság Áfá-val együtt fizetett érte 20,5 millió forint vételárat.**

És ha elfogadod azt, hogy az 1952-es államosítás egy intézményesített rablásnak mondható, úgy az is megállapítható, hogy egy kerítés ára híján ugyanazt az eredményt tanúsító magatartást a siófoki önkormányzat Képviselőtestületének egyik tagja közreműködésével követték el 1995-ben.

Két ingatlan-nyilvántartási széljegyzés is található az 1996. március 13-án készült tulajdoni lapon, éspedig az ingatlan korábbi tulajdonosának – Pannon Kft – kérelme felszámolási eljárás tényének bejegyzése iránt, illetve a Royal II. Sütőipari Rt. tulajdonjog bejegyzési kérelme.

A törvénytelen ségek egyik iránya ez ügyben a Pannon Kft-nek felszámolás ténye bejegyzése iránti kérelme mögötti adatokból adódik. Ugyanis a Pannon Kft. ellen soha nem volt felszámolási eljárás, a cégmásolata szerint végelszámolással szűnt meg a cég. Ezzel kapcsolatos probléma abból adódik, hogy mivel a Pannon Kft-nek a rendelkezésemre álló adatok szerint adóssága nem volt a végelszámolás idején, **a végelszámolónak nem volt törvényes lehetősége a Jókai -villát értékesíteni a cég megszűnése során a Legfelsőbb Bíróságnak 1993. évi 242. Számú döntvénye figyelembe vételével.** A helyes eljárás ilyenkor az, hogy a végelszámolással megszűnt társaságnak társasági vagyonát a végelszámolónak a tagok között üzletrészeik

arányában fel kell osztani.

Mivel Siófok Város Önkormányzata tagja volt 1995. szeptember 5-től a Pannon Kft-nek, helyes, törvényes eljárás esetén szóba sem jöhetett volna az, hogy bármilyen nem Pannon Kft tag tulajdonába kerüljön a Jókai –villa az esetben, ha a Siófoki Önkormányzat ehhez nem járul hozzá.

Az ÁPV Rt-nek elidegenítés során tanúsított magatartása szintén törvénytelen volt, hiszen az 1995. évi XXXIX. tv. rendelkezései alapján önkormányzati vagyonnal kapcsolatos értékesítési eljárás lebonyolításában nem vehetett részt. Azaz mivel a Jókai Villa annak a Pannon Kft-nek volt tulajdonában, mely Kft-ben üzletrésszel is rendelkezett több Önkormányzat, így a Siófoki Önkormányzat is, az ÁPV Rt. csupán a Pannon Kft-ben az ÁPV Rt-t megillető üzletrésszel kapcsolatosan járhatott volna el, míg a végelszámolás során a társaság vagyonának egésze feletti rendelkezési joga nem volt.

Szerintem a törvénytelenségek leplezése miatt volt szükség egy hamis kérelemmel valótlánul **„felszámolási eljárás”** ténye bejegyzését kérni a Földhivatalnál.

Hogy a törvénytelenségek sora véget ne érjen, szóba kell hozni a Siófoki Önkormányzatot megillető elővételi jog problémáját is. Ugyanis a nyilatkozatokban többször is lehetett olvasni azt, hogy a Siófoki Önkormányzat Képviselőtestülete úgy tudta, hogy a Jókai –villára egy évvel korábban megkötött bérleti szerződésben kikötötték az elővételi jogát az Önkormányzatnak, de a Polgármesteri Hivatalban dolgozó egyik személy ennek a jognak rögzítését vagy szándékosan vagy véletlenül kifejejtette. **Siófok Polgármestere a szerződésen alapuló elővételi jognak elmaradásában látta nyilatkozatai szerint annak okát, hogy az ingatlant a Siófoki Önkormányzat nem tudta megszerezni, míg a TV stúdiójában felvett híryanag szerint az ÁPV Rt. szóvivője – Dudics Ádám 1997. május 9-én - azt közölte, hogy**

***„Nem is kérte az Önkormányzat az elővételi jog megadását”,
„évenkénti szerződésben sem kérték”.***

Siófok Polgármesterének állásfoglalása érthetetlen volt számomra ezzel kapcsolatosan, hiszen **törvényen alapuló elővételi joggal Siófok Város Önkormányzata vagy az 1988. évi VI. tv. 171. § alapján, vagy a Ptk. 145. § 2. bek-e alapján élhetett volna**, ha akart volna, azaz a szerződésen alapuló elővételi jognak vagy annak hiányának emlegetése törvényen alapuló elővételi jog mellett másra nem jó, mint magyarázkodásra.

Amennyiben a leírtakhoz még hozzáteszem azt, hogy **a Pannon Kft-nél éppen akkor alakítottak felügyelő bizottságot, amikor a végelszámolással való megszűnését elhatározták a cégnek–** 1995. szeptember 5-én – és figyelembe vesszük azt, hogy a végelszámolás kezdete után kizárólag a végelszámoló járhat el, míg a felügyelő-bizottságnak ekkor

már jogköre nincs, vagy azt, hogy **a versenytárgyalásról „véletlenül” nem értesítették az ajánlatot tevő Siófoki Önkormányzatot, de ennek ellenére távollétében is megtartották azt**, talán sikerült érzékeltetnem azt, hogy miként folyt az eljárás.

Nem lenne tisztességes az, ha a siófoki Zeneiskolának helyet adó Jókai-villa sorsát intéző önkormányzati képviselőnek előadását nem vennénk figyelembe az ügygel kapcsolatosan, ezért a televízióban 1997. május 9-én leadott, vele készült interjút teljes egészében ismertetem (R= riporter, N.S.= önkormányzati képviselő):

N.S. „De amikor kiderült, hogy az Önkormányzat is pályázóként kíván fellépni, akkor a polgármesterrel tisztáztam a helyzetünket és ott tettem ezt a gesztust a polgármester felé – hogy természetesen terveimbe voltak.”

R. *„Tehát Ön idejében tudta, hogy erre villára az Önkormányzatnak nincs elővételi joga”*

N.S. „Nem, ez nem mondható, ez nem mondható, hogy én idejében tudtam, ez a végén kiderült.”

R. *„Úgy pályázott, hogy azt hitte, hogy az Önkormányzatnak elővételi joga van?”*

N.S. „Pontosan úgy van. Pontosan úgy van. Kristálytisztán nem értettem, hogy mit gondolnak róla, hogy elővételi joga van, de utána kiderült minden. Hát most ne haragudjon. Most mindenki egyértelműen engem tesz felelőssé azért, mert az Önkormányzatnál valamit elrontottak. Na most figyeljen ide.”

18.„És Ön ezt nem tudta?”

N.S. „De nem ez a lényeg.”

R. *„De hiszen Ön Önkormányzati képviselő.”*

N.S. „De ezt én honnan tudtam volna. Ne haragudjon, én nem vagyok jogász én nem láttam ezt a szerződést.”

R. *„Önkormányzati képviselőnek joga van a szerződésbe bele nézni.”*

N.S. „Így van.”

R. *„Tagja a testületnek.”*

N.S. „Figyeljen ide. Amikor kiélesedett a helyzet – ez az utolsó, november vége felé tartott önkormányzati ülésen került szóba, ott már nagyon idő nem volt. Ott más csak arra volt idő, hogy a Polgármesterrel ezt tisztázzuk, hogy kettőnknek mi a szerepe a

pályázat alatt. Ennyi volt az egész.”

- R. *„És mi a szerep. Mi tisztázódott a polgármester úr és Ön között?”*
- N.S. *„A polgármester úr azt mondta, hogy elővételi joga van. Én azt mondtam, hogy ettől függetlenül én megpályázom, ha mégis úgy alakul a helyzet, hogy ketten leszünk indulók, úgy természetesen visszavonom a pályázatom, ha nem, úgy természetesen egy idegennel szemben nem kívánok veszíteni.”*
- R. *„A pályázaton azonban hárman vettek részt és az Önkormányzati képviselő nyert. Nagy Sándor a Jókai –villában szállodát kíván működtetni”*
- N.S. *„Én nagyon bízom abban, hogy egyre több vállalkozó fog bekerülni a testületekbe. Nézze meg ez elkerülhetetlen szituáció, hogy az üzleti érdek a képviselői érdekekkel találkozni fog. Én azt hittem akkor, hogy a gesztus értékű dolgot megtettem a polgármester felé, hogy rendeztem a sorokat, mert gyakorlatilag itt arról van szó, hogy amennyiben..”*
- R. *„Tehát Ön szívességet tett a városért, úgy érzi.”*
- N.S. *„Nem, nem erről van szó, nem erről van szó, még nem is erről van szó. Arról van szó, hogy úgy tettem a városnak szíves az üzletember és a képviselő az az az az együtt szerepel. Na most képzelje el, ha én most visszalépek és megnyeri az az idegen, hát ne haragudjon most maga mit szolt volna.”*

Ennyi volt a riport teljes egészében és jól látod azt az utolsó bekezdésben, hogy N.S.-nek szándéka szerinti **„úgy tettem a városnak szívességet”** kijelentése során észlelte azt N.S., hogy mégis csak furcsán hangzik részéről szívességet emlegetni akkor, amikor éppen kijátszotta az Önkormányzatot az önkormányzati képviselőként jól ismert képviselőtestületi határozatnak számadatai felhasználásával, és ezért törte félbe a **„szívességet”** szót kimondása során és lett belőle **„szíves”** szó.

Azt pedig nyilatkozatai alapján nem tudom miért, de elhitték neki, hogy saját nevében, illetve általa alapított cége nevében tette meg a leirt módon ajánlatát a versenytárgyaláson, hiszen az 1996. december 20-i újságcikkben a Jókai-villa értékesítésének körülményeit ekként írták le:

„Az eljárást az ÁPV Rt. 1995 végén indította el, kikiáltási árként a villa hihetetlenül alacsony könyv szerinti értékét nettó 14,5 millió forintban szabta meg. Ezt többen jóhiszeműen vették tudomásul arra gondolván, hogy az ÁPV Rt. így kívánja segíteni az önkormányzatot a zeneiskola elhelyezésében. Ugyanakkor bizonyos zavart keltettek a szárnyra kapott híresztelések, sőt sajtónyilvánosságot kapott információk, amelyek szerint az önkormányzat rendelkezik elővételi joggal, így természetesen jó néhány üzletember fölöslegesen tartotta a vétellel való próbálkozást.

A megdöbbentő, de mégis sejthető fordulat az volt, hogy az önkormányzaton kívül a pályázaton csupán két pályázó vett részt és a Jókai-villa tulajdonjogát bruttó 20,5 millió forintért Nagy Sándor vállalkozó (Royal II. Sütőipari Rt.) szerezte meg, aki történetesen a siófoki önkormányzat képviselője – s egyben minden információ birtokosa. A másik pályázó kiléte természetesen ismeretlen maradt (ha volt egyáltalán)."

Nem vették észre az újságok azt, hogy a Kiskunhalas Szabadkai u. 90. szám alatti székhelyű **Royal II. Sütőipari Rt vevőhöz cégkivonat szerint semmi köze sincs Nagy Sándor önkormányzati képviselőnek** és mivel az értékesítés idején a **Royal II. Sütőipari Rt-nek részvényesei birtokában tízezeröttszáz darab 10.000.-Ft. értékű bemutatóra részvénye volt**, egy olyan alföldi székhelyű részvénytársaságnak szolgáltatta ki Nagy Sándor siófoki Önkormányzati képviselő a képviselőtestületi határozat adatait, mely **társaság tulajdonosai kilétéről – részvényeseiről – senkinek fogalma sincs, hiszen bemutatóra szóló részvényekkel rendelkeztek.**

Nem vették észre a hírt közlő újságok azt sem, hogy a **Royal II. Sütőipari Rt-nek cégkivonat szerinti tevékenységi körei alapján szállodai szolgáltatást nem végezhetett**, így senki nem tudhatta a vételkor azt, hogy miért vásárolta meg a Jókai-villát.

Nem vették észre a hírt közlő újságok azt, hogy Nagy Sándor siófoki önkormányzati képviselő számára akkor, amikor a képviselőtestületi határozatban megjelölt adatok felhasználásával megfosztotta Siófok Önkormányzatát attól, hogy a Zeneiskola elhelyezése tartósan és megnyugtató módon biztosítva legyen, olyan cég részére biztosította a törvénytelen körülmények között lefolytatott értékesítési eljárás utáni vételt, melynek tulajdonosait nem ismerte, fogalma sem volt arról, hogy kik azok. Melyből következően **mindegy volt számára akkor az, hogy mit fognak kezdeni a Jókai-villával, vagy az, hogy ki jut kedvező áron a Jókai-villához törvénytelen és tisztességtelen közreműködése folytán, csak egy valaki ne jusson hozzá.**

Az az Önkormányzat, melynek képviselőtestülete alakuló ülésén mint képviselőtestületi tag fogadalmat – esküt – tett.

A Jókai-villa leírtak szerinti értékesítése után másfél évvel hozta meg **Siófok Város Képviselőtestülete 94/1997. (V.22.) sz. képviselőtestületi határozatát**, mely szerint

„felkéri az Etikai Bizottságot, hogy a Jókai villa privatizációs ügyét vizsgálja meg és megállapításairól tegyen jelentés a képviselőtestületnek.”

A képviselőtestületi ülésről felvett jegyzőkönyv 39. oldalán írtakból világosan kiderül az, hogy a sajtóközlemények készítették kizárólag a képviselőtestületet a vizsgálat elrendelésére, korábban az ügyel nem kívántak foglalkozni. Somogyi Gyula alpolgármester indítványa a következő volt:

„Azért kezdeményezi a Jókai –villával való ismételt foglalkozást, mert a sajtóban, nevezetesen az Ablak c. műsorban a villavásárlás körülményeivel foglalkozó riport került bemutatásra.”

Az pedig, hogy korábban miként foglalkozott a Képviselőtestület az ügyről, Dr. Farkas Sándor települési képviselő nyilatkozatából tudható meg:

„1996. elején felvetette azt, hogy célszerű lenne ezzel az ügygel konkrétan foglalkozni, s akkor a döntés az volt, hogy nem foglalkozunk ezzel az ügyel etikailag.”

Ebből következően megállapítható, hogy a képviselőtestületi tagok legszívesebben agyonhallgatták volna ezt az ügyet, csak a televízió nyilvánossága miatt kényszerültek etikai vizsgálat elrendelésére. Az Etikai Bizottságnak ilyen előzmények után készült vizsgálati jelentésének megállapításai pedig többek között a következőket rögzítik:

„A bizottság a lefolytatott vizsgálat szűkebb értelmezése szerint felderített tényállása alapján megállapítja, hogy Nagy Sándor képviselőtársunk a valamennyi önkormányzati képviselőnek megküldött polgármesteri előterjesztésből tudomást szerzett arról, hogy az önkormányzat – legalábbis az előterjesztés szerint – milyen összeget szán a Jókai Villa megszerzésére, amely egyébként azonos volt a pályázati kiírásban a kiíró által megjelölt értékeléssel. Az önkormányzatnak, ill. a polgármesternek egészen a döntést hozó testületi ülésig nem volt tudomása arról, hogy Nagy Sándor képviselőtársunk meg kívánja szerezni a Jókai Villát. Nagy Sándor közvetlenül a testületi ülés előtt közölte Dr. Balázs Árpád polgármesterrel, hogy pályázatot nyújt be, mire a polgármester úr azonnal felhívta képviselőtársunk figyelmét, hogy ezt nem teheti meg. Nagy Sándor képviselőtársunk az ülésen ebbeli szándékát mégis bejelentette, amellyel – az ott felvett jegyzőkönyvben is rögzítetten – a testület megdöbbenését váltotta ki. Ugyanakkor bejelentette azt is, hogy ha csak az önkormányzat és ő pályázik, akkor az önkormányzat javára visszalép.

A történetek már ismertek, jelentkezett egy harmadik pályázó is, akinek kiléte nem ismert, ezt a PANNON Kft. végelszámolója sem volt hajlandó megmondani arra hivatkozva, hogy ez üzleti titok. Nagy Sándor képviselőtársunk pályázatával kapcsolatban a közvélemény hangadó része azt feltételezi, hogy ez a harmadik pályázó valójában Nagy Sándor által felkért pályázó, aki Nagy Sándornál alacsonyabb,

de az önkormányzatnál magasabb ajánlatot tett, így az önkormányzat Nagy Sándor esetleges visszalépésekor sem lehet nyertes.

Ezt a feltételezést a vizsgálat a rendelkezésére álló iratok alapján nem erősítheti meg.

Az azonban tényként megállapítható, hogy képviselőtársunk tudott az önkormányzat által várhatóan elfogadandó összeg nagyságáról és ehhez képest alakíthatta saját ajánlatát úgy, hogy azzal az elbíráláskor jobb pozícióban legyen mint az önkormányzat.

Képviselőtársunk eljárásában mégsem ez a mozzanat az, ami kifogás tárgyát képezheti, hiszen nem tudhatta, hogy a pályázaton hányan indulnak és milyen ajánlatok fognak beérkezni, az övénel nagyobbak is jöhettek volna, hiszen nem jelentősen magasabb ajánlatot tett, mint az önkormányzat.

Etikailag önmagában a pályázat benyújtása jelent megkérdőjelezhető magatartást.”

Írták ezt több mint másfél évvel az értékesítés után, 1997. szeptember 20-i dátumozási iraton, és aláírta az ügyvéd foglalkozású siófoki tanácsnok.

És ezt az Etikai jelentést a Képviselőtestület elfogadta a Jókai –villa ügy végleges lezárásaként.

Mondd, te el tudod azt hinni, hogy több mint másfél év év alatt nem akadt a 20 fős Képviselőtestületben egy képviselő sem, aki nem észlelte azt, hogy Nagy Sándor képviselő saját, vagy cége ajánlatát soha nem nyújtotta be a Jókai –villa megszerzése érdekében, hanem egy ismeretlen részvényesekből álló alföldi részvénytársaságnak játszotta át az Önkormányzat orra előtt az ingatlant?

El tudod azt hinni, hogy Nagy Sándor önkormányzati képviselő nem tudta azt megkülönböztetni, hogy mi a saját, vagy cége ajánlata és mi nem az?

El tudod azt hinni, hogy az ügyvéd foglalkozású Etikai Bizottsági Elnök hosszas és alapos vizsgálódása alatt nem tekintette meg a Jókai Villa tulajdoni lapját az új tulajdonos kilétének, valamint annak megállapítása végett, hogy az így megállapított ROYAL II. Sütőipari Részvénytársasághoz cégmásolat szerint van-e bármi köze Nagy Sándor önkormányzati képviselőnek?

Ugye nem. És véleményem szerint senki nem hiszi el azok közül, akik elgondolkoztak az ügyön. Az ügynek ismeretével rendelkező siófoki nyilatkozó szerintem így elegendő alappal állította az 1996. december 20-án megjelent

újságcikkben az alábbiakat:

„Siófok becsületes polgárait joggal háborította fel az előkészített, jól irányzott akciósorozat”

„Hogy a siófokiak szeme láttára elvarázsolt kastélyban jövőre, vagy azután kik fogják visszanyerni „befektetett” pénzüket, afelől ma már semmi kétségem nincs.”

Ilyen körülmények között került megalapozottan a korrupció támogatásának gyanújába minden siófoki Önkormányzati Képviselőtestületi tag és ilyen előzmények után döntöttem úgy, hogy az önkormányzati vagyontulajdonosainak – választópolgároknak – segítve a Siófoki Önkormányzat nevében is megindítom a peres eljárást a törvénytelen ségek kiküszöbölése végett.

Részben pedig azért is indítottam meg a peres eljárást, mert úgy gondoltam, hogy perindításom után elvállik az, hogy tényleg mindent el akartak követni a siófoki képviselőtestületi tagok annak érdekében, hogy a Jókai-villa az Önkormányzaté legyen, vagy többre tartották Nagy Sándor képviselőtársukkal kialakult jóviszonyukat ennél és csak tessék-lássék, a látszat kedvéért tettek vele szemben nyilatkozatokat a törvénytelen eljárása miatti önkormányzati károsodás kiküszöbölésére irányuló szándék nélkül.

Eszembe sem volt a Képviselőtestületre erőltetni ügyvédi tevékenységem, van az Önkormányzat környékén éppen elég ügyvéd, de a korrupcióval kapcsolatos jóhírének megszerzése érdekében a Képviselőtestületnek mindenképpen folytatni kellett volna az általam megkezdett pert. Legfeljebb elvesztették volna, de a közbizalmat visszanyerték volna.

Még 2002. év végén is folyt a bírósági eljárás azért, mert a Legfelsőbb Bíróság egy alkalommal az eljárás folytatását rendelte el, így megállapítható, hogy **Te is fontosabbnak ítélted Nagy Sándorhoz fűződő kapcsolatodat, mint azt, hogy az előző ciklusban kialakult Veletek kapcsolatos közvéleményt cáfoljátok.**

Arra pedig ne vegyen senki mérget, hogy keresetlevelem alapján a bírósági perben nem lett volna igazunk. Tudom, hogy a ítéletet nem Juhász János volt képviselőtestületi tag hozott volna, de mindenki által nagyra becsült értékítélete alapján elfogadom Hozzám intézett alábbi véleményét periratommal kapcsolatosan:

„Fővárosi Bíróságnak irt 50 oldalas tényleírása a lelkiismeret, az igazság keresés, a lokálpatrióta érzélem jó példája.

Mint ismert, erősáramú felsőfokú technikumot végeztem, így ennek a szakterületnek voltam jól ismerőse és megbecsült művelője.

A mi szakterületünk egyértelműbbek. Volt szakmai jog és erkölcs. Később műszaki kereskedőként 15 évig dolgoztam.

Ezt a jogi szakterületet figyelem, hogy mennyire és mire képes. Most már nem szabad csodálkozni, hogy egyes jogászok úgy feltörték. Jók ezek a jogszabályok? Az értelmezések tekintetében ennyire érvényesíti a bíróság az ügyfelek értelmezését döntéssel?

Magam ezekben a Jókai Villával kapcsolatos önkormányzati tárgyalásokon nem vettem részt, ugyanis e város nagyügyeit kabinet tárgyalásban dőlnek el.

Más vonatkozásban is csak a végső-többségi testületi döntés kerül nyilvánosságra.

Magam is a Jókai Villát a városnak képzeltem például kiállító teremnek, múzeumnak. Tessék megnézni, nincs helytörténeti múzeumunk, kiállító termünk. Én azt mondom, hogy szegények vagyunk. Az emberek összetartozására, lakhely tudat formálásra, a fürdőváros- üdülőhely színvonal növelésére kevés volt a jó példa. Kevés az erkölcsi példa. Elődeink itt Siófokon pl. Ertl Testvérek és sokan mások jó példát mutattak.

Érdemes lenne ezeket bemutatni és tanítani.

Jogi szakmailag nem tudok, laikusan nem is szabad kimondani jogi értelmezést.

Aki ennyire átlátja és értelmezni tud egy ügyet, nem mindennapi ember.

Kívánok jó egészséget, munkájához sikereket.

**Siófokon 2002. 03.18-án.
tett fáradozásait**

Köszönöm Siófok érdekében

Tisztelettel:

Juhász János s.k.”

Miután minden siófoki önkormányzati képviselőnek megküldött keresetlevelemre mindösszesen ezt a választ kaptam és a perben a Siófoki Önkormányzat nevében előterjesztett kereseti kérelmet nem tartotta fenn a Siófoki Önkormányzat képviselője, a per 2003-ban megszűnt.

Ezek után alakult ki az a véleményem, hogy az általam megkezdett per folytatását a képviselőtestületi tagok azért nem kívánták, mert számítani lehetett volna a pereskedés után arra, hogy nemcsak Nagy Sándor által tanúsított korrupciós magatartáshoz hasonló magatartás nem valósulhat meg jövőben a képviselőtestületi tagok által, hanem semmilyen. A perben másik oldalon lévő peres felek a per alatt és azt követően már nem fogják szó nélkül hagyni azt, ha bármelyik társuk korrupciós magatartását látják, mondván azt, hogy ha nem lehet nekem, akkor neked sem lehet.

Nem ért annyit 10 Jókai -villa sem a képviselőtestületi tagok számára szerintem, mint az, hogy a reményüket elveszítsék a jövőre nézve arra, hogy legközelebb az Ő saját érdekük kerüljön előtérbe a közérdekkel szemben.

Meggyőződésem az, hogy ezért nem lett semmi az általam megkezdett, Önkormányzat nevében megindított jogos perből.

A képviselők lojalitásukat kifejezve 2002. októberében Nagy Sándor önkormányzati képviselőt a pénzügyi és tulajdonosi bizottság tagjai közé beválasztották. Csak azt tudnám, hogy ha 1995. év végén a képviselőtestületi határozat adatait felhasználva nem jár el eredményesen idegen cég érdekében az Önkormányzat ellen Nagy Sándor, úgy minek választották volna meg 2002. év végén. Lehet, hogy semminek. Lehet, hogy a Jókai -villával kapcsolatos magatartása miatti jutalom volt a pénzügyi és tulajdonosi bizottsági tagság. Jutalom azért, hogy megmutatta az irányt többi képviselőtársának az érdekek érvényesítése során.

=====

II. Siófoki Víztorony használatának megszerzése érdekében élt is Nagy Sándor a Jókai-villánál kiérdemelt Képviselőtestületi lojalitással - bizalommal.

2002. október 2-án adta hírül Somogyi Hírlap **„A képviselőé lehet a víztorony”** című írásában azt, hogy

„Még a jelenlegi képviselő-testület mandátumának lejárta előtt bérbe veheti Nagy Sándor képviselő cége a víztornyot. Ennek a felső szintjén úgy tervezik, hogy kávézót alakítanak ki.”

Tudod, azt a siófoki víztornyot veheti bérbe kávézó kialakítása céljából a cikk szerint Nagy Sándor önkormányzati képviselő, amelyik Siófok Fő terének közepén van és Siófok egyik jelképe. Mintha a budapesti Lánchíd oldalára hullámvasút engedélyezését kérné, vagy a tatabányai turulmadár farkára parabola antenna elhelyezését tervezné.

Ha ezt a hírt nem újságban olvasom, hanem úgy hallom, akkor olyan mértékű butaságnak tartom, hogy nem is foglalkozom vele, de mivel a 20 fős siófoki képviselőtestület áldását adta a cikk szerint az ötletre, vettem a kabátomat és mentem a Víztorony felső szintjére terepszemlét tartani.

A víztorony földszintjén lévő táblán olvastam, hogy az **1912-ben elkészült építményt** Guth Árpád tervezte és Gergely Jenő építette, míg az ott szolgálatban lévő hölgytől megtudtam, hogy a **Magyarországon épült első hat vasbetonszerkezetű építmény egyike a siófoki Víztorony.**

A lépcsőn felfelé menve kizárólag az érdekelt, hogy a külső tartóoszlopokon milyen méretű és irányú repedéseket észlelek, ugyanis ekkor már tudtam azt, hogy minden vasbetonszerkezeten egy idő múlva repedések jelennek meg és ezek iránya, mennyisége határozza meg a vasbetonszerkezet elhasználódásának fokát.

A vizsgálat céljára beszerzett **„Vasbetonszerkezetek”** című egyetemi tankönyvből megtudtam, hogy a **betonon jelentkező repedések oka az a vasbetonszerkezeteknél, hogy mivel a hőtágulási együtthatója a betonnak és a vasnak egyforma, de a betonból annak gyártását követő évtizedek múlva is folyamatosan víz szabadul fel, a beton eredeti térfogatához képest a vízveszteség miatt zsugorodik, ennek következtében reped, hiszen a vas közben változatlan térfogatú marad.**

Minél több vasat tesznek a vasbetonba annál jobban jelentkezik a repedés, hiszen a több vas kevésbé engedi a beton zsugorodása miatt összenyomását, de ha kevés vasat tesznek a vasbetonba, akkor pedig a vas alakváltozásra inkább alkalmas és összenyomódása következtében a szilárdsága csökkenhet a folyási illetve rugalmassági határfeszültség elérését követően.

A repedésnek pedig az a következménye, hogy a beton által jól körülvett,

víztől és így rozsdásodástól védett betonban lévő vasszerkezetekhez a repedéseknél bejut a víz és ettől a vas elrozsdásodik, később eltörik.

Ez a repedéssel kapcsolatos probléma a vasbetonszerkezetek tervezésének legfontosabb szempontja. Azt pedig még gépészmérnöki múltamból tudtam, hogy egészen másként kell tervezni dinamikus igénybevételre, mint statikus terhelésre, így például a gépkocsikban lévő főtengely maximális feszültségadatait legalább 25-szörös biztonsági tényezővel kell felszorozni a dinamikus igénybevételre tekintettel a geometriai méret-meghatározás során. A Vasbetonszerkezetek c. tankönyv is az eltérő követelményekre utal a különböző igénybevételek esetén az alábbi közlése szerint:

„Általában a statikai igénybevételek felvételére vasalást alkalmaznak, s ezzel együtt a zsugorodási feszültségek felléptével is számolni kell. Ilyenkor tehát az a teendő, hogy a zsugorodási repedések koncentráltóságát meggátoljuk.”

Világos. A víztornyot, a benne lévő víz tartására, tárolására így méretezték, azaz statikus igénybevételre, míg a tetején építendő kávézó, oldalán le-fel közlekedő akár 10 mázsás liftkabinra a hozzátartozó alkatrészek egyoldalú terhelésére, azaz dinamikus igénybevételére pedig nem így kellett volna. 1912-ben.

Ez a víztorony 2002-ben éppen kilencven éves volt, és a tankönyv természetesen az építmények élettartamára nézve is közöl leírásokat, adatokat:

„Az építmények élettartama a funkcionális igények változására való tekintettel, de nem kevésbé gazdasági megfontolásokból korlátozott időszakot jelent. A szerkezet biztonságát (a kockázatvállalást, ill. a tönkremenetel valószínűségét) a terhek és hatások, továbbá az ellenállások adott időszakra vonatkozóan becsült változását is figyelembe véve kell a tervezőnek megterveznie.”

Az épített környezet kialakításáról szóló **1997. évi LXXVIII. tv. 2. § 15. pontjánál** írtaknál az olvasható, hogy :

„Műtárgy: mindazon építmény, ami nem minősül épületnek és épület funkciót jellemzően nem tartalmaz (pl. út, híd, **torony**, távközlés, műsorszórás, műszaki létesítmények, gáz-, **folyadék-, ömlesztett anyag tárolására szolgáló** és nyomvonalas műszaki alkotások)”,

így a törvény alapján megállapítható, hogy a víztorony műszaki csoportosítás szerint műtárgynak tekintendő, és mivel a tankönyv szerint **a vasbetonszerkezeteket műtárgyak esetén 50 évre tervezik**, fentieket összegezve

a Siófoki Víztoronyot statikus igénybevételre és 1912-ben ötven évi időtartamra méretezték.

Siófok Város Önkormányzatának 20 fős képviselőtestülete ennek az egyébként siófoki jelképnek tekintendő víztoronynak felső szintjén kialakítandó kávézónak és megközelítésére szolgáló, víztorony oldalára tervezett lift szerkezetnek építéséhez adta tehát hozzájárulását.

A víztorony tetejéről kézzel néhány omlásnak indult, rozsdával szennyezett betondarabot eltávolítottam, zsebre tettem, majd miután fentieket kissé részletesebben leírtam, írásomat a betondarabokkal együtt letettem a Somogyi Hírlap szerkesztőségének egyik asztalára. Azóta nem hallottam hírt az építkezés megkezdéséről.

Szerintem ez a történet a siófoki közszereplőknek tevékeny segítségével megvalósíthatóan a pénz, a nagyravágyás és kivagyiság esztelen és határtalan megnyilvánulási törekvéseinek valós lehetőségeit jelzi Siófokon. Húsz fős volt ekkor a siófoki képviselőtestület és ebben közszereplésedet csak ezt követően kezdted el. Azóta eltelt immár több mint három év és a képviselőtestületi tevékenységeddel kapcsolatosan a következőkben leírtak alapján sajnos azt lehet megállapítanom, hogy a többi, - víztorony-kávézót támogató - képviselőtestületi tagnál egy fokkal sem vagy különb.

=====

III. **Nagyberényi gyógyvíznek a kúttól 18,5 km-rel távolabb történő siófoki felhasználásával** kapcsolatosan tettél fel kérdést a Somogyi Hírlapnak 2005. április 2-án megjelent száma 5. oldalán olvasható **„A nagyberényi termáltervekből csak földeladás lett Siófokon”** című írás szerint arra nézve, hogy a Siófokon létesítendő aranyparti fürdő igénye a nagyberényi gyógyvízből mennyi, majd ezt követően a következő olvasható: **„A válaszból kiderült, hogy mindössze 30 köbméter naponta.”**

A 2005. november 5-i lapszám 5. oldalán **„Tető alatt az élményfürdő”** címszó alatti, három főt ábrázoló fényképen közepén állsz és figyelmesen szemléled a **„Termál Wellness Appartmannházak”** címmegjelölésű irat belső oldalait. Utóbbi cikkben az is olvasható a szemlélt irat szerinti beruházásról, hogy

„Az 1,2 milliárd forintos beruházás költségeit javarészt bankhitelből fedezi a Termofok Kft.”

Mivel a 30 m³ napi gyógyvízigényű fürdőn kívül egyéb rendeltetésű építmények is létesülnek az újság szerint már tető alatt lévő élményfürdőnél, az említett 1,2 milliárd Ft. beruházási költségnek csak egy része merül fel a gyógyvízfürdő létesítése miatt. Szerintem 1/3-ad, vagy 1/4-ed része. 300 vagy 400 millió forint. Az eddig felmerült költségekkel együtt pedig **alappal állítható így az, hogy a 30 m³ napi gyógyvizet igénylő gyógyvízfürdő szolgáltatás azon a helyen, ahol szemlélted az iratot, több mint egymilliárd forintba kerül Siófok Város Önkormányzatának.**

Tekintettel arra, hogy a Vértes és Azúr nevű siófoki szállodákba a napi 30 m³ gyógyvízmennyiséget el nem érő mennyiségű gyógyvizet gépkocsira emelhető tartályokban a Cg. 14-09-300847 cégjegyzékszám alatt nyilvántartott INTERFUVAR Fuvarozó és Szervező Korlátolt Felelősségű Társaság szállítja, alappal feltételezhető az is, hogy a fényképen látható és immár tető alatt lévő

gyógyvízfürdőbe is **az INTERFUVAR Kft fogja a napi 30 m3 gyógyvizet szállítani.**

Az INTERFUVAR Kft-nek cégnyilvántartás szerint ügyvezető igazgatója Völgyi Lajos, azaz Te vagy. Ebből következően a Siófoki Önkormányzatnak azon cége, mely majd a gyógyfürdőt üzemelteti, szerződést fog kötni annak szükségessége esetén az INTERFUVAR Kft- ügyvezetőjével, azaz Siófok Város Önkormányzata Képviselőtestülete egyik tagjával – Veled – a szállítás ellenértékének és a teljesítés körülményeinek meghatározására.

Meggyőződésem az, hogy a napi 30 m3 gyógyvíznek Nagyberényből Siófokra történő szállítása nem okoz majd az INTERFUVAR Kft-nek akkora bevételt, hogy erről érdemes lenne a továbbiakban említést tenni, szerintem nem is ezért vállalja céged ezt a fuvarozást, hanem azért, mert így számíthatsz arra, hogy a Siófoki Önkormányzatnak minden olyan beruházásával kapcsolatosan, ahol fuvarozót kell megbízni, ezek után kizárólag az INTERFUVAR Kft. jöhet megbízottként számításba.

Valami **logikus oknak lenni kellett ahhoz, hogy elegendő élet- és műszaki tapasztalattal rendelkezve nem ellenezted folyamatosan, képviselőtestületi tagságod kezdete óta ezt a 18,5 km-ről szállított gyógyvízzel történő, gyakorlatban megvalósíthatatlan és teljességgel meggondolatlan gyógyvíz-hasznosítási program miatti pénzpazarlást,** ezért gondolom úgy, hogy mivel céged érdekelt az önkormányzati beruházásoknál felmerülő fuvarozásokkal kapcsolatosan, ezért szegted meg a Képviselőtestület alakuló ülésén tett esküdet. **És a többi képviselőtestületi tagtársadnak Veled azonos hozzáállása a nyilvánvalóan kárt okozó beruházással kapcsolatosan arra utal, hogy nekik is volt esküszegő módon megvalósítani kívánt egyéni érdekérvényesítési törekvésük.** Úgy, ahogy Nagy Sándor képviselő a Jókai –villával kapcsolatos véleménynyilvánítása során már évekkorábban megmondta.

=====

A reménytelen önkormányzati ötletnek kezdete **Siófok Város Önkormányzata** számára az általa megkötött **adásvételi szerződésben megjelölt nagyberényi 089/2, 089/3, 089/5, 089/7, 089/8. hrsz.** alatti ingatlanok, illetve ezek illetőségeire vonatkozó vásárlásának napjára – **1999. március 30.** – tehető.

Sajátos az okiratban a szerződés tárgyának megjelölése azért, mert fenti ingatlanokat „a”-tól „e” jelölésig alpontokban sorolja fel az 1. Pontban, majd „f”, „g”, „h”, alpontokban melegvizes kutat (Veronika), hideg vizes kutat, termálvíz vezetékét jelöl meg a vétel tárgyaként úgy, mintha ezek önálló ingatlan-nyilvántartási jószágtestek lennének.

Sajátos ez azért, mert a **Ptk. 95. §-a szerint a tulajdonjog kiterjed a dolog alkotórészére is,** így nincs mód arra e törvényhely alapján, hogy a „b”. pont

alatt megjelölt **089/3. hrsz-u** ingatlan **alkotórészeként megjelölt „Veronika kút”** melegvizes kutat „f” pont alatt az ingatlantól függetlenül is megvásárolja bárki.

Értelmét e szokatlan és mindenképpen törvénytörtő megkülönböztetésnek okát a szerződés 3. pontjában írtak adják a vételár megjelölése során. Ugyanis itt **a nagyberényi 089/3 hrsz-u ingatlanak vételára 50 millió 160.220.- Ft., míg az ezen az ingatlanon lévő termálkút vételára vízkivételi jogosultsággal együtt 80 millió forint.** Illetve a szerződés 3.1. pontjának utolsó mondata adja azzal, hogy a *„THERMÁL OÁZIS Kft. kizárólag földterületet ad el és az adásvétel tárgyát képező műtárgyak magánszemélyek beruházásában valósultak meg, áfa fizetési kötelezettség nem keletkezik”*

Mivel a következő pont utolsó pontja ennek ellenére akként rendelkezik, hogy a teljes vételárat – 300 millió forint – a Siófoki Önkormányzat vevő a THERMÁL OÁZIS Kft.-nek KHB Rt. által vezetett 10403923-39203484. számú bankszámlájára köteles átutalni, meg lehet állapítani azt, hogy eladóknak ÁFA-val kapcsolatos érdeke vezetett a szerződésnek ekként történő megszerkesztéséhez.

Szerződés szerinti 300 millió forint vételárból 1999. április 1-ig 20 millió, október 1-ig 80 millió, 2000. augusztus 24-ig 100 millió, 2001. augusztus 24-ig 100 millió forint vételárrészletet kell a Siófoki Önkormányzat vevő által megfizetni.

Később az adásvételi szerződés módosítására – kijavítására – sor került. Többször is.

Az 1999. szeptember 6-án aláirt szerződést módosító okirat 2. pontjának utolsó előtti bekezdésében a következő olvasható:

„Vevő a 2000. augusztus 24-ig esedékes, valamint a 2001. augusztus 24-ig esedékes 93-93.000.000 forintról az eredeti fizetési határidőkkel két darab saját váltót állít ki. A váltókkal arra vállal kötelezettséget, hogy az itt is megjelölt határidőben a THERMÁL-OÁZIS kft.-nek 93.000.000-93.000.000. forintot megfizet. A váltón eladó a kifizetés helyét /eladó számlalevelezető bankja/ nem tünteti fel. Kötelezi viszont magát – a jelen szerződés aláírásával – arra, hogy a váltók lejáratát megelőző tíz nappal megjelöli számlavezető bankját – és számlaszámát -, mint a váltók kifizetési helyét.”

Első rátekintésre az valószínűsíthető ebből a Siófoki Önkormányzat, mint vevő által vállalt saját váltók kiállításával történő és Önkormányzatok esetében meglehetősen szokatlan vételárrészlet kifizetési módszerből, és abból, hogy eladó a kifizetés helyét csak a váltók lejáratát idejéig megelőző 10 nappal korábban hajlandó megjelölni, hogy ismét az eladói körben felmerülő adóproblémák miatt került sor így a szerződés módosítására, de az esetben,

amennyiben a Legfelsőbb Bíróság által hozott **BH 1996. 432. számú döntvény** szövegét értelmezzük, másról is lehetett szó:

„Ha az adásvételi szerződés vevője a vételárat – vagy annak egy részét – saját váltóval fizeti, amelyet az eladó tovább forgat, az adásvételi szerződésen mint alapjogviszonyon alapuló kifogásra a váltó kiállítója csak akkor hivatkozhat, ha bizonyítja, hogy az új váltóbirtokos a váltó megszerzésével tudatosan az ő hátrányára cselekedett. (1/1965. IM. r. 17. §, 13. § 2. bek., 14. § 2. bek.)”

Ebből kiindulva **az is célja lehetett eladóknak a Siófoki Önkormányzat által vállalt saját váltók kiállítási kötelezettségvállalással, hogy a szerződés alapján hibás teljesítés, vagy szerződés érvénytelensége iránt indult peres eljárásban az eredeti állapot helyreállításának lehetősége meghiúsuljon, illetve jelentős mértékben megnehezüljön.**

Oka volt eladóknak ilyen perre számítani, mivel a **Veronika kútnak általuk elrendelt majd megvalósult cementdugózásáról a szerződéskötés során hallgattak vevő előtt,** illetve megfelelő tapasztalattal is rendelkezhetek eladók az általuk több éve folytatott gyógyvízhasznosítás során ahhoz, hogy **jól tudták már a szerződéskötéskor is azt, hogy a 18,5 km-rel távolabb elképzelt nagyberényi gyógyvíz-hasznosítási elképzelés lehetetlen szolgáltatásra irányuló szerződés, azaz érvénytelen – semmis.**

Az 1999. szeptember 6-i szerződésmódosítási okirat 2. pontjának utolsó bekezdése zárójelbe téve pedig a következőket írja:

„Szerződő felek rögzítik, hogy eladók már az eredeti adásvételi szerződés szerint hozzájárultak ahhoz, hogy a teljes vételár a Thermál-Oázis kft-nek kerüljön kifizetésre, azzal, hogy a vételár tulajdoni hányaduk szerinti felosztásáról maguk gondoskodnak.”

Tekintettel arra, hogy az adásvételi szerződésben eladóként Sereg József, Sereg Józsefné, THERMÁL-OÁZIS KFT, Pálfalvi Carmen, Czeiz József , Czeiz Helga került feltüntetésre, illetve a szerződés aláírásánál Pálfalvi Carment, Czeiz Józsefet, Czeiz Helgát Sereg Józsefné meghatalmazással, míg a THERMÁL- OÁZIS KFT-t társasági szerződés alapján Sereg József és Sereg Józsefné képviselte, **megállapítható az, hogy Siófok Város Önkormányzata vevő képviselője Pálfalvi Carmen, Czeiz József és Czeiz Helga eladókkal a szerződéskötés során nem találkozott.** Csak Sereg Józseffel és Sereg Józsefnével.

Abban az esetben pedig, ha Pálfalvi Carmen, Czeiz József és Czeiz Helga Sereg Józsefné részére nem irt alá meghatalmazást, illetve a meghatalmazás hamis, vagy hamisították, fennáll vevő számára az a veszély, hogy a szerződés egészben, vagy részben érvénytelen, de mivel

saját váltó kiállítása folytán került kifizetésre vevő által a vételár, a vételár visszafizetésére nincs mód. Ahogy mondani szokták: se pénz, se posztó.

A hamis, vagy hamisított adatok megállapíthatósága végett megtekintettem a **THERMÁL-OÁZIS Kft** eladónak Cg. 14-09-300695 cégszámú cégkivonatát és annak 17. sorszáma alatti bejegyzéséből láttam, hogy a cég **„DE-HU” jelzés szerint magyar és német részvétellel működik.** Az így megállapított német részvételt egyetlen német – „DE” – jelzéssel ellátott tag adatai alapozza meg, éspedig a 1/5. sorszámú bejegyzés szerint

„Wagnitz Carmen sz. Pálfalvi Carmen DE-2358 Kaltenkirchen König str. 19.”

tartalmú, **1993. 08. 24-től érvényes bejegyzés.**

Ebből egyértelműen megállapítottam azt, hogy az **1999. március 30-án aláírt adásvételi szerződésben „Pálfalvi Carmen”** név az eladók között **feltüntetve az ehhez tartozó, „1060 Budapest Andrassy u. 57.” lakóhely feltüntetéssel együtt hamis, ilyen nevű és lakóhelyű személy 1993. év óta bizonyítottan nem létezik, hanem helyette**

„Wagnitz Carmen sz. Pálfalvi Carmen DE-2358 Kaltenkirchen König str. 19.” alatti lakos.

Alappal feltételezem erre tekintettel azt, hogy a Sereg Józsefné részére szerződés szerint adott meghatalmazáson nem Wagnitz Carmen nevű személy neve került feltüntetésre, hanem Pálfalvi Carmen név, de mivel Wagnitz Carmen minden valószínűség szerint tudja azt, hogy legalább 1993. év óta nem Pálfalvi Carmen a neve, feltehetően a Pálfalvi Carmen aláírás a meghatalmazáson nem Wagnitz Carmentől, azaz eladótól származik.

A szerződés 15. pontjában irt **„Eladók kijelentik, hogy devizabelföldinek tekintendő magyar állampolgárok és emiatt az ingatlanok eladása engedélyezés alá nem esik”** kijelentés fentiekből következően szintén hamisnak tűnik azért, mert a cégkivonat szerint **„DE”** jelzést kapott Wagnitz Carmen nevű eladó nem valószínű, hogy devizabelföldinek tekintendő.

Eligazítást adhatna utóbbi kérdésben az, ha Wagnitz Carmennek van magyar személyi igazolványa és személyi száma, de ebben bizonytalan vagyok.

Ugyanis az adásvételi szerződésben Pálfalvi Carmen személyi számának utolsó négy számjegye hiányzik, míg a módosító okiratokban ez a szám **„1737”** megjelölésű. Abban a szerződésben, amiben a cégkivonat szerinti Wagnitz Carmen nevű személyt minden további nélkül Pálfalvi Carmen névvel tüntetik fel, DE- 2358 Kaltenkirchen König str. 19. alatti lakóhelyét pedig 1060

Budapest Andrásy u. 57. alattinak írják, nem tartom valószínűnek, hogy éppen a személyi számának utolsó négy számjegye valós, és Wagnitz Carmen devizabelföldi eladónak a személyi száma.

Az sem volt világos előttem, hogy a cégkivonat szerint már 1993-ban is Nagyberény József Attila u. 5. szám alatti lakóhellyel rendelkező Sereg József és Sereg Józsefné eladóknak az adásvételi szerződésben miért 1060 Budapest Andrásy u. 57. III. em. 11. szám alatti lakóhely került feltüntetésre. Néhány hónappal később irt módosító okiratban pedig már Nagyberény József Attila u. 5. szám megjelölésű lakóhely.

Értem én, hogy újabb adózással kapcsolatos szempont is elképzelhető az ilyen össze-vissza megjelölés mögött, de tudod volt a szerződésnek egy ellenjegyző ügyvédje is, aki ellenjegyzése folytán éppen azért felel, hogy az általa készített okiratban lévő adatok nem hamisak.

Wagnitz Carmen egyébként ugyanezen a székhelyen – Nagyberény József Attila u. 5. sz. – bejegyzett másik cégnek – DOMINIC Bt -nek – is tagja volt abból következően, hogy itt szintén „HU-DE” jelzést látok a cégkivonaton. Két cégjegyzékszám is van a DOMINIC Betéti Társaságnak és egyik szerint már megszűnt, másik szerint még mindig működik Czeiz József beltagsági viszonyát feltüntető cégkivonat szerinti cég.

A vételi ingatlanok Nagyberényben, a József Attila u. 5. szám alatti székhelyű cégek közelében vannak. Annak az ingatlanok a közelében, ahol a DOMINIC Bt. ügyvezetését végzik. Ebből következően adódik az a kérdés, hogy **mi értelme volt a Nagyberény József Attila u. 5. szám alatti cégénél tevékenykedő Czeiz József eladónak meghatalmazást adni bárkinek is olyan adásvételi szerződéssel kapcsolatosan, melyben irt ingatlanok éppen Czeiz József által vezetett cége székhelyének közvetlen közelében van.** Szerintem semmi.

Ideje átismételni azt, hogy az 1999. március 30-i adásvételi szerződésben egy kivétellel valamennyi eladó – Sereg József , Sereg Józsefné, Pálfalvi Carmen, Czeiz József lakóhelye 1060 Budapest Andrásy u. 57. szám alatt található – Czeiz Helgáé Budapest Istenhegyi u. 87/B. sz. alatt - , illetve bizonyítottam cégkivonat alapján azt, hogy Pálfalvi Carmen ekkor már nem létezett ezen a néven és különösen nem ezen a címen lévő lakóhellyel.

Ugyanis akkor, ha megtekintjük a **Nagyberény József Attila u. 9. sz. alatti székhelyű Thermálkert Kft. 1999. március 30-án érvényes adatait**, úgy ebből az állapítható meg az, hogy Sereg József és Sereg Józsefné eladó nem az Andrásy u. 57. sz. illetve Nagyberény József A. u. 5. szám alatti állandó lakóhelyű, hanem Nagyberény József A. u. 9. szám alatti lakóhelyű.

Pálfalvi Carmen eladó mégsem Wagnitz Carmen néven él, hanem Pálfalvi Carmen néven, míg lakóhelye nem az Andrassy u. 57. sz. alatt van, sőt nem is DE 2358 Kaltenkirchen König str. 19. szám alatt úgy, ahogy eddig tudtuk, hanem Nagyberény József Attila u. 7. szám alatt,

Czeiz József eladó mégsem a Budapest Andrassy u. 57. szám alatt, hanem 1084 Budapest Déry Miksa u. 6. sz. alatt lakik,

Czeiz Helga eladó pedig nem a Budapest Istenhegyi u. 87/B. szám alatti szerződésben megjelölt lakóhelyen, hanem Nagyberény József A. u. 7. szám alatt található.

A leírtak szerint példátlanul zűrzavaros, valótlan adatokat nyilvánvalóan tartalmazó adásvételi szerződés ismertetése után **joggal állapíthatom meg azt, hogy semmi remény nincs annak megállapítására, hogy Pálfalvi Carmen, Czeiz József, Czeiz Helga a szerződéshez csatolandó írásbeli meghatalmazást adott Sereg Józsefnének arra, hogy helyettük teljes jogkörrel eljárjon, vagy hozzájárult ahhoz, hogy a teljes vételár a Sereg József és Sereg Józsefné által vezetett cég bankszámlájára kerüljön kifizetésre.**

Annak, hogy nevezett eladók idáig mégsem léptek fel a Siófoki Önkormányzat felé igényvel a szerződéssel kapcsolatban, oka kizárólag az lehet, hogy szóbelileg tényleg megállapodtak eladók egymás között és ezért nincs követelnivalójuk a harmadik személlyel szemben.

Ellenben azt mindenképpen megállapíthatjuk, hogy nem a szerződés készítése során Siófoki Önkormányzat érdekében eljáró személyén múlt az, hogy az Önkormányzati vagyonban ilyen hozzáállás mellett nem következett be nagyobb károsodás. Persze várjuk ki a végét, hiszen az köztudott, hogy semmis, illetve létre nem jött szerződésekből fakadó igények érvényesítése határidőhöz nincs kötve. Az eladói igényt nem befolyásolja a vevő által kiállított saját váltó.

Dr. Baráth Istvánnak hívják a szerződés készítése során Siófoki Önkormányzat részéről eljáró személyt, aki 1999-ben Siófok Város Polgármesteri Hivatala Vagyonigazgatója volt.

Beosztása szerint Ő felelt az önkormányzati vagyonnal kapcsolatban. És tette a dolgát úgy, ahogy a szerződésnek imént részletezett elemzéséből következtethető. 2000. február 7-én az okiratot szerkesztő ügyvédnek címzett, szerződés kijavítását kérelmező levelét pedig ekként zárja:

„Köszönöm Ügyvéd Úr eddigi szakszerű és célratörő közreműködését, egyben kérem, hogy jelen kérésünket is soron kívül teljesítse.”

Annak az ügyvédnek mond köszönetet ily módon, aki a leírtak szerinti

okiratokat szerkesztette és a szerződéskötéssel felmerülő minden költségét a szerződés 16. pontja alapján a Siófoki Önkormányzat mint vevő fizette annak ellenére, hogy a levél egyéb részeiből kitűnően az okiratszerkesztő ügyvédnek az eladók voltak ügyfelei, míg a Siófoki Önkormányzat pedig nem:

„Az Ön ügyfelei, és a Polgármesteri Hivatal részéről a szerződés előkészítésében részt vett munkatársak”

szövegrészéből kiindulva az ügyvédnek címzett említett levélnek.

A szerződés szerint meglehetősen hányattatott sorsú közel 300 millió forint - egyszer vételár-módosítás is történt - vételárnak nyomára egy eddig még nem említett gazdasági társaság, - Cg. 14-09-304422 cégszámú Thermálfalu Kft. - cégadatait olvasva bukkantam.

Ennek a cégnek székhelye Nagyberény József A. u. 9. sz., és a cégnek tagjai kizárólag Sereg József és Sereg Józsefné 2001. 05. 31-e óta. **A cég jegyzett tőkéje 2001. 03. 05-től 305 millió forint, majd 2001. 09. 18-tól 5 millió forint.** Emlékeztetőül a Siófoki Önkormányzat, mint vevő által fizetendő utolsó vételárrészlet fizetési határideje 2001. augusztus 24.

Amennyiben a vételárnak megfelelő 300 millió Ft. az időpontok egyezőségével valószínűsítve azonos azzal a 300 millió forinttal, melyhez jegyzett tőke leszállítás közbeiktatásával ez utóbbi cégnél az eladók hozzájutottak, akkor elmondható az, hogy eladók számára mindenképpen megérte az adásvételi szerződést megkötni..

Adózási kötelezettségük az összeg után nem keletkezett, míg a Siófoki Önkormányzat bármit kezdeményezne a hibás teljesítéssel, vagy az érvénytelenséggel kapcsolatosan, az Önkormányzati saját váltók kiállítására tekintettel ez már jogilag nem lehetséges.

Iratom következő részében rátérek arra, hogy a Siófoki Önkormányzatnak mit hozott ennek az ügyletnek megkötése.

=====

Az 1999. március 30-i vételi szerződést megelőző képviselőtestületi döntésnek körülményeit a Zöld Balatoni Futárnak 1999. évi számának 16. oldalán olvasható **„Termálkutat vásárol Siófok”** című írás pontosan tükrözi:

„Siófok meghatározta további fejlődésének irányát. A városatyák legutóbbi testületi ülésükön működő termálkút megvásárlásáról döntöttek. A 300 milliós beruházás arra kényszeríti a városvezetést, hogy a jövő évekre szóló fejlesztési terveket átszervezzék, hisz azokra így már nem marad fedezet.

Siófoknak lépnie kellett Kifogytak a város tartalékai, pénzzé tehető vagyona igencsak apadó félben van. Az idegenforgalmi bevétel egyre szűkösebb a fokozatosan rövidülő nyári szezon miatt. Így bevételi forrásait csak úgy tudja növelni a Balaton-part város, ha turisztikai attrakciókkal meghosszabbítja a nyári szezont s gyógyszállók megépítésével a téli hónapokban is Siófokra csalogatja a vendégeket.

Ehhez pedig gyógyvíz szükségeltetik. A város évek óta próbálkozik kutak furásával az észak-somogyi területen. Eddig egy sem hozott eredményt. Most azonban lehetősége nyílt egy már működő, gyógyfürdőt is üzemeltető termálkút megvásárlására. A nagyberényi Oázis panzió idő tulajdonosai felajánlották a városnak az 58-63 fokos gyógyvizet szolgáltató kutat, s a hozzá tartozó 83 hektáros földterületet.

A városatyáknak koncepcionális döntést kellett hozniuk: tervezett fejlesztéseiket befagyasztják s lerakják a jövő útjának, a gyógyturizmus megteremtésének alapkövét Siófokon.

Valamennyi városatya - mint ahogy a választások idején is egyhangúan a gyógyturizmus megteremtése mellett kampányoltak - most is messzemenően támogatta a termálkút megvásárlását."

Ilyen előzmények után kötötte meg tehát Siófok Város Önkormányzata 300 millió forint vételárkötéssel az adásvételi szerződést, majd a szerződés megkötése után bízta meg 9 cég közül kiválasztva a PORCIÓ Műszaki Fejlesztési és Vállalkozási Kft-t azzal, hogy a vízbázisról, termálvíz szállításról, a közfürdő létesítésének lehetőségeiről terveket készítsen 1999. októberre.

Logikusan előbb kellett volna a tervezett helyet és elképzeléseket figyelembe vevő megvalósíthatósági tanulmányt készíteni és csak utána belevágni a vételkor is tudott legalább 900 millió forint költséggel járó beruházásba. **Érthetetlen volt számomra az, hogy miként merte Siófok Város Képviselőtestületének minden tagja azt a felelősséget vállalni, hogy a város tartalékainak felélése után még lehetséges fejlesztéseket is befagyasszák csak azért, mert szakértők, szakértői vélemények által még alá nem támasztott és így mindenképpen kétséges eredményű beruházásba kezdjenek.**

A témára figyelve kialakult bennem az a vélemény, hogy lenni kellett olyan személynek, akiben műszaki képzettsége és tapasztalata folytán a képviselők bíztak és ennek a személynek téves véleményében bíztak az egyébként gyógyvízügyben teljes egészében laikus képviselőtestületi tagok döntésük meghozatalakor is. Ellenben bármiféle téves véleményre alapoztak, elképzelésre gondoltak, az adásvételi szerződés megkötése előtti döntésükkel mindenképpen felelőtlenül jártak el azzal, hogy nem tekintették meg a

vásárolni kívánt termálkútból nyerhető gyógyvíz felhasználására vonatkozó, Népjeléti Minisztérium által hozott 152/Gyi-1991. számú engedélyt.

Ugyanis ennek indokolása a 2. oldalon utolsó előtti bekezdésben a következőket írja:

„Felhívjuk a figyelmet, hogy a víz gyógyászati célú felhasználása során a vízkezelési technológiát lehetőség szerint úgy kell megválasztani, hogy a víz gyógyászati szempontból értékesebb alkotórészei (p. jodid-ion, kénhidrogén-ion) ne károsodjanak. Az OKI szakvéleményében jelzett viszonylag nagy ammónium, szerves-anyag tartalom miatt a rendelkező részben foglalt előírásokat be kell tartani.”

Legalább annyit megtehettek volna Siófok Város Képviselőtestületének tagjai, hogy megkérdezzék hozzáértőtől azt, hogy a figyelemre felhívásban írtak alapján bizonyos-e az, hogy ha a gyógyvizet akár gépkocsin, akár csővezetéken szállítják, megtartja-e gyógyászati szempontból értékesebb alkotórészeit? Vagy azt kérdezhették volna meg, hogy a Balaton partján, a Balaton vízgyűjtő területén az ammónium, vagy szerves-anyag tartalom a csatornában, vagy Sió vizében mennyiben megengedett? Ezért is mindenképpen felelőtlenül jártak el, nem vitás.

1999. év végére – 2000. év elejére elkészült a Porció Kft-től megrendelt tanulmány, majd júniusra már minden Siófoki Képviselőtestületi Tagnak megküldte **Szűcs Lóránd okleveles gépészmérnök, a Nagyvárad mellett működő gyógyvízfürdőnél szerzett több évtizedes tapasztalattal bíró szakember** is a véleményét **„Befürödtünk, vagy lopjuk a Napot”** címmel. Ebben többek között a következők olvashatók:

„A siófoki Önkormányzat által mintegy 300 millió Ft-ért megvásárolt nagyberényi Nb-6 jelű (Veronika) hévíz kútból származó termálvíz magas sótartalmú (közel 6000 mg/liter), enyhén opálos, nyálkás, erősen bűzös alkálkloridos jellegű brómos, fluoros gyógyvíz.”

„Kockázatot jelenthet a víz magas sótartalma miatt, a hévíz-szállító és elosztó vezetékben a vízkő-képződés lehetősége. A gyógyvízzé minősítés a kútfejnél vett mintavétel alapján történt, ezért aggályos az is, hogy a kúttól távol eső felhasználás helyén is fennállnak-e majd a gyógyvízzé minősítés feltételei.

A nagy sótartalmú gyógyvíz egy olyan komplex, instabil oldat, amelynek a kútfejnél vett mint alapján megállapított gyógyhatása a hőmérséklet és nyomásviszonyok változása (nagy távolságra történő szállítás, tárolás, kezelés, stb.) során károsodhat. Ez a körülmény akár a

gyógyvízzé minősítés későbbiek során bekövetkező visszavonását is okozhatja. Ezért igen kockázatos egy milliárdos nagyságrendű beruházást erre alapozni.

Tekintettel a nagyberényi termálvíz aránylag csekély hozamára, az legfeljebb csak egy-két, szállodához kapcsolódó szerényebb méretű medence ellátásához lenne elegendő.

Tessék utánaszámolni: 520 l/perc = 31,2 m³/óra = 750 m³/nap. Egy gyógymedencében a vizet naponta kell teljesen leüríteni, (mert a vízforgatás esetén elveszne a gyógyhatás) Ezen kívül óránként a medence kb. 1/3-ad részét is folyamatosan cserélni kell! Mekkora medencéhez elég a rendelkezésre álló 520 l/perc? Hiszen ennek még a duplája sem lenne sok...”

2001-ben pedig már nekem is rendelkezéseimre álltak mindazok az iratok, melyek a téma alaposabb megismerését lehetővé tették, így vettem a kabátomat és indultam Nagyberénybe.

Megtekintettem ott a Siófoki Önkormányzat által megvásárolt kútból származó gyógyvíznek nagyberényi felhasználása utáni kiürítési körülményeit és láttam, hogy egy keskeny árokban folytatják a használt vizet a dombról lefelé, majd a szilárd burkolatú főút alatt kialakított csővezetéken át az út túloldalán lévő, néhány hektáros belterületű, zombékos, fás területre.

Szemlém idején az egész terület füvel, fával, bokrokkal együtt teljes egészében megkövesedett állapotban volt a használt gyógyvíztől és meg voltam győződve arról, hogy az élővilágot sikerült kipusztítani a lakóházak szomszédságában hosszú időre a nagyberényi gyógyvíznek.

Fényképek tanúsítják ezt a tényt. Európa közepén, lakóházak tövében, a XXI. században szándékosan ezt idézték elő lelkiismeretlen emberek.

Az élővilágot ily módon pusztító nagyberényi gyógyvíznek a **Vízkutató és fúró Vállalat Vízkémiai Osztálya** által 18470 szám alatt közölt **vizsgálati eredményében** irt tulajdonságairól a következő olvasható:

„színtelen, enyhén opálos, üledékes, erősen bűzös. A víz magas összsótartalma, alkálilkloridos jellegű brómos, fluoros hővíz.”

1 l vízben oldott alkotórészeinek ebben az okiratban közölt mennyiségi értékeiből pedig kiemelem a nátriumnak 1807,6 mg, ammóniumnak

36,2 mg, összótartalomnak 5922,68 mg, klórtartalomnak 2805 mg értékeit. Ezzel szemben **a vizeket szennyező anyagok határértékeit meghatározó 3/1984. OVH rendelkezés szerint a nátrium egyenértéknél 45 %, az ammónia-ammóniumnál 2 mg, aktív klórnál 2 mg a megengedett legnagyobb szennyezés a Balaton vízgyűjtő területén.**

Ezekből az adatokból arra jutottam, hogy nem lehetséges az, hogy a nagyberényi gyógyvíznek siófoki felhasználása után Siófokon, azaz a Balaton vízgyűjtő területén történő ürítése esetén a megengedett legnagyobb szennyezési értékeket ne haladja meg a szennyezés. A környezetkárosítás akadályozása céljából tájékoztattam a kialakítani kívánt tarthatatlan helyzetről a Környezetvédelmi Minisztériumot és Környezetvédelmi Főfelügyelőséget egyaránt.

Sajátos állásfoglalásukat akként foglalták össze, hogy mivel a Sió a Dunába folyik, így Siófok belterületén a Sióba öntött folyékony szennyezőanyag nem a Balaton vízgyűjtő területét szennyezi, hanem a Dunának szennyezésre nem érzékeny vízgyűjtő területét.

Természetesen érveltem erre akként, hogy a **240/2000. Korm. rend. illetve I. sz. melléklete** egyetlen szóval nem említi azt, hogy a Balaton vízgyűjtő területének megjelölt települések között felsorolt Balatonszabadi, Siófok, Siójut helységeken átfolyó Sió csatorna területe kivétel a Balaton vízgyűjtője területe alól, és a Sió csatorna területe ekként egy különálló közigazgatási terület lenne, illetve azzal, hogy a **Balaton és vízgyűjtője vizeinek vizsgálati és minősítési rendjéről szóló 16/2001. KöM-KöViM-EüM együttes utasítás 14. sorszám alatt éppen a Siónak 120,2 km-nél lévő siófoki szennyvíztelepet jelöli meg mintavételi helynek, melyből következően a Sió csatorna területére beömlő szennyvízre egyértelműen a Balaton vízgyűjtőjének adatai vonatkoznak**, míg a Duna vízgyűjtő területe a jogszabályban említésre sem került, logikátlan állásfoglalásukon nem változtattak.

Ellenben ily módon eljutottam oda, hogy amennyiben kötelezőek az említett jogszabályok, és egyszer úgy fogják értelmezni, ahogy írva van, akkor a gyógyvíznek siófoki felhasználása a Sióba történő ürítéssel nem kétségesen környezetkárosítást eredményez a törvényi előírások megsértése folytán. A Környezetvédelmi Minisztériumnak pedig javasoltam, hogy jövőben a Sió csatornát Siófokon, Balatonszabadiban, Siójuton még a Duna vízgyűjtő területének se tekintsék, hanem egyenesen az Atlanti Óceán vízgyűjtő területének. Ne álljanak meg félúton.

Egyébként pedig megértem őket. Ugyanis az esetben, amennyiben álláspontomat elfogadják, a jogszabályi előírásokat tudomásul veszik, úgy a DRV szennyvíztelepének is költöznie kell legalább Siójuton túlra. Ugyanis a DRV Rt. tisztított szennyvize a Siónak 120,2 km-nél, Siófok belterülete kellős közepén szintén a megengedett határértéket messze meghaladóan szennyez

az esetben, amennyiben ezt a helyet az idézett jogszabályhelynek megfelelően a Balaton vízgyűjtő területének tekintjük. Ennek a problémának megoldása pedig sok milliárd forintba kerülne...

Emlékszel talán arra, hogy mit mondott Lendvai Ildikó 2004. Karácsonyán a televízióban:

„Az a vélemény alakult ki, hogy nálunk a törvény olyan mint a pókháló. A kis állat fennakad rajta, a nagy állat átszakítja azt.”

Ő már csak tudja.

Fentiekben részletezett környezetkárosítás ténye a tervezett siófoki gyógyvízhasznosítás megvalósíthatatlanságát bizonyító érveimből egy volt a sok közül, így rátérek a **4/1981. OVH rendelkezés 75. §-ban** írtak ismertetésére:

1.bek: ***„A használt hévíz elhelyezés előtti kezelését, befogadóba vezetését a befogadó terhelhetősége, valamint a hévíz kémiai összetétele, hőmérséklete és mennyisége alapján kell meghatározni.”***

2.bek: **„Közcsatornába vízkőkiválásra hajlamos hévizet bevezetni tilos, egyébként a szennyvízre vonatkozó előírások érvényesek a hévíz bevezetésére is.”**

Az tény, hogy a Porció Kft-től megrendelt megvalósíthatósági irat szerinti, Önkormányzat által tervezett napi 2000 m³ gyógyvízfelhasználást igénylő program áttanulmányozásakor nem gondoltam azt, hogy ebből 5 év múlva napi 30 m³ gyógyvízfelhasználást igénylő megvalósulás lesz, de **ennek a jogszabályi rendelkezésnek alapján mindenképpen megállapítottam, hogy gyógyvízfürdő Siófokon a nagyberényi gyógyvíz felhasználásával azért sem lehetséges, mert a használt gyógyvíznek elhelyezése közcsatornától függetlenül kiépített vezetéken keresztül a Sióban, gyakorlatilag képtelenség a leírtak betartása mellett.**

Valamint a törvényességben bízva arra sem gondoltam, hogy a leírt jogszabályi előírásoknak a Környezetvédelmi Felügyelőség a felhasznált gyógyvíz csekély mennyiségére tekintettel nem tulajdonít jelentőséget és **„házi bekötés”-nek** tekintve a felhasznált néhány m³ gyógyvíz használat utáni ürítését minden további nélkül megengedi azzal, hogy az ammóniában, sóban, nátriumban dús és meleg gyógyvíz mindenféle kezelés nélkül a közcsatornába kerüljön.

Nem is gondolhattam, hiszen a **„Közcsatornába vízkőkiválásra hajlamos hévizet bevezetni tilos”** jogszabályi rendelkezésnél **nem olvasható az, hogy ha csekély az ilyen víz mennyisége, akkor az már házi bekötés és akkor már szabad bevezetni minden további nélkül a közcsatornába és szerintem a törvényalkotó sem így gondolta.**

De arra jó volt ez a hatósági félremagyarázás, hogy legalább bizonyítani tudtam ily módon is azt, hogy a hatalom – jelen esetben a Környezetvédelmi Felügyelőség – számára a törvények sokszor azért vannak, hogy legyen mit megszegni. Lendvai Ildikó karácsonyi mondandóját ideértve.

A gyógyvíznek Porció Kft által javasolt csővezetéken történő szállításának terve Nagyberényből 18,5 km-rel távolabb lévő Siófokra már a múlté, soha egyetlen méter csővezeték sem helyeztek el gyógyvízszállítás céljából, gépkocsira emelt tartályokban szállítanak. Így már nem időszerű az **Országos Vasúti Szabályzatról** szóló **28/1994. KHVM rend. 4.6. pontjában** irt

„Csővezeték a vasút tengelyét legfeljebb a 4-l. alfejezetben említett távolságra közelítheti meg. Amennyiben a vezeték a kiépített részsúvonal alatt helyezkedik el, a nyomás alatti vezeték védőcsőbe kell helyezni.”

rendelkezésre most hivatkozni.

Arra, amit sem a Porció Kft., sem más nem vett figyelembe annak ellenére, hogy a szabvány szerinti védőcsővel kiegészített kettős csőrendszer kiépítése 18,5 km hosszban úgy, hogy közben a csőben áramló gyógyvíz km-ként a hőmérsékletéből ½ fokot veszíthet, a költségeket megsokszorozza.

Vagy azzal sem szükséges már foglalkozni, hogy a Porció Kft által javasolt 315 mm-es belső átmérőjű csőben 18,5 km hosszban felgyülemlett 1441 m³ gyógyvízzel a fürdő zárva tartási ideje alatt bekövetkezett lehűlése után mit kívántak kezdeni. Vagy azzal sem, hogy a cső belső oldalára rakódott vízkővel csővel együtt, néhány hónap elteltével a cső belsejének leszűkülése után mi lett volna.

Ezt tartom a bőség zavarának. Nyugodtan akár fele alapos érveket elhagyhatom annak igazolására, hogy egy teljes egészében meggondolatlan és megvalósíthatatlan elképzelés alapján költenek-költöttek el önkormányzati vagyonból egy milliárd forintot és így okoznak ekkora kárt.

Nem beszélve arról, hogy **a napi 30 m³ mennyiségre zsugorodott, eredetileg 2-3000 m³-re tervezett gyógyvízfelhasználás megvalósulása után már szinte nincs miről beszélni. Szűcs Lóránd mérnöki véleményéből kiindulva óránként 1/3-ad részét kell lecserélni gyógyvízfelhasználás esetén a víznek, és ez annyit jelent, hogy három óránként egy medencényi vízzel többet kell számítani. Amennyiben 9 órás nyitva tartás lenne a fürdőben, úgy a 30 m³ gyógyvíz 7,5 m³-es medencének szakszerű feltöltésére lenne elegendő. Másfél méteres vízmagassággal számolva ez 5 m²-es medencefelületnek felel meg. Helyesebben kádnak.** Ugyanis a Széchenyi fürdő kádfürdős részében éppen

ekkor egy kád.

És ennek az egy kádnak gyógyvízhasznosítására fizet- fizetett Siófoki Város Képviselőtestülete akaratából Siófok Város Önkormányzata egy milliárd forintot.

Vagy csatlakozva a Vértes és Azur Szállók eddigi gyógyvíz felhasználási gyakorlatához, ezt a 30 m³ gyógyvizet más vízhez adva, annak díszítésére használják majd bármiféle gyógyító hatás reménye nélkül azt sejtetve, mintha az egész termálvíz (gyógyvíz) lenne. Ide jutottunk.

2003. májusában még nem gondolhattam az azóta bekövetkezett változásokra, így a rendelkezésemre álló valamennyi érvet felhozva, az önkormányzati vagyon nagyberényi gyógyvízhasznosítás miatti további apasztásának elkerülése érdekében peres eljárást kezdeményeztem a Budai Központi Kerületi Bíróság előtt.

50 oldalas keresetlevelem ez esetben is elkészült.

A **per jogi alapjának** – kártérítés – meghatározásánál abból indultam a keresetlevélben, hogy mivel a **Ptk. 234. § 1. bek-e** alapján

„A semmis szerződés érvénytelenségre – ha a törvény kivételt nem tesz – bárki határidő nélkül hivatkozhat. A semmisség megállapításához külön eljárásra nincs szükség”,

törvényszöveg olvasható és ebből kiindulva,

nem kell kereseti kérelemmel kérnem azt, hogy az 1999. március 30-i Sereg József és tsai eladóknak Siófoki Önkormányzat vevővel kötött adásvételi szerződés a Ptk. 227. § 2. bek-e – „A lehetetlen szolgáltatásra irányuló szerződés semmis” – alapján semmis, elegendő erre hivatkoznom az 50 oldalból legalább 40 oldalas ismertetés alapján, és erre tekintettel bíróság által kirendelt szakértő véleményének beszerzése után a bíróság a szerződés semmiségére tekintettel a kártérítési igényemnek helyt adhat.

Kártérítési igényem jogalapját illetően pedig mivel Zöld Balatoni Futártól már idézett 1999-es közlésből tudtam azt, hogy a tervezett fejlesztéseket befagyasztották a szerződéssel megindult gyógyvíz-hasznosítási programra tekintettel, és újságból tudtam azt is, hogy a helyi fűvószenekarnak ruhahiánya miatt már fellépni nem tud, hivatkozva a közművelődéshez való alkotmányos jogomra az **1990. évi LXV törvény 8. § 1. bek. alapján** **kértem a kártérítést. 210.000.-Ft. összegben.**

Eszméje pedig a pernek az volt, hogy mivel a keresetlevelet valamennyi általam megjelölt alperesnek a bíróság ellenkérelem előterjesztése okából megküldi, így a PORCIÓ Kft, Siófok Város Önkormányzat, Sereg Józsefné, Zöldfok Rt., TERMOFOK Kft. alpereseknek is, az 50 oldalas keresetlevelem ismeretében soha többet ezek nem hivatkozhatnak arra, hogy gondatlanul járnak el akkor, ha a megvalósíthatatlan gyógyvíz-hasznosítási program teljesítésére ezt követően kifizetéseket eszközölnék, illetve a kifizetéseket bármilyen formában elősegítik.

Tudtam jól, hogy ilyen fajta ügyekben felkért szakértők költsége mindenképpen meghaladja az egy millió forintot, illetve semmiség megállapítására irányuló kereseti kérelem előterjesztése esetén ekkora pertárgyérték mellett minden fokú bírósági eljárásban 900.000.-Ft. eljárási illetéket kell leróni, ezért szándékomban nem állott a peres eljárást végig folytatni, illetve semmiség megállapítását a bíróságtól kereseti kérelemmel kérni.

Másodfokú eljárásban zárult le az ügy úgy ahogy terveztem, a Csongrád Megyei Bíróság 1. Gf. 40.173/2003/9. számú jogerős ítéletével. Kereseti kérelmemet természetesen elutasították, de a bíróság ítéletének indokolása helyesen és pontosan határozta meg az ügy körülményeit:

„A II. r. alperes (Siófok Város Önkormányzata) képviselőtestülete az 1999. december 21. napján kelt 181/1999. számú határozatával – az I. r. alperes (Porció Kft.) által készített megvalósíthatósági tanulmányt megtárgyalva – elfogadta Siófok város jegyzője előterjesztését a nagyberényi gyógyvíz-hasznosítási program megvalósítására, a program menedzselésével, az építési engedély beszerzésével a IV. r. alperest (Zöldfok Rt.) bízta meg. A beruházás megvalósításába utóbb bekapcsolódott az V. r. alperes (TERMOFOK Kft.) is. A termálkutat a hozzá tartozó berendezésekkel és 82. ha 9660 m2 földterülettel a II. r. alperes már a határozat meghozatala előtt megvásárolta III. r. alperestől, majd az ingatlanok tulajdonosa 2001 évben csere jogcímén a IV. r. alperes lett.

A felperes keresetében az önkormányzat gazdálkodását hosszasan értékelve és minősítve, 210.000.-Ft. kártérítés megfizetésére kérte kötelezni az alpereseket. Arra hivatkozott, hogy a II. r. alperes a fenti ügyletekkel, szerződésekkel megsértette az 1990. évi LXV. Törvény 8. § 1. bekezdése szerinti kötelezettségét, vagyis, hogy a felperes részére a közművelődéshez való alkotmányos jogot biztosítsa. Az alperesek e színlelt, semmis szerződésekkel részére – pontosan meg

nem határozható mértékű – kárt okoztak, ezért a Ptk. 359. §.-ában körülírt általános kártérítési igényt kívánt érvényesíteni. Álláspontja szerint a II. r. alperes által megvalósított projektekre az önkormányzat több millió forint vállalkozói díjat fizetett ki, amit a közművelődési célokra szánt költségvetési tételből el kellett vonni. A II. r. alperes emiatt nem támogatta megfelelően a Művészeti Főiskola Fúvós Zenekarának fellépését, ezért az Alkotmány által biztosított, a művelődéshez való állampolgári joga sérült.

A felperes hivatkozott arra is, hogy a lakosság széles körét érintő szolgáltatás közérdeket képvisel, ezért az erre vonatkozó szerződés semmisségének megállapítása érdekében az ügyészségnek van keresetindítási lehetősége. Mivel az ügyészség felhívására sem kívánt élni ezzel a lehetőséggel, ezért maga indított pert.”

Rendkívül pontos, igényes bírói munka. Tudod ötven oldalnyi, többségében műszaki jellegű ismertetésből így megállapítani a kérelmem lényegét, csak dicséretet érdemel. És talán én is, hiszen a leírtakból következik, hogy nem veszttem el az irat összeállításánál a részletekben.

Kiemelném a bírósági indokolásnak idézett kezdő mondatában leírt azt a tényt, hogy a megvalósíthatósági tanulmány megtárgyalásakor hozott 1999. december 21-i 181/1999. számú Képviselőtestületi határozat meghozatala előtt 9 hónappal került aláírásra az adásvételi szerződés, illetve azt, hogy valóban megkerestem az ügyészséget a keresetindításra történt felhívással és csak a felhívás eredménytelensége után indítottam meg a peres eljárást.

És akkor most lássuk azt, hogy **Siófok Város Önkormányzata - II. r. alperes - ugyanerről a keresetlevélről miként irt 2003. március 18-i alperesi ellenkérelmében:**

„Keresetét nem a szerződés(ek) érvénytelenségének megállapítása iránt terjesztette elő (nem is terjeszthette), emiatt a szerződések érvénytelenségére tett 50 oldalas, összefüggéstelen és alaptalan tényállításai irrelevánsak, így elbírálhatatlanok jelen perben.

A felperes nem adta egyébként pontos és követhető ténybeli és jogi alapját annak, hogy az általa sérelmezett szerződések miatt, ill. az azokból folyó kiadások miatt neki milyen kára származott, ez hogyan jelentkezik, miben nyilvánul meg.

A felperes alaptalan keresetére kifejezetten jellemző a kereset következő része.

Állítólagos újságcikkben szerepel, hogy csővezeték fektetés több 10 millió Ft. lehet- jelezzük semmiféle csővezeték fektetés nincs tudomásom szerint.

Felperes előadja, hogy a több 10 M Ft. legalább 20 M Ft., majd kijelenti, hogy ezt a kultúrától veszik el, ezért nem lehet egyenruhát venni – a felperesi bizonyítatlan tényállítás szerint – egy fűvószenekarnak.

Ezt követően később már azt jelenti ki, hogy 20 M Ft.-ban bizonyított az elvonás a közművelődéstől, és ezért nem biztosított az egyenruhás fűvószenekar hallgatása iránti közművelődési igénye. (Bár megjegyzem a szövegezés kevéssé egyértelmű, így zavarban vagyok a tekintetben, hogy felperes igénye mire vonatkozik, a fűvószenekar legyen egyenruhában, vagy esetleg ő maga hallgatna szívesen egyenruhában fűvószenekart.)

Emiatt 210.000.-Ft. kártérítést kér.

A fenti összefüggéstelen, bizonyítatlan, értékelhetetlen tényállítások nem szolgálhatnak alapul kártérítés megfizetésére.

Álláspontunk szerint a felperes terjedelmes keresetlevelében összesen ennyit ír kártérítés iránti igényéről.

Ennek minden tényállítását vitatjuk.

A felperes nem jelölte meg, hogy álláspontja szerint milyen törvényi kötelezettségét sértette meg az Önkormányzat, azaz pontosan milyen jogszabály kötelezi az Önkormányzatot annak biztosítására, hogy a fűvószenekar egyenruhában lépjen fel.

Ennek felperes szerinti elmaradásában hogyan mutatható ki felperes 210.000.-Ft. mértékű kára.”

És ha most azt mondod, hogy nem létezik az, hogy ugyanarról a keresetlevélről, amivel kapcsolatosan a bíróság pontosan tudta, hogy mit tartalmaz, tartalmának megfelelően pontosan összefoglalta annak lényegét, megjelölte a keresetlevél alapján megállapítható, felperes által szándékolta kérelmeket, arról a keresetlevélről Siófoki Önkormányzat II. r. alperes a bíróságnak címzett periratában ezt írta, akkor készséggel átadom részedre II. r. alperes periratát eredetben. Formáját illetően is pontosan idéztem a periratot.

Kézenfekvő vélemény az lehetne ezzel kapcsolatosan, hogy az a személy, aki a bírósági ítéletből következően ilyen mértékben nem érti a magyar nyelvet és nem tudja a szavak jelentését, mindenképpen keressen e fogyatékoságán segítő képzési lehetőséget.

Csakhogy sajnos nem erről van szó. **Nagyon is jól érti a magyar nyelvet és a szavak jelentését, de úgy érzi, hogy arroganciával, pökhendi stílussal el tudja kerülni a számára kínos kérdésekre adandó választ. És úgy véli, hogy Őt, a hatalomban lévőt, önkormányzati vagyonnal teljes jogkörben rendelkezni jogosultat egyáltalán hogyan merik nyilatkoztatni közéleti cselekedeti okáról, eredményéről. Ezt**

érezkeltette, fölösleges értetlenséget színlelve.

Mondd miként vagytok Ti, a közhatalomban részt vevők összerakva? Ti, akik a választás napján gondolatban könyörögtök minden embernek azért, hogy a hatalomhoz juttassanak Benneteket, majd másnapra ilyenné tudtok válni. Egyáltalán van-e és milyen az igazi arcotok?

=====

Büntetőjogi felelősséggel kapcsolatosan a ZÖLDFOK Rt. részéről Szabó Zoltán vezérigazgatónak, míg TERMOFOK Kft részéről a társaság ügyvezetőjének Török Péternek felelőssége jöhet szóba.

Szabó Zoltán volt a nagyberényi gyógyvíz Siófokra történő szállítási és hasznosítási programnak első programmenedzsere és tevékenységének kezdetét a rendelkezésemre álló iratok különböző időpontra teszik. A 2001. júniusi Siófoki Hírek önkormányzati magazin 15. oldalán olvasható „Összefoglaló a nagyberényi gyógyvíz-hasznosítási programról” c. írás szerinti

„1999. dec. 31-én bízta meg a Képviselőtestület a SIOKOM Rt-t (illetve jogutódját a Zöldfok Rt-t) a gyógyvíz hasznosítási rendszer és engedélyezési eljárás menedzselésével.”

mondatból az következik, hogy Szabó Zoltán ténykedését 1999. december 31-én kezdte meg, míg a **Szabó Zoltán „programmenedzser”** előterjesztésében készült 1999. december havi képviselőtestületi előterjesztés első oldalán az olvasható, hogy

„Siófok Város Önkormányzata megbízásából a SIOKOM Rt. 1999. júliusában meghívásos pályázati felhívást tett közzé, a nagyberényi termálvíz-készlet Siófok Város közigazgatási területére történő beszállítása és hasznosítása tárgyú megvalósíthatósági tanulmány elkészítésére.”,

melyből következően **Szabó Zoltán már 1999. júliusa előtt megkezdte a szakmai irányítását a program teljesítése érdekében.** Tekintettel arra, hogy a 20 fős Siófoki Képviselőtestület egyetlen tagja sem rendelkezik elegendő ismerettel a gyógyvízszállítás és hasznosítás körében felmerülő problémákkal kapcsolatosan, **meggyőződésem az, hogy az 1999. március 30-i szerződés megkötése előtt is kikérték Szabó Zoltán szakértelemmel bíró személynek véleményét a programmal kapcsolatosan.**

És arról is meg vagyok győződve, hogy Szabó Zoltán a szerződés megkötése előtti megkérdezése során szakmai ismeretei ellenére nem azt monda, hogy inkább vállalkozunk akár holdbéli tájakra történő utaztatási programmal, mert az reménykeltőbb vállalkozás, mint 18,5 km távolságról a vasúti töltés alatt elhelyezett csővezetékben utaztatni sóban telített 57 fokos gyógyvizet.

úgy, hogy ebből Siófokon gyógyfürdőkomplexumot üzemeltessünk a távozó víznek környezetkárosítása nélkül, hanem azt mondta, amit a Képviselőtestület hallani akart.

Nem állítom azt, hogy szakmai tudásának megfelelő hozzáállás mellett Szabó Zoltán programmenedzser hosszú időn át maradt volna a ZÖLDFOK Rt. Vezérigazgatója úgy, ahogy a 2005. április 28-i képviselőtestületi ülésről felvett jegyzőkönyv 142. oldalán leírtak szerint képviselőtestületi javaslatra még öt évig vezérigazgató marad, de a büntetőjogi felelőssége most nem kerülhetne szóba.

A Siófoki Hírekben leírt összegezésből pedig jól látható, hogy a környezetvédelmi engedély beszerzése után úgy szabadult meg programmenedzseri posztjától Szabó Zoltán ahogy csak bírt. 2001. február 5-én átengedte ezt a kitüntető posztot Török Péternek, de Szabó Zoltán számára szerintem ez már késő volt. Az egymilliárd forint kárt okozó tevékenységek kezdetén döntő szerepe volt és a felelőssége a jelenlegi állapotért mindenképpen fennáll.

Török Péter programirányítónak pedig álláspontom szerint 2001. február 5-e után önálló vélemény alkotására nem volt lehetősége, a megkezdett úton végig kell járnia.

Megállapítani azt nem tudom a **„Lódarázs is tud repülni”** féle újságnyilatkozatai alapján, hogy ért-e ahhoz, amivel megbízták, lehetséges az, hogy károkozó magatartása nem is tekinthető szándékosnak, csak gondatlannak. (lódarazsas cikkében azokra felvetésekre válaszolt, melyek miatt a gyógyvízprogram nem valósítható meg. A válasza pedig az volt, hogy **„A lódarázs is tud repülni, pedig fizikusok megállapították, hogy olyan méretekkel képtelenség a repülés”**)

Fejér Megyei Főügyészségnek törvényességi kérelmet terjesztettem elő környezetkárosításra tekintettel és törvényességi kérelmemre válaszolva a Közép-dunántúli Környezetvédelmi Felügyelőség **„Nagyberényben történő termálvíz igénybevétel környezetvédelmi engedélye”** tárgyú, **60.358-41/2000. számú** környezetvédelmi engedélyt tartalmazó határozattal kapcsolatosan a 2004. június 23-án aláírt főügyészségi irat a következőket is tartalmazza:

„A határozat 10. pontja szerint az engedély a jelen határozat jogerőre emelkedésétől a létesítmény tényleges üzembe-helyezéséig, de legfeljebb 2003. október 19-ig érvényes, mely időpont, megvalósulás esetén egyben vízjogi üzemeltetési engedély megkérésének végső határideje is.

A Közép-dunántúli Vízügyi Felügyelet megbízott igazgatójától kapott tájékoztatás szerint a vízjogi létesítési engedély érvényességi idejének lejártát követően megkeresésükre a nagyberényi termálvíz hasznosításával foglalkozó Termofok Kft. 2003. október 28-án kelt beadványában arról tájékoztatta a vízügyi hatóságot, hogy a vízjogi létesítési engedélyben engedélyezett létesítmények nem valósultak meg.

„A Ktv. idézett 70. §-ának 3. bekezdése alapján – figyelemmel arra, hogy a környezetvédelmi engedély jogerőre emelkedésétől számított három éven belül a Zöldfok Rt. a tevékenységet, illetve az ahhoz szükséges építési előkészítési munkákat nem kezdte meg – a Közép-dunántúli Környezetvédelmi Felügyelőségnél a 2000. december 11. napján kelt 60.358-41/2000. számú határozatba foglalt környezetvédelmi engedély visszavonását kezdeményeztem.”

Engedéllyel kapcsolatosan további információm nincs, így megállapítható, hogy amennyiben ténylegesen sem történt semmi, úgy a Fejér Megyei Főügyészség kezdeményezésének Középdunántúli Környezetvédelmi Felügyelőség általi teljesítése esetén a Nagyberényben történő termálvíz igénybevételhez legalább egy éve sem környezetvédelmi engedély, sem vízjogi üzemeltetési engedély nem áll rendelkezésre.

Ami pedig a fenti számú, 2000. december 28-án jogerőre emelkedett környezetvédelmi engedélyt illeti, feltűnik ebben az, hogy az 5. oldalán felsorolja azokat a szakhatóságokat, amelyek az engedély kiadásához hozzájárultak, de ezek között nem tünteti fel a Dél-Dunántúli Környezetvédelmi Felügyelőséget. **Ebből joggal következtetem azt, hogy a Dél-Dunántúli Környezetvédelmi Felügyelőség, mint szakhatóság nem járult az engedély kiadásához és elhallgatta ezt a tény az engedélyt kiadó Közép-Dunántúli Környezetvédelmi Felügyelőség.**

Megtekintve a Dél-Dunántúli Környezetvédelmi Felügyelőségnek 2000. június 18-i, az ügyvel kapcsolatos közlését (iktatószáma: 3398-4/2000.), ebben olvasható az irat zárómondataként az, hogy

„A használtvíz elhelyezéssel kapcsolatban az a véleményünk, hogy a „C” változat szóba sem jöhet a 3/1984. (II.7.) OVH rendelkezés szerint, az „A” és „B” változat esetében pedig részletesebben ki kell dolgozni és ismertetni a tervezett üzemeltetést.”

Nyilvánvalóan erre a szövegrészre tekintettel hagyta ki a Közép-Dunántúli Környezetvédelmi Felügyelőség a figyelembe veendő szakhatóságok felsorolásánál a Dél-Dunántúli Környezetvédelmi Felügyelőséget. Azért, mert a Dél-Dunántúli Környezetvédelmi Felügyelőségnek álláspontja megfelel annak a jogszabályi előírásnak, amire már utaltam:

„Közcsatornába vízkókválásra hajlamos hévizet bevezetni tilos, egyébként a szennyvízre vonatkozó előírások érvényesek a hévíz bevezetésére is.”

Nem akarta leírni a Közép-Dunántúli Környezetvédelmi Felügyelőség azt, hogy a Dél-Dunántúli Környezetvédelmi Felügyelőség nem ért egyet a kérelmezettek szerinti engedélykiadással, így inkább hallgatott róla. Úgy tett, mintha minden szakhatóság támogatásával adta volna ki az engedélyt.

Ebből következően a környezetvédelmi engedély kiadása során a Közép-Dunántúli Környezetvédelmi Felügyelőség a törvényi előírást nem kétségesen megszegte és ennek a hatóságnak is köszönhető a jelenleg kialakult gyógyvízhelyzet Siófokon. A **„környezetvédelmi felügyelőségek, valamint a nemzeti park igazgatóságok feladat és hatásköréről”** szóló **211/1997. Korm.** rend-ben írtakat szegte meg a Felügyelőség és mivel a **Környeztkárosítás bűncselekményét meghatározó Btk. 280. § 1. bek. második fordulata szerinti tényállást** így módon megvalósította, a **Közép-Dunántúli Környezetvédelmi Felügyelőség dolgozója ellen feljelentéssel éltem.**

Az elrendelt büntető eljárásban Dr. Fleit Ernő egyetemi docens által 2004. július 8-án készített szakértői véleményt szereztek be, mely a **gyógyvízben kimutatott 36,2 mg/l ammóniummal kapcsolatosan a következőket írja:**

„Összegezve tehát, az ammónia sejtméreg , s mint ilyen okozhat akut (gyorsan de lokálisan lezajló) mérgező hatásokat a bevezetés körzetében, de csak akkor, ha a magas ammónium tartalom a pH feletti értékkel együttesen fordul elő. Ez azonban hazai felszíni vizeinkben igen ritka érték, és a rendelkezésemre bocsátott mérési adatok között egyetlen egyszer sem fordult elő (sem a felszíni vizekben, sem a bevezetésre kerülő használt és/vagy szennyvizekben). A megemelkedett ammónium tartalom monitorozása azonban mindenképpen indokolt a jövőben, részben az engedélyes, részben a hatóságok részéről.”

Nem volt szerencséje a szakértőnek leírt megállapításaival, mivel amikor a véleményt olvashattam, az MTV I. bementa - 2004. szeptember 9-én -, hogy **olyan mennyiségű ammónia került a Zala folyó vizébe, hogy másfél kilométer hosszon kipusztultak a halak.** Ezért a nyomozást megszüntető határozat elleni panaszbeadványom 19. oldalán kezdődően az alábbiak szerint érveltem:

„Megállapítható, hogy az egyetemi docens szakértő szerint van annyi

ammónia a gyógyvízben, ami gyorsan lezajló mérgezéseket okozhat, de mivel a rendelkezésre bocsátott mérési adatok között egyetlen egyszer sem fordult elő pH 9. feletti érték, és az ammónia csak pH 9. feletti értékkel együtt okoz gyorsan lezajló mérgezéseket, kizárt az, hogy a nagyberényi használt gyógyvíz Sióba eresztésével mérgezés történjen.

Ezzel szemben ma - 2004. szeptember 9. napján - hajnali 5 óra 45 perckor az MTV 1 csatornának „Agrárhíradó” című műsorában elmondták, felvételekkel illusztrálták azt, hogy a zalaegerszegi hűtőház leégése miatt néhány napig tartó tűzoltás során OLYAN MENNYISÉGŰ AMMÓNIA KERÜLT A ZALA VIZÉBE, HOGY MÁSFÉL KILOMÉTER HOSSZON MINDEN HALFÉLESÉG KIPUSZTULT.

Úgy látszik ezek a halak megfeledkeztek arról, hogy csak akkor pusztulhatnak ki, ha pH 9. feletti érték is jelen van a vízben és ilyen pH érték haza viszonyok között ténylegesen nem is létezik. PH érték ide, PH érték oda, a teljes halállomány elpusztult.

Ennek a hírközlésnek alapján Én az egyetemi docens szakértő jó hírnevének megőrzése érdekében azt javaslom, hogy szakértői véleményét úgy felejtsük el, ahogy van. Hiteltelenné vált, fölösleges firtatni azt, hogy miért írta azt, amit irt.

Egyébként pedig nem tudom, hogy miért hír az, hogy másfél kilométer hosszon kipusztult minden hal a Zalában. A Sióban a 120,2 km-től felfelé már évek óta kipusztult minden hal legalább 10 kilométer hosszon, és mégsem hír. Amennyiben a zalai halpusztulás területén is átveszi a Közép-Dunántúli Környezetvédelmi Felügyelőség az ellenőrzést, még néhány év, és természetesnek veszik majd azt, hogy a Zalában nincs hal akár 10 km hosszon. Kipusztult. Ez sem lesz hír éppúgy, mint a Siófok közepétől 10 km-en át bekövetkezett állapot sem az.”

Panaszomat elutasították, környezetkárosítás miatti, ilyen körülmények között lezajlott nyomozást megszüntették, de miután ez évben a Legfőbb Ügyészségnek is megküldtem részletes iratomat, anyag kezelés, hűtlen kezelés, csalás bűncselekményének törvényi tényállásának megvalósulására utaló elemzésem alapján a nyomozást elrendelték.

Jelenleg ez az ügy is folyamatban van, de ne legyél biztos abban, hogy nem nyomozást megszüntető határozattal lesz vége. Nem azért mert a Neked adott, újságban irt válasz szerint **immár a napi egy kádhoz kiszámított - 30 m³ - környezetkárosítást eredményező gyógyvízhasznosításra elköltött, és a tervezett napi 2-3000.- m³ gyógyvízhasznosítás megvalósításához elegendő egy milliárd forint értékű, vagy ennél nagyobb önkormányzati vagyon elvesztése folytán nem lenne nyilvánvaló a bűncselekmény - bűncselekmények elkövetése.** Hanem

inkább azért, mert Lendvai Ildikó előadása szerint is a törvény olyan mint egy pókháló, melyen a kis állat fennakad, a nagy állat pedig átszakítja azt.

Közeletri problémák pedig a leírtakhoz kapcsolódóan más irányban is keletkeztek. Újságnyelatkozat szerint a Polgármester és Csorba Ottó képviselőtestületi tag által várt gyógyvíz-hasznosítási megoldás eredményeként. Nézzük meg a következőkben, ez hogyan történt.

=====

IV. Siófokon Holland Kemping néven volt ismert korábban az a Szent László u-ban található 3,6 hektáros tóparti terület, melyet **a Siófoki Önkormányzat által eladni kívánt ingatlanok közül a legértékesebbnek tartottak.**

2004. januárjában olvastam először a Somogyi Hírlapnak **„Siófokra jönne az izraeli tőke”** című írásában arról, hogy **az ingatlant 798 millió forint eladási árért hirdették meg.** Az újságcikk szerint az ingatlannak hasznosítására az **L.A. Shiraz Invest Kft.** nyújtott be olyan tervet, hogy az ingatlannak megosztása után keletkező nagyobbik ingatlan tulajdonjogának megszerzése fejében vállalja a cég azt, hogy az Önkormányzat tulajdonában maradó kisebbik ingatlanon **„wellnes-üdülőközpontot”** létesít az önkormányzat részére úgy, hogy az Önkormányzat a Kft által készített beruházásokat 20 évig bérbe adja a Kft részére.

Az olyan fajta szerződést, ahol az adásvételi szerződésben megjelölt vételár fejében vállalkozási tevékenységgel eredményt hoz létre vevő az eladó részére úgy, hogy a vállalkozási díj és vételár között különbség kiküszöbölése végett használati szerződés is létrejön a felek között, a jogirodalom haszonbérleti és vállalkozási szerződéssel vegyes adásvételi szerződésnek tekinti. Bérleti szerződéshez pedig köze sincs az ilyen megállapodásnak az időszakonként fizetendő bérleti díjfizetési kötelezettség hiánya folytán.

Nagyberényi termálkút, illetve ingatlanvételi szerződés megkötésénél az előző részben írtak szerint serénykedő Dr. Baráth István önkormányzati vagyongazgató is megszólalt a cikkben és a következőket mondta erről az elgondolásról:

„Első pillantásra azért sem látszik rossznak, mert elég belegondolni: a jelenlegi footballstadion helyére tervezett gyógyfürdőközpont felépítése 1,4 milliárd forintba, az ugyanoda szánt uszodáé 600

millióba kerülne. Ezzel szemben a kft. által kiszemelt egész ingatlan értéke sincs 800 millió forint.”

Ebből látható az, hogy a nagyberényi gyógyvíznek egy kádnyi, környezetet károsító siófoki felhasználására épülő gyógyfürdőközpont építése 1 milliárd 400 millió forintba, míg uszodával együtt 2 milliárd forintba került volna korábbi tervek szerint Siófoknak.

Abból a híradásból pedig, amit a 2004. január 29-i siófoki képviselőtestületi döntésről közölt az újság „Élményfürdő épül Siófokon” címmel, az derül ki, hogy csak 1,5 milliárd forintba kerül a városnak a fürdő:

„Siófoké lesz a létesítmény is, az L.A. Shiraz Invest Kft tulajdonába kerülő 778 millió forintos telek ellenértékéért. Ebből tehát készpénzt nem lát az önkormányzat, hanem fürdőt kap cserébe, de úgy, hogy az építésre az izraeli tulajdonú kft. 721 millió forintos hitelt vesz föl, aminek törlesztését a tulajdonos önkormányzat vállalja majd át.”

Azt is meg lehetett tudni ebből a cikkből, hogy évi 92,5 millió forint hiteltörlesztést jelent az önkormányzat számára az izraeli cég által felvett 721 millió forint kölcsön, valamint a fantáziák világába is eljuthattunk a „**tizedik-huszedik év között pedig összesen akár 2-2,5 milliárd forint is lehet a tulajdonos önkormányzat tiszta jövedelme**” jóslást átgondolva. Nem egészen értettem azt, hogy a nyilatkozók miért csak az önkormányzatot terhelő 150 millió forintos ÁFA kötelezettségről beszéltek anélkül, hogy a vállalkozási szerződés miatt az L.A. Shiraz Invest Kft-t terhelő ÁFA kötelezettségről szót ejtettek volna, de különösen nem értettem az egyik képviselőnek

„Nem tudom értelmezni az egymilliárd forintos bankgaranciáját (kft-nek), ugyanakkor a kft. törzstőkéje csak hárommillió forint.”

nyilatkozatára Siófok Város Polgármestere által adott alábbi választ:

„az egymilliárdos bankgarancia megnyugtató papiros.”

Ugyanis nem kétséges az, hogy amennyiben a Polgármester Úr e nyilatkozata megtételekor az L.A. Shiraz Invest Kft-nek bármiféle pénzben, vagy egyéb módon kifejezhető eredményes tevékenységéről tudott volna, úgy erre mindenképpen hivatkozott volna az egymilliárd bankgarancia megnyugtató papiroson kívül. **A polgármesteri nyilatkozatból következik az, hogy nem volt ismert a 2001. május 28-án létrehozott L.A. Shiraz Invest Kft-nek kettő és fél évi tevékenysége alatt semmiféle eredménye 2004. januárban, de az is, hogy amennyiben az egymilliárdos bankgaranciát tartalmazó papirost a Polgármester Úr nem látta volna, a szerződési partner megbízhatóságáról ő sem lett volna megnyugodva.**

Azért nem értettem a polgármesteri nyilatkozatot, mivel jogászi képzettségére tekintettel Siófok Város Polgármestere jól tudja azt a bankgaranciára vonatkozó törvényi rendelkezéshez (**Ptk. 249. §**) fűzött magyarázatból, hogy

„Bankgaranciát csak létrejött, érvényes, hatályos és még nem meg nem szűnt szerződéshez kapcsolódóan lehet kiadni, hiszen szerződést biztosító mellékkötelezettségről van szó.”

Mivel az ismert volt, hogy a törvény szerint ekként szükséges szerződés nem jött létre a Képviselőtestületi ülésig, és így semmiféle törvényen alapuló bankgaranciával nem bírt 2004. januárban a Kft annak ellenére, hogy papirossal rendelkezett, nem értettem azt, hogy a Polgármester egy papirostól ilyen körülmények között miért olyan nyugodt. **Előbb létre kellett volna hozni az Önkormányzat és Kft. közötti szerződést, majd ennek alapján dönthetett volna arról a bank, hogy a Kft-vel, mint kötelezettel az Önkormányzat mint jogosult javára köt-e bankgaranciát biztosító szerződést.**

Mindezt jól tudta Siófok Város Polgármestere és így azt is, hogy akár 100 milliárd forint összegre vonatkozó és fentiek szerint törvénytörően kiállított bankgaranciát tartalmazó papirost mutogathatott volna 2004. januárjában az L.A. Shiraz Invest Kft ügyintézője, a Kft-vel szerződést kötni kívánó félnek inkább nyugtalanná kellett volna válnia a papiros láttán azért, mert okkal gondolhatta volna minden jogászi képzettségű személy szakismeretei birtokában azt, hogy hamis banki okiratot mutat fel a Kft.

Attól pedig **kifejezetten idegesnek kellett volna lennie Siófok Város Polgármesterének, hogy amennyiben a korábbi tervek szerint 2 milliárd forintért megvalósítható építkezést az L.A. Shiraz Invest Kft. úgy kívánta Siófok Város Önkormányzata részére megvalósítani az újsághír szerint, hogy 721 millió forint kölcsönt tervezett felvenni ennek megvalósítására, akkor vajon miből volt az építkezéshez szükséges többi pénzösszeg számára biztosítva, illetve rendelkezésére állott-e akár egyetlen millió forint is a Siófoki Önkormányzat által elidegeníteni szándékozott ingatlan vételárának kifizetésére akkor, ha a vételárat fizetnie kellett volna 2004. januárjában.** Úgy, ahogy ezt adásvételi szerződés esetében általában szokták.

Az eddig leírtak alapján, valamint abból a tényből kiindulva, hogy a cégnyilvántartás szerint **Cg. 01-09-0697094 cégjegyzékszám** alatt **3 millió Ft. jegyzett tőkével nyilvántartott L.A. SHIRAZ INVEST Kft-nek pénzforgalmi jelzőszáma 2004. évig, három éven keresztül cégnyilvántartásba nem került,** az a megalapozott meggyőződése alakult ki e céggel kapcsolatban, hogy a cég fenntartásával kapcsolatos közterhek viseléséhez szükséges pénzeszközökön túl tőkével 2004. januárjában nem rendelkezett, jelentősebb tevékenységet a cég létrehozása óta nem végzett és

mint ahogy mondani szokták, **üres zsebbel vágott bele a Siófoki Önkormányzat legértékesebb ingatlanának mondott ingatlan megszerzéséhez.**

2004. szeptemberi újsághírek közölték azt, hogy a Siófoki Képviselőtestület jóváhagyásával az L.A. SHIRAZ INVEST Kft megkötötte az adásvételi szerződést a Siófoki Önkormányzattal.

Siófoki Hírek azt közölte, hogy több csillagos minőségű szállodai komplexumot kíván felépíteni vevő a megvásárolt ingatlanon, a Somogyi Hírlap szeptember 2-i lapszáma arról számolt be, hogy

„A kft. négy lakóépületben 488 lakást alakít ki Siófok egyik legértékesebb vízparti telkén, és felépít egy szabadidő központot is”, valamint azt is közölte, hogy *„Az aranyparti ingatlan tulajdonjoga csak a vételár teljes kifizetése után kerül át az L.A. SHIRAZ Kft-hez”.*

Utóbbi nyilatkozatból következik az, hogy **a 622,8 millió Ft. + ÁFA vételár teljes egészében a szerződés megkötésekor kifizetésre vevő által a Siófoki Önkormányzat részére nem került.** A kérdés így ekkor már csak az volt, hogy ha fizetett vételárat az L.A. SHIRAZ INVEST Kft. vevő a Siófoki Önkormányzat eladó részére a szerződés aláírásakor, úgy ez mekkora összeg volt.

Megtekintve a földnyilvántartási adatokat, megállapítható, hogy **fenti szerződés alapján a korábban kizárólagosan Siófoki Önkormányzat tulajdonában volt 3,6 hektáros ingatlan megosztásra került és az ebből kialakított siófoki 2662/75. hrsz. alatti 6029 m² területű, valamint a siófoki 2662/76. hrsz. alatti 2 hektár 2282 m² területű ingatlanok kerültek teljes egészében vevő javára adásvétel és megosztás jogcímén a tulajdonába.**

2004. augusztus 23-i rangsor feltüntetése szerint pedig annak ellenére bejegyezték az L.A. SHIRAZ INVEST Kft tulajdonjogát teljes egészében a szerződésnek földhivatali bemutatásakor kérelmezve, hogy a vételárat részben vagy egészben nem fizette ki vevő, és az újsághír szerint tulajdonjog fenntartásos vétellel történt a szerződés azzal, hogy tulajdonjoghoz csak akkor jut vevő, ha a vételárat teljes egészében kifizeti.

Mit mondjak Neked. Ha azt mondom, hogy miként mertetek ezt megtenni, miként mertetek az önkormányzati vagyonnal így bánni, sablonosan fejezem ki magam. Ennél drámaibb helyzetet idéztetek elő a leírtak alapján.

Tragikussá pedig akkor vált, amikor az L.A. SHIRAZ INVEST Kft, tulajdonjogának megszerzését követő 38. napon - 2004. 09. 28. - az ERSTE BANK HUNGARY Rt javára 8 milliárd Ft. - 8.000.000.000.

forint - erejéig keretbiztosítéki jelzálogjognak mindkét vételi ingatlanra történő bejegyzése és az L.A. SHIRAZ INVEST Kft. adós feltüntetése végett megkeresték a Földhivatalt.

=====

Azért, hogy ne legyen kétség az iránt, hogy nem az így bejegyzett keretbiztosítéki jelzálogjog szerinti 8 milliárd forint bankkölcsönből gondolta kifizetni az L.A. SHIRAZ INVEST Kft. vevő a Siófoki Önkormányzat eladó részére esedékes vételárat, vagy annak egy részét, idézem az egyik Legfelsőbb Bírósági döntvényt a keretbiztosítéki jelzálogjog jogi természetéről:

„Amennyiben meghatározott tartós jogviszonyból keletkező követelések biztosítása céljából kéri a jelzálogjog bejegyzését, a jelzálogjogot u.n. keretbiztosítéki jelzálogjogként kell bejegyezni. A bejegyzésben meg kell jelölni a jogviszonyt és azt a legmagasabb összeget, amelyen belül a keretbiztosítéki jelzálogjog a követeléseket biztosítja. Ehhez képest a keretbiztosítéki jelzálogjog nem meghatározott követeléshez, hanem ahhoz a jogviszonyhoz kapcsolódik, amelyből különböző követelések eredhetnek. Egy meghatározott követelés biztosítására keretbiztosítéki jelzálogjog nem alapítható.” (BH. 1996. 601.)

Az adásvételi szerződésben megjelölt vételár nem kétségesen egy meghatározott követelés és így a leírtakból következik az, hogy ennek kifizetésére a keretbiztosítéki jelzálogjoggal biztosított kölcsön nem alkalmas, de az újságnak abból a szerződés megkötését követő közleményéből is következik az, hogy **az L.A. SHIRAZ INVEST Kft. nem gondolta kifizetni a Siófoki Önkormányzatnak a vételárat, vagy annak részét a 8 milliárd forint kölcsönből**, mely hírül adta azt a **Termofok Kft-vel – fürdő beruházójával – kapcsolatosan**, hogy

„További tőkeemelést is szükségesnek tart még az önkormányzat, ennek a 250 millió forintnak biztosítására azután kerülhet sor, ha a vételár befolyt az L.A. Shiraz Kft-től.”

Az újság nem írta volna azt 2004. szeptemberben, hogy a fizetendő vételárból kívánnak tőkét emelni, ha az L.A. Shiraz Invest Kft nem tartozott volna tulajdonjoga bejegyzése után is legalább 250 millió forint vételárrészlettel, a cégnyilvántartás pedig nem mutatná makacsul a 2001. szeptember 24-én nyilvántartásba vett jegyzett tőke értéket ugyan olyan értéken 2005. október 31-én akkor, ha a 8 milliárd forint kölcsönnek az L.A. Shiraz Invest Kft által eddig felvett részéből fizetett volna az Önkormányzatnak 250 millió forint vételárrészletet.

Szerintem nem is fog fizetni soha, illetve ha fizet, biztos vagyok abban, hogy nem a szerződésben tett ígérete szerint. Jogilag tönkre tette a 3 millió forint jegyzett tőkével rendelkező L. A. Shiraz Invest Kft az Önkormányzattól

megvásárolt ingatlanokat a 8 milliárd forint keretbiztosítéki jelzálogjog bejegyzésével, akkor minek fizetne.

Sőt, ha nagyon követeli az Önkormányzat a még ki nem fizetett vételárat a Kft-től, az L.A. Shiraz Invest Kft-nek jó esélye adódik fizetés helyett követeléssel élni az Önkormányzattal szemben.

Azért mert az Önkormányzat kivitelezéséért felelős cég – Termofok Kft – vezetője – Török Péter – még az újságban is fennen hirdette azt, hogy a gyógyvízfürdő kiépítése az L.A. Shiraz Invest Kft által létesíteni kívánt 488 lakás értékét növeli. Legyen csak 5 %-os az értékvesztése a Török Péter nyilatkozatának alapján a lakásoknak azért, mert immár bizonyos, hogy soha nem lesz a 488 lakás közelében gyógyvízfürdő, és legyen csak 20 millió forint egy lakásnak a forgalmi értéke, az ebből kiszámítható vesztesége az L.A. Shiraz Invest Kft-nek 488 millió forint, így nem a Kft tartozik 250 millió forinttal, hanem az Önkormányzat a Kft-nek 238 millió forinttal.

Amiatt, hogy az L.A. Shiraz Invest Kft-nek ilyen fajta eljárása elkerülhető legyen, 2004. február 17-én már ajánlott küldeményben értesítettem a Kft. ügyvezetőjének kézbesítési megbízottját arról, hogy semmiféle gyógyfürdő nem fog létesülni az általa tervezett lakások közelében és ennek tudatában építkezzen, ha akar. Később tájékoztatómat még egyszer megismételtem, így értékcsökkenésre a gyógyvízfürdő üzemelésének elmaradása miatt, a Török Péter féle, vagy más nyilatkozatra tekintettel ezek után talán nem hivatkozhat eredménnyel a Kft.

Természetesen feltűnik az is a jelzálogjog összegének nagyságából következően, hogy az Önkormányzattól vásárolt kettő db. ingatlanok értékét a kölcsönt folyósító bank a vételt követő egy hónapon belül minden bizonnyal nem a vételárnak megfelelő 622 millió forintra becsülte.

Abból, hogy 8 milliárd forint összegű a keretbiztosítéki jelzálogjog, megállapítható, hogy ehhez az értékhez közeli értékűre jelölte meg a banknál az L.A. Shiraz Inves Kft. a kölcsön felhasználásának céljaként megjelölt építkezés költségeit. Valamint az is megállapítható, hogy 8 milliárd forintnál jelentősen nagyobb értékére becsülte a bank azt az építményt telekkel együtt, mely az L.A. Shiraz Inves Kft. ígért a banknál ebből a pénzből felépíteni. A vételi telekingatlanoknak tényleges értékének meghatározása során fontos kérdés az, hogy a kölcsönt folyósító bank – Erste Bank – gyakorlata szerint mennyivel kell nagyobb értékűnek lenni a biztosíték mindenkori értékének, mint a bank által folyósított pénzösszegnek.

Álláspontom szerint a bank a Siófoki Önkormányzattól 2004. augusztusban megvásárolt telek értékét egy hónappal később, a 8 milliárd forint értékű keretbiztosítéki jelzálogjoggal kapcsolatos

értékbecslési eljárás során legalább 3 milliárd forintra becsülte azzal, hogy amennyiben a 8 milliárd forint összegű építkezés megvalósul a telken, úgy az összérték 11 milliárd forint lesz, és ez elegendő biztosíték a 8 milliárd forint kölcsön visszafizetésére.

Ilyen értékre becsült telkek esetén volt mód arra, hogy 1-2 milliárd forintot a bank biztosítson az L.A. Shiraz Invest Kft részére az építkezés megkezdése előtt úgy, hogy a 3 milliárd forint értékű telkek elegendő biztosítékot jelentettek még mindig, ez esetben is a banknak.

=====

Többször is említésre került az, hogy **minimális - 3 millió Ft. - jegyzett tőkével rendelkezik az L.A. Shiraz Invest Kft, miközben alaptőkéjének több százszoros értékű kötelezettséget vállalt** a leírtak szerint. Erre tekintettel indokolt felidézni a Gazdasági Társaságokról szóló **1997. évi CXLIV. tv. 121. §-hoz** fűzött magyarázat egy részét:

„ Sajátossága a tagok korlátolt felelőssége a Kft-nek, ami azt jelenti, hogy a tagok a társaságnak és nem a társaság hitelezőinek felelnek, de a társaság felé is csak a társasági szerződésben meghatározott vagyoni szolgáltatás - törzsbetét - nyújtására kötelesek. A korlátolt felelősség tehát nem a társaság vagyoni felelősségének korlátozottságát jelenti - az a társaság teljes vagyona erejéig korlátlan - hanem kizárólag a tagoknak a társasággal szembeni korlátozott felelősséggel.”

Közérthetően ez annyit jelent, hogy amennyiben az Önkormányzattal megkötött adásvételi szerződésben kikötött 622, 8 millió forint vételárat, vagy abból csak a TERMOFOK KFT-nél elmaradt tőkeemelésből következtethető 250 millió forintot nem fizeti meg az **L.A. Shiraz Invest Kft, úgy felelőssége nem korlátozott, hanem korlátlan mind a három millió forint alaptőkéje erejéig. Azaz a 622,8 millió forint ki nem fizetése esetén az Önkormányzatnak „csak” 599,8 millió forint kára lesz, míg 250 millió forint ki nem fizetése esetén „csak” 247 millió forint lesz a kára.**

Természetesen szóba kerül a törvény alapján az is, hogy

„Nem hivatkozhat korlátozott felelősségére az a tag, aki ezzel visszaélt. Így a korlátolt felelősségű társaság és részvénytársaság azon tagjai, akik a társaság elkülönült jogi személyiségével és korlátlan felelősségével a hitelezők rovására visszaéltek, korlátlanul és egyetemlegesen felelnek a megszűnt társaság ki nem elégített kötelezettségeiért.”,

de mivel egy tag kivételével – nem ügyvezető tag – valamennyi tagja az L.A. Shiraz Invest Kft-nek kizárólag izraeli és holland lakóhellyel illetve székhellyel rendelkezett, a 2004. február 8-i, Siófoki Képviselőtestületi tagjainak megküldött **„Kiabálás a partvonalon kívülről”** című iratom 3. oldalán joggal állítottam az **L.A. Shiraz Invest Kft-vel kapcsolatosan** azt, hogy

„ha megkérdezik Tőlem, hogy lehetséges-e a leirt módon elkövethető és törvény szerint gyakori visszaélések következményei elől a korlátozott felelősséget vállaló – bevitt 3 millió forint tőkéjük erejéig – tagoknak reményt keltőbben szabadulniuk, mint úgy, hogy Izraelben és Hollandiában található a lakóhelyük és székhelyük, a válaszom az, hogy lehetséges.

Úgy, hogy a Kajmán szigeteken létesítenek lakóhelyet illetve székhelyet. Ugyanis a Kajmán szigeteken egy fokkal – többel nem – nehezebb a tagokkal szemben a törvény szerinti peres eljárást – polgári peres eljárást – eredménnyel még ebben az évtizedben lefolytatni és végrehajtani.”

Rátok – képviselőtestületi tagokra – persze iratomban közölt figyelmeztetésem úgy hatott, mint a falra hányt borsó és nem akadályozott Benneteket abban, hogy néhány hónappal később a 8 milliárd forint keretbiztosítéki jelzálogjoggal vevő által eladósított ingatlanokat úgy adjátok el a 3 millió forint alaptőkéjű cégnek 622,8 millió forint vételárért, hogy annak egészét vagy egy részét nem fizette ki szerződéskötéskor a vevő.

Felkészült jogászaitek révén tudtátok azt is, hogy az L.A. Shiraz Invest Kft-nek általam valószínűsített magatartásával kapcsolatosan a törvény magyarázata ekként ír:

„fő szabály alól kivétel az olyan visszaélés a korlátolt felelősséggel, ami a hitelezők kijátszását célozta és aminek tipikus esete a társasági vagyon kimentése, vagy a társaság kiürítése a hitelezői követelések, vagy a köztartozások elől. Ez éppen úgy történhet a vagyoni eszközöknek a társasági vagyonból egy másik társaság vagyonába való átvitelével – átjátszásával – mint magánvagyonba utalással.”,

és így tudtátok azt is, hogy korlátolt felelősségű társaság tagjai által tanúsított visszaélések esetei olyan gyakoriak, hogy már **kialakultak a tipikus esetek is vagyon kimentéssel, vagy társaság kiürítéssel a hitelezők kijátszása céljából.**

Legalább annyit megtehettetek volna, hogy felkéritek az L.A. Shiraz Invest Kft-t, hogy mondják el azt, hogy van-e bankszámlájuk, hiszen a róluk szóló cégkivonat szerint **2004. augusztus 4-ig a cég bankszámlaszámát – „A cég pénzforgalmi jelzőszáma”** cégnyilvántartási rovat szerint - a

Cégbíróságnak nem jelentették be. Megkérdezhettétek volna azt a Kft ügyvezetőjétől, hogy a Cégbírósághoz történő bejelentés elmulasztásának mi volt az oka. Felmerülhetett volna a képviselőtestületi tagokban annak gyanúja, hogy törvényi kötelezettség ellenére azért nem jelentették be a bankszámlaszámot a Cégbírósághoz, hogy ne lehessen a céggel szemben inkasszálni. Adót, vagy bármiféle egyéb tartozást végrehajtani.

Egy hárommillió forint jegyzett tőkével rendelkező céggel szemben, ha 622,8 millió forint vételárért akar úgy vásárolni, hogy a vételárat egészben vagy részben nem kívánja szerződés megkötésekor kifizetni, nem gondolod azt, hogy legalább ennyi indokolt lett volna?

Ne nyugtasson meg Benneteket az, hogy most már a Cégnylvántartási adatok szerint be vannak jegyezve az L.A. Shiraz Invest Kft-re vonatkozó bankszámla adatok. Azért, mert szerintem ez már több is a kelleténél az alábbiak szerint:

„32. A cég pénzforgalmi jelzőszáma

32/1. 11600006-00000000-12484348 (Erste Bank Rt.)

A számla nyitásának dátuma: 2004/08/04

Hatályos: 2004/08/06-...

32/2. 11600006-00000000-12660027 (Erste Bank Rt.)

A számla nyitásának dátuma: 2004/08/30

A számla zárásának dátuma: 2005/03/29

Hatályos: 2004/09/09-2005/04/04

32/3. 11600006-00000000-12660041 (Erste Bank Rt.)

A számla nyitásának dátuma: 2004/08/30

Hatályos: 2004/09/09-...

32/4. 14100000-54367801-01000005 (Magyarországi Volksbank)

A számla zárásának dátuma: 2005/05/04

Hatályos: 2005/05/06-2005/05/06

32/5. 14100000-54367807-01000009 (Magyarországi Volksbank)

A számla zárásának dátuma: 2005/05/04

Hatályos: 2005/05/06-2005/05/06

32/6. 14100000-54367848-01000006 (Magyarországi Volksbank)

A számla zárásának dátuma: 2005/05/04

Hatályos: 2005/05/06-2005/05/06

32/7. 14100000-54367849-01000005 (Magyarországi Volksbank)

A számla zárásának dátuma: 2005/05/04

Hatályos: 2005/05/06- 2005/05/06

32/8. 14100000-54367801-01000005 (Magyarországi Volksbank)

A számla nyitásának dátuma: 2001/05/11

Hatályos: 2005/05/06-...

32/9. 14100000-54367848-01000006 (Magyarországi Volksbank)

A számla nyitásának dátuma: 2001/05/11

Hatályos: 2005/05/06-...

32/10. 14100000-54367807-01000009 (Magyarországi Volksbank)

A számla nyitásának dátuma: 2001/11/10

Hatályos: 2005/05/06-..."

(L.A. SHIRAZ INVEST Kft-nek Cg. 01-09-697094. számú cégmásolatából)

Félreértés ne essék, joga van az L.A. Shiraz Invest Kft-nek akkor és annyi bankszámlát nyitni és zárni amikor és amennyit akar, de akkor, ha hitelezői oldalon vagyok és a Siófoki Önkormányzatnak tartozik sokmillió forinttal a Kft., nekem is jogom van a rendelkezésemre álló nyilvános bankszámla adataiból következtetéseket levonni. A felsorolt adatoknál olvasható

32/1. számú bankszámla hatályossági adatából megállapítható, hogy a Cégbíróság felé akkor jutott el bejegyzés végett a 2001. május 28-tól létrejött Kft-nek bankszámla adata első esetben, amikor a Siófoki Önkormányzattal a szerződést megkötötte, illetőleg ehhez közeli időpontban.

Ebből az első, Cégbíróságnál is nyilvántartott bankszámlának cégbírósági bejelentési időpontjából az is látható, hogy a 32/8, 32/9 és 32/10 szám alatt akkor már létezett bankszámlája a Kft-nek, de a Cégbírósághoz akkor még ezek adatai nem jutottak el a bankszámlát kezelő banktól – Magyarországi Volksbanktól.

A 32/2 és 32/3. szám alatt nyilvántartott bankszámláját a Kft. egyező időpontban – 2004. augusztus 30-án – megnyitotta az Erste Banknál. Annak oka nem állapítható meg, hogy mi szükség volt két bankszámlát ugyanazon a napon. ugyanannál a banknál megnyitni.

A Magyarországi Volksbanknál kezelt számlák számlaszámából pedig világosan lehet látni, hogy a bankszámlán belül elkülönített számlakezelés történik a bankszámlán kezelt pénzek rendeltetésének megfelelően (harmadik számsor utolsó számjegye utal erre).

Azt is meg lehet állapítani, hogy a 32/8, 32/9 és 32/10 szám alatti adatokból, hogy a 2001-ben nyitott mindhárom bankszámla zárásra került 32/4, 32/5, 32/6 szám alatt bejegyzés szerint abban az időpontban, amikor a cégnyilvántartási bejegyzés hatálya megkezdődött (2005.05.06.). Ellenben azt

nem lehet megállapítani a cégnyilvántartási adatokból, hogy a 32/7. Szám alatti bankszámla mikor lett megnyitva.

A hitelezőt alapvetően érdeklő kérdés fentiekből következően az, hogy a 2001-ben nyitott bankszámlákat miért szüntette meg nyomban azon a napon a Kft, amikor ezeknek a bankszámláknak léte a Cégbíróóság által tudottá vált, illetve ezeken a megszüntetett bankszámlákon volt-e pénzmozgás a 8 milliárd forint kölcsönrel kapcsolatosan a zárás napjáig - 2005. május 4-ig - , valamint az Erste banknál ugyanazon a napon megnyitott bankszámláknak egyidejű megnyitásának mi volt az oka.

A cégnyilvántartási egyéb adatok közül annak különösebb jelentőséget nem tulajdonítok, hogy a Kft. izraeli lakóhelyű tagjainak kézbesítési megbízottjaként megjelölt Dr. Tólos Zsuzsanna iratomnak részére történt megküldése után felhívott, hogy Ő soha nem volt ténylegesen kézbesítési megbízottja a tagoknak, de annak jelentőséget tulajdonítok, hogy a cégjegyzés módját a társaság 2005. január 13-án megváltoztatta.

2001. május 28-tól 2005. január 13-ig az ügyvezeték önállóan voltak jogosultak a cégjegyzésre cégnyilvántartás szerint, majd 2005. január 13-tól a cégjegyzés módjánál annyi olvasható, hogy „önálló”. Ebből arra következtetek, hogy immár nem csak az ügyvezetők jogosultak a céget jegyezni és így a bankszámlán lévő összeggel rendelkezni, hanem az ügyvezetők által megjelölt más személy is. Amennyiben jelenleg ez így van, úgy ez törvénytörő, hiszen a **BH. 2004. 71.** számú döntvény a következőket rendeli:

„A korlátolt felelősségű társaság ügyvezetését kizárólag a határozott időre megválasztott ügyvezető, mint vezető tisztségviselő láthatja el. Az ügyvezető kizárólag az ügyek meghatározott csoportjára nézve jogosíthatja fel képviseleti joggal a gazdasági társaság munkavállalóját, de a képviselők cégjegyzésének módja csak együttes lehet, arra nincs lehetőség, hogy a cégjegyzési jogot általánosságban az ügyvezető-helyettes gyakorolja.”

=====

A bankgarancia papiros lobogtatástól kezdődően ekként jutottam el mindazon adatok birtokába, melyek alapján úgy döntöttem, hogy ismét indokolt polgári peres eljárást indítanom és büntető eljárást kezdeményeznem.

A polgári peres eljárást feltűnő értékaránytalanságra hivatkozással indítottam felperesként a Siófoki Önkormányzatot megjelölve azért, mert meggyőződéssel állítom azt, hogy az adásvételi szerződésben megjelölt 622,8 millió forintnál jelentősen nagyobb értékű ingatlanokhoz jutott az L.A. Shiraz Invest Kft. akkor, ha egy hónap múlva ezekre az ingatlanokra 8 milliárd forint keretbiztosítéki jelzálogjog bejegyzésre került.

Ami pedig a büntető eljárást kezdeményező iratokat illeti, ebben a következők szerint leírt magatartásoknak tulajdonítottam következménnyel járó jelentőséget:

„Azzal a ténnyel, hogy az L.A. Shiraz Kft. 1994. Januárjában a 622 millió Ft. + Áfa értékű ingatlan vásárlása érdekében 1 milliárd forint bankgaranciát tartalmazó okiratot mutatott fel, megállapítható, hogy olyan sikeres üzleti partnernek tüntette fel az L.A. Shiraz Kft-t az eladó a Siófoki Önkormányzat számára, hogy még a bank is bármikor garanciát vállal érte 1 milliárd forint összegben.

Azzal a ténnyel, hogy a bankgarancia felmutatása után hét hónappal később megkötött adásvételi szerződés a bankgarancia biztosítékról nem tett említést a vételár fizetésének biztosítására, megállapítható, hogy a bankgarancia okiratot felmutató személy csupán az eladó megtévesztésére mutatta fel korábban az okiratot és nem volt szándékában ilyen biztosítékot eladó részére biztosítani.

Azzal a ténnyel, hogy az L.A. Shiraz Invest Kft vételár teljes kiegyenlítése nélkül hozzájutott a eladónak tulajdonjog-bejegyzési kérelméhez az adásvételi szerződés megkötésekor annak ellenére, hogy az eladó tulajdonjog-fenntartásos eladás tényének bejegyzését kívánta korábban engedélyezni, megállapítható, hogy az elkövető olyan megtévesztő ígéretet tett a szerződés aláírásakor eladó részére, melyre tekintettel eladó biztosítékot a vételár kifizetésére a szerződésbe foglalni nem látta indokoltnak.

Azzal a ténnyel, hogy a tulajdonjog-bejegyzési kérelem földhivatali bemutatásától számított 38. Napon az Erste Bank 8 milliárd forint összegű keretbiztosítéki jelzálogjog bejegyzését kérelmezte a Földhivatalnál a vételi ingatlanra, megállapítható, hogy az elkövető már az adásvételi szerződés megkötésekor is tudta azt, hogy az építkezés finanszírozására jelentős összegű olyan hitelt vesz fel, melynek biztosítására bejegyzendő keretbiztosítéki jelzálogjog bejegyzését követően az eladó vételár követelését, vagy az eredeti állapot helyreállítását nem igényelheti az ingatlanból.

Azzal a ténnyel, hogy a 8 milliárd forint összegű hitelt tartós jogviszonyra tekintettel kívánta felvenni a banktól az L.A. Shiraz Invest Kft., megállapítható, hogy nem ebből a hitelből kívánta kifizetni a vételárat a Siófoki Önkormányzat részére és az is megállapítható, hogy a vételár kifizetéséhez további hitel felvétele az L.A. Shiraz Kft részéről nem lehetséges.

Azzal a ténnyel, hogy a hitel folyósítása 2004-ben már a bank részéről az L.A. Shiraz Invest Kft részére megkezdődött, megállapítható, hogy a felvett pénzösszeg és ennek kamatai erejéig

az L.A. Shiraz Invest Kft. eladósodott és még annyi remény sincs már a vételárnak Siófoki Önkormányzat részére történő kifizetésére, mint lehetett volna a hitelösszeg felvétele nélkül.”

A Képviselőtestület, mint jól tudod a feltűnő értékaránytalanság miatt peres eljárás lefolytatásától elzárkózott, így a **Somogy Megyei Bíróság előtti 2.G.40.061/2005.** számú általam indított peres eljárás megszűnt, míg a büntető eljárásról úgy tudom, hogy jelenleg is folyamatban van.

=====

Eddig jutottam fentiek rögzítésében, amikor a büntető eljárásról postán értesítést kaptam.

Somogy Megyei Rendőrfőkapitányság Bűnügyi Szervek Gazdaságvédelmi Osztálya által hozott, **28/2005. számú, nyomozást megszüntető határozatot** hozta a posta. Indokolása a következő:

„Fenti számú ügyben a Somogy Megyei Főügyészség 2005. április 25-én nyomozást rendelt el Dr. Léhmann György siófoki lakos feljelentése alapján a Btk. 308. § 1. bek-be ütköző és a 6. bek. a. pontja szerint minősülő csalás büntett elkövetésének gyanúja miatt ismeretlen tettes ellen.”

„A feljelentő szerint az izraeli vállalkozás az Önkormányzattal kötött adásvételi szerződés aláírásakor tudta, hogy az építkezés megvalósítására jelentős összegű hitelt vesz fel, melynek biztosítására bejegyzendő keretbiztosítási jelzálogjog bejegyzését követően az eladó vételár követelését, vagy az eredeti állapot helyreállítását nem igényelheti az ingatlanból, valamint valószínűsíthető, hogy az adásvételi szerződéssel szerzett ingatlanra bejegyzett 8 milliárd forint összegű keretbiztosítási jelzálogjoggal biztosított hasonló összegű hitelből származó pénzösszeg felvétele után az L.A. Shiraz Kft költekezésbe kezdett anélkül, hogy a Siófoki Önkormányzat felé a vételárrészlet kifizetését megkezdte volna.

A nyomozás során megállapítottuk, hogy Siófok Város Önkormányzata a 2004. július 21-én kelt adásvételi szerződés szerint bruttó 778.500.000.-Ft-ért értékesítette a Siófok Szent László utcában 2662/74. Hrsz. alatt található ingatlant az L.A. Shiraz Invest Kft. részére, mely adásvételi szerződést elolvasás és értelmezést követően Siófok Város Képviselőtestülete tartalmilag és formailag jóváhagyta a 105/2004. (VIII. 12.) sz. képviselőtestületi határozat alapján.

A vevő a teljes vételárat 2004. szeptember 28-án átutalta az eladó folyószámlájára, csak ezt követően történt meg a vevő 1/1 arányú tulajdonjogának bejegyzése.

Az említett ingatlanra a Kft. az Erste Banktól 155.700.000.-Ft. saját forrás biztosítása mellett 467.100.000.-Ft. beruházási hitelt vett fel 3 évre, 1,5 év törlesztési türelmi idővel.

A kölcsön és járulékainak biztosítására 8 milliárd forint összeghatárig a Siófok Szent László u-i 2662/74. Hrsz-u ingatlanon és annak mindenkori felépítményein keretbiztosítási jelzálogjog alapítását engedte az L.A. Shiraz Kft.

A jelzett hitelügyletben Siófok Város Önkormányzata nem érintett.

A rendelkezésre álló adatok alapján az L.A. Shiraz Kft. az általa megvásárolt és kifizetett ingatlanon műszakilag és pénzügyileg teljesen önálló beruházást folytat, ez év őszén megkezdte az első szállodaépület építési munkálatait.

Az L.A. Shiraz Kft által megvásárolt terület közvetlen szomszédságában folynak a Termofok Kft. irányításával a gyógy-és élményfürdő építési munkálatai. A két beruházás csak marketing szempontból van kapcsolatban egymással, a létesítmények együtt reklámozásával próbálják az érdeklődők figyelmét felkelteni.

Tekintettel arra, hogy a feljelentés tárgyát képező cselekmény nem bűncselekmény, ezért a rendelkező részben foglaltak szerint a nyomozást megszüntettem.

**Kelt: Kaposvár 2005. 12. hó 09. nap
József r. alezr.**

Pintér

P.H.

osztályvezető"

Egy oldallal korábban – 45.old. – idéztem feljelentési iratomban általam felsorolt azokat az elkövetési magatartásokat, melyek alapján kértem a büntető eljárás lefolytatását.

Ha most azt mondod, hogy a több mint hét hónapos nyomozás eredményeként hozott nyomozást megszüntető határozat még csak le sem írja a „**bankgarancia**” szót, nemhogy a feljelentési iratomban ezzel kapcsolatosan kifogásolt magatartásokat említette, vagy annak büntetőjogi értékelését tette volna, nem tévedtél, tényleg nem irt róla. De van ennél nagyobb baj is ezzel a mai napon általam átvett határozattal. Mint jól látod folyamatosan, három esetben is

„keretbiztosítási jelzálogjog”-ként írja a határozat a keretbiztosítéki jelzálogjogot.

Műszaki jellegű tevékenységedre utalva, mintha „**szipka**” feszültséget emlegetnék **szigma** feszültség helyett akkor, amikor egy tartót húzásra, vagy nyomásra méretezünk. Nyomban tudnád rólam, hogy olyan fokon nincs fogalmam arról amiről beszélek, hogy jövőben műszaki jellegű problémáidat velem többet nem beszélnéd meg.

Így vagyok a **„keretbiztosítási”** szónak határozat szerinti következetes használat miatt is azzal, hogy nekem nincs módom azt mondani, hogy aki ilyen fokon nem ismeri azt a jogi fogalmat, amivel kapcsolatosan döntést hozott, azzal nincs miről beszéljek.

Lényegi problémája pedig ennek a **„keretbiztosítási”** jelzálogjog következetes szóhasználatnak a határozatban azzal keletkezett, hogy mint jól látod a határozat azt is írja, hogy

„Az említett ingatlanra a Kft. az Erste Banktól 155.700.000.-Ft. saját forrás biztosítása mellett 467.100.000.-Ft. beruházási hitelt vett fel 3 évre, 1,5 év törlesztési türelmi idővel.

A kölcsön és járulékainak biztosítására 8 milliárd forint összeghatárig a Siófok Szent László u-i 2662/74. Hrsz-u ingatlanon és annak mindenkori felépítményein keretbiztosítási jelzálogjog alapítását engedte az L.A. Shiraz Kft.”

Ugyanis a határozat készítője akkor, ha a több mint hét hónapig tartó nyomozás ideje alatt akár egyszer is megtekintette volna a keretbiztosítéki jelzálogjog törvényi, törvényi magyarázatban leírt fogalmát, vagy ennek híján ezzel kapcsolatosan szakértőt vett volna igénybe, akkor ilyen butaságot nem irt volna.

A keretbiztosítéki jelzálogjog ismérvei címmel megjelent egyik döntvény (BH 1996. 601.) a következőket írja:

„A Ptk. 267. §-ának (263. §) 1. Bekezdése szerint, ha meghatározott tartós jogviszonyból keletkező követeléseket kívánnak jelzálogjoggal biztosítani, az ingatlan-nyilvántartásban a jogviszonyt és azt a legmagasabb összeget kell feltüntetni, amelyen belül a jelzálogjog a követeléseket biztosítja.”

„Ehhez képest a keretbiztosítéki jelzálogjog nem meghatározott követeléshez, hanem ahhoz a jogviszonyhoz kapcsolódik, amelyből különböző követelések eredhetnek. Egy meghatározott követelés biztosítására keretbiztosítéki jelzálogjog nem alapítható és nem jegyezhető be.”

Ugye most már látod azt, hogy miért butaság az, amit a nyomozást megszüntető határozat több mint hét hónapig tartó nyomozást után irt?

Azért, mert, ha az L.A. Shiraz Invest Kft az Erste Banktól egy meghatározott 467.100.000.-Ft. hitelt vett volna fel, úgy erre keretbiztosítéki jelzálogjog semmilyen összegben nem lett volna bejegyezhető a vételi ingatlanokra, nemhogy 8 milliárd forintra.

A tulajdoni lapra bejegyzett **8 milliárd forint keretbiztosítéki jelzálogjog** azt jelenti a törvény és az ismertetés alapján, hogy tartós – akár több évig tartó – jogviszonnyal kapcsolatosan különböző összegű hiteleket lehet felvenni a keretbiztosítéki jelzálogjog-jogosult banktól, de ezekből a hitelekből eredő követelések összege nem haladhatja meg a **8 milliárd forintot**.

Meggyőződésem az, hogy a több mint hét hónapig tartó nyomozás alatt egyetlen egyszer sem tekintette meg a határozat készítője a hitel és jelzálogjogszerzést, hanem az L.A. Shiraz Invest képviseletében és érdekében eljáró személynek nyomozás során tett előadását fogadta el, valóságtartalmának ellenőrzése nélkül. Arra nem gondolok, hogy a határozat készítője látta a banki okiratokat, de szándékosan elferdítve írta le az abban lévő adatokat azért, mert úgy is tudta, hogy akármilyen panaszt terjesztek elő a Somogy Megyei Főügyészség felé a határozat ellen, úgymint elutasítják panaszomat. Annak ellenére nem gondolok erre, hogy eddigi tapasztalataim alapján ezt sem lehet kizárni.

Feltehetően ugyancsak az L.A. Shiraz Invest képviseletében és érdekében eljáró személy előadása és nem okiratok alapján írta azt is a határozat, hogy

„A vevő a teljes vételárat 2004. szeptember 28-án átutalta az eladó folyószámlájára, csak ezt követően történt meg a vevő 1/1-ed arányú tulajdonjogának bejegyzése.”

Azért gondolom azt, hogy a több mint hét hónapig tartó nyomozás ideje alatt egyetlen egyszer sem győződött meg az eljáró nyomozó az átutalás megtörténtéről, mert a **Ptk. 531. §**-hoz fűzött magyarázat szerint:

„A folyószámla-szerződés a bankszámlaszerződés saját változata. A szerződéskötés alapjául a felek egymással kötött, általában tartós jogviszonyra alapuló megállapodása szolgál, amelyben arra vállalnak kötelezettséget, hogy meghatározott jogviszonyból származó kölcsönös követeléseiket egységes bankszámlán tartják nyilván és ennek alapján kötik a pénzügyintézzel a folyószámla szerződést.”

Az adásvételi szerződés nem tartós jogviszony, melyből következően az L.A. Shiraz Invest Kft minden bizonnyal nem utalt át a Siófoki Önkormányzat folyószámlájára a vételárból egyetlen fillért sem. A határozat készítője pedig minden bizonnyal nem tekintet meg egyetlen banki iratot sem ezzel kapcsolatosan.

Bizonyosan olvastad a kizárólag önkormányzati pénzből fenntartott Siófoki Hírek önkormányzati magazin 2005. novemberi számának 7. oldalán megjelent ***„Egy jogtisztá város viszontagságai”*** című írásban megjelent

alábbi szöveget:

Riporter: **„Úgy tűnik, hogy itt minden a legnagyobb rendben van. Ennek ellenére a helyi sajtóban szinte rendszeresen röppenek fel hírek különböző visszaélésekről. Mi lehet ennek az oka?”**

Siófok Város Polgármestere: **„Valóban annak ellenére röppentek fel ezeket a híreket, hogy a hivatalban alapvetően minden rendben megy. Minden egyes vizsgálat pecsétes igazolást ad arról, hogy a város polgárai nyugodtan alhatnak, vagyunk napról napra gyarapodik, tisztességes emberek kezelik, óvják és szaporítják közös kasszáink tartalmát.”**

Az ilyen polgármesteri nyilatkozatok esetén ezek után mindig gondolj a mai napon általam átvett és fentiek szerint idézett tartalmú pecsétes határozatra. És arra, hogy az ilyen és hasonló pecsétes igazolásokra tekintettel alhatunk nyugodtan, ezek igazolják azt, hogy a város polgárai vagyona napról napra gyarapodik, tisztességes emberek kezelik, óvják és szaporítják közös kasszáink tartalmát. Siófok Város Polgármestere szerint.

Bízva abban, hogy vannak a mai napon átvett rendőrségi határozatban következtetések megállapításához alkalmas valós tényadatok is, formájában is híven ide másolom a vételi siófoki 2662/74. hrsz. alatti ingatlan megosztásával létrejött ingatlanoknak egyező, feljelentési iratom készítésének időszakában – 2005. 04.13. – kiadott tulajdoni lap másolatának II. és III. részét:

„II. rész

1. **Bejegyző határozat: 48493/2004.10.15.**
Tul.hányad: 1/1
Jogcím: adásvétel, 45192/2004.10.15.
megosztás, 48493/2004.12.20.
Jogállás: tulajdonos
Jogosult neve: L.A.SHIRAZ INVEST
INGATLANFORGALMAZÓ INGATLAN
FEJLESZTŐ ÉS BERUHÁZÓ Kft. Törzsszám:
12658222
Címe: 1073 BUDAPEST Erzsébet krt. 25-
27.
A 42294/2004.08.23. számú határozat
rangsorában bejegyezve

III. rész

1. **Bejegyző határozat: 48493/2004.12.20.**
Terhelés: Keretbiztosítéki jelzálogjog 8.000.000.000.00
Ft. azaz
Nyolcmilliárd forint erejéig

Jogosult neve: ERSTE BENK HUNGARY RT. Törzsszám: 10097879

Címe: 1132 BUDAPEST Váci út 48.

Adós: L.A. SHIRAZ INVEST INGATLANFORGALMAZÓ INGATLAN

FEJLESZTŐ ÉS BERUHÁZÓ KFT.(1073 Budapest Erzsébet krt. 25-27)

A 44047/2004.09.28. számú határozat rangsorába bejegyezve

2. Bejegyző határozat: 48493/2004.12/20

A siófoki 2662/74 helyrajzi számú ingatlan megosztva

2662/75-2662/76 helyrajzi számokra"

Amennyiben igaz a nyomozást megszüntető határozatnak idézett indokolásának **„A nyomozás során megállapítottuk...”** kezdetű bekezdésében írtak, vagyis az, hogy **Siófok Város Önkormányzata 2004. július 21-én adásvételi szerződéssel értékesítette a megosztás előtti siófoki 2662/74. hrsz. alatti ingatlant, majd ezt az adásvételi szerződést 22 nap múlva – 105/2004. (VIII. 12.) számú határozattal – tartalmilag és formailag jóváhagyta a Siófoki Képviselőtestület határozattal, akkor megállapíthatom, hogy 15 év alatt sem sikerült a Siófoki Önkormányzatnak elsajátítani az **Alkotmány 44/A. § 1. bek. b. pontjában**, illetve a helyi önkormányzatokról szóló **1990. évi LXV. tv. 80. § 1. bekezdésében** írtakat:**

„A helyi képviselőtestület gyakorolja az önkormányzati tulajdon tekintetében a tulajdonost megillető jogokat, az önkormányzat bevételeivel önállóan gazdálkodik, saját felelősségére vállalkozhat.”
(Alkotmányból)

„A helyi önkormányzat – e törvényben meghatározott eltérésekkel – megilletik mindazok a jogok és terhelik mindazok a kötelezettségek, amelyek a tulajdonost megilletik, illetőleg terhelik. A tulajdonost megillető jogok gyakorlásáról a képviselő-testület rendelkezik.”
(Helyi önkormányzatokról szóló törvényből)

A törvényekből következően a Siófoki Képviselőtestület az önkormányzati vagyonnal történő rendelkezés során nem hatóságként jár el és így nem hagy jóvá semmit, hanem él a tulajdonost megillető jogokkal. Abból következően, hogy a rendőrségi határozat szerint július 21-én már értékesítette Siófok Város Önkormányzata az ingatlant, majd 22 nap múlva ezt az adásvételi szerződést jóváhagyta a Képviselőtestület, az következik, hogy amennyiben az adásvételi szerződést Siófok Város Polgármestere írta alá, úgy erre július 21-én nem volt jogosult, hiszen ténykedésére csak 22 nap múlva adta felhatalmazását a tulajdonosi jogokkal rendelkezni jogosult Képviselőtestület. 22 napig nem volt az adásvételi

szerződés aláírására jogosultsága a Polgármesternek.

Az adásvételi szerződés aláírásától számított 22 nap múlva ellenben a rend helyreállt, mivel utólag pótolta a Képviselőtestület felhatalmazását a Polgármester korábbi aláírásához.

Ellenben így az is megállapítható, hogy amennyiben utólag a Képviselőtestület a felhatalmazását nem adja az adásvételi szerződés aláírásához, akkor Siófok Város Polgármestere jogtalanul járt volna el az adásvételi szerződés aláírása során annak ellenére, hogy Siófok Város legértékesebb ingatlanát adták el az adásvételi szerződés aláírásával. Ez utóbbi lehetőség nyilvánvalóan fel sem merült a jogászai végzettségű polgármesterben, mert tudta jól azt, hogy a Képviselőtestület utólag mindenképpen megadja a tulajdonosi jogok gyakorlásához szükséges felhatalmazást részére, és ebből következően tudta jól azt, hogy a 2004. augusztus 12-i képviselőtestületi ülésen csak formálisan van lehetősége a tulajdonosi jogokat gyakorló Képviselőtestületnek arra, hogy az adásvételi szerződés szerint nem idegeníti el Siófok Önkormányzata legértékesebb ingatlanát.

Utalva iratom első oldalán leírt polgármesteri nyilatkozatra **„a dolog már le van zongorázva”**, állapíthatjuk meg azt, hogy a Jókai Villa után ennél az ingatlannál is zongoráztak előre.

Enged meg, hogy megkérdezzem ezek után Tőled azt, hogy a Képviselőtestületben volt már olyan döntés is, ami **„nem volt előre lezongorázva?”** Vagy a Képviselőtestületben Ti állandóan **„zongoráztok”**? És a zongorázásoknak mond mi az ára? Vagy csak úgy, minden érdek – fuvarozási lehetőség, egyebek – nélkül, szerelemből zongoráztok?

A rendőrségi határozatnak **„A vevő a teljes vételárat 2004. Szeptember 28-án átutalta eladó folyószámlájára”** szövegrészből következik az, hogy 2004. szeptember 28-ig a vételárból nem lett vevő által kifizetve semmi.

Az ismerttetett tulajdoni lapon felvett adatok alapján pedig meg lehet állapítani, hogy a földhivatali határozatoknál lévő dátum megjelölés azt a napot jelzi, amikor a határozat alapjául szolgáló kérelem a Földhivatalhoz beérkezett.

Ennek megfelelően megállapítható, hogy 2004. december 20-án érkeztek azok a megosztási iratok a Földhivatalhoz, melyek alapján a siófoki 2662/74. hrsz. alatti vételi ingatlanból létrejöttek a 2662/75. és 2662/76. hrsz. alatti, jelenleg meglévő ingatlanok.

Továbbá **2004. október 15-én érkeztek a Földhivatalhoz a tulajdonjog bejegyzéséhez szükséges iratok**, illetve a 8 milliárd keretbiztosítéki jelzálogjog bejegyzésénél olvasható **„44047/2004.09.28. számú határozat rangsorába bejegyezve”** bejegyzésből állapítható meg, hogy **8 milliárd forint keretbiztosítéki jelzálogjog bejegyzésére irányuló kérelem a banktól**

2004. szeptember 28-án érkezett a Földhivatalhoz.

Abból a tényből, hogy a rendőrségi határozat ugyanarra a napra – **2004. szeptember 28.** – teszi a vételár átutalásának napját, mint amelyik napon az ERSTE Banktól a 8 milliárd forint keretbiztosítéki jelzálogjog bejegyzéséhez a Földhivatali iratok beérkeztek, következik az, hogy **a 8 milliárd keretbiztosítéki jelzálogjoggal biztosított bank által folyósított hitelből lett kifizetve a vételár.** Azzal most nem kívánok foglalkozni, hogy a 8 milliárd forint keretbiztosítéki jelzálogjoggal biztosított hitel minden bizonnyal nem adásvételi szerződésből fakadó vételár fizetésére, hanem tartós jogviszonyra – rendőrségi határozat szerint „beruházási hitelként” – lett a bank által biztosítva az L.A. Shiraz Inves Kft részére, ez legyen a bank dolga.

Az önkormányzati vagyon érdekében ezzel kapcsolatosan az vizsgálendő, hogy 2004. szeptember 28-án tényleg kifizetésre került a teljes vételár 778.500.000.-Ft. összegben a Siófoki Önkormányzat részére úgy, ahogy a rendőrségi határozat azt tartalmazza, de akkor valótlan közlés a rendőrségi határozatban irt 467.100.000.-Ft. összegű hitel felvétel az L.A. Shiraz Invest Kft által, vagy

valós közlés az, hogy 467.100.000.-Ft. hitelt vett 2004. szeptember 28-án az L.A. Shiraz Invest Kft. a banktól, de ez esetben valótlan közlés a rendőrségi határozatban az, hogy ebből a teljes vételár 2004. szeptember 28-án került kifizetésre.

Utóbbi állítást erősíti a 2004. szeptember 2-i Somogyi Hírlap 5.oldalon megjelent „Tőkeinjekció a Termofoknak” című írásban olvasható alábbi szöveg:

„További tőkeemelést is szükségesnek tart még az önkormányzat ennek a 250 millió forintnak a biztosítására azután kerülhet sor, ha a vételár befolyt az L.A. Shiraz Kft-től.”

Tekintettel arra, hogy mint már említettem **a Termofoknál 2005. október 31-ig tőkeemelés 2001. szeptember 24-től nem történt, a valószínű az, hogy nem folyt be az L.A. Shiraz Invest Kft-től legalább 250 millió forint vételárrészlet.**

Akár így, akár úgy történt, a tulajdoni lap adataiból megállapítható, hogy az ERSTE Bank javára bejegyzett 8 milliárd keretbiztosítéki jelzálogjog iratai már szeptember 28-án beérkeztek a Földhivatalhoz, majd ennek alapján bejegyzés történt úgy, hogy a tulajdonjog bejegyzési engedély csak 2004. október 15-én érkezett meg. Azaz még a Siófoki Önkormányzat volt a tulajdonosa az ingatlanak akkor, amikor már a 8 milliárd forint keretbiztosítéki jelzálogjog bejegyzéséhez szükséges törvényi kellékek rendelkezésére állottak a banknak a bejegyzés kérelmezéséhez.

Ilyen körülmények között ez másként nem történhetett, mint úgy, hogy a Siófoki Önkormányzat, mint tulajdonos hozzájárulását adta a 8 milliárd forint keretbiztosítéki jelzálogjognak bejegyzéséhez a vételi ingatlanra.

Akkor adta a hozzájárulását, amikor a vételár a rendőrségi irat szerint egészben, vagy részben átutalásra került egy minden valószínűség szerint nem létező önkormányzati folyószámlára.

Amennyiben pedig bankszámlára mégis megérkezett a pénz az Önkormányzat részére annak ellenére, hogy az újságnyelatkozat szerinti 250 millió forint tőkeemelés ebből elmaradt, és figyelembe veszem a Somogyi Hírlap 2005. november 5-i lapszámában irt azon közlést, hogy

„Az 1,2 milliárd forintos beruházás költségeit javarészt bankhitelből fedezi a Termofok Kft.”,

akkor megállapítható, hogy az **„élményfürdő”**-nek nevezett építmény felépítésére sok nem jutott a legértékesebb önkormányzati ingatlan eladási árából, **622,8 millió forintból.**

Ebből következően minden bizonnyal a működéssel felmerülő kiadásokra fordították ezt az összeget. **Másként fogalmazva feltehetően felélte a jövőjét a Siófoki Önkormányzat.**

Hosszú időn át csak ebből az ügyből fakadóan a kölcsönfelvételek miatt évi 90 millió forintos kölcsöntörlesztésre lehet később számítani, az pedig most már biztos, hogy erre az ingatlanra, mint vagyoni értékre nem számíthat az Önkormányzat még akkor sem, ha később tényleg indokolt lenne annak felhasználása.

Mert addig, ameddig ilyen felelőtlen, gyógyvízzel kapcsolatos milliárdos kiadással példázott módon gazdálkodtok a közvagyonnal, addig nem vagytok abban a helyzetben, hogy állami szintű megszorításokra vagy bármi nehézségre indokoltan hivatkozhattok az önkormányzat nehéz helyzetének magyarázataként.

Nincs hozzá erkölcsi alapotok.

Emlékszel az iratomban idézett, a Somogyi Hírlapnak most leirt üggyel kapcsolatos arra a közlésére, hogy **az L.A. Shiraz Invest Kft négy lakóépületben 488 lakást kíván építeni. Az ilyen fajta „lakás” építések adják a következő rész mondanivalóját.**

=====

V. **Lakásnak álcázott üdülőingatlanok lakáshitel ügyleteire** azt követően figyeltem fel, hogy 2003. Decemberében a következőkről tájékoztatott az újság:

„A lakáshitel-kedvezmények drasztikus visszafogásáról, valamint a hitelkamatok jelentős emeléséről döntött a kormány. A december 22-én életbe lépő jogszabály szerint eddig 5 és 6 százalékos kamatú hitel helyett az új lakásra felvett kölcsön kamata 8 százalék, míg a használt lakásra felvett hitelé 9,6 százalékos lesz.” (221/2003. /XII.12./ Korm. rend.)

Ennek a kormányintézkedésnek az okát a kormányzóvivő a következőkben foglalta össze:

„lakáshitel várhatóan csupán ebben az évben 700 milliárd forinttal nő, az összes hitelállomány pedig eléri az 1500 milliárd forintot. Gál J. szerint a hitelállomány ilyen mértékű növekedését csak a júniusi alacsonyabb jegybanki kamat mellett tudta volna finanszírozni a kormány.”

A leírtakból az volt megállapítható, hogy a lakáscélú hitelek nagymértékű növekedése miatt volt kénytelen szigorítani a kormány annak a **12/2001. Korm. rend-nek** rendelkezésein, melynek bevezető rendelkezései előtti közlése szerint

„a gazdasági lehetőségekkel összhangban a házasok, a többgyermekes fiatal családok és más arra rászorultak lakásigénye kielégítése érdekében”

történt kormányszinten a lakáscélú támogatások rendszerének szabályozása. **Következményeit így a 2003. decemberi szigorításnak pedig kizárólag a házasok, többgyermekes fiatal családok és más arra rászorultak viselik a leírtakból következően.**

Tudtam ekkor már azt a hirdetésekben, hogy közvetlenül a Balaton partján jelentős mennyiségű lakásépítés folyik, ezért a siófoki Aranyparton lévő, Balaton partvonalával párhuzamosan elhelyezkedő első utcának – **Beszédes József sétány** – új építményekkel beépített részéről térképmásolatot kértem a Földhivatalnál, majd a sétánynak **északi, tehát Balaton felé eső oldalán**

lévő, térképen már feltüntetett építményekkel rendelkező ingatlanok tulajdoni lapjait áttekintettem. Összesen 14 darabot.

A tulajdoni lapok alapján ezekről az ingatlanokról – siófoki 3778/57. hrsz., 3778/60. hrsz., 3778/68. hrsz., 3778/69. hrsz., 3778/71. hrsz., 3778/72. hrsz., 3778/73. hrsz., 3778/75. hrsz., 3778/78. hrsz., 3778/81. hrsz., 3778/82. hrsz., 3778/85. hrsz., 3778/86. hrsz., 3778/97. hrsz. - **megállapítottam, hogy lakóházas ingatlanként vannak az ingatlan-nyilvántartás szerint egytől-egyig feltüntetve.** Azok az ingatlanok, melyeken lévő háznak ablakából fenekező súllyal ellátott horgászbottal minden további nélkül horgászni lehet a Balatonban. Üdülőingatlant a tulajdoni lapok szerint, az újonnan épült ingatlanoknál egyet sem találtam...

Ezek után alaposabban is megnéztem a **siófoki 3778/97. hrsz.** alatti, ténylegesen **Siófok Beszédes József sétány 74.** szám alatt található, ingatlan-nyilvántartás szerint lakóházasnak minősített ingatlan tulajdoni lapjából látható adatait.

Erre az ingatlanra 33635/2002. 02.20., illetve 39010/2003.05.30. számú földhivatali határozatok szerint 2 db. társasház tulajdonközösség van bejegyezve. „A” és „B” jelűek. Az „A” jelű társasháznál az egyes lakásokra vonatkozó ingatlan-nyilvántartási adatokat a 3778/97/A/-1-30. számú különlapok tartalmazzák, míg a „B” jelű társasháznál a 3778/97/B/1-36. számú különlapok. A különlapokat megnéztem és megállapítható, hogy **összesen 60. db. „lakás” adatait tartalmazzák a különlapok.**

A lakásingatlanokra vonatkozó különlapok adataiból megállapítható, hogy a 60 db. „lakás”-ból összesen négy darabnál nem került teher bejegyzésre kölcsön biztosítására, míg 56 db. ingatlannál jelzálogjog került bejegyzésre kölcsön biztosítására.

A lakásonkénti kölcsönök összege 3 millió és 26 millió forint között változik a bejegyzés szerint, 10 és 18 millió forint közötti kölcsönök a leggyakoribbak. Erre a 60 „lakás”-os ingatlanra megközelítőleg 500 millió – félmilliárd – forint kölcsönt vettek fel.

A tulajdonosok neve után lakóhelyük címe is olvasható a tulajdoni lapon, így megállapítottam, hogy a 60 „lakás” tulajdonosai között összesen kettő siófoki lakóhelyű személy található, míg a többi 58 lakás tulajdonosának többsége Siófoktól több mint 100 km-re lévő lakóhelyen lakik. A távolságra tekintettel valószínűsíthető az, hogy **az 58 „lakás”-nak távolabb lakó tulajdonosai siófoki munkahellyel sem rendelkeznek, így megállapítható, hogy ezek a nem siófoki állandó lakóhelyű személyek tartósan soha nem tartózkodnak Siófokon.**

Megbecsülni sem tudom azt, hogy a Balaton partja mentén, illetve más, üdülés céljára vásárolt, de a kedvező illetékfizetési kötelezettségek, és

kölcsönfelvételi lehetőségek miatt lakásnak minősített ingatlanok vétele miatt **2003-ban a lakáshitel mekkora összeggel nőtt, de az esetben, amennyiben egyetlen 60 lakásos társasháznál fél milliárd az összeg, úgy nem bizonyos az, hogy tévedek akkor, ha azt saccolom, hogy 100-200 milliárd forinttal.**

Abban pedig bizonyos lehetek, hogy ezek a tulajdonosok az így felvett lakáskölcsönt nem a házasok, többgyermekes fiatal családok és már arra rászorultak lakásigénye kielégítése céljából vették fel. És abban is, hogy ezeknek a tulajdonosoknak törvényes előírásokat kijátszó magatartása idézte azt elő 2003. decemberében, hogy

„A lakáshitel-kedvezmények drasztikus visszafogásáról, valamint a hitelkamatok jelentős emeléséről döntött a kormány.”

Földhivatali tájékoztatóm után a Siófoki Polgármesteri Hivatal I. emeletén kifüggesztett, Siófok Városát ábrázoló térképről megállapítottam, hogy az általam vizsgált terület Siófok Város Önkormányzata helyi építési szabályzata szerint

ÜÜ-1 övezeti jellel van ellátva.

Siófok Város helyi építési szabályzat 55. §-a „ÜÜ” jelzéssel az „Üdülőházas üdülőterület”-et jelöli és e jogszabályhely első bekezdésében erről megállapítja, hogy

„A területen az OTÉK 22. §-ban megnevezett építmények, továbbá lakó- és szállásépületek, valamint az üdülő-vendéglátó építmények, kivételesen pedig egyházi, oktatási, egészségügyi, szociális, igazgatási és sportlétesítmények helyezhetők el.”

A 2. bek-ben azt is írja a helyi építési szabályzat, hogy

„Egy üdülő, vagy lakóegységre 200 m² telekhányadnak kell jutnia.”,

és az utóbbi előírást ha betartották volna a 60 „lakás”-os ingatlannál, úgy az itt lévő siófoki 3778/97. hrsz. alatti területnek legalább 12000 m²-nek kellett volna lenni a tulajdoni lapon feltüntetett 5359 m² terület helyett, de amióta Lendvai Ildikótól tudom, hogy a törvény olyan mint a pókháló, mert a kis állat fennakad rajta, míg a nagy állat átszakítja azt, most ezzel részletesebben nem foglalkoznék, hanem az 1. bekezdésre visszatérve idézem az OTÉK – az országos településrendezési és építési követelményekről szóló 253/1997. (XII.2.) Korm. rend. – 22. §-ában írtakat:

„Üdülőházas terület

22. § 1. bek: *Az üdülőházas területen olyan üdülőépületek, üdülőtáborok és kempingek helyezhetők el, amelyek elhelyezésük, méretük, kialakításuk és felszereltségük, valamint infrastrukturális ellátottságuk alapján az üdülési célú tartózkodásra alkalmasak és amelyek túlnyomóan változó üdülői kör hosszabb tartózkodására szolgálnak.*

2. bek: *Az üdülőházas területen csak a terület igényei szerinti parkolók és garázsok helyezhetők el. A 3,5 t önsúlynál nehezebb tehergépjárművek számára parkoló vagy garázs nem helyezhető el.”*

Az üdülőházas üdülőterületnek Siófok Város helyi építési szabályzatában rögzített meghatározásánál jól látod, hogy eltérő az OTÉK meghatározásától. A különbség éppen azoknak a lakóépületeknek nevezhető, és a valóságban fényűző üdülők felépítési lehetősége biztosításában van, amit az OTÉK nem enged meg az üdülőházas területen felépíteni, míg Siófoki Város helyi építési szabályzata pedig megengedi.

Arra kérlek, hogy mondjál akár csak egyetlen érvet arra, hogy Siófok Város Képviselőtestületének tagjait az általuk meghozott rendeletük – helyi építési szabályzat – alkotása során erre a különbségtételre mi készítette. Annak tudatában, hogy Magyarország lakosainak legfeljebb 5 %-át kitevő, dúsgazdag rétege számára ez a különbségtétel tette lehetővé azt, hogy őket meg nem illető előnyhöz jusson. **Mi szükség volt arra, hogy segítsék Siófok Város Képviselőtestületének tagjai azt az eljárást, hogy házasok, többgyermekes fiatal családok és más rászorultak lakásigényére szánt kormányzati pénzt elvonva jogtalanul, a törvényt kijátszva olcsó, de fényűző üdülőkre vágyakozó dúsgazdagok is kapjanak ebből a pénzből.**

Nem látták Siófok Város Képviselőtestülete tagjai előre azt, hogy ennek mi lesz a vége? Azt, hogy kizárólag üdülésre használható területen a „lakás” építési láz néhány év alatt oda fajul, hogy 2005-ben az újsághír szerint már az izraeli L.a. Shiraz Invest Kft is 3 millió forintos alaptőkével 488 lakásnak nevezett üdülőt kíván építeni számtalan más olyan ügyeskedő céggel együtt, amelyik megirigyelte azt, hogy a kevésbé szerencsés sorsú házasok, többgyermekes fiatal családok és más rászorultak egyszer az életükben talán az államtól kedvezményt kapnak?

Még ezt az egyetlen lakáshoz jutási lehetőséget biztosító kedvezményt is sikerült tönkre tenni Siófok Város Képviselőtestületi tagjainak hozzájuk hasonló beállítottságú, másutt hatalomban lévő társaikkal

együtt. Tudod én attól tartok, hogy Siófok Város Képviselőtestületének tagjai mindezt látták előre, csak nem érdekelte őket.

 A helyi építési szabályzatnak az OTÉK előírásaitól lehetséges eltérő szabályozás jogi feltételét az épített környezet alakításáról és védelméről szóló **1997. évi LXXVIII. tv. 13. § 1. bek-e** határozza meg:

„Az építés helyi rendjének biztosítása érdekében a települési önkormányzatnak az országos szabályoknak megfelelően, illetve az azokban megengedett eltérésekkel a település közigazgatási területének felhasználásával és beépítésével, továbbá a környezet táji és épített értékeinek védelmével kapcsolatos, a telkekhez fűződő sajátos helyi követelményeket, jogokat és kötelezettségeket helyi építési szabályzatban kell megállapítania.”

Ebből következően tehát a **helyi szabályozás során az OTÉK előírásait kell követni, eltérésre pedig csak akkor van lehetőség, amennyiben az OTÉK ezt megengedi.**

Az **OTÉK – 253/1997 /XII.20./ Korm. rend.** – pedig **„az egyes előírásoktól való eltérés feltételei”** címszó alatt a **111. §-nál** határozza meg azokat a feltételeket, melyek fennállása esetén az országos szabályzattól a helyi szabályzat eltérhet:

111.§ 1.bek: ***„Az e rendelet II-III. fejezetében meghatározott településrendezési követelményeknél szigorúbb követelményeket a helyi építési szabályzat, szabályozási terv megállapíthat.”***

2.bek.: ***„Az 1 bekezdés szerinti követelményeknél megengedőbb követelményeket a helyi építési szabályzat szabályozási terv akkor állapíthat meg, ha***

a./azt különleges településrendezési okok vagy a kialakult helyzet indokolja, továbbá

b./közérdeket nem sért, valamint

c./biztosított, hogy 31. § 1. Bekezdésében foglalt követelmények teljesülnek,

és ahhoz szakmai véleményében a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium hozzájárult.”

Még csak a jelét sem látom annak, hogy akár közönséges településrendezési okok merültek volna fel akkor, amikor a Siófoki Képviselőtestület által hozott rendelettel megalkotott helyi építési

szabályzat 55. § 1. bek-ben megengedett követelményeket határozott meg az OTÉK 22. §-ában írtakhoz képest azzal, hogy lakóépületek elhelyezését is lehetővé tette üdülőházas területen, nemhogy különleges településrendezési okok merültek volna fel, ellenben azt már az eddigiekben **bizonyítottam, hogy olyan súlyosan sértették ezáltal a közérdeket**, hogy az országban élő házasok, többgyermekes fiatal családok és más rászorultak szenvedik meg otthonteremtésük során ennek a fajta építési szabályzati rendelkezés következményeit.

Kettőből kettő jogszabályi feltétel nem valósult meg akkor, amikor egy is elegendő ahhoz, hogy magasabb szintű jogszabályba ütközése révén törvénysértő legyen a helyi építési szabályzat megalkotása során a Siófoki Képviselőtestület által hozott önkormányzati rendelet, mely ténynél fogva a jogbiztonság sérelmének bekövetkezése miatti Alkotmányvétségre hivatkozással az Alkotmánybíróságtól eredménnyel kérhető legyen a rendelet említett rendelkezésének megsemmisítése.

Az ekként megvalósított törvénysértést nyilvánvalóan látták a rendeletalkotás során is a Képviselőtestületben lévő jogász végzettségű személyek – **Siófok Város Polgármestere és Dr. Gruber Attila országgyűlési és helyi önkormányzati képviselő** – ellenben arról már nem vagyok bizonyos, hogy emlékeztek-e arra, hogy a jogalkotási és jogalkalmazási tevékenység folytatása során úgy tanították nekünk az egyetemen, hogy hármas követelményt betartva kell mindenkor eljárni. Törvényesség, tisztesség, méltányosság követelményeit betartva.

Mivel ilyen könnyen túltették magukat képviselőtársaikkal együtt a törvényesség követelményén, a tisztesség és méltányosság követelménye feltehetően eszükbe sem jutott.

=====

A leirt ügynek kivizsgálása végett előbb az **Állami Számvevőszékhez fordultam**. Kérelmemre **Átj-249-2/2003.** iktatószám alatt 2004. január 11-én az Állami Számvevőszék Általános főtitkárhelyettesétől az alábbi választ kaptam:

„Tisztelt Dr. Léhmann György Úr!

Megköszönöm megtisztelő bizalmát, amellyel az Állami Számvevőszékhez fordult és köszönöm az értékes információkat, amelyeket eljuttatott hozzánk.

Leveleiben több téma megvizsgálását kérte az Állami Számvevőszéktől. Ezen vizsgálatot kérő leveleivel kapcsolatban az alábbi szíves tájékoztatást adom.

Mint Ön előtt is ismeretes, az Állami számvevőszék ellenőrzéseit éves ellenőrzési terv alapján végzi. A 2004. Évi ellenőrzési tervünk már véglegzésre került, melyben az Ön által kért vizsgálatok nem

szerepelnek. Kapacitás hiányában terven felüli ellenőrzéseket nincs lehetőségünk végezni, így az idei évben nem tudjuk a levelében megjelölt ellenőrzéseket lefolytatni.

A bejelentésében szereplő információkat, adatokat azonban a lehetőségekhez képest figyelembe vesszük a témához kapcsolódó ellenőrzéseink során.

**Budapest 2004. Január 11.
Lévai János"**

Tisztelettel: Dr.

2004. január 18-án Dr. Draskovics Tibor Pénzügyminiszter Úrhoz fordultam a házások, többgyermekes családok és más arra rászorultak lakásigénye érdekében a fentieket leírva, de ebben a levélben utaltam arra is, hogy a Pénzügyintézetek által megkötött, lakásingatlanoknak nevezett üdülőingatlanokra vonatkozó kölcsönszerződések érvénytelensége határidő nélkül bármikor megállapítható és ily módon a törvénytelenségnek következményei orvosolhatók a Ptk. 200. § 2. bek-e alapján:

„Semmis az a szerződés, amely jogszabályba ütközik, vagy amelyet jogszabály megkerülésével kötöttek, kivéve, ha ahhoz a jogszabály más jogkövetkezményt fűz. Semmis a szerződés akkor is, ha nyilvánvalóan a jóerkölcsbe ütközik.”

2004. február 10-én a Pénzügyminisztérium Önkormányzati és Területfejlesztési Főosztálya Főosztályvezetőjétől kaptam 4357/1/2004. iktatószám alatt a következő választ:

„Tisztelt Léhmann Úr!

Tájékoztatom, hogy pénzügyminiszter úrhoz irt - a siófoki építésügyi hatóság ingatlanminősítési, engedélyezési eljárásainak jogszerűségét kifogásoló - tényfeltárási levelét illetékes intézkedés és válaszadás céljából az Országos Lakás és Építésügyi Hivatalának megküldtem. A válaszadásig szíves türelmét kérem.

2004. február 10. Üdvözlettel: Dr. Varga Sándor főosztályvezető"

2004. március 22-én pedig immár az Országos Lakás- és Építésügyi Hivatal Elnöke tájékoztattott VI-S-0279/2004. Jelölésű iratában, nevem feltüntetését követően:

„A Pénzügyminisztérium Önkormányzati és Területfejlesztési Főosztálya válaszadás céljából - illetékességből - Hivatalunknak adta át levelét. A felvetett kérdésekkel kapcsolatban az alábbi választ fogalmazzuk meg.

A siófoki építésügyi hatóság ingatlanminősítési, engedélyezési eljárásának jogszerűségével kapcsolatos körülményeket Hivatalunk -

levelében foglaltak alapján - megvizsgálja. A vizsgálat eredményéről - annak lezárulta után - tájékoztatást küldünk Önnek.

A levelében leirt ingatlanok támogatásának jogszerűségével kapcsolatban meghatározó körülmény, hogy a lakások vásárlására, építésére irányuló támogatások megalapozottságának vizsgálatát, a szükséges feltételek teljesülését és hitelintézetek a lakáscélú állami támogatásokról szóló 12/2001. (I.31.) Kormányrendelet (továbbiakban Rendelet), a hitelintézetek és a Pénzügyminisztérium közötti megállapodás, valamint az adott hitelintézetek működési szabályzata alapján látják el. A hitelintézetek - a Rendelet kötelező jogi előírásai, a kapcsolódó egyéb jogszabályok, megállapodások és működési feltételek keretei között önálló üzletpolitikát folytatnak, amelyet az erre illetékes főhatóságok, szervezetek - törvényben meghatározott kötelezettségeik szerint - ellenőriznek.

Abban az esetben, ha az Ön levelében jelzett ingatlanok lakásnak minősülnek, akkor - a Rendelet alapján - a lakásokra vonatkozó hitelintézeti támogatási feltételek megfelelnek a jogszabályi követelményeknek, a támogatás jogszerűen került folyósításra.

Budapest 2004. Március 22.

Üdvözlettel:

Fegyverneky Sándor elnök

Tudva azt, hogy levelemben én azt kifogásoltam, hogy a 12/2001. sz. Kormányrendeletben írtak kijátszásával a Balaton partján lévő dúsgazdag üdülőtulajdonosok olymértékben veszik fel a házasok, többgyermekes fiatal családok és már rászorultak részére biztosítani kívánt lakáskölcsönöket, hogy a hitelfolyósítás nagyságára tekintettel a Kormány szigorításokat vezetett be, eléggé logikátlan és ide nem illő az Országos Lakás és Építésügyi Hivatal Elnökének az idézett válasza.

Azon álláspontja az Elnök Úrnak, hogy amennyiben az alkotmánysértő önkormányzati rendelettel szabályozott helyi építési szabályzat szerint lakásnak minősülnek az egyébként üdülőnek használt ingatlanok, akkor a támogatás jogszerű azok részére is, akik soha nem kívánnak az ingatlanban lakni, nem kívánják az ingatlant lakásként használni jogalkotói szándék ellenére, arra utal, hogy az Elnök Úr a válaszadás során mellébeszél, nem kívánt kérelemmel érdemben foglalkozni, csak formálisan.

Vagy arra utalt ily módon, hogy **helyesnek tartja az így kialakult azt az állapotot, hogy Képviselőtestületi segédlettel formálisan lakásnak minősíthető fényűző üdülőingatlanok tulajdonosai ugyanúgy igénybe vehessék mindazt a kedvezményt, amit a Kormánynak leirt szándéka szerint a házasok, többgyermekes ifjú családok és egyéb rászorultak lakásigényének biztosítása során adhatnak, majd a visszaélések miatt nem tudnak adni.**

A válasz tartalmára tekintettel 2004. április 7-én **Medgyessy Péter Miniszterelnök Úrhoz** fordultam korábbi kérelmeimet megismételve a házások, többgyermekes család és más arra rászorultak érdekében, majd ezen utóbbi kérelmemre a **Miniszterelnöki Hivatal Lakossági Kapcsolatok Főosztálya XIV/78/5/2004. iktatószám alatt 2004. június 2-i dátumozási iratban válaszolt** nevem rögzítése után:

„Tisztelt Uram!

Medgyessy Péter miniszterelnök úrhoz intézett levelére válaszolva, a címzett megbízásából főosztályunk válaszol.

Tájékoztatjuk arról, hogy rövid úton beszereztük az Országos Lakás- és Építésügyi Hivatal tárgybeli álláspontját tükröző iratanyagot, időközben minden bizonnyal Ön is kézhez vehette válaszlevelüket.

Ezzel együtt indokoltnak tartottuk a Pénzügyminisztérium álláspontjának megismerését is, ezért – az Ön beadványa megküldésével – intézkedtünk annak beszerzése iránt a szaktárca megkeresése útján.

A válasz beérkezéséig kérjük további szíves türelmét.

Budapest 2004. Június 2.

Üdvözlettel:

**Dr. Fótiné Dr. Bárdos Zsuzsanna
főosztályvezető”**

Jól látod azt, hogy a levél szerint a Főosztályvezető Asszony sem értett egyet az Országos Lakás és Építésügyi Hivatal Vezetőjének állásfoglalásával, vagy csak engem akart nyugtatni.

Mindenesetre az utóbbi tájékoztató óta már több mint ötszáz nap is eltelt és mivel azóta sem kaptam újabb értesítést a Miniszterelnöki Hivatal Lakossági Kapcsolatok Főosztálya Főosztályvezetőjétől, ennek valószínűleg az az oka, hogy a Pénzügyminisztérium álláspontját a mai napig nem fejtette ki az ügyben. Vagy az az oka, hogy a Pénzügyminisztériumnak nincs álláspontja, így nincs mit velem közölni. Vagy az az oka, hogy soha nem intézkedett a Miniszterelnöki Hivatal Lakossági Kapcsolatok Főosztálya az iránt, hogy beszerezze a Pénzügyminisztérium állásfoglalását.

A Miniszterelnök Úrnak irt kérelmem előterjesztése után az iratban ezt írtam:

„Annak indítékával kapcsolatosan, mely miatt fentieket Önnek leírtam, tegnapi napon hazánknak véleményem szerint legnagyobb

sportolója - Balczó András - a televízióban nyilatkozott. Elmondta, hogy versenyzésének első időszakában folyamatosan izgult, majd rájött arra, hogy az eredmény nem fontos. Csak az, hogy mindig tudjuk magunkról azt, hogy minden tőlünk telhetőt megtettünk a győzelem érdekében.

Tudom, hogy Nála ez annyit is jelentett, hogy órákon keresztül egy vasalót madzagon tartott azon az ujján, mellyel sportfegyverét elsütötte, vagy úgy futott sok kilométert hegynek felfelé, hogy derekára körben ólomdarabokból készített övet helyezett.

Szerintem is ennyi erőfeszítéssel kell mindenkor küzdeni a tisztességes célokért és ha ezt bárki megteszi, az eredményért már nem lehet felelős.

Most úgy éreztem, hogy a „mindent megtenni” követelményhez az is hozzátartozik, hogy Önnek beszámolok a 2004. január 18-án általam kezdeményezett ügy lényegéről és az azóta történetekről.

Azt sajnálom, hogy a leírtak alapján az Országos Lakás és Építésügyi Hivatal Elnökének tevékenységéről nem lehet megállapítani azt, hogy minden tőle telhetőt meg kíván tenni egy sokszázezer embert sújtó törvénytelenység felszámolására, egy nyilvánvalóan tisztességes cél érdekében. Annak ellenére, hogy a Pénzügyminisztérium szerint ez az ő dolga lenne.”

Írtam ezt 2004. április 7-én és most is vallom a leírtakat.

A lakáshitellel kapcsolatosan ismertettem azt, hogy Siófok Város Képviselőtestületének tagjai miként változtattak meg törvénytelen módon jogszabályi előírást helyi építési szabályzat megalkotása során akkor, amikor az nyilvánvaló kárt okozott a házásoknak, többgyermekes családoknak és más rászorulóknak. A következőkben ismertetem azt, hogy akkor pedig, amikor tenniük kellene a köz érdekében, akkor nem tesznek semmit.

=====

VI. Vízdíjnak tisztességtelen, lakosságot sújtó

megállapításának akadályozása önkormányzati feladat. Következik ez a megállapítás a helyi önkormányzatokról szóló **LXV. tv. 1. § 2. bek-ben, 2. § 1. és 3. bek-ben** írtakból:

„A helyi önkormányzat érvényre juttatja a népfelség elvét, helyi közügyekben demokratikus módon, széles körű nyilvánosságot teremtve kifejezi és megvalósítja a helyi közakaratot.”

„A helyi önkormányzat véleményt nyilváníthat és kezdeményezést tehet a feladat és hatáskörébe nem tartozó, de a helyi közösséget érintő ügyekben.”

Ehhez képest Siófok Város Képviselőtestületének egyetlen tagja sem nyilvánított véleményt a törvényi előírásokat megszegve megállapított, lakosságot sújtó vízdíjakkal kapcsolatosan, illetve a helyi közakaratot sem nyilvánosan, sem másként nem valósította meg. Annak ellenére, hogy a szolgáltató – Dunántúli Regionális Vízművek Rt. – újságírója már évekkorábban is a következőkről számolt be a DRV Rt. Hírek-ben:

„...néhány gépkocsivezető nem hajlandó viselni járművén a cégjelzést, mert – mint mondják – rendszeresen ki vannak téve a környezet molesztálásának. Már az is előfordult, hogy a járművet leköpték, s menekülni kellett a helyszínről. Tény, hogy az ilyen eseteket nehéz tolerálni, de a jelenség mögött a legtöbb esetben azok a viselt dolgaink húzódnak meg, amelyek méltatlanok egy közüzemi szolgáltatóhoz, valamit nagyon rosszul végeztünk el, nyomot hagyva a fogyasztókban. Tehát érdemes lenne a dolgainkat ilyen oldalról is vizsgálni. Mások azt mondják, mindennek a drága víz az oka.”

Eszerint elég markánsan fejezi a lakosság folyamatosan a drága víz miatti közakaratot, és ha végig nézzük azt, hogy **1988-tól kezdődően napjainkig milyen mértékben nőttek a lakossági ivóvíz és csatornahasználati díjak**, akkor könnyen belátható, hogy a DRV Rt-vel szembeni ellenérzéseik markáns kifejezésére minden okuk meg van.

1988-ban az ivóvíz és csatornahasználati díjak összege **5,60 Ft.** (3,60+2,00), **1989-ben 5,60 Ft.** (3,60+2,00), **1990-ben 16,80 Ft.** (9,60+7,20), **1991-ben 48,00 Ft.** (20,80+27,20), **1992-ben 60,00 Ft.** (40,00+20,00), **1993-ban 79,20 Ft.** (47,00+32,20), **1994-ben 100,00 Ft.** (60,00+40,00), **1995-ben 130,00 Ft.** (78,00+52,00), **1996-ban 170,00 Ft.** (102,00+68,00), **1997-ben 225,00 Ft.** (130,00+95,00), **1998-ban 282,00 Ft.** (162,00+120), **1999-ben 341,00 Ft.** (193,00+148,00), **2000-ben 531,10 Ft.** (207,80+323,30), **2001-ben 573,00 Ft.** (224,00+349,00), **2002-ben 611,00 Ft.** (240+371), **2003-ban 654,00 Ft.** (261,00+393,00), **2004-ben 700,00 Ft.** (283,00+417,00) **volt m3-ként, majd**

2005-ben bevezették a rendelkezésre állás havi díját ivóvíznél 150 Ft.,

csatornahasználatnál 260 Ft. összegben úgy, hogy a fogyasztásarányos díjat a 2004. évi árszinten hagyták, melyből következően egy szerény jövedelemből élő házaspárnak havi 3 m³-es vízfogyasztását feltételezve, az összeg 836 Ft-ra (333,00+503) adódik m³-ként 2005-ben.

A díjat a lakoságnak – **fogyasztónak** – a **szolgáltató** – DRV Rt. – **felé a közöttük létrejött szolgáltatási szerződés alapján kell fizetni.** Az ivóvíz szolgáltatására vonatkozó szerződés a Ptk-ban nevesített egyik szerződéstípusnak felel meg – 387-388. §-okban szabályozott **„közüzemi szerződés”**-nek – és mivel erre a szerződésre is vonatkozik a **Ptk. 205. § 2. bek.**-ben irt

„A szerződés létrejöttéhez a feleknek a lényeges, valamint a bármelyikük által lényegesnek minősített kérdésekben való megállapodása szükséges.”

törvényi rendelkezés, nem kétséges, hogy a szerződő felek egyike sem jogosult a víz és csatornaszolgáltatás díját önkényesen megállapítani, a másik félre akaratát ráerőltetni. Ettől szerződés a szerződés és nem diktátum.

A szerződő felek egyenrangúságának és mellérendeltségének alapelvét ily módon is hangsúlyozó törvényi rendelkezést mindenképpen félreérthetővé tette a szolgáltató – **DRV Rt.** – **által előre elkészített blanketta szerződésnek 4.1 pontjában írtak, ahol a szerződés megkötésének időpontjára meghatározott díjkielégítés után a következő olvasható:**

„Fenti díjak változása tekintetében az ármegállapító hatóság (KHVM, települési önkormányzat) rendeleteiben foglaltak az irányadóak, mind a díj mértéke, mind pedig alkalmazásának kezdő időpontja tekintetében.”

Azért ad félreértésre okot ez a szerződésbe foglalt felek közötti megállapodás, mert úgy is lehet érteni, hogy „csak” irányadó a miniszteri vagy önkormányzati rendeletben leirt rendelkezés a díj összegének meghatározására, de ettől el lehet térni, de úgy is lehet érteni, hogy akként irányadó a miniszteri vagy önkormányzati rendeletben leirt számadat, hogy attól nem lehet eltérni, a szolgáltatási szerződés szerinti díj mértékét a rendelet határozza meg. Ezt a félreérthető rendelkezést tartalmazó, szolgáltató által előre elkészített szerződést a Ptk. szerint **fogyasztói szerződésnek is nevezik** és erre vonatkozóan a **Ptk. 207. § 2. bek.**-e a következőket rendel:

„Ha a fogyasztói szerződés tartalma .... nem állapítható meg egyértelműen, a fogyasztó számára kedvezőbb értelmezést kell elfogadni.”

Az idézettből jól látható, hogy ebből a törvényi rendelkezésből adódóan sem

lehetne soha a szolgáltató cégnek a miniszteri vagy önkormányzati rendeletben meghatározott számadatot a szerződés szerinti díj összegének tekinteni, hiszen a fogyasztó számára nem ez a kedvezőbb értelmezés, de azért sem lehet a felek megállapodását mellőzve szerződés részének tekinteni a miniszteri vagy önkormányzati rendeletben irt számadatot, mert a miniszteri vagy önkormányzati rendeletalkotás lehetőségeit meghatározó, **árak megállapításáról elnevezésű 1990. évi LXXXVII. tv. sem teszi ezt lehetővé.** Ez a törvény ismerteti a hatósági – miniszteri, önkormányzati - ár megállapítás törvényi lehetőségeit.

A törvény **1. §-hoz fűzött miniszteri indokolás** rögzíti azt, hogy a **„törvény hatálya egyrészt a hatósági árt megállapítójára, másrészt a gazdasági tevékenységet folytató vállalkozókra, valamint az általuk belföldön érvényesített árakra és díjakra terjed ki.”.**

Néhány bekezdéssel később azt, hogy **„az ár kialakítására nem lehet olyan szabályt előírni, mely tértől és időtől függetlenül a piac minden szereplője számára alkalmazható,”** majd miután

a **7. §-hoz** adott miniszteri indokolás azt is rögzíti, hogy **„Az árban való megegyezés hatósági ár esetén is szükséges.”**, az a lehetséges vita, hogy mit jelent a DRV Rt. – szolgáltató – által készített szerződésnek díj megállapításával kapcsolatos **„irányadó”** szó a miniszteri vagy önkormányzati rendeletben irt számadattal kapcsolatosan – eldőlt. **Irányadó a rendelet, de semmiképpen nem meghatározó. A díj pontos mértékében a szolgáltatónak és fogyasztónak mindenképpen megegyezni szükséges rendeletalkotás esetén is.**

Az ekként egyértelműen megállapítható törvényi rendelkezés nem zavarja a szolgáltatót abban, hogy a fogyasztótól mindenkor a törvénynek 7. §-a alapján miniszteri vagy önkormányzati rendeletben maximált árként meghatározott díjat követelje a fogyasztótól anélkül, hogy azzal a fogyasztóval, aki vitatja a szolgáltatás és ellenszolgáltatás arányosságát, azzal megegyezni törekedne. **Polgári jogi és Alkotmányban is leírt alapelvek ide, alapelvek oda, kihasználja monopolhelyzetét a szolgáltató és diktálja az árat a rendeletre törvénytelenül hivatkozva.**

Tudod ebből még nem lenne, nem lehetne nagyobb baj a feladatát teljesítő igazságszolgáltatás esetén, hiszen **szerződéskötési kötelezettség áll fenn a felek között a víz és csatornaszolgáltatási szerződés tekintetében,** és a **Ptk. 206. § 1. bek-e** szerint:

„A szerződéskötési kötelezettség körében, ha a felek nem állapodnak

meg, a bíróság a szerződést létrehozhatja és tartalmát megállapíthatja.”

Azaz elegendő lenne a törvényi rendelkezések betartása esetén az, hogy amennyiben a díj mértékének meghatározása tekintetében a felek megállapodni egymással nem tudnak, úgy bármelyik félnek – szolgáltató vagy fogyasztó – kérelmére a bíróság a szolgáltatási szerződést az árak megállapításáról szóló 1990. évi LXXXVII. tv. rendelkezései alapján létrehozza. Ítélezési kötelezettsége áll fenn ilyen esetben álláspontom szerint a bíróságnak. A baj ott kezdődik, hogy a bíróságok nem hajlandóak leirt kötelezettségüknek eleget tenni.

A Versenyhivatal nem avatkozik be az ügybe a tisztességtelen piaci magatartás miatt azért, mert hatósági árképzés esetén az árkontroll a minisztert illeti meg, nem a Versenyhivatalt.

Az Alkotmánybíróság azért nem foglalkozik az állításom szerint alkotmány sértő miniszteri és önkormányzati rendelet vizsgálatával, mert számításokat az Alkotmánybíróságról szóló törvény alapján nem végezhet, egyébként pedig **jogszabály előkészítési szakban keletkezett álláspontja szerint a törvénysértés, azaz államigazgatási szakban és nem közjogi rendelkezéssel.**

Rendes bíróság azért nem avatkozik be, nem hoz létre szerződést ítélettel, mert ez állítása szerint jogszabály – miniszteri illetve önkormányzati rendelet – felülvizsgálatát jelentené és erre nem jogosult, a közigazgatási jogkörrel kapcsolatos jogvitákban eljáró bíróság pedig azért nem, mert álláspontja szerint közjogi rendelkezéssel – jogszabályalkotás során – sérthettek törvényt, nem államigazgatási ügyekben, melynek folytán az Alkotmánybíróság jogosult eljárni.

A kör bezárult. **Az 1988-as – 17 év előtti – árszinthez képest 150-szeres díjon kapjuk a DRV Rt-től az ivóvíz és csatornaszolgáltatást,** de az igazságszolgáltatás hozzáállására tekintettel örülhetünk annak, hogy nem ezerszeres árat határoz meg a szolgáltató a leirt módon. Teljesen mindegy az igazságszolgáltatás számára e körben az, hogy van-e törvénysértés a szakminisztériumnak ármegállapítása során és az milyen fokú, illetve az is mindegy, hogy a szolgáltatási szerződés csak nevében szerződés, mert egyébként annak tartalma egy monopolhelyzetben lévő állami cég egyoldalú közléseitől függ.

Tarthatatlanságára tekintettel ennek az állapotnak, és azért mert fent felsorolt valamennyi igazságszolgáltatási fórumot hiába kértem, az Emberjogi Egyezmény 6. és 13. Cikkében irt „Tisztességes eljárásához való jog”, „A bírósághoz való jog”, „Hatékony jogorvoslathoz való jog” rendelkezésekre hivatkozással 2004. novembere óta 41536/04. szám alatt a Strasbourgi Emberjogi Bíróságtól várom ezek után Magyarország ellen előterjesztett panaszom elbírálását e körben.

=====

Azzal, hogy **nincs biztosítva a leírtak alapján az Alkotmány 57. § 5. beke-
ben biztosított jogorvoslati jogom**, el vagyok Magyarországon zárva attól,
hogy bizonyíthassam arra hivatott szerv előtt a szakminiszter rendelete általi
hatósági árképzés törvénysértéseit a víz és csatornaszolgáltatás díjának
meghatározása során.

Kiindulva abból, hogy a **miniszteri rendeletalkotás során követendő
törvényi előírásokat az 1990. évi LXXXVII. törvény 8. § 1. bekezdése
határozza meg:**

***„A legmagasabb árat úgy kell megállapítani, hogy a hatékonyan
működő vállalkozó ráfordításaira és működéshez szükséges
nyereségre fedezetet biztosítson, tekintettel az elvonásokra és
támogatásokra is.”***

Előtte a törvény 7. §-a utal arra, hogy a törvény mellékletében felsoroltak
szerint kell legmagasabb, vagy legalacsonyabb árat a miniszternek vagy
önkormányzatnak rendeletében **„hatósági ár”**-ként meghatározni, és mivel a
melléklet 05511, illetve 18000-1-2 szolgáltatásszám alatt a **„Legmagasabb
ár” kategóriába sorolta az ivóvíz illetve csatornaszolgáltatást**, indokolt
immár részleteiben is tovább vizsgálni az említett törvényhelyek
rendelkezéseit.

A 7. §-hoz irt **miniszteri indokolás** a maximált – legmagasabb – ár
előírásának indokát a következőkben adja:

***„Legmagasabb árat ír elő a Javaslat mindenekelőtt az olyan tartósan
monopol-szervezettségű területeken, ahol az importverseny sem
reális alternatíva. Ez indokolja a legmagasabb árat egyes
energiahordozóknál, valamint a legfontosabb infrastrukturális
szolgáltatásoknál (közlekedés, hírközlés, vízgazdálkodás)”***

A 8. §-hoz fűzött **miniszteri indokolás** pedig a következőket írja:

***„A javaslat keretjogszabályt ad arra nézve, hogy a hatósági ár
megállapítása során miként járjon el az ár megállapítója.***

***A legmagasabb árra általános előírásként kimondja, hogy annak
fedezetet kell biztosítania a hatékonyan működő vállalkozó
ráfordításaira és működéséhez szükséges nyereségre. E szerint a
hatósági ár megállapítójának felelőssége, hogy nem állapíthat meg
olyan árat, mely a normális működést veszélyezteti és az is, hogy a
hatósági árban nem ismerheti el a nem hatékony működésből
adódón felmerülő ráfordításokat.”***

A törvény **12. §-a** pedig meghatározza azt, hogy az ezen törvény rendelkezései alapján miniszter által megállapított maximált ár a szolgáltatási szerződéssel kapcsolatban mennyiben irányadó:

„Ha hatósági árat állapítottak meg, a szerződésben

a./ a legmagasabb árnál magasabb árat és

b./ a legalacsonyabb árnál alacsonyabb árat

érvényesen nem lehet kikötni.”

Világos. **A maximált ár megállapítása során a miniszter csak működéshez szükséges költségekkel számolhat - önköltség - illetve csak a működéshez szükséges nyereséget számíthat fel.** DRV Rt. korábbi Vezérigazgatójának közléséből tudom, hogy az így felszámítható nyereség mértéke az árbevétel 3%-a lehet. Valamint az is világos, hogy a miniszteri rendeletben írtak a szolgáltató és fogyasztó közötti szolgáltatási szerződésre csak annyiban irányadó, hogy a rendeletben meghatározott **maximált árnál a felek - szolgáltató és fogyasztó - alacsonyabb összegű díjban korlátozás nélkül megállapodhatnak, míg magasabb díjban nem.**

Iratom következő részében azt kívánom bizonyítani, hogy ezt a törvényi rendelkezést akként szegte meg a hatósági jogkör gyakorlója, hogy a maximált ár meghatározása során nem csak a működéshez szükséges költségeket vette figyelembe, hanem ezt meghaladó, működéshez nem szükséges költségeket is.

A Számvitelről szóló **2000. évi C. törvény** határozza meg a teljesített szolgáltatás önköltségeként megjelölhető tételeket:

51. § „2. bek: Az elvégzett, a nyújtott, a teljesített szolgáltatás bekerülési (előállítási) értékének részét azok a költségek képezik, amelyek

a./ a szolgáltatás végzése, nyújtása, teljesítése során közvetlenül felmerültek,

b./ a szolgáltatás végzésével, nyújtásával, teljesítésével szoros kapcsolatban voltak, továbbá

c./ a szolgáltatásra megfelelő mutatók, jellemzők segítségével elszámolhatók

(együttesen közvetlen önköltség)

3. bek: Az előállítási költségek között kell elszámolni az idegen vállalkozó által megvalósított beruházáshoz a beruházó által biztosított (az idegen vállalkozó felé nem számlázott) vásárolt anyag bekerülési (beszerzési) értékét, továbbá a saját előállítású termék, nyújtott szolgáltatás közvetlen önköltségét a vásárolt anyag, a saját

előállítású termék tényleges beépítéskor, szolgáltatásnyújtással egyidejűleg.”

a

Részletesebben a szolgáltató – **DRV Rt. – önköltségi tételei** a cég Fejér Megyei Igazgatósága által **Rácalmás község részére 2000. év novemberében készített díjkalkuláció elnevezésű iratokból tudható meg.**

126.000 m³ szolgáltatott vízmennyiségre **a következő költségadatokat** közlik:

Közvetlen anyagköltség (1554 e Ft.), **Villamos energia** (2373 e Ft.), **Igénybevett anyagjellegű szolgáltatás** (323 e Ft.), **Közvetlen bérköltség** (2124 e Ft.), **Személyi jellegű kifizetés** (219 e Ft.), **Társadalombiztosítási járulék** (773 e Ft.), **Értékcsökkenési leírás** (173 e Ft.), **Vízkeszlethasználati díj** (255 e Ft.), **Egyéb közvetlen költség** (96 e Ft.), **Javítás, karbantartás** (1741 e Ft.), **Szállítási, rakodási költség** (305 e Ft.), **Közvetlen gépköltség** (314 e Ft.), **Egyéb segédüzemi költség** (173 e Ft.), **Üzemi irányítás költsége** (1552 e Ft.)

költségadatokat felsorolva a DRV Rt. Fejér Megyei Igazgatósága közli, hogy ezek 11975 e Ft. összegben a 126 m³ szolgáltatott víz közvetlen önköltségét jelentik, majd Igazgatóság általános költségeként megjelöl 871 e Ft. összeget, Központi irányítás általános költségeiként 1532 e Ft- összeget, Egyéb ráfordításként 704 e Ft. összeget és

„Ráfordítás összesen” rovatban 15082 e Ft. összeget jelöl fenti vízmennyiséggel kapcsolatosan a 2001 évi tervezetben.

Fajlagos ráfordítás 1 m³ ivóvíz szolgáltatásához így 119,70 Ft-ra adódik a díjkalkuláció szerint, nyereségként 3,60 Ft-ot (fajlagos ráfordítás 3 %-a) jelöl ugyanitt, majd még hozzászámít mindehhez Koncessziós vagy eszközhasználati díjként ivóvíz m³-ként 6,00 Ft-ot, és **a DRV Rt. Fejér Megyei Igazgatósága 28-as számjelzésű rovatban javasolja Rácalmás Önkormányzatának azt, hogy 2001. évre rendeletében Ft/m³ + ÁFA díjként 129,30 Ft- hatósági árat határozzon meg.**

Emlékeztetőül közlöm, hogy a Balaton körül ebben a 2001. évben a DRV Rt. bármiféle díjkalkuláció közlése nélkül 224,00 Ft-ot követelt ÁFA nélkül a lakosságtól minden DRV Rt. által szolgáltatott ivóvíz m³-e díjaként...

Rácalmás Nagyközség Önkormányzatának 17/2000. (XII.12.) számú rendelete pedig az ivóvíz-szolgáltatás díjának megállapításáról ezek után a következőket tartalmazza:

„3. §. Rácalmás Nagyközség Képviselőtestülete a DRV Rt. Fejér Megyei Igazgatóság (továbbiakban szolgáltató) előterjesztése

alapján az ivóvíz termelői díját az alábbiakban állapítja meg: Ivóvíz díja: 129,30.-Ft/m³/Áfa.”

Ilyen körülmények között **szolgáltató ivóvizet a DRV Rt. a Rácalmás Nagyközségben 1997-től kezdődően folyamatosan azért a díjért, mely díjnak összege a Balaton mellett található településeknél DRV Rt. által végzett vízszolgáltatás után követelt díj összegének 50-55 %-a.**

Közel a feléért kapják ugyanazt az ivóvizet ugyanattól a szolgáltató cégtől, a cég székhelyétől és a Balatontól csaknem 100 km-re található község lakói, mint amennyiért a Balaton környékén élő többszázezer lakos kapja.

Ennek a különbségtételnek egyik oka a **28/1997. sz. Versenyhivatali határozatból** olvasható ki.

Ennek a határozatnak indokolása szerint azért tettek a DRV Rt. ellen bejelentést, mert **a DRV Rt. „az eljárás alá vont Rácalmás és Kulcs községben 1997-ben a Tpv. (tisztességtelen piaci versenyről szóló törvény) 21. § h. pontjába ütköző versenysértő magatartás segítségével jutott üzemeltetési szerződéshez – a túlzottan alacsony árajánlatával kiütve versenytársait”**

Érted? A DRV Rt. versenyhelyzetben – más vállalkozások is kívántak Rácalmásra vizet szolgáltatni – olyan ajánlatot tett Rácalmás és Kulcs Község Önkormányzatának, hogy a többi vállalkozás a DRV Rt. által meghatározott díj alacsony összegére tekintettel ezt már tisztességtelennek tartotta, és versenyhivatali eljárást kezdeményeztek.

A határozat indokolása előbb ismertette a **DRV Rt. szolgáltatási körülményeit:**

„Az eljárás alá vont öt megyében – Fejér, Somogy, Baranya, Zala és Veszprém – vesz részt az alaptervekenységéhez tartozó közüzemű ivóvíz- és csatornaszolgáltatásban. A tevékenységével lefedett földrajzi területen 136 településen állami tulajdonban lévő, 207 településen önkormányzati tulajdonban lévő elosztórendszert üzemeltet.”,

majd a Versenyhivatalnál végzett alapos tanulmányozása után az ajánlatnak megállapította, hogy

„Erőfölényes helyzetével azonban a közel 40 %-os árkülönbözet ellenére nem élt vissza, ÁRAJÁNLAGA AZ ÖNKÖLTSÉGET MEGHALADJA. ... a vele kötött üzemeltetési szerződés szerint Rácalmás község önkormányzata a 8/1966. (XII.18.) Kt. számú rendeletében 1997. Január 1-től kezdődően 88. Ft/m³ összegben, Kulcs község önkormányzata 4/1997. (II.13.) Ör. számú rendelete

ugyanaz az összeget állapította meg hatósági árként.”

Nem mást mondott ily módon a Versenyhivatal ekkor, mint azt, hogy 1997. évben az ivóvíz-szolgáltatás után követelt díj m³-ként 88 Ft. + ÁFA összegben megfelel az árak megállapításáról szóló 1990 évi LXXXVII. tv. 8. §-ban írtaknak, azaz fedezetet biztosít a hatékonyan működő vállalkozó ráfordításaira és a működéséhez szükséges nyereségre.

És ezáltal azt is meg lehet állapítani, hogy a 88 Ft./m³ díjon felüli díjkikötés a DRV Rt. által már nem felel meg a törvény 8. §-ában írt „úgy kell megállapítani” szóhasználatú kötelező törvényi előírásnak.

1997-ben a DRV Rt. a Balaton partján élő többszázezer lakostól 130 Ft.+Áfa díjat követelt a szolgáltatott ivóvíz m³-ként, mely tényből és fentiekből következik az, hogy 1997-ben minden egyes m³ ivóvíz után követelt díjből 42 Ft. törvénytelen, jogtalan, az 1990. Évi LXXXVII. tv. 8. § rendelkezéseibe ütköző követelés volt a DRV Rt. által. És alappal állítom, hogy azóta a díj törvényes és törvénytelen részének aránya semmit nem változott a fogyasztó javára.

=====

Korábban Közlekedési Hírközlési és Vízügyi Minisztériumnak mondott szakminisztérium elleni peres eljárásomban alperesi Minisztérium iratában utalt arra, hogy Rácalmáson önkormányzati tulajdonban van a víziközművagyon, és ez befolyásolja a vízdíj mértékének meghatározását.

A különbségtétel másik okára így rátérve, indokolt Dr. Lotz Károly közlekedési, hírközlési és vízügyi miniszternek 1997. év december 31-én aláírt **11/1997.** (XII.31.) sz. határozatát ismertetni:

„A Dunántúli Regionális Vízmű Részvénytársaság egyszemélyes állami tulajdonosi joggyakorlójaként a Részvénytársaság Alapító okiratának 1. Sz. melléklete szerinti vagyonmérlegében kimutatott teljes vagyonából, az alapításkor a tőketartalékba helyezett állami (kincstári) tulajdont képező 14.047.565 eFt. könyv szerinti értékű víziközművagyon - a kincstéri vagyon kezeléséről szóló 183/1996. (XII.11.) sz. kormányrendeletben előírtak végrehajtása érdekében - 1997. December 31-i napjával, az 1997. December 31-i 12.871.260 eFt. nettó könyv szerinti értéken elvonom.

Az elvonás kiterjed a „0” számlaosztályban nyilvántartott 4.320.726 eFt. kizárólagos állami tulajdont képező közművagyonra is.

Egyúttal kötelezem a Társaság ügyvezetését az elvont közművagyon számviteli rendezésére (könyvekből való kivezetésére), annak a kincstéri vagyon felett a Magyar Állam tulajdonosi jogait gyakorló Kincstári Vagyon Igazgatóság részére - a szükséges

dokumentumokkal együtt történő – jegyzőkönyvi átadására.

Budapest 1997. December 31.

**dr. Lotz Károly sk.
közlekedési,**

hírközlési és vízügyi miniszter”

Megtekintve a DRV Rt. alapításkori – 1993. évi - mérlegadatait, forrásoldalon valóban fellelhető a több mint 15 milliárd forint értékű tőketartalékból következően a miniszteri határozatban megjelölt, korábban kincstári vagyont képező 14.047.56 eFt. víziközművagyon, de összevetve az 1993. évi mérlegadatokat az 1996. évi mérlegadatokkal, a mérlegnek sem eszköz, sem forrásoldalán nyoma sincs az alapítástól eltelt időszak alatt átvett vagy létesített 12.871.261 Ft. értékű, vagy „0” számlaosztályban nyilvántartott 4,320,726 eFt. értékű közművagyonnak. Ezek a miniszteri határozatban közölt adatok, ha valóság, mérlegben nem szereplő tételek.

A miniszteri határozatnak megfelelően az 1997. évi mérlegadatok szerint a tőketartalék 15.175.646 eFt.-ról 2.751.588 eFt-ra csökkent, **a mérlegben nyilvántartott hosszúlejáratú kötelezettségként „0” Ft. került feltüntetésre, majd egy évvel később, az 1998. Évi mérlegben a Hosszúlejáratú kötelezettség 55 milliárd 104 millió 923.000.-Ft. került feltüntetésre.**

Mivel a számvitelről szóló törvény – jelenleg a **2000 évi C. törvény 42. § 5. bek-e** – azt a rendelkezést tartalmazza, hogy

„Egyéb hosszú lejáratú kötelezettségként kell kimutatni ..... a kincstári vagyon, az önkormányzati vagyon részét képező eszközök – törvényi rendelkezés, illetve felhatalmazás alapján történő kezelésbevételéhez kapcsolódó kötelezettséget.”,

megállapítható az, hogy az 1997-ben 0 értékű hosszúlejáratú kötelezettség kimutatása utáni évben megjelölt **több mint 55 milliárd Ft. értékű hosszúlejáratú kötelezettség a miniszteri határozattal, illetve 183/1996. Korm. rend. által meghatározott módon DRV Rt-től, mint tulajdonostól visszavett és mint vagyonkezelő részére biztosított közművagyonra vonatkozó vagyonkezelői szerződés alapján került a mérlegbe.**

Nem más volt az értelme ennek az első rátekintésre formálisnak tűnő miniszteri eljárásnak mint az, hogy a Magyar Állam a tulajdonában lévő, közszolgáltatási tevékenységeket folytató DRV Rt-től olyan bevételre tegyen szert 55 milliárd forint értékű közművagyonra tekintettel, amiért a Magyar Államnak nem kellett semmit tenni, csak elvonni a részvénytársaságtól azt, amit korábban – 1993-ban – már átadott részére. A DRV Rt-ből, mint tulajdonosból így lett egy szilveszter napján leirt miniszteri határozat alapján vagyonkezelő, és mint vagyonkezelő köteles volt a miniszteri határozatban irt **183/1996. (XII.11.) Korm. rend. 2. § 7. bek-ben** írtak szerint teljesíteni:

„ellenérték: a kincstári vagyona vonatkozó vagyongazdálkodási jog megszerzéséért, illetve gyakorlásáért meghatározott rendszerességgel, vagy egy alkalommal fizetendő – a vagyongazdálkodási szerződésben megállapított összeg,“

Ezt az ellenértéket kell vagyongazdálkodási szerződés alapján fizetni 1998-tól kezdődően a DRV Rt-nek a Magyar Állam – Kincstári Vagyoni Igazgatóság – felé több mint 50 milliárd forint értékű vagyont alapul véve úgy, hogy az így kifizetett összeget a vízdíjnak meghatározása során, mint önköltségi tételt, a DRV Rt. a lakossággal szemben figyelembe veheti. **Az országgyűlés által hozott törvény - 1990. évi LXXXVII. tv. 8. § - rendelkezésének formális betartása mellett a kormányzat mindenféle ellenszolgáltatás nélkül jut pénzhez úgy, hogy tartalmát illetően a fogyasztókat sújtotta adóval, de ezt az adótételt a szolgáltató vagyongazdálkodási joga ellenértékének nevezi.**

Mondhatod erre azt, hogy nem egészen van ez így, hiszen az esetben, amennyiben valóban 50 milliárd forint értéket meghaladó közművagyonnak vagyongazdálkodója lett a DRV Rt. 1997 szilvesztere óta, akkor a tárgyi eszközök után addig esedékes értékcsökkenési költséget önköltséggként már nem számolhatja el a DRV Rt, azaz a fogyasztókat azért nem éri fentiek szerinti többletkiadás, mert a korábbi értékcsökkenési költségnek helyére lépett a vagyongazdálkodási jog gyakorlása után Magyar Államnak fizetendő ellenérték.

Sajnos ez nem így van. Ugyanis azon túl, hogy **a Magyar Állam a vagyongazdálkodási jog gyakorlásának ellenértékét 50 milliárd forint értékű vagyon után a DRV Rt-től beszedi, a vagyon fenntartása, a szolgáltatásnak biztosítása érdekében nem tesz semmit.** Addig, ameddig az értékcsökkenési leírás miatti költség egy hatékonyan működő gazdasági társaságnál beruházások finanszírozására kerül, a vagyongazdálkodási jog gyakorlásának ellenértéke a DRV Rt. által működtetett 50 milliárd forint értékű közművagyon számára elvész.

2002. 07.01. dátumozású frissítés után tekintetem meg a DRV Rt-nek Interneten közzétett adatait és itt olvastam azt, hogy a DRV Rt. éves nettó árbevétele 9,6 milliárd Ft., adózott éves eredmény 27,1 millió forint,

„Beruházási keretösszeg: 2,1 milliárd forint
Felhasználása:

- beruházás**
- rekonstrukció**
- értéknövelő felújítás**
- gépbekberuházás**
- műszaki fejlesztés“**

Jól látod. Ez az a 2,1 milliárd forint, amit a Magyar Államnak – Kincstári Vagyoni Igazgatóságnak – mint tulajdonosnak kellene viselni, ha jogosnak

gondolja a vagyonkezelői jog gyakorlása miatti ellenérték fizetését. Ez az a 2,1 milliárd forint, amivel a fogyasztók rosszul jártak akkor, amikor a miniszteri határozat megszületett. **Önköltségi tételként jelöli meg a DRV Rt. a vízdíj-meghatározás során a vagyonkezelői jog gyakorlása miatti ellenértékét éppúgy, mint a DRV Rt. honlapján olvasható 2,1 milliárd forint beruházási keretösszeget. Az egyik tétel a kormányzati intézkedés megtétele előtti időkhöz képest mindenképpen fölösleges a DRV Rt. számára éppúgy, mint a fogyasztó számára. Az ekként okozott kárt a fogyasztó viseli, a hasznot pedig a szolgáltatásban részt nem vevő Magyar Állam húzza.**

Ami pedig a beruházásokat illeti, egy olyan vízszolgáltató cégnél, amelynek díjképzésével kapcsolatosan törvényi előírás szabja meg – **1990. évi LXXXVII. tv. 8. §** - azt, hogy **csak a hatékony működésből adódó ráfordításokat lehet elismerni a hatósági ár megállapítása során**, különösen meg kell gondolni azt, hogy programvezérlésű, számvezérlésű gépeket, irányítástechnikai és általános rendeltetésű számítástechnikai gépeket, vagy ipari különleges vizsgálóműszereket és komplex elven működő különleges mérő és vizsgáló berendezéseket sok milliárd forintért beszerezzen akkor, ha ezek beszerzése nélkül is változatlan minőségben szolgáltathat ivóvizet úgy, mint ahogy eddig tette.

Már csak azért is, mivel az **ilyen berendezések beszerzése az 1996. évi LXXXI. Tv. szerint 33 százalékos kulcs alá tartozó tárgyi eszköznek minősülnek eszközleírási - amortizációs - költség szempontjából** és ez annyit jelent, hogy nem elég a sok milliárd forint bekerülési értékkel növelni a díj meghatározása szempontjából döntő önköltséget megnövelni, de a beszerzést követően négy-öt éven belül még egyszer megjelenik a beszerzési költség eszközleírási költségként szinte teljes egészében, önköltségi tételként a fogyasztók kiadását növelve.

Azért láttam könnyelműen elvégzett beruházásnak mindezek figyelembevételével a DRV Rt.-nél bevezetett ISO minőségbiztosítási rendszert, mert az erről szóló, 2000. december 2-án megjelent újságcikkekből már megtudhattam, hogy a társaság központja és a Dél-balatoni Üzemigazgatóság – Balatonszéplak – már eszerint a magasabb követelmények szerint dolgozik, illetve azt is nyilatkozták, hogy

„Az idén - 2001 - az egész működési területre kiterjesztik ezt, a külső szakértők december elejéig átvilágítják a cég részeit annak érdekében, hogy világossá váljon: a szabvány szerint képesek-e tevékenykedni.”

Az utóbbi nyilatkozatból következően tehát **úgy történt ezzel kapcsolatos nagy összegű, vízdíj összegét növelő beruházás a központban és a Dél-balatoni Üzemigazgatóságnál, hogy még nem volt a beruházás idején**

világos számukra az, hogy az ISO minőségbiztosítási rendszerrel a szabvány szerint képesek-e tevékenykedni.

Szerintem az ilyen körülmények között végzett beruházás semmi esetre sem felelt meg az 1990. évi LXXXVII. tv. 8. §-ban irt törvényi előírásoknak.

Közel azonos időponttól kezdte meg **sokmilliárd forint költséggel járó SAP Controlling modul rendszer kiépítését a DRV Rt.**

Ez egy számítástechnikai Vezérlő Program melyet más néven Compaq programnak is neveznek.

Utóbbi nevét feltehetően a program beszerzőjétől – **Compaq Computer Kft** – kapta. Ez a cég, illetve ennek a cégnek jogutódja szállította és vezette be a számítástechnikai programot sok milliárd forintért.

Az SAP rendszer kiépítésének célja az, hogy a telepeken dolgozók munkája teljes egészében, míg az üzemvezetőségeken (37 db.) dolgozók nagy részének munkája a rendszer kiépítése után feleslegessé váljon. Ugyanis a rendszer egyfajta diszpécsterszolgálatot épít ki, így a Központból látható és észlelhető bármely telep működése, esetleges működési rendellenessége. Ennek a célnak elérése érdekében kell tehát sok milliárd forintot a lakosságnak a vízdíj összegébe építve megfizetni.

Mondhatnád erre azt, hogy ha egyszer az állam minisztere utján visszavette a DRV Rt-től a kincstári vagyont, akkor a kincstári vagyonnal összefüggő ezen beruházást az állam viselje, hiszen ez így lenne tisztességes és logikus, de nem így történt.

A DRV Rt. Vezérigazgatója 2001-ben a DRV Hírekben „Egy sikeres év sikertelenségei” című cikkben **erről a beruházásról ezt közölte:**

„Szerettünk volna áttérni a bértömeg szabályozásra. Az SAP integrált vállalatirányítási rendszer piacvezető informatikai szoftver, néhány éve a világon a vállalatirányítási szoftverek közül negyven százalékot ebből adtak el. Ezt vásárolta meg a DRV Rt. és ennek a bevezetése van most folyamatban a társaságunknál. A bevezetés három éves folyamat, amelyből most a második évet kezdtük meg. Ugyanakkor még mindig az átlagbér szabályozási rendszerben dolgozunk, amely nem igazából illeszthető az új irányítási modellhez.”

Világos. Magyarországon, ott ahol a lakosság döntő többsége az egyik napról a másik napra él, mindennapos megélhetésért dolgozik és küzd, az ivóvizet többszázezer ember számára szolgáltató DRV Rt. a világnak piacvezető informatikai olyan szoftverét vásárolta meg sokmilliárd forintért, mely program bevezetésének második évében még nem

igazán volt illeszthető a DRV Rt. rendszeréhez a Vezérigazgató szerint.

Szerintem pedig ennek a beruházásnak költségeinek figyelembevétele a hatósági árképzésnél, majd az így meghatározott hatósági árak fogyasztókra történő rákényszerítése a díj megállapítása során, megcsúfolása az 1990. Évi LXXXVII tv. 8. §-ának, és ennek folytán a törvényességnek, a jogbiztonságnak.

Az nem kétséges, hogy egyvalaki mindenképpen jól járt ezzel a sokmilliárdos, árak megállapításáról szóló törvény szerint figyelembe nem vehető DRV Rt. általi beruházással. Az, akitől az SAP szoftvert – számítástechnikai programot – sokmilliárd forintért beszerezték, majd a DRV Rt-nél több év alatt bevezették.

1993. július 30-án hozták létre a Cg. 01-09166003 cégjegyzékszámú **Compaq Computer Kereskedelmi Kft-t** 1993. December 22-től 1126 Budapest XII. Királyhágó tér 8-9. Szám alatti székhellyel a **Compaq Computer Corporation és Compaq Computer International Corporation nevű USA-ban lévő székhellyel rendelkező tagok.**

A cég egyik ügyvezetője Dr. Beck György ceglédi lakos volt, majd ezt a céget 1999. 02.01-én a cégjegyzékből törölték. Beolvadt a cég a

Cg. 01-09-066741 cégjegyzékszámú 1990.02.23-án létrehozott, 1997-től 1124. Budapest Németvölgyi u. 97. Szám alatti székhelyű **Compaq Computer Magyarország Számítástechnikai Kft-be.** Utóbbi cégnek **2000. 10. 27-től a cégnyilvántartás szerint egyetlen ügyvezetője Dr. Beck György ceglédi lakos volt.** Ezt a céget 2002. 12. 20-án törölték a cégnyilvántartásból. Beolvadt a cég a

Cg. 01-09-075933 cégjegyzékszámú 1991.05.02-án létrehozott, 2000-től 1117 Budapest Neumann János u. 1. Szám alatti székhelyű **Hewlett-Packard Magyarország Számítástechnikai és Elektronikai Berendezéseket Forgalmazó és Szolgáltató Kft-be.** 13/30 szám alatt **2002. 05. 27-től ügyvezetésre jogosultja ennek a cégnek Dr. Beck György ceglédi lakos.**

Ez a cég jelenleg is működik és 900 millió 610 ezer forint jegyzett tőkével rendelkezik.

=====

2005. június 26-i siófoki képviselőtestületi ülésről felvett jegyzőkönyv 45. oldala 2. bek-e szerint a következő történt:

„Nagy Sándor települési képviselő:

Mit kezd az önkormányzat a DRV Rt. részvényekkel, a vízdíj csökkenni fog-e? Nem ért egyet az ingatlan ilyen célú eladásával, hiszen az állampolgárok felé főleg a vízdíj ügyéből kifolyólag felelősséggel tartozunk.

A polgármester megjegyzi az utóbbi felszólalással kapcsolatban, hogy az ingatlan értékesítés nem függ össze a vízdíj összegével.”

Ebből a nyilatkozatból is látható, hogy mindenkor nagyon is jól tudják Siófok Város Képviselőtestületének tagjai, hogy felelősséggel tartoznak, feladatuk van az állampolgárok felé a vízdíj összegével kapcsolatosan. Jól tudták, de ennek ellenére nem tettek semmit. Volt egy sikertelen kísérlete évekkkel ezelőtt a Balatoni Szövetségnek arra, hogy az önköltségszámítását a DRV Rt-nek megtekintse, majd miután ennek kiadását a DRV Rt. megtagadta, az önkormányzatokból álló Balatoni Szövetség elhallgatott.

Lehet, hogy fogalmatok sincs arról, hogy ilyen súlyos jogtalanság esetén miként kell eredményesen fellépni, de én inkább arra gondolok, hogy a hatalommal – kormányzattal – szemben nem kívántok fellépni még akkor sem, ha a benneteket megválasztó polgároknak erre nagyon nagy szükségük lenne, és a törvényesség helyreállítása is a fellépést indokolná.

Szerintem ilyen esetben csak alibi megnyilvánulásokat tesztek, a benneteket megválasztó állampolgárokat lényegileg eláruljátok.

A Siófokon megválasztott országgyűlési képviselőnek – Dr. Gruber Attilának – magatartását a választóival szemben pedig az alábbi indokolással nem kívánom minősíteni.

=====

2000. december 2-i újságcikkben – Somogyi Hírlap – a DRV Rt. Vezérigazgatója akként nyilatkozott a „Stratégia az elégedettség növelése” című írásban, hogy

„A DRV Rt-nek egyetlen méternyi csővezeték, egyetlen közmű sincs a tulajdonában, a mi tulajdonunk a munkatársaink mérhetetlen kapacitása”.

Mivel tudtam arról, hogy a DRV Rt.-nek 4 milliárd 400 millió forint jegyzett tőkéje 4 milliárd 286 millió forint nem pénzbeli hozzájárulásból és 114 millió forint pénzbeli hozzájárulásból állt ebben az időben cégbejegyzés szerint, és ismertem már Dr. Lotz Károly vízügyi miniszternek 1997. december 31-i, fentiekben részletezett vízi közművagyon elvonó határozatát, úgy gondoltam, hogy éppen ideje lenne a Vezérigazgatói nyilatkozatra is tekintettel a DRV Rt. igazgatóságának a részvénytársaság tulajdonosát értesíteni arról, hogy a

szükséges intézkedéseket tegye meg.

A DRV Rt. alaptőkéjének leszállítása érdekében az 1997. évi CXLIV. tv. (Gt.) 243. § 1. bek-e alapján:

„Az igazgatóság köteles nyolc napon belül a felügyelő bizottság egyidejű értesítése mellett a szükséges intézkedések megtétele céljából a közgyűlést (egyszemélyes Rt. esetén tulajdonos) összehívni, ha tudomására jut, hogy

a./ a részvénytársaság saját tőkéje a veszteség következtében az alaptőke kétharmadára csökkent...”

Ha egyszer a Vezérigazgató elismerte, hogy a DRV Rt-nek egyetlen méternyi csővezetéke, vagy egyetlen közműve sem maradt, és az **ingatlan-nyilvántartási adatok szerint 2001. december 21-én a Földhivatalnál kérelmeztek összesen 1 milliárd 200 millió forint erejéig keretbiztosítéki jelzálogjog bejegyzését a DRV Rt. tulajdonában maradt több ingatlant terhelve**, minden okom meg volt azt gondolni, hogy a DRV Rt. **működő tőkéje a jegyzett tőke 2/3-ad része alá csökkent és a kötelező tőkeleszállítás a cégnél nem maradhat el.**

Ez pedig a **Gt. 260. §** alapján azzal jár, hogy

„Alaptőke leszállítása esetén mindenekelőtt a részvénytársaság tulajdonában álló saját részvényeket kell bevonni.”

Ilyen vagyoni helyzetben lévő részvénytársaságtól könnyű belátni, hogy a józan ész szabályai szerint részvényeket még az ellenségünknek sem szerzünk. Annyira nem haragudhatunk rá.

De jött Dr. Gruber Attila, Siófok választott országgyűlési képviselője és 2002. június 21-én megjelent abban az újságcikkben, mely többek között közölte, hogy

„Az önkormányzatok többségi tulajdonhoz kívánnak jutni a hajózási társaság mintájára a ma még állami kézben lévő Dunántúli Regionális Vízmű Rt-ben”,

Dr. Gruber Attila a következőket mondta:

„Vélhetően egyébként a cégvezetésnek is érdekében áll ez a változás. Ha az önkormányzatok tulajdonosok lesznek, akkor hatékonyabb együttműködés képzelhető el velük, hiszen immár nem csak az ellátási kötelezettség lesz az övék.”

Sokat kellene gondolkodni azon, hogy ennek a közlésnek értelmét

megállapítsuk, de egy biztos. Az önkormányzatoknak mindenképpen hátrányos lett volna az, amit Dr. Gruber Attila Siófokon megválasztott országgyűlési képviselő szorgalmazott. Nem volt veszélytelen kezdeményezés, hiszen 2002. július 11-én az újságból azt is megtudtam, hogy

„A Balatoni Szövetség elnöksége tegnapi (2002. július 10.) ülésén célul tűzte ki, hogy az érintett önkormányzatok december 31-ig (2002.) térítésmentesen szerezzék meg a DRV Rt. részvényeinek több mint ötven százalékát, valamint a szolgáltatáshoz kapcsolódó közművek és ingatlanok tulajdonját.”

Nem volt mit tenni, 2002. július 4-én és 11-én tájékoztattam a Balaton környékén lévő Polgármestereket a kialakult helyzetről és kértem tőlük azt, hogy DRV Rt. részvényeket az önkormányzatok érdekében ne szerezzenek. Valamint levelet intéztem a Miniszterelnöki Közigazgatási Államtitkárának az ügygel kapcsolatosan és erre válaszként **2002. szeptember 16-án a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium Közigazgatási Államtitkára 3783/2002. számú levelében** többek között a következőket közölte:

„Az Ön által hivatkozott újságcikk – mely szerint a Balaton parti önkormányzatokat DRV Rt. többségi részvényekhez kívánják juttatni – valótlan, minden jogalapot nélkülöz.

Állami tulajdonosi oldalról nincs napirenden a DRV Rt. jelenlegi tulajdonosi szerkezetének módosítás, privatizációja a közeljövőben nem várható, így önkormányzati részvényjuttatásra sincs mód.”

Többet a DRV Rt. részvényeinek önkormányzatok általi megszerzési szándékról nem hallottam, ehelyett Dr. Gruber Attila Siófokon megválasztott országgyűlési képviselő 2002. augusztus 21-én levelet intézett a **Somogy Megyei Ügyvédi Kamara Etikai Bizottságához** a következő kérelemmel:

„Tisztelettel kérem az Etikai Bizottságot, hogy ügyemet vizsgálja ki, s döntsön, hogy Dr. Léhmann György úr vétett-e ügyvédi etikai szabályt?”

Ezt követően sokat nem hallottam Dr. Gruber Attila Siófokon megválasztott országgyűlési képviselő ténykedéseiről, úgy tudom, hogy **gyakran járt a siófoki választópolgárokkal nem közölt közéleti tevékenységet folytatva Brüsszelben, majd a választás demokratikus lezajlásának megfigyelőjeként Ukrajnában**, feltehetőleg úgy gondolta, hogy Siófok választópolgárainak érdekeit akkor képviselheti legjobban, ha az ukrainai választáskor figyeli az utcán, szavazóurnáknál történeteket és együtt számolja az ukrán választópolgárok által leadott szavazatokat másokkal. Ha nincs

Siófokon, sőt még az országban sem tartózkodik.

Szerintem ilyen feladatok elvégzésére Siófok választópolgárai nem kérték fel és mivel a megbízást a választópolgároktól kapják a helyben megválasztott képviselők, csak arra tudok gondolni, hogy ezek a külföldi utazások részéről azért történtek, mert **más országgyűlési képviselők komolyan, vagy legalábbis komolyabban vették a választáskor tett ígéreteik megvalósítása érdekében helyben elvégzendő feladataik ellátásának kötelezettségét, mint Dr. Gruber Attila Siófokon megválasztott országgyűlési képviselő.**

2004. október 2-án megjelent „*Balatoni Polgár*” közéleti lapban „**Sajótájékoztató**” címmel egész oldalas írás jelent meg Dr. Gruber Attila fényképével illusztráltan és ebben tájékoztatta az olvasót arról a törvénymódosító javaslatáról, melyről a lap ezt írta:

„A lényege az, hogy adómentesség eddigi 18 éves korhatárát szállítaná le a törvény 14 évre. Tehát elfogadás esetén a 14 éves kor alatti gyermek és 70 évesnél idősebb felnőtt mentesülne a napi idegenforgalmi adó fizetése alól. Az indítvány egyik oka az elmúlt évek idegenforgalmi adóbevételeinek csökkenése, a másik a városba érkező 18-20 éves fiatalok nagy száma.”

Ha az előbb azt írtam, hogy sokat kellene gondolkodni azon, hogy Dr. Gruber Attilának ott idézett mondanivalóját értelmezni lehessen, most azt kell írnom, hogy **Dr. Gruber Attila országgyűlési képviselő lebecsüli az olvasó értelmi képességét. Azzal a tartalmú közlésével, hogy azért indítványozza a 14-18 évesek eddigi adómentessége megszüntetését, mert ezáltal azt reméli, hogy Siófokra kevesebb 18-20 éves fiatal érkezik.**

Majd az önkormányzatoknak járó csökkenő állami normatívákra hivatkozva a következőket mondta:

„Önkormányzati képviselőként nagyon szomorúan veszem tudomásul, hogy ezek a kedvezőtlen állami döntések a lakosságot az önkormányzatokkal fogja szembe állítani, ezért nyomatékosan szeretném mindenki figyelmét felhívni arra, hogy nem népnyzó önkormányzati szándékról van szó, hanem egyszerűen rá lesznek kényszerítve az adóemelésre, hiszen egyre több önkormányzat felett lebeg a fizetésektelenség rémképe!”

Mondta ezt az egymilliárd forintot meghaladó költséggel megvalósítani szándékozó nagyberényi gyógyvízzel működő siófoki gyógykádprogram támogatója, mint önkormányzati képviselő, miközben néhány sorral feljebb, mint országgyűlési képviselő a 14-18 éves korúak idegenforgalmi

adómentességének eltörlésén töri a fejét.

Ez évben pedig a Heti Világgazdaság gazdasági hírmagazin december 3-i számában olvastam vele kapcsolatosan a **„Merre folyik a Balaton?”** című írásban. Egy tőkés csoport gazdasági terjeszkedéséről számolnak be a cikkben:

„korábban ismeretlen SCD-csoportnak – miután tavaly és az idén megszerezte a Balaton-környék meghatározó kempinghálózatait, a Siotour Rt-t, a Balatontourist Rt-t, és a Zalatour Rt-t – meglehetősen nagy ívű tervei vannak. A Balaton környékében fantáziát látó kevés nagybefektető egyikeként szinte állami régiófejlesztési feladatokat okkupált, a tervek szerint 15 év alatt mintegy 100 milliárdot költene úgynevezett komplex turisztikai fejlesztési programja megvalósítására.”

Majd a következő hasábnál következik **Dr. Gruber Attila** Siófokon megválasztott országgyűlési képviselővel kapcsolatos írás:

„A Balaton törvény elvileg megnehezíti az ügyeskedést az ingatlanokkal, amikor a kempingek területét mindössze 8 százalékban engedi beépíteni. Az Országgyűlés idegenforgalmi bizottsága ugyanakkor a közelmúltban kezdeményezte a jogszabály ezen passzusának elfogadását. A négy párti konszenzussal támogatott tervezet szerint a beépíthetőség 25 százalékosra emelkedne – erősített meg a HVG értesüléseit Gruber Attila, Siófok országgyűlési képviselője, a parlamenti bizottság tagja. Elmondta, hogy a javaslat mögött egyfelől az SCD korrekt, nyílt lobbitevékenysége, másfelől az a felismerés áll, hogy egyre csökken a sátorozó kempingezés iránti kereslet a magyar turisztikai piacon.”

A lobbitevékenységről eltérő értelmezést adnak a különböző szótárak:

„lobbyizmus: az Amerikai Egyesült Államokban szokásos kijárás azaz a képviselők megvesztegetése és befolyásolása a törvényhozáson kívüli köröktől, ennek érdekében a képviselőház folyosóján, előcsarnokában keresik fel őket” írja az 1986-ban Akadémiai Kiadó gondozásában megjelent Idegen Szavak Szótára,

„lobbizzik: (eredendően lobby, vagyis angolul előcsarnok, hall az angol parlament v. az amerikai szenátus épületének hallja, ahol a képviselők egymással és ügyfeleikkel tárgyalnak, valaki felkeresi a képviselőjét és megkéri ügyének, érdekeinek képviselőjére, támogatására, vagyis lobbizzik) ügy érdek támogatása” írja a Diákoknak írt Magyar Értelmező Szótár,

„lobbizzik: politikai súlyát, ismeretségét befolyását megbízói érdekében használja fel, kijár valamit” írja a közelmúltban megjelent idegen szavak és kifejezések szótára.

Amennyiben az utóbbi értelmezését adjuk **Dr. Gruber Attila Siófokon megválasztott országgyűlési képviselő** idézett szavainak, úgy megállapíthatjuk, hogy **egy korábban ismeretlen, Siotour Rt., Zalatour Kft, Balatontourist Rt. kempinghálózatát megszerző tőkés csoport azon Balaton-törvénybe ütköző szándékát, hogy 8 % beépítettségi lehetőség helyett 25 %-át építhesse be a Balatonparton lévő kempingek területén helyesnek tekinti, a tőkés csoportnak azon eljárását, hogy országgyűlési képviselők befolyását kérve elvárja a tőkés csoport azt, hogy az országgyűlési képviselők politikai súlyukat, ismeretségüket a tőkés csoport ezen szándékának megvalósítása érdekében használják fel, korrektnek és nyíltan tartja.**

Négypárti konszenzussal ennek megfelelő, Országgyűlés idegenforgalmi bizottsága által előterjesztett törvénymódosítási javaslatot terjesztettek az Országgyűlés felé és ezt Dr. Gruber Attila nyilatkozata szerint azért is támogatja, mert **„egyre csökken a sátorozó kempingezés iránti kereslet a magyar turisztikai piacon”.**

Eszébe sem jut Dr. Gruber Attila Siófokon megválasztott országgyűlési képviselőnek az, hogy amennyiben az immár az SCD nagytőkés csoport tulajdonában lévő vízközeli, korábban kempingként használt területeket nem 8 %-os mértékben lehet beépíteni, hanem 25 %-os mértékben, úgy a Dr. Gruber Attilát megválasztó siófoki választópolgároknak még csak a reménye is megszűnik arra nézve, hogy a korábban üdültetési céllal épített ingatlanjaikat nyári időszakban ha nem is úgy, mint korábban tették, de legalább jövedelempótlási szándékkal kiadják, és ezáltal közelebb jutnak a nincstelenség, reménytelenség szintjéhez.

Mint ahogy a DRV Rt. részvényeinek önkormányzatok általi megszerzésének támogatásakor, vagy a 14-18 évesek idegenforgalmi adómentességének megszüntetésekor, most sem jött arra rá Dr. Gruber Attila Siófokon megválasztott országgyűlési képviselő, hogy az őt megválasztó siófoki választópolgároknak mi az érdeke, mindezekben az esetekben a választópolgárok érdekével szembeni, ezzel ellentétes érdekeket támogat.

Kérlek arra, hogy amennyiben tudsz arról, hogy egyszer is sikerült Dr. Gruber Attilának komoly erőfeszítésekkel olyan célokért küzdeni – esetleg „lobbizzni” – amelyek az őt megválasztó állampolgárok érdekében állt, úgy közöld, mivel én ilyenről nem tudok. Természetesen nem arra gondolok, hogy az M7-es autópályának Siófoki szakaszán már több alkalommal kérte az ingyenes autópálya-használat biztosítását, mert legalább mi tiszteljük meg egymást azzal, hogy kellő komolysággal nyilatkozzunk egymásnak.

Egyébként pedig helyettese vagy Dr. Gruber Attilának a Siófoki Képviselőtestület által 2002. november 15-én megválasztott Városfejlesztési és Környezetvédelmi Bizottságban. Ő az Elnök, Te pedig az Elnökhelyettes vagy. Valamint tagja még az ugyanekkor megválasztott Idegenforgalmi és Rendészeti Bizottságnak is Dr. Gruber Attila. A Siófoki Önkormányzatnál végzett tevékenységeire is vonatkozik fenti kérésem. Amennyiben tudsz arról, hogy egyszer is sikerült Dr. Gruber Attilának komoly erőfeszítésekkel olyan célokért küzdeni, - esetleg „lobbizni” - amelyek az őt megválasztó állampolgárok érdekében áll, úgy közöld.

Természetesen utóbbi, Önkormányzatnál végzett tevékenységét is szerettem volna iratok alapján megismerni a Képviselőtestületi ülésekről felvett jegyzőkönyvek alapján. Ezekben került többek között rögzítésre az, hogy Dr. Gruber Attila képviselő kérelmére történtek az utcanév-változtatások. Így többek között 2003. május 29-i ülésen az addig név nélküli utcának „**Csúszda**” utcanévet adták javaslatára. Később még hasonló módon 2-3 esetben olvastam indítványáról.

2003. október 17-én beszámolt a László Csaba akkori pénzügyminiszternél végzett, Töreki Halas tavakkal kapcsolatos tevékenységéről, majd a 2004. január 29-i képviselőtestületi ülésen indítványozta azt a Veterán Autós, Motoros Egyesület nevében, hogy keressétek meg a Tűzoltóságot létrás kocsik átadása végett.

Egy alkalommal az iskolások közétkeztetésével kapcsolatos vitában is hozzászólt akkor, amikor Gyarmati László önkormányzati képviselőtársa elmondta, hogy olyan szolgáltató céget válasszatok a szolgáltatásra, amelyik vállalja és biztosítja azt, hogy megfelelő színvonalú étkeztetést biztosít a tanulóknak. Dr. Gruber Attila ezt követően előadott válaszában közölte, hogy minden vállalkozónak érdekében áll az, hogy színvonalas étkeztetést biztosítson, ezért a szolgáltató kiválasztásánál ez nem lehet szempont.

Feltehetően felszólalt, indítványozott még hasonló módon a képviselőtestületi üléseken, csak én nem vettem észre, de ezekből is az a véleményem alakult ki, hogy ügyvédi hivatására is tekintettel **minősíthetetlen volt az Önkormányzatnál végzett közéleti tevékenysége.**

A 2002. november 28-án tartott képviselőtestületi ülésről felvett jegyzőkönyvben „**Javaslat a polgármester jutalmazására**” előterjesztés megvitatásával kapcsolatosan ellenben felfigyeltem az 56. oldalon irt alábbi mondatra:

„Az 1. pont vonatkozásában a szavazási eljárást Gyarmati László tanácsnok félreértése miatt kérte megismételni Dr. Gruber Attila

tanácsnok.”

A jegyzőkönyv alapján megállapítható, hogy előtte elhangzott Dr. Házas József tanácsnok alábbi kijelentése:

„A polgármester részére megállapított jutalomkeretet támogatta, úgy gondolja, hogy ez a jutalomkeret arra szolgál, hogy a gazdasági eredmény alapján évenként jutalmazza a testület a polgármestert. Álláspontja, adjon a testület inkább évente nagyobb összeget, de azzal nem tud azonosulni, hogy az előző ciklus során elvégzett munkát külön jutalmazzák.”

Tehát azt ellenezte ezek szerint Dr. Házas József tanácsnok, hogy az évenként polgármesteri jutalmazáson kívül ciklusonként – négyévenként – még egy jutalmat kapjon.

Eredménye ennek a felszólalásnak az lett, hogy **130/2002. (XI.28.) számú képviselőtestületi határozat szerint** nem fogadták el a képviselők Dr. Házas József azon indítványát, hogy ne legyen négyévenként ajándékozás az évenkénti mellett, így a **2002. évi eredményes gazdálkodásra tekintettel megállapítottak a polgármesternek 2.500.000.-Ft. jutalmat és az akkor eltelt ciklus után 2.280.000.-Ft- jutalmat**, de lényegileg elfogadták Dr. Házas Józsefnek azt az indítványát, hogy legyen magasabb az évenkénti polgármesteri jutalom nagysága mert **azóta háromszor – 2003-ban, 2004-ben, 2005-ben – Siófok Város Polgármestere évi 3 millió forint jutalmazásban részesült.**

Visszatérve Dr. Gruber Attilával kapcsolatos mondatra, tehát ennek a közvetlen előzménye az volt, hogy vagy a Dr. Házas féle javaslatot fogadja el a Képviselőtestület, vagy az előterjesztés szerintit, és az utóbbi szavazásakor – a kettő jutalmazást megállapító döntéskor – Gyarmati László képviselő az idézett mondat szerint félreértése miatt a „nem” gombot nyomta meg.

Jól látható az idézett mondat alapján az, hogy **ilyen előzmények után nem Gyarmati László félreértésben lévő tanácsnok kért ismételt szavazást, sőt nem is a Polgármester, hanem az a Dr. Gruber Attila országgyűlési és önkormányzati képviselő, akinek ehhez az állítólagos félreértéshez semmi köze nem volt.**

Véleményem szerint ilyen megnyilatkozásra Dr. Gruber Attilának azért volt szüksége, mert ily módon kívánta azt a Polgármester felé jelezni, hogy Ő nem egészen úgy javasolja a kettős, összesen közel öt millió forintos jutalmazást a Polgármesternek, mint a többi képviselőtársa, hanem azoknál jobban. Jelezni akarta azt, hogy ő arra is ügyel, hogy még csak félreértések se legyenek a polgármester jutalmazásának megszavazásakor.

Meggyőződésem az, hogy erre azért volt szüksége Dr. Gruber Attilának, hogy biztosítsa saját maga számára azt, hogy vele kapcsolatosan hasonló módon álljon ki Siófok Város Polgármestere a későbbiek folyamán. Mondjuk akkor, ha értékelni kell Dr. Gruber Attila által végzett közéleti tevékenységet.

Abban pedig bízom, hogy Dr. Gruber Attila eddig végzett közéleti tevékenységét alulmúlni ebben az országban nem lehet. Szeretném hinni azt, hogy ennél gyengébb teljesítménnyel Magyarországon nem lehet országgyűlési és önkormányzati képviselő senki sem. De ettől te persze nem bízd el magad.

Volt 1994-ben hazánkban egy olyan választás, amikor a Főváros egyik kerületében az MSZP Pécsi Ildikó színművészt, az SZDSZ pedig Pető Iván történészt indította. Pécsi Ildikó nyert és Acél Endre újságíró ekként sommázza az eredményt:

„Ebben a választásban ha az MSZP egy széklábat indított volna a képviselői mandátum elnyerésére, a székláb nyert volna.”

Nyugodt lehetsz abban, hogy **ebben a szövegben nem az MSZP volt a fontos szó, hanem a székláb. Akár Te is lehetsz az, akár Dr. Gruber Attila is a jövőben éppúgy, mint ahogy a múltban is azok voltatok.**

A polgármesteri jutalmazásokról pedig enged meg, hogy most ne ejtsek szót, hiszen az imént kértelek, hogy kellő komolyságú témákról beszéljünk. Arra a szintre nem kívánok eljutni, hogy olyan alapfogalmakat magyarázzak, hogy mi a jutalom vagy jutalék és fizetés vagy járadék közötti különbség valamint mi a jutalmazás feltétele a köztudatban. Ti is ismeritek mindannyian ezeket a fogalmakat a Képviselőtestületben, és csak azért tesztek úgy a jutalmazás megszavazásakor, mintha ezeket nem ismernétek, mert ez áll véleményem szerint érdeketekben.

Kicsit elkanyarodtam a vízdíjnak törvénytelen meghatározásának kérdéseitől annak ellenére, hogy az érdekesebb részei a vízdíj ügynek még csak most következnek. Ennek folytatása előtt pihentetőül enged meg, hogy egy szintén súlyos, de talán könnyebben körülírható problémáról szóljak néhány szót.

=====

VII. **Tízszintes nagypaneles lakóépület Siófokon** a 70-es évek végén több is

épült. A 2x120 lakásos ilyen lakóháznak lakhatási engedélye kiadása körül problémák abból támadtak, hogy az **Építésügyi Minőségellenőrző Intézet Pécsi Minőségellenőrző Állomásának 70.022/T/78. számú szakvéleménye megállapította azt, hogy ezeknél az épületeknél mind a panelok, mind az épület „C” pontossági kategória alatti minőségűek az ME 95-74 számú szabványban meghatározott geometriai pontosság vonatkozásában.**

Tekintettel arra, hogy négyszintesnél több szintű lakóépület csak „A”, vagy „B” geometriai pontosságú kategóriába sorolható minőségű panelszerkezetekből lehet építeni a szabvány szerint, mindenképpen jogos volt a lakhatási engedély kiadására jogosult Siófoki Város Tanács VB-nél felvett jegyzőkönyv szerinti azon álláspont, hogy **lakhatási engedély csak akkor adható ki részükről, ha igazolja az építkezés kivitelezője azt, hogy az épület rendeltetésszerű használatra alkalmas.**

Erre az építésügyi hatósági álláspontra tekintettel az építkezés kivitelezője – Somogy Megyei Állami Építőipari Vállalat **Budapesten az Építésügyi Minőségellenőrző Intézetet szakvélemény készítésével bízta meg**, és ennek a megbízásnak alapján 1979. november 10-én készült T – 219/1979. számú szakértői vélemény 14. oldalán a következő összefoglalását adta a problémának:

„Az épületek geometriai pontosság vonatkozásában nem elégítik ki az ME 95-74-ben előirt pontossági követelményeket , betonszilárdság vonatkozásában azonban, mind a panelok, mind a helyszínen betonozott kapcsolatok tényleges betonszilárdsága magasabb a Műszaki Előírásban megkövetelnél. Így a betonszilárdságban mutatózó többlet kiegyenlíti a méretpontatlanságokból származó kedvezőtlen erőtani következményeket.

A jelen esetben az épületeknél kiviteli szempontból nincs olyan állékonysági veszély, amelyet az előírtnál kisebb geometriai pontosság okozna.”

Ebből következően tehát Budapesten ugyanazt állapította meg geometriai méretpontatlansággal kapcsolatosan az Építésügyi Minőségellenőrző Intézet – ÉMI – mint korábban Pécsen tették, de a rendeltetésszerű használat követelményét azonosították Budapesten az állékonyság problémájával, és arra az álláspontra helyezkedtek, hogy a méretpontatlanságból következő állékonysági veszély a két épületnél azért nem áll fenn, mivel a mért betonszilárdsági többlet az állékonysági veszélyt megszüntetve a rendeltetésszerű használatra alkalmassá teszi az épületeket.

Semmiféle számítást nem közölt a Budapesten felvett szakértői vélemény arról, hogy milyen mértékben befolyásolta a mért geometriai méretpontatlanság az épület állékonyságát, azaz milyen mértékű betonszilárdsági többletet igényel az állékonysági veszély megszüntetése, sőt egyetlen adatot sem közölt a mért geometriai méretekről, de azt írja, hogy:

„Megjegyezzük, hogy a jelenlegi betonszilárdságokban már a beton utólagos szilárdságnövekedése is jelentős szerepet játszott.”

Utóbbi megállapítás szerint tehát a betonszilárdsági adatokat a szakértői vélemény nem úgy adta meg, hogy a betonelemek gyártási idejéből kiindulva, az utólagos szilárdságnövekedést leszámítva, a szabvány szerinti gyártási időpontot követő 30. napra megadott betonszilárdsági adatokat hasonlíthattuk volna össze a tényleges adatokkal, hanem **kifejezetten hangsúlyozta a szakértői vélemény azt, hogy a szabvány szerinti 30. napra megadott értékeket hasonlította össze az évekkel később, az utólagos szilárdságnövekedéssel együtt mért betonszilárdsági adatokkal.** Megfelelően arra, hogy a betonszerkezeteket élettartamra is méretezték.

Véleményem szerint az ilyen körülmények között készült szakértői vélemény tartalmánál fogva mindenképpen alkalmatlan arra, hogy választ adhasson az építésügyi hatóság által joggal feltett kérdés szakszerű megválaszolására. Arra, hogy rendeltetésszerű használatra alkalmas-e az épület, vagy sem. Csupán arra volt jó, hogy a már felépített tízemeletes lakóépületeket lakhatási engedély híján ne kelljen elbontani.

Tartok attól, hogy a szabvány nem is teszi lehetővé azt, hogy geometriai méretpontatlanságot betonszilárdság növekedéssel lehessen kiváltani úgy, mint ahogy a vélemény egy helyen írja:

„Az ME 95-74 szerint tehát az „alfa” tényezőkben két összetevő szerepel, egyrészt a betonszilárdság, másrészt a méretpontosságot tartalmazó kategóriába sorolás. Így az egyik tényezőnél mutató hiány a másik tényezőnél mutató többlettel pótolható.”

Részben azért, mert a szabvány számozása önmagában nem jelenti azt, hogy az ugyanazon szám alatt felsorolt adatok egymással összehasonlíthatók, részben azért, mert amennyiben a méretpontatlanságból következően nem arányosan oszlik meg a teherviselés, így egyik helyen nagyobb, másik helyen kisebb erő jön létre a tervezetthez képest az épületen belül, úgy az állékonysági problémákon túl egyéb – pl. merevségi – problémák is keletkezhetnek.

És attól is tartok, hogy a Magyarországon a 70-es években nem csak ez

a két ház épült hasonló geometriai méretpontatlansággal rendelkező panelszerkezetekből.

Aggodalmaimat csak növeli a szakvélemény 6. oldalán olvasható alábbi fogalmazási mód is:

„Az adatokból megállapítható, hogy a tényleges átlagos betonszilárdság jelenleg mindkét épületben lényegesen felülmúlja a „B” pontossági kategóriánál megkövetelt 20,0 N/mm² értéket. Megjegyezzük, hogy a jelenlegi betonszilárdságokban már a beton utólagos szilárdságnövekedése is jelentős szerepet játszik.”

Egy bekezdésben két **„jelenleg”** szó is található. Vajon ezzel nem azt kívánta a szakvélemény készítője jelezni, hogy a szakvélemény készítése időpontjára és csak erre az időpontra nyilatkozott, míg néhány évvel, vagy évtizeddel később az általa közölt állapot megváltozhat?

Ezért úgy gondoltam, hogy 25 évvel a szakvélemény elkészülte után is tanácsos alaposabban megvizsgálni a témát, és ezért 2004. augusztus 5-i irattal megkerestem a Fogyasztóvédelmi Főfelügyelőséget kérve azt, hogy iratom alapján vizsgálatok elvégzését rendeljék el, tegyék meg a szükséges intézkedéseket.

Iratom készítéséhez természetesen újólág elővettem a Siófoki Víztorony problémánál már beszerzett **„Vasbetonszerkezetek”** c. egyetemi jegyzetet, és többek között a következőket írtam:

„A jegyzet alapján, problémám lényegének meghatározása során

A./ *Abból indulok ki, hogy a jegyzet 182. oldalán írtak szerint az említett társasházak panelszerkezeit mérnöki létesítményként 50 évi időtartamra tervezték azzal, hogy a tervezett élettartam elteltével a szerkezet teherbíró képessége természetesen nem szűnik meg, csupán az eredetileg tervezett tönkremeneteli valószínűség módosult. A módosulás mértéke szakértői felülvizsgálattal a tervezett élettartam végén bírálható el.*

B./ *Abból indulok ki, hogy a jegyzet 43. oldalán írtak szerint „A szerkezetek tervezése és építése szempontjából a geometriai jellemzők mellett legfontosabb az alkalmazott anyagok jellemzőinek ismerete. Vasbeton szerkezetek esetén ALAPVETŐ JELENTŐSÉGE VAN A BETON ÉS AZ ACÉLBETÉT ANYAGJELLEMZŐINEK.”*

C./ *Abból indulok ki, hogy a jegyzet 48. oldalának első bekezdése*

szerint a „végleges állapotban” (akár 100 éves beton esetén is) a 28. napos szilárdsággal jellemezhető a szerkezeti beton ellenállása.”

D./ Abból indulok ki, hogy a jegyzet 68. oldalán írtak szerint „a statikai igénybevételek felvételére vasalást alkalmaznak, és ezzel együtt a zsugorodási feszültségek felleptével is számolni kell. Ilyenkor tehát az a teendő, hogy a ZSUGORODÁSI REPEDÉSEK koncentráltságát meggátoljuk.”,

E./ Abból indulok ki, hogy a jegyzet 85. oldalán írtak szerint „Az első repedések általában a nyomatéki igénybevétel hatására jönnek létre, a húzott száltól indulnak és a tartó tengelyére merőlegesek lesznek. A teher fokozásával a repedések szaporodnak, jobban megnyílnak és a támasz felé haladva a nyíróerő hatása következtében el is ferdülnek.”,

F./ Abból indulok ki, hogy a jegyzet 153. oldalán írtak szerint „A betonacél fáradási szilárdságát befolyásolja még az esetleges pl. kapcsolati hegesztés és annak fajtája.” „A csökkenés mértéke az acél fajtájától függően ívhegesztés esetén 20-35 %.”,

G./ Abból indulok ki, hogy a panelszerkezetek készítésének idején a jegyzet 159-160. oldalán tett ismertetés szerint a „félvalószínűségi módszer” alapján terveztek vasbetont és a jegyzet szerint ez lényegileg egyezik a „határállapotok módszeré”-vel. Utóbbi az állékonyság meghatározása során a következőket rögzíti a jegyzet: „Nemcsak törési, hanem a szerkezet használatát gátló egyéb határállapotokat /tartósság, merevség stb./ is figyelembe veszi.”,

Az egyetemi jegyzet idézett rendelkezéseiből következően a probléma lényege a következő:

A panelelemek felvételére alkalmas vasalást alkalmaztak (**D. pont**) Olyan vasalást, melynek vizsgálatát az ÉMI szakértői véleménye nem végezte el annak ellenére, hogy a geometriai jellemzők és a beton anyagjellemzője mellett alapvető jelentősége van az acélbetét jellemzőinek. (**B.pont.**)

A vasalás vizsgálatának elvégzése nélkül mindenképpen felelőtlenül járt el a szakértői vélemény készítője akkor, amikor a vasbetonszerkezet állékonyságával kapcsolatosan állást foglalt.

Ugyanis a **BETONSZERKEZETEK ZSUGORODÁSA EGY LASSÚ, DE ÁLLANDÓ FOLYAMAT ÉS MINDENKÉPPEN EGYÜTT JÁR A VASBETONSZERKEZETEKEN ÉSZLELHETŐ REPEDÉSEKKEL. (D. pont.)**

A repedések számának és milyenségének alakulásánál alapvető jelentősége a

vasalásnak azért van, mivel a beton zsugorodási folyamatának a lényege abban rejlik, hogy folyamatosan csökken a betonban lévő víztartalom, melynek következtében az azonos hőtágulási együtthatóval rendelkező vas és beton egybeépítése után a betonszerkezet folyamatosan kisebb hosszmeretet kíván felvenni, mint a betonban lévő vas.

Amennyiben túl sok a vas a betonban úgy a repedés intenzívebb, mivel nagyobb feszültséget képes felvenni a vas, mint amilyen nyomóerőt a beton el tud viselni, míg az esetben amennyiben a vasalás kevesebb, úgy a repedés is nyilvánvalóan kevesebb, de a kevesebb vasban lévő feszültségek a beton zsugorodása miatt elérik a vas folyáshatárát, rugalmas alakváltozásra immár alkalmatlanná válnak és előbb-utóbb a statikai igénybevételre is alkalmatlanná válnak.

Ily módon összefoglalva világítottam rá arra a felelőtlenségre, mely a vasbetonnak állékonysága meghatározása során abból fakad, hogy a vasalást nem vizsgálták a tankönyv kötelező előírása ellenére **(G. pont.)**

Nem beszélve arról, hogy a **panelszerkezetek ívhegesztéssel lettek egymáshoz rögzítve, melynek következménye a jegyzett szerint (F. pont) az, hogy a betonacél fáradási szilárdsága még akkor is csökkent 20-35 %-kal, ha a beton túlzott szilárdságát nem vesszük figyelembe.**

DÖBBENETES FELELŐTLENSÉGNEK TÚNIK AZ A SZAKÉRTŐI VÉLEMÉNY ALAPJÁN, HOGY A KATEGÓRIÁKBA NEM SOROLHATÓ GEOMETRIAI MÉRETPONTOSSÁGGAL RENDELKEZŐ PANELSZERKEZETEBEN LÉVŐ MÉRETHIBÁKAT AZ ELŐÍRTNÁL JÓVAL NAGYOBB, DE KÉSŐBBI IDŐPONTBAN MEGÁLLAPÍTOTT BETONSZILÁRDSÁGGAL LÁTTÁK MEGFELELŐNEK A SZAKÉRTŐK KOMPENZÁLNI.

A kerékpár elől a villamos elé ugrottak. Ugyanis úgy kompenzálni egy hibát, hogy egy másik, ennél sokkal súlyosabb hiba mellett közben elmegyek, több mint bűn, ez hiba.

Minden vasbetonszerkezet építésének és tervezésének alfája és Omegája a betonban mindenképpen keletkező zsugorodási repedések figyelembevétele, melynek figyelmen kívül hagyása a tízemeletes házak panelszerkezetének alkalmasságának vizsgálata esetén elképesztő hanyagság.

=====

A szakértői vizsgálat óta eltelt 25 évet a panelszerkezetek kibírták. Így is,

ilyen körülmények között is.

Adja isten, hogy bírja ki a tervezésnél figyelembe vett további 25 évet is.

De én azzal a teherrel nem vagyok hajlandó tovább hallgatni, hogy az előttem nyilvánvalóan dilettáns módon végzett szakértői tevékenység ismeretében lehetséges az, hogy a vasbetonszerkezetek még öt évet sem bírnak ki.

Álláspontom szerint nincs mit tenni, mint az 1979-ben el nem végzett vizsgálatokat (G. pont.) utólag el kell rendelni és el kell végezni.

Iratom 2004 augusztus 18-án érkezett a Fogyasztóvédelmi Főfelügyeléshez, ott VEO:197-3/2004. szám alatt iktatták, majd az FVF Vegyipari és Építőipari Osztálya 2004. szeptember 1-i iratában közölte, hogy **„panaszbeadványát kivizsgálás céljából megküldtük a hatáskörrel rendelkező Országos Lakás- és Építésügyi Hivatalhoz.”**

Az **Országos Lakás- és Építésügyi Hivatal Építésügyi és Építészeti Főosztálya 1244-1/2004. ügyszámú iratában** 2004. október 1. napján pedig az alábbiakat írta:

„A levelében foglaltakat megvizsgáltam és a következőkről kívánom tájékoztatni:

*Alaposan feltehető, hogy az említett épületek az 1970-es évek végén épültek, hiszen a használatbavételi eljárás során készített szakvélemény 1979-es dátumot visel. Az akkor hatályban volt építésügyi törvény 45. §-a szerint a **„tervező a felelős a tervezésre vonatkozó jogszabályok, hatósági előírások és szakmai követelmények érvényesítéséért...”** továbbá az 50. § szerint **„a kivitelező felelős az építőipari tevékenységgel kapcsolatos jogszabályok, szabványok és egyéb előírások, továbbá a hatósági engedélyek megtartásáért.”...** Ennek értelmében az akkori építésügyi hatóságot a műszaki szakértői vélemény esetleges szakmai hibájáért felelősség nem terheli.*

*Meg kívánom jegyezni, hogy az építésügyet törvényi szinten szabályozó jelenleg hatályos jogszabály, az épített környezet alakításáról és védelméről szóló **1997. évi LXXVIII. tv. (Étv.)** 33. és 40. §-a fentiekkel azonos értelmű szabályozást tartalmaz.*

A jelenlegi állapotra vonatkozóan az építésügyi hatóság intézkedési lehetősége korlátozott.

Az Étv. 48. § 8. bekezdése szerint **„Az építésügyi hatóság.....a szabálytalanság tudomásra jutásától számított egy éven belül, legkésőbb azonban az építés befejezésétől – ha nem állapítható meg – az építmény használatbavételétől számított tíz éven belül intézhető.”** Ez az idő nem vitathatóan eltelt, többszörösen is, tehát az akkor kiadott építésügyi hatósági határozat építésügyi igazgatási eljárásban nem vizsgálható. Különösen igaz ez a tiltás az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló többször módosított 1957. évi IV. törvény 71. § 1. bekezdés c. pontja értelmében, mely szerint **„A határozat nem változtatható és nem semmisíthető meg, ha ...a határozat jogerőre emelkedésétől számítva egy év eltelt.”** A fentebbi időpontok figyelembe vételével megállapítható, hogy ez az egy év régen eltelt, tehát nem csak a szakmai jogszabály, de az általános eljárási jog is tiltja a közigazgatási szerv részére az akkori határozat bármilyen jellegű felülvizsgálatát.

Felhívom szíves figyelmét, hogy a jelenleg hatályos Étv. 54. § 2. bekezdése szerint **„A tulajdonos köteles az építmény állapotát, állékonyságát a jogszabályokban meghatározott esetekben és módon időszakonként felülvizsgálni és a jó műszaki állapothoz szükséges munkálatokat elvégeztetni”.**

Amennyiben az épület állékonyságával, használati biztonságával kapcsolatosan alapos kétely merül fel, úgy az építésügyi hatóságnak az Étv. 47. § 2. bekezdés d. pontja értelmében el kell rendelnie **„az építmény jókarbantartására vonatkozó kötelezettség teljesítését, illetőleg az építmény felülvizsgálatát szükség szerinti átalakítását, felújítását, helyreállítását vagy lebontását.”**

Az Áe. 7. § 2. bekezdése szerint **„a közigazgatási szerv – tekintet nélkül a hatáskörére és az illetékességére – köteles megtenni azt az intézkedést, amelynek hiányában a késedelem elháríthatatlan kárral vagy veszéllyel járna. Erről az intézkedésről haladéktalanul értesíteni kell a hatáskörrel rendelkező illetékes közigazgatási szervet, amely az intézkedés fenntartásának szükségességét felülvizsgálja.”**

Fentiek értelmében a beadványát további ügyintézésre átadom az illetékes első fokú építésügyi hatóságnak, Siófok Város Jegyzőjének.”

Nem vitatható a leírtak alapján azt, hogy eléggé sajátos módon válaszoltak arra a kérésre, hogy az 1979-ben el nem végzett vizsgálatokat rendeljék meg és végezzék el. Előbb részletesen megmagyarázták azt, hogy miért nem felel az építésügyi hatóság azokért a lehetséges hibákért, melyekre iratomban hivatkoztam, majd ismertették azt is, hogy építésügyi szabálytalanság fennállása esetén tíz éven túl miért nem intézhető az építésügyi hatóság, sőt azt is elmagyarázták, hogy az általános szabályok szerint már egy éven túl sem lehet közigazgatási határozatot megváltoztatni, vagy megsemmisíteni,

majd közölték azt, hogy a tulajdonos dolga az időszakonkénti felülvizsgálat és végül megállapították ismét a közigazgatási eljárásról szóló jogszabály alapján azt, hogy miként köteles a közigazgatási szerv eljárni akkor, ha a késedelem elháríthatatlan kárral vagy veszéllyel járna.

Mindezeket úgy közölte az Országos Lakás és Építésügyi Hivatal Építésügyi és Építészeti Főosztálya irata szerint, hogy *„amennyiben az épület állékonyságával, használati biztonságával kapcsolatosan alapos kétely merül fel.”*

Szerintem pedig azért írta le mindezeket, mert iratom alapján megállapította azt, hogy az épület állékonyságával, használati biztonságával alapos kételye merült fel az Országos Lakás- és Építésügyi Hivatalnak. Emlékeztet iratának szerkesztési módja arra a típusú védekezésre, hogy *„nem loptam, de ha loptam, enyhe büntetést kérek.”*

És leírta mindezeket úgy a Hivatal, hogy **tudja azt is, hogy állami tulajdonban lévő cég készítette a „C” kategóriába sem sorolható geometriai méretekkel rendelkező panelszerkezeteket, állami tulajdonú cég alkalmazásában álló tervezők tervezték az épületet, és Siófok Város Tanács VB-nél felvett jegyzőkönyvből megállapíthatóan az építésügyi hatóság tudott arról, hogy rendeltetésszerű használatra alkalmatlan panelszerkezetekből épített lakóházakra adott ki lakhatási engedélyt.**

Majd az így létesült panellakásokat I. osztályú minősítésbe sorolva eladták azoknak az állampolgároknak, akiknek ily módon nem vitásan a Magyar Állam – cégei, hivatalai révén – kárt okozott. Mindezeket tudta immár az Országos Lakás és Építésügyi Hivatal tájékoztatásomkor és az idézett közlése alapján az a véleményem, hogy legfőbb célja az volt, hogy már előre elhárítsa a Magyar Államról, annak bármely cégéről vagy hivataláról a felelősséget.

A leirt módon okozott kárt pedig viseljék mindazok a Hivatal álláspontja szerint, akiket a mai napig nem tájékoztatták arról a kár okozói, vagy azok jogutódjai, hogy I. minőségű osztályba sorolható lakások helyett rendeltetésszerű használatra alkalmatlan lakást kaptak.

Ami pedig a tájékoztatóban megjelölt jogszabályokat illeti, szerintem helyesen akkor járt volna el az Országos Lakás és Építésügyi Hivatal, ha a **Ptk. 326. § 2. bek-t** ismerteti:

„Ha a követelést a jogosult menthető okból nem tudja érvényesíteni, az akadály megszűnésétől számított egy éven belül – egyéves vagy ennél rövidebb elévülési idő esetében pedig három hónapon belül – a követelés akkor is érvényesíthető, ha az elévülési idő már eltelt, vagy abból egy évnél, illetőleg három hónapnál kevesebb van hátra.”

Ugyanis ebből állapítható meg az, hogy akár 30 év múlva is követelhető olyan kár, melynek létéről és okáról csak később szerez a károsult tudomást. És akkor is helyesen járna el az Országos Lakás és Építésügyi Hivatal, ha a mostanában hangoztatott „**panelprogram**” lebonyolítása, ezzel kapcsolatos több százmilliárd forint nagyságú kiadások viselése előtt vizsgálná meg a tízzintes panelházak rendeltetésszerű használatával kapcsolatos problémák végleges rendezésének lehetőségét.

Úgy mint Németországban tudomásom szerint tették. **Meggyőződésem az, hogy hasonló kivittel készültek ott is a 70-es, 80-as években a panelházak, de immár ott belátták, hogy amennyiben a szabvány ugyanúgy, mint Magyarországon, csak négyszintes lakóház építését teszi lehetővé ezekből a minőségű panelekből, akkor a négy szintre vissza kell bontani az épületet azért, mert a szabvány előírását megszegni márpedig nem lehet.** És visszabontották. Hazánkban pedig reális közelségébe jutottunk az állami szerveknek fentiekhez hasonló magatartása folytán ahhoz, hogy előbb több százmilliárd forintért nyílászárókat cserélnek többek között a tízzintes panelházaknál, majd néhány év múlva mégis visszabontják négyszintesre az épületeket az újonnan beépített nyílászárókkal, egyebekkel együtt.

Egész biztos vagyok abban, hogy valakinek ez a szinte szándékos károkozásnak tekintendő több száz milliárd forintos pazarlás is hasznot hoz majd. Más kérdés az, hogy milyen áron.

=====

Ami pedig **Siófok Város Jegyzőjének ügyintézését** illeti az Országos Lakás és Építésügyi Hivatal közlése szerint, a mai napig erre az ügyintézésére **hiába várok. 2004. október 1-e óta.** Még csak azt sem közölte, hogy az iratot a Hivataltól megkapta-e vagy sem.

Pedig megkapta, hiszen 2005. július 21. napján ezzel kapcsolatosan a Somogy Megyei Közigazgatási Hivatal Vezetőjét is megkerestem és egyikőjük sem válaszolta azt, hogy nincs tudomásuk arról az iratomról, amivel kapcsolatosan ügyintézés lenne indokolt. Nem válaszolnak semmit. Siófok Város Jegyzője sem és a Somogy Megyei Közigazgatási Hivatal Vezetője sem.

A Lakás és Építésügyi Hivatal által indítványozott ügyintézés helyett **2005. május 4-én a Somogy Megyei Ügyvédi Kamarának címzett iratában Siófok Jegyzője a következőket írta:**

„Dr. Léhmann György siófoki ügyvéd több esetben tett feljelentést, indított pert Siófok Város Önkormányzata ellen. Folyamatosan több ügy folyik ellenünk, amelyek általában alaptalanok, így nyomozásokat megszüntetnek, a perek tárgyalását elutasítják, vagy elutasító ítélettel végződnek. Más hatóságoknál, mint Versenyhivatal, Közigazgatási Hivatal, stb. is folyamatos

bejelentésekkel él, amelyek leginkább azzal végződnek, hogy bejelentés minden alapot nélkülöz.

A fentiek miatt kizárt, hogy az ügyvéd úr Siófok Város Önkormányzatától saját ügyeinek képviselőjére megbízást kaphasson. Meglepődve tapasztaltuk, hogy a Somogy Megyei Bíróságnál az önkormányzat nevében indított pert. Erről a sajtóban is tudósított, természetesen nem úgy, mintha az önkormányzat bízta volna meg.

Nevezett ügyvéd álképviselőként működését kérjük szíveskedjenek kivizsgálni, s a vizsgálat eredményéről bennünket értesíteni. Tájékoztatásul közöljük, hogy összességében 8 és fél milliárd forint építkezést érint az ügy tárgya, amelynek bárminemű megzavarása beláthatatlan anyagi és erkölcsi következményekkel járna.”

Tartalma szerint a panelszerkezetekkel kapcsolatos iratomról megfelelő Jegyző által készített irat ellenem irányuló fegyelmi eljárás lefolytatását kérelmezi a Somogy Megyei Ügyvédi Kamaránál, és mivel **a feljelentéshez Siófok Város Polgármestere is csatlakozott, közös bejelentésükre tekintettel indították meg ellenem a fegyelmi eljárást.**

Több okát is megjelöli az irat ez eljárás kezdeményezésének. Az idézett irat első bekezdése szerint azt sérelmezi, hogy több esetben éltem feljelentéssel és perrel Siófok Város Önkormányzata ellen úgy, hogy az így indított ügyek általában alaptalannak bizonyultak. Sérelmezett cselekményeimet a **Btk. 257. §-hoz írt Kommentár** így határozza meg:

„A közérdekű bejelentés olyan körülményre, hibára vagy hiányosságra hívja fel a figyelmet, amelynek orvoslása, illetőleg megszüntetése a közösség, vagy az egész társadalom érdekét szolgálja. A közérdekű javaslat társadalmilag hasznos cél elérésére irányuló kezdeményezés.”

Mivel Siófok Város Jegyzője és Polgármestere jogi végzettséggel rendelkezik, **mindketten jól tudják ezt és azt is, hogy a Btk. 257. § szerint:**

„Aki közérdekű bejelentés miatt a bejelentővel szemben hátrányos intézkedést tesz, vétséget követ el, és két évig terjedő szabadságvesztéssel, közérdekű munkával vagy pénzbüntetéssel büntetendő.”

Azaz jól tudják azt, hogy az irat első bekezdése alapján bűncselekményt követtek el az esetben, amennyiben erre is tekintettel kérik a fegyelmi eljárás lefolytatását. Annak, hogy mégis hivatkoznak az első bekezdésben írtakra, szerintem az az oka, hogy úgy gondolják, rájuk ez a törvényi rendelkezés nem vonatkozik. Emlékezzél ilyenkor Lendvai Ildikónak a pókhálóval és kis állat – nagy állat fogalmakkal

kapcsolatos közlésére.

A jegyzői irat második bekezdésében említett megbízásra az Önkormányzattól pedig nem vágyom. Ellenben arra mindenkor kész vagyok, hogy az esetben, ha a 622 millió forint vételárért eladott önkormányzati ingatlanról megtudom, hogy az adásvételi szerződést követő hónapban 8 milliárd forint keretbiztosítéki jelzálogjogot bejegyeztek és ezáltal az önkormányzati vagyont sújtó feltűnő értékaránytalanság állapítható meg áron aluli eladás folytán, per indítsak díjazás nélkül az önkormányzati vagyon megóvása érdekében. A törvényi egy éves határidő elteltétől tartva, az Önkormányzat nevében. Gondolva arra, hogy megfeledeztek a képviselőtestületi tagok arról, hogy törvéynél fogva feladatuk az önkormányzati vagyon megóvása és gyarapítása.

Azért, hogy legyen módja a Képviselőtestületnek a keresetlevelem alapján később megfontolni azt, hogy az Önkormányzat által alkalmazott ügyvédek által folytatja-e a pert, vagy sem. A **Ptk. 221. §** alaposabb tanulmányozása megnyugtathatná Siófok Város Jegyzőjét és Polgármesterét arról, hogy az **„álképviselő”** tevékenysége nem egy ördögtől való magatartás, hanem általában akkor kerül sor ilyenre, ha a képviselt bármilyen okból akadályozva van abban, hogy a képviselőnek megbízást adjon, de esetleg jogai megóvása a képviselőt adását indokolná.

Abból a tényből, hogy éppen az **„álképviselői”** magatartásom miatt kért vizsgálatot Siófok Város Jegyzője és Polgármestere az Ügyvédi Kamaránál, csak arra tudok gondolni, hogy **számukra teljesen mindegy volt az, hogy a nyolcmilliárd forint keretbiztosítéki jelzálogjoggal kapcsolatos banki eljárásban egy hónappal az eladás után milyen értékre vették fel az eladott ingatlant. Akár többmilliárdos ingatlanérték esetén sem voltak hajlandók a törvény által biztosított jogokkal élve tisztázni az ingatlannak tényleges, szerződés kori értékét, illetve feltűnő értékaránytalanság esetén az önkormányzati vagyon megóvása érdekében bármit is tenni.**

Sőt valamiféle zavarra és beláthatatlan anyagi és erkölcsi következményekre is hivatkoztak magatartásom értékelése során, illetve fegyelmi büntetésemet szorgalmazták csak azért, mert mertem szólni és tenni valamit annak a vagyonnak érdekében, ami egyébként sem nem a Jegyzőé, sem nem a Polgármesteré, hanem a Siófoki Választópolgároké.

=====

VIII. **Vízdíjnak tisztességtelen, lakosságot sújtó megállapítására visszatérve** 2002. december 2-án „Részvények a dolgozóknak” című írásban az alábbiakat közölte a Somogyi Hírlap:

„Négymilliárdról 4,4 milliárd forintra emelte fel az állam a DRV Rt. törzstőkéjét annak érdekében, hogy 44 ezer darab tízezer forint névértékű részvényt bocsásson ki a dolgozóknak. A részvényeket a névértékük tíz százalékáért vásárolhatták meg a cég munkatársai.”

Korábban folyamatban volt büntető eljárásban a Somogy Megyei Rendőrfőkapitányság által kirendelt **igazságügyi könyvszakértő** által előterjesztett **„szaktanács”** elnevezésű irat 9-11. oldalán **foglalkozik ezzel a kérdéssel, a dolgozói részvényekkel**. Előbb megállapítja azt, hogy 440 millió a helyes értéke annak, amennyivel a tőkéjét a DRV Rt. felemelte a dolgozói részvénykibocsátásra tekintettel, majd polemizál azzal kapcsolatban, hogy álláspontom szerint nem az állam, hanem a csak a részvénytársaság jogosult törzstőkéjét emelni:

„Úgy gondolom, - írja a szaktanács - hogy mivel a DRV Rt. tulajdonosa a dolgozói részvények kibocsátása előtt 100 %-ban a Magyar Állam képviseletében az Állami Vagyonkezelő Rt., a részvénytársaság legfőbb szerve pedig a taggyűlés, ebből a pontatlanságból messze menő következtetést levonni nem lehet, tehát a társaság egyedüli részvényese az ÁPV Rt, ezért őt a taggyűlésen tudott dönteni az alapítói tőke, jegyzett tőke emeléséről, mégpedig a következő módon:”

Közbe kell vetnem itt azt, hogy a könyvszakértővel ellentétben **szerintem messze menő következtetést kell levonni abból a könyvszakértő szerinti „pontatlanságból”, hogy a Szaktanács szerint sem emelt a Magyar Állam dolgozói részvénykibocsátáshoz jegyzett tőkét annak ellenére, hogy a DRV Rt. újságnyilatkozata ezt tartalmazza, mivel a részvénytársaságnak az összesen 440 millió forint tőkeemeléshez szükséges vagyon 90 %-a csak abból a fogyasztók által fizetett olyan díjból keletkezhetett, amit nem az 1990. évi LXXXVII. tv. rendelkezéseinek betartásával fizettettek meg a fogyasztókkal.**

Folytatva a Szaktanácsnak idézett szövegét:

„Nyomon követhetjük az eseményeket a DRV Rt. beszámolójának adatain keresztül:

1./ Tőketartalék, 1999. december 31:

2.751.587 E Ft.

**Tőketartalék, 2000. december 31:
2.355.587 E Ft.**

**2./ 440 M. Ft. 10 %-a
1 + 2 összesen:**

**44.000 E Ft.
440.000 E Ft.**

A számok egyben a tőkeemelés forrását is megjelölték, tehát valójában a dolgozói részvény kibocsátás útján megvalósuló jegyzett tőke emelés forrása 396 millió Ft. összegben a szabad tőketartalék és 44 millió forint összegben a dolgozók által befizetett készpénz.

Szerintem indokolt lett volna utóbbi közlést akként folytatni, hogy mivel a 396 millió forint összegben is a szabad tőketartalékot a szolgáltatói tevékenységet folytató DRV Rt. kizárólag a fogyasztók által befizetett díjból képezhet, **a jegyzett tőke emelés végső forrása 396 millió Ft. összegben a fogyasztók pénze**, míg 44 millió forint összegben a dolgozók által befizetett készpénz. Amennyiben pedig figyelembe vesszük az **1997. évi CXLIV. tv. 187. § 6. bek-ben** írtakat is:

„A volt munkavállalót illetve örökösét a részvény bevonása, illetve a részvény átalakítását követő átruházása esetén a részvény névértéke illeti meg, amelyet örökös esetében a részvény bevonásától vagy átruházásától számított harminc napon belül, volt munkavállaló esetében pedig legkésőbb egy éven belül kell kifizetni.”,

megállapíthatjuk, hogy a DRV Rt. 2000-ben úgy biztosított a fogyasztók díjából képzett és elkülönített tőketartalékból 396 millió forintot, hogy amennyiben „dolgozói” részvénynek nevezett értékpapírt az értékpapír névértékének 10 %-ért DRV Rt. dolgozója **„vásárol”**, úgy előbb, vagy utóbb, de mindenképpen bizonyosan a névértéknek megfelelő összeghez, tehát a vételár tízszereséhez jut.

Másképpen fogalmazva eszerint úgy ajándékozták meg a fogyasztók a szolgáltató cég dolgozóit 396 millió Ft-tal, hogy közben a szolgáltatás díja 17 év alatt 150-szeresére nőtt és semmi kedvük nem volt fogyasztóknak a szolgáltató cég dolgozóit ajándékozni.

Azzal kapcsolatosan pedig, hogy milyen összegben juthatnak a DRV Rt. dolgozói ilyen dolgozói részvényhez, a könyvszakértő a következőket írja:

„A részvénykönyv adatait 2002. december 2-án a DRV Rt. székhelyén ellenőriztem és megállapítottam, hogy a cég vezetői tulajdonában lévő részvények száma maximum 300 db., azaz 3 millió forint névértékű, 36 főnek van 100, illetve ennél magasabb részvénye.”

Amennyiben figyelembe veszem az újságcikknek azt a közlését is, hogy 1368 személy élt a dolgozói részvény **„vásárlása”** lehetőségével, meg lehet

állapítani azt, hogy átlagban egy főre 32 db. 10.000.-Ft értékű „dolgozói” részvény jutott volna 320 ezer forint értékben. Ellenben abból, hogy a könyvszakértői vélemény szerint a cég egyes vezetői maximum 300 db részvényhez jutottak, megállapítható, hogy a nem vezetők átlagban nem jutottak még csak 32 db. 320.000.-Ft. értékű részvényhez sem. Nem mintha a fogyasztókat különösebben ez a tény nyugtatná meg a nem kívánt ajándékozásukkal kapcsolatban.

A DRV Rt. cégnyilvántartási adatai szerint **2000. 07.11-én került nyilvántartásba a 44.000 db. 10.000.-Ft. névértékű dolgozói részvény.**

2002. 05.15-én ennek száma a cégnyilvántartás 5/28. számú bejegyzése szerint **lecsökkent 37.336 db-ra. Eddig az időpontig** a fenti törvényszöveget követve tehát **kifizetésre került 66 millió 640.000.-Ft.** a részvénytulajdonosoknak.

2003. 06.12-ig tovább **csökkent** a dolgozói részvények száma **33.392 db-ra,** így **2002. 05.15. és 2003. 06.12. között kifizetésre került további 39 millió 440.000.-Ft.** a részvénytulajdonosoknak.

2004. 09. 13-ig tovább **csökkent** a dolgozói részvények száma **30.269 db-ra,** így **2003. 06.12. és 2004. 09.13. között kifizetésre került további 31 millió 230.000.-Ft.** a részvénytulajdonosoknak.

Ez összesen 137 millió 310 millió Ft., és ez a folyamat fog tartani mindaddig, míg 440 millió forint kifizetésre nem kerül úgy, hogy a mindenkor kifizetett pénzüsszeg 90 %-ért soha, semmiféle ellenszolgáltatást nem végzett senki.

A büntető eljárásban hivatkoztam arra is, hogy a DRV Rt. gépkocsiparkjának lecserelésének körülményei – korábbiak eladása és újabbak vétele – sem bizonyítják azt, hogy az árak megállapításáról szóló törvénynek megfelelő önköltség számítási adatok alapján jártak el a DRV Rt-nél, hatósági árképzés során.

A könyvszakértői véleményt ezzel kapcsolatban teljes terjedelmében ismertetem azzal, hogy szerintem a felsorolt gépkocsik a DRV Rt. gépkocsijavító műhelyében közvetlenül az értékesítés előtt sem szenvedtek hiányt új alkatrészekben:

„A Somogy Megyei Rendőrfőkapitányság Gazdaságvédelmi Osztálya feljegyzése alapján az alábbi OPEL típusú személygépkocsik képezték a DRV Rt. tulajdonát:

***CIY 507. rendszámú ASTRA típusú személygépkocsi
Forgalombaállítás: 1992. 04.16.***

**Első tulajdonos: DRV Rt.
Tulajdonjog vége: 1995. 11.24.**

Bizományi szerződés alapján OPEL Szabó Kft-nek átadva 600 E Ft. ellenértékért.

Következő tulajdonos: Tóth István - (DRV Rt. JELLENLEGI VEZÉRIGAZGATÓJA) - Siófok Kele u. 72. sz. a. lakos 1995. 11. 24-től, tehát még a bizományi szerződés megkötésének napján.

**EGZ 721. rendszámú ASTRA típusú személygépkocsi
Forgalombaállítás: 1994. 04.21.
Első tulajdonos DRV Rt.
Tulajdonjog vége: 1998. 12.15.**

Bizományi szerződés alapján a Siómente Közlekedési Kft-nek átadva: 1998. 12.14-én, 503.000.-Ft- ellenértékért.

Második tulajdonos: Veres B. Jenő - (DRV Rt. ÉSZAKI ÜZEMIGAZGATÓSÁGA VEZETŐJE) Veszprém Almádi u. 11. Sz. a. lakos.

**EGZ 722. Rendszámú ASTRA tip. személygépkocsi.
Forgalombaállítás: 1994. 04.21.
Első tulajdonos: DRV Rt.
Tulajdonjog vége: 1998. 12.15.**

Bizományi szerződés alapján a Siómente Közlekedési Kft-nek átadva: 1998. 12. 14-én 503.000.-Ft. ellenértékért.

Második tulajdonos: Hullay Gyuláné - (DRV Rt. SZÉKESFEHÉRVÁRI ÜZEMIGAZGATÓSÁGA VEZETŐJÉNEK - Hullay Gyula - FELESEGE) Székesfehérvár Selmeczi u. 33. Sz. a. lakos.

**EGZ 723 rendszámú ASTRA tip. személygépkocsi
Forgalombaállítás: 1994. 04.21.
Első tulajdonos: DRV Rt.
Tulajdonjog vége: 1998. 12.15.**

Bizományi szerződés alapján 1998. 12. 14-én átadva a Siómente Közlekedési Kft-nek 502.000.-Ft. ellenértékért.

Második tulajdonos: Bóta László Andor - (DRV Rt. SOMOGY MEGYEI ÜZEMIGAZGATÓSÁGA ÜZEMIGAZGATÓJA) - Kaposvár Füredi u. 96. Sz. a. lakos.

**EGZ 724. Rendszámú ASTRA tip. személygépkocsi.
Forgalombaállítás : 1994. 04.21.**

**Első tulajdonos: DRV Rt.
Tulajdonjog vége: 1998. 12. 15.**

Bizományi szerződés alapján a Siómente Közlekedési Kft-nek átadva 501.000.-Ft. ellenértékért 1998. 12. 14-én.

Második tulajdonos: Máté László - (DRV Rt. GÉPÉSZETI ÜZEMIGAZGATÓSÁGÁNAK VEZETŐJE) Balatonföldvár Budapesti u. 108. Sz. a. lakos.

Ha most erre azt mondod, hogy mégiscsak igazságtalan az, hogy a leirt módon nem jutott a DRV Rt-től OPEL személygépkocsihoz **Májer József a DRV Rt. Dél-balatoni Üzemigazgatóság Üzemigazgatója**, valamint **Bódizs József Pénzügyi Igazgató**, ne tedd, mert ők pedig **Észak-Afrikába utaztak. DRV Rt. által támogatott őszi üdülésen vettek részt többed magukkal.**

Egyébként pedig a most leírtak régen voltak. Azóta már a **DRV Rt. Vezérigazgatója többször is lecserélte a cég által biztosított gépkocsiját és legutóbb Renault Vel Satis gépkocsit vettek neki.** Tudod ennek a fajta gépkocsinak legolcsóbb változata – **Expression néven - 10 millió 150.000.-Ft., de lehet „Initiale” néven 14 millió 550.000.-Ft-ért is kapni.** Alapáron. Fényszórómosót 200.000.-Ft-ért, parkolást segítő berendezést 140.000.-Ft-ért, elektromos tolótetőt 280.000.-Ft-ért, napfényrolókat 75.000.-Ft-ért, elektromosan állítható és fűthető üléseket 200.000.-Ft-ért, bőr ülészuhatot fadekorációval 550.000.-Ft-ért, Carminat műholdas rendszert 500.000.-Ft-ért pedig be lehet szereltetni.

Emlékszel még az előző fejezetben – iratom 87. oldalán – Siófok Város Jegyzőjétől idézett, fegyelmi eljárásom indítványozását tartalmazó iratában közölt **„Folyamatosan több ügy folyik ellenünk, amelyek általában alaptalanok, így a nyomozásokat megszüntetik, a perek tárgyalását elutasítják...”** szövegre. Módomban áll a fentiekben hivatkozott, Somogy Megyei Rendőrfőkapitányság által kirendelt könyvszakértői vélemény alapján bemutatni neked a Jegyző által hivatkozott nyomozások megszüntetésének egyik lehetőségét az alábbiak szerint.

A **könyvszakértői vélemény** – szaktanács – 7. oldala 2. bek-ben a **következőket írja III/1/b. számozás alatt:**

„Az üdülési céllal tett (50-100) külföldi utak” állításával kapcsolatban a helyszínen ellenőriztem a külföldi utak nyilvántartását, elszámolását. Megállapítottam, hogy a cég finanszírozásában 20-30 külföldi utazást bonyolítottak Európa országaiba 1999-2001. években, melynek résztvevői a vezérigazgatótól a szakmunkásig bezárólag minden részlegből kerültek ki. Az elszámolt utak „hivatali” célja minden esetben dokumentált volt. A 2000. Évi kimutatást tájékoztatás céljából mellékelem (28.sz. melléklet)

Feljelentő ezen tényállítását összességében megalapozatlannak minősítem.

A feljelentő én voltam, így megállapítható az idézett szövegből az, hogy azért is kértem csalás bűncselekménye miatt a büntető eljárás lefolytatását ismeretlen tettes – tettesek – ellen, mert 1999-2001. években összesen legalább 50-100 európai utazáson vettem részt tudomásom szerint a fogyasztók által befizetett víz és csatornadíjból képzett pénzből a DRV Rt. dolgozói. Valamint az is megállapítható, hogy a **bűncselekmény elkövetésének gyanúját megállapította ezen előadásom alapján is a Somogy Megyei Rendőrfőkapitányság**, ezért kellett vizsgálni a kirendelt könyvszakértőnek az állításom a nyomozás során.

Az idézett szövegben állított **„Az elszámolt utak „hivatali” célja minden esetben dokumentált volt”** szövegrészből az következik, hogy a könyvszakértő minden esetet - utazást - megvizsgált olyan alaposan a helyszínen, hogy még az utazások célját is egyértelműen meg tudta állapítani. Csak tudod, **ha minden egyes esetet - utazást - ilyen részletességgel megvizsgált a könyvszakértő, akkor az nem fér az ember fejébe, hogy miért azt írta, hogy „20-30 külföldi utazást bonyolítottak Európa országaiba.”**

El tudod te képzelni azt éppen egy könyvszakértőről, egy olyan emberről, aki világ életében még a számlák alapidokumentációját is mindenkor pontosan könyvelte azt, hogy **miután egyenként alaposan megvizsgálta három évnek minden külföldi utazásával kapcsolatos iratát, könyvszakértői véleményében összegzésként azt írja, hogy „cég finanszírozásában 20-30 külföldi utazást bonyolítottak Európa országaiba?”**

Vagy inkább azt tartod valószínűnek, hogy a könyvszakértő miután megjelent a helyszínen, előbb leült az érintettekkel, elmondta azt, hogy mit jött vizsgálni, illetve közölte Velük azt is, hogy amennyiben az általam állított 50-100 üdülési céllal tett külföldi utazást állapítja meg, úgy a bűncselekmény gyanúja beigazolódik. Ily módon tudva azt, hogy ezt az 50-100 számot mindenképpen el kell kerülni, úgy döntöttek, hogy egy év adatát – 2000. év – kimutatásként kiadják, míg a többi évet pedig ebből általánosítva határozza meg a könyvszakértő úgy, hogy összesen ne legyen több, mint 20-30 utazás.

Amennyiben ezt az utóbbi történést tartod valószínűnek, kérlek ne törj pálcát a könyvszakértő feje felett. Ugyanis ha pontos adatokkal dolgozott volna és három évi kimutatást is csatolt volna, szerintem akkor sem lett volna folytatása a büntetőügynek.

A Lendvai Ildikó féle hálózaggatásának csak egyik módját írtam le a nagy állat által.

A **Korrupció Elleni Államok Csoportjának** is megküldöm iratom, ezért az ivóvizet és csatornahasználatot szolgáltató cégnek – DRV Rt.-nek – működéséhez szükséges költségeken túli egyéb költségeit most nem részletezem, csupán utalok az alábbiakra.

Néhány évvel ezelőtt kétszer lett a központ alsó két szintje átépítve azzal a céggel, – Varga és Varga Kft. – amelyik az építkezések időszakában a DRV Rt. egyik eddig nem említett Vezérigazgatóhelyettesénél is építési tevékenységet végzett, és a **DRV Rt. Vezérigazgatójának központi épületben kialakított fürdőszobája mindenkor kielégíti a négycsillagos szálloda minősítéséhez szükséges fürdőszoba igényeket is.** (Az építkezések alkalmával a két szint minden irodájának teljes bútorzata és számítógépparkja teljes egészében lecserélésre került, de a hévízi üdülő átépítése is megtörtént.)

2001. június 26-i könyvszakértői megállapításokból tudom, hogy 2004. április 14-én felvett jegyzőkönyv szerint a **DRV Rt. Horgászegyesületének Szövetsége akkori elnöke – Sulyok Imre – elismerte azt, hogy a DRV Rt. által 9 millió 119.172.-Ft. lett a Horgászegyesület részére biztosítva,** és vállalta azt, hogy két részletben – 2000. december 31-ig 5 millió forintot, majd 2001. december 31-ig 4 millió 119.172.-Ft. – ezt az összeget a DRV Rt.-nek visszafizeti (kamatfizetésről nem tudok). A könyvszakértői megállapítás **„A Horgászfalu építési költségeinek alakulása”** címmel az alábbiakat írja:

„a./A felépült 18 db. teljesen közművesített faház beruházás költségei a tulajdonosok által történt befizetésekéből, valamint a DRV Rt. által már fent említett pénzeszközeiből térült meg.

b./A beruházási költségek megoszlása:

- **Telek nagysága: 9586. M2**
- **Felszámított ár: 16,500.000.-Ft.**
- **1 M2 telek ár: 16.500.000 Ft.:9586 m2= 1.721,26 Ft.**
- **Minden tulajdonos kizárólagos tulajdonába került telek nagyság: 120 m2**
- **Egy telek eladási ára nagy szóródást mutat 4.167 Ft-tól 12.500.-Ft-ig.**
- **Szántó Imre, Sulyok Imre, Soós Imre, Fuxhoffer István, Újvári István, Nagy Sándor Tamásné, Frankné Szabéni Mónika, Bozsóki Orsolya, Polgár István**
4.167.-Ft/m2 egységáron kaptak telket.”

Amennyiben azt kérdezed, hogy az utóbb felsorolt személyek miért kapták 1/3-ad áron a telkeket, mint a többiek, akkor két személy kivételével egyszerű a válasz. Azért mert valamennyien a DRV Rt.-nek vezető beosztású dolgozói voltak, vagy azok hozzátartozója. (Érdekes megnézni azt a két szerződést, ahol

Sulyok Imre, illetve Szántó Imre voltak a szerző. Azt a szerződést, amelyikkel Sulyok Imre vásárolt, a Horgászegyesületek Szövetsége képviselőjében Szántó Imre írta alá, ahol Szántó Imre vásárolt, ott a Horgászegyesületek Szövetsége képviselőjében Sulyok Imre írta alá.)

Újvári István és Nagy Sándor Tamásné pedig nem a DRV Rt. dolgozói voltak a kedvezményezettek közül. Újvári István és Nagy Sándor 2002-ben Siófok Város Képviselőtestületének és ezen belül a pénzügyi és tulajdonosi bizottság tagjai lettek.

Sulyok Imre nevének említése miatt mégis egy kissé részletesebb ismertetést teszek.

Ő volt a **DRV Rt-nél csőbélelő tevékenységet is végző TATE Üzemegységnek vezetője 1991-ig**, majd miután működésképtelenné vált az üzemegység, **Sulyok Imre ügyvezetésével 1991. február 5-én** öt fős társaság létrehozta a Cg. 14-09-001563 cégnyilvántartási számú **PICCO Csőtisztító Burkoló és Általános Vízimunkát Tervező és Kivitelező Kft-t**. A DRV Rt. korábbi Vezérigazgatójának – Szántó Imrének – felesége, Szántóné M. Éva alapító tagja volt ennek a cégnek, és tevékenységi körükbe felvették mindazokat a tevékenységeket, amelyek végzésével a DRV Rt. TATE Üzemegysége annak ellenére működésképtelenné vált, hogy Sulyok Imre volt mindkettőnek irányítója.

Az így létrejött PICCO Kft. munkalehetőségeinek java részét a TATE Üzemegység kiválásával a DRV Rt. biztosította úgy, hogy a hatósági ármegállapításhoz szükséges víz és csatornaszolgáltatás önköltségei között mindenkor feltüntette a DRV Rt. a PICCO Kft szolgáltatása esetén a PICCO Kft hasznát is. Tehát addig, amíg a TATE Üzemegység végezte a DRV Rt-nek a szolgáltatáshoz szükséges munkavégzéseket, addig ennek a költségét kellett megfizetni a fogyasztóknak a hatósági ármegállapítás alapulvételével megállapított díjakban, míg **a PICCO Kft-nek DRV Rt felé teljesített munkavégzések esetén azt a költséget is meg kellett fizetni a fogyasztóknak díjfizetés útján, amit a DRV Rt. Vezérigazgatójának felesége és volt Üzemegységvezetője által alapított cég belátása szerint meghatározott nyereségként.**

1999. májusában hivatkoztak arra a DRV Rt. volt Vezérigazgatójának eltávolítása indokaként, hogy a felesége cégével fenntartott hosszú időn át tartó szerződéses viszony tarthatatlan. Azt ellenben nem értettem, hogy a DRV Rt-nek szerződéses viszonya volt vezető beosztású dolgozója – Sulyok Imre – által alapított céggel miért sokkal erkölcsösebb, tisztességesebb. Illetve most már értem. Ugyanis **a DRV Rt-vel szerződéses viszonyra nem csak a Sulyok Imre volt DRV Rt. Vezető által vezetett PICCO Kft lépett, hanem a Cg. 14-09-001294 cégnyilvántartási számon 1990. december 15-én létrejött Kristály Tervező, Szolgáltató és Kereskedelmi Kft. is.**

Utóbbi céget hatan **alapították, köztük Nyikos Lajos a DRV Rt-nek korábbi vezető beosztású alkalmazottja, és a DRV Rt. Dél-balatoni Üzemigazgatóságának jelenlegi Üzemigazgatója - Májer József. Első ügyvezetői is ők voltak,** és miután 1995. július 1-én Májer Józsefnek ebben a Kft-ben tagsági viszonya megszűnt, jó kapcsolata nem szakadt meg Nyikos Lajossal.

Ezt látszik bizonyítani az, hogy Balatonszabadi-Siójut szennyvízcsatornázására vonatkozó közbeszerzési eljárás bíráló bizottsága szakmai tagjai 2001-ben éppen ők ketten voltak, illetve 2002. február 7-én amikor Májer József nyilatkozott a Somogyi Hírlapban arról, hogy kitől mit szeretne megkérdezni, válasza a következő volt:

„Nyikos Lajos építőmérnök-tervezőtől: a Balaton-törvény megszületése, illetve a vörsi kormánydöntés után a gyakorlatban hol tart a balatoni régió szennyvízcsatornázás? Milyen fejlesztésekbe, beruházásokba kezdtek?”

Ebből a kérdésből gondoltam azt, hogy amennyiben a balatoni régió szennyvízcsatornázásának helyzetére tudott Nyikos Lajos 2002. februárban válaszolni, feltehetően a szakminisztériumban, vagy annak közvetlen közelében tevékenykedett. Ehhez képest felfigyeltem a Közlekedési, Hírközlési és Vízügyi Értesítő 2000. évi 6. száma 269. oldalán tett arra az ismertetésre, ahol kétszer is említették a Nyikos Lajos által vezetett Kristály Kft-t mint olyan csatornaszolgáltatást végző szolgáltatót, amelynek tevékenységére tekintettel a Minisztérium mellett működő tárcaközi bizottság 9 millió 363.300.-Ft-ban, illetve 4 millió 80,900.-Ft. odaítélt támogatásban részesítette.

Valamint arra is felfigyeltem, hogy a közelmúltban DRV Rt. vízszelölője által végzett munkavégzés során akkor, amikor a szerelőnek akár egyetlen tömítőgyűrűt is jelenlévő közvetlen főnökétől kellett kérnie, kérdésemre elmondták, hogy az **1990. december 15-től 1995. július 1-ig Kristály Kft-nél tagsági viszonyban volt Májer József által vezetett DRV Rt. Dél-balatoni Üzemigazgatósága a tömítőgyűrűket éppúgy, mint a munkavégzéshez szükséges más anyagot is a DRV Rt-nél korábban vezetőbeosztásban tevékenykedő Nyikos Lajos által vezetett Kristály Kft-től szerzi be.**

Ezért utaltam arra korábban, hogy kár volt 1999-ben bárkinek azt a műfelháborodást színlelni, hogy a DRV Rt. volt Vezérigazgatója, vagy annak felesége tisztességtelenül járt el utóbbi gazdasági társaságának szerződéskötése során. Szerintem az csak gyerekes csínytevés volt ahhoz képest, ami most a DRV Rt. Dél-balatoni Üzemigazgatósága és a Kristály Kft volt és jelenlegi vezetői között kialakult.

=====

A költekezés a DRV Rt-nél oda vezetett, hogy a leirt mértékű díjemelések alapján befolyt víz és csatornahasználati díj sem tudta 2001-ben a DRV Rt. kötelezettségeit biztosítani, ezért **hitelkeret-megállapodásokat kötöttek 500 millió, 300 millió és kétszer 200 millió forint összegben az Országos Takarékpénztár és Kereskedelmi Bank Siófoki Fiókjánál.**

A hitelkeret-megállapodásokkal egyidejűleg a DRV Rt., mint zálogkötelezett hozzájárult ahhoz, hogy az OTP javára a jogviszonyból eredő követeléseit biztosítására keretbiztosítéki jelzálogjogot jegyezzenek be a DRV Rt. tulajdonában volt ingatlanokra. **2001. 07. 11-i dátummal ingatlan-nyilvántartásilag 200 millió Ft. erejéig, 2001. 08.08-i dátummal szintén 200 millió Ft. erejéig, 2001. 10. 16-i dátummal 300 millió Ft. erejéig, majd 2001. 12. 21-i keltezéssel 500 millió Ft. erejéig kerültek ily módon bejegyzésre a keretbiztosítéki jelzálogjogok.**

Ellenben az utóbbi – 500 millió Ft. – keretbiztosítéki jelzálogjog alapítását tartalmazó 2001. december 21-i jelzálogjog-szerződés aláírását megelőzően két nappal korábban érdekes dolog történt. Ekkor – **2001. december 19-én – kérelmezte a DRV Rt. képviselőjében eljáró ügyvéd azt a Siófoki Földhivataltól,** hogy a Dr. Lotz Károly miniszter által hozott, már ismertetett miniszteri határozat szerint készült, 1998. augusztus 13-án aláírt **„Megállapodás vagyonkezelői jog bejegyzéséhez”** című okirat alapján 39 db. ingatlanról a DRV Rt. tulajdonjogát töröljék, jegyezzék be ezekre az ingatlanokra tulajdonosként a Magyar Államot, míg vagyonkezelői jog jogosultjaként a DRV Rt-t. **Többek között a zamárdi 438. Hrsz. alatti ingatlanra is.**

Azt lehet látni a **„Megállapodás”** okiraton, hogy a mohácsi Földhivatalnál ennek alapján 1999. április 1-én ingatlan-nyilvántartási bejegyzéseket végeztek, de mivel semmi más jelzés nincs az okiraton, nem lehet megállapítani azt, hogy 1999. április 1-től 2001. december 19-ig hol volt az okirat és **mi volt az oka annak, hogy kettő és fél évig megfeledeztek arról, hogy ennek az okiratnak alapján a DRV Rt. tulajdonjogát a Siófoki Földhivatalnál is kérjék törölni.**

Illetve **azt sem lehet tudni, hogy 2001. december 19-én miért jutott eszébe a DRV Rt-nél bárkinek az, hogy kettő és fél évig elfelejtett okiratot mégis bemutassa a Siófoki Földhivatalhoz.**

Valamint azt sem lehet tudni, hogy ha már egyszer mégis eszébe jutott a DRV Rt-nél bárkinek 2001. december 19-én az okirat és látta azt, hogy ennek alapján a zamárdi 438. hrsz. alatti ingatlanról is törlésre kerül a DRV Rt. tulajdonjoga, akkor két nappal később – 2001. december 21-én – miért nem szólt arról az OTP-vel kötött, 500 millió Ft. keretbiztosítéki jelzálogjog bejegyzésére vonatkozó jelzálogjog-szerződés készítésekor, hogy ne írják a szerződés 1. oldalán jelzálogjogok bejegyzésére megjelölt ingatlanok között azt, hogy

„IX 8621 Zamárdi belterület Vadkacsá u. Vízmű 438. Hrsz tulajdonos: DRV Rt. 1/1”, hiszen

a DRV Rt. jelentette be a Földhivatalnak azt, hogy az ingatlanok tulajdonosa a Magyar Állam.

Tény az, hogy a szerződés készítésekor DRV Rt. képviseletében eljáró személyek egyike sem mondta azt, hogy sajnáljuk, de az 500 millió Ft. összeg erejéig a zamárdi 438. hrsz. alatti ingatlan már nem lehet biztosíték, mert két nappal korábban kértük a tulajdonjog törlését, így **az OTP Rt. Siófoki Fiókja csak 2002. januárjában, földhivatali felhívásból tudta meg azt, hogy a fentiek szerint hamis adatot is tartalmaz a jelzálogjog-szerződés.**

Egyébként pedig **a zamárdi 438. hrsz. alatti ingatlan akkor 16 hektár 9138. m² területű volt és a DRV Rt. legértékesebb – Gépészeti Üzemegységet is magában foglaló – ingatlana.**

A jelzálogjog-szerződést a DRV Rt. részéről Bódizs József pénzügyi és értékesítési igazgató, valamint Fodor György pénzügyi osztályvezető írta alá.

Bódizs Józsefről indokolt tudni a már említett afrikai utazásán túl azt, hogy a DRV Rt. cégnyilvántartási adatai szerint a cégnek éppúgy cégjegyzésre jogosult tagja, - vezető tisztségviselője - mint felügyelő bizottsági tagja is, függetlenül attól, hogy a Gazdasági Társaságokról szóló 1997. CXIV. tv. 25. § 3. bek-e kifejezetten tiltja azt, hogy akár közeli hozzátartozója is a cég cégjegyzésre jogosult tagjának ne lehessen felügyelő bizottsági tag:

„A gazdasági társaság vezető tisztségviselője és közeli hozzátartozója ugyanannál a társaságnál a felügyelő bizottság tagjává nem választható meg.”

A jelzálogjog-szerződést DRV Rt. részéről szintén aláíró **Fodor Györgyről pedig a cégnyilvántartási adatok alapján megállapítható, hogy soha nem volt a DRV Rt-nek cégjegyzésre jogosult tagja, így az okirat cégszerű aláírására nem volt jogosult.**

Utóbbi tényre, valamint arra tekintettel, hogy a DRV Rt-nek cégadatai szerint a vezérigazgató kivételével a cégjegyzés módja az, hogy két erre feljogosított alkalmazott együttesen jegyzi a céget, **megállapítható, hogy az OTP-vel 2001. december 21-én kötött, 500 millió Ft. keretbiztosítéki jelzálogjog bejegyzésére vonatkozó jelzálogjog-szerződés alaki okoknál fogva törvénybe ütköző és érvénytelen.**

El tudod te képzelni azt, hogy az OTP úgy köt egy kisebb gazdasági társasággal szerződést, hogy az érvényes cégkivonatát nem tekinti meg.

illetve a cégkivonatban nem szereplő személyekkel is hajlandó szerződést kötni és aláírni?

El tudod te képzelni azt, hogy ha egy magánszemély úgy vesz fel kölcsönt az OTP-nél, hogy a kölcsön biztosításához saját ingatlanát jelöli meg, majd miután tulajdonjogát igazolja, a kölcsön biztosítékait tartalmazó okiratnak Földhivatalhoz juttatása előtt egy órával ingatlanát elidegenítő szerződést ad le a Földhivatalnál, ez a magánszemély hosszantartó szabadságvesztés büntetés nélkül megússza akcióját?

El tudod te képzelni azt, hogy az a Földhivatal, amelyiknek törvényi kötelezettsége gazdasági társaság által kötött szerződés esetén a társaságnak 30 nappal nem régebbi hiteles cégkivonatát is vizsgálni, mondjuk egy betéti társaság esetén a kültag által, azaz cégjegyzésre nem jogosult által aláírt szerződés alapján jogokat jegyez be?

Ha most azt mondod, hogy ezek után el tudod képzelni, hiszen **a fentiekben részletezett módon készült, zamárdi 438. hrsz. alatti ingatlant is magában foglaló jelzálogjog-szerződés alapján a jogokat a Földhivatalnál bejegyezték, illetve az OTP pedig tudomásul vette azt, hogy a szerződés aláírása előtt két nappal Földhivatalhoz DRV Rt. által leadott okirat alapján a zamárdi 438. hrsz. alatti ingatlan mégsem lesz az 500 millió forintos hitelkeret megállapodás biztosítéka**, gondold ismét Lendvai Ildikó szavaira. Tudod, van kis állat amelyeknek nem megy a hálózaggatás és van nagy állat, amelyeknek sikerül.

A **Zamárdi 438. hrsz.** alatti ingatlan tulajdonjogának sorsa 2001. december 19-én a DRV Rt. ügyvédje által Földhivatalhoz leadott megállapodás alapján egyébként nem dőlt el. **2002. szeptember 4-én** egy újabb okirat került a Földhivatalhoz, és eszerint **kérték** kijavítás és megállapodás jogcímén azt, hogy **a Magyar Államnak** a Dr. Lotz Károly féle határozat alapján irt 1998. augusztus 13-án aláírt megállapodásban írtak szerinti **1/1-ed tulajdonjoga helyett 16914/169138-ad tulajdoni illetősége - megközelítőleg 1/10-ed - legyen jövőben nyilvántartva, míg a többi illetőség tulajdonjoga kerüljön vissza a DRV Rt. tulajdonába.**

Logikusan ugyanúgy értelmezzük a „**kijavítás**” szót, mint ahogy az **ingatlan-nyilvántartásról** szóló törvény **54. § 1. bek-e** is írja:

„A határozatban, az átvezetésben, feljegyzésekben, bejegyzésben történt hibás névírási, szám vagy számítási hibát, más hasonló elírást és helytelen megjelölést a földhivatal saját hatáskörében kijavítja.”

És mindenképpen úgy történik, hogy amennyiben a leírt kijavítási ok miatt kijavításra kerül valamely földhivatali bejegyzés, úgy a kijavításnak visszaható

hatálya van, azaz nem arra az időpontra nézve javítják ki a bejegyzést, amikor azt kérték, hanem arra az időpontra, amikor a kijavításra okot adó törvényi feltétel bekövetkezett. Ellenben a DRV Rt-nek 2001. 12. 20-ig kizárólagosan tulajdonában volt zamárdi 438. hrsz. alatti ingatlan, ez nem így történt. Itt a **2001. 12. 20-i bejegyzést úgy változtatták meg „kijavítás” jogcímén, hogy a kijavítás szerinti változás csak 2002. 09. 04-én következett be és a Magyar Állam tulajdonjogát 1/1-ed tulajdoni hányadban jelöli az ingatlan-nyilvántartás 2001. 12. 20-tól 2002. 09. 04-ig.**

Az ilyen fajta földhivatali intézkedéseknek fentiekből következően köze sincs a „**kijavítás**”-hoz úgy, mint ahogy a Földhivatal a tulajdoni lap szerinti jogcímmegjelöléssel tette. **A DRV Rt-nek OTP-vel 2001. december 21-én kötött jelzálogjog-szerződésben megjelölt zamárdi 438. hrsz. alatti ingatlan az 500 millió forint keretbiztosítéki jelzálogjog bejegyzésre pedig soha nem került sor.** Sem 2002. 09. 04-e előtt, sem ezt követően. **Annak ellenére, hogy a DRV Rt. a jelzálogjognak OTP javára történő bejegyzéshez szerződés szerint hozzájárult, és jelenleg is tulajdonosa az ingatlan 152224/169138-ad tulajdoni hányadban.**

A leírtakra tekintettel felrémlent előttem a Posta Bank és az ott lévő pénz sorsa, ezért elvégeztem fentieknek büntetőjogi értékelését és a Somogy Megyei Főügyészség felé feljelentéssel, majd ennek elutasítása után a **Legfőbb Ügyészséghez** panasszal éltem. Ott **panaszomat NF. 1888/2005/3-I. számú, 2005. április 18-i határozatban az alábbi indokolással** intézték el:

„Önmagában abból a tényből, hogy az ingatlan-nyilvántartási bejegyzések kétségtelenül alaki hibás okiratok alapján történtek, a Btk. 225. §-ában írt szándékos, ezen túl célzatot megkívánó hivatali visszaélés gyanúja – egyéb adatok hiányában – nem állapítható meg, ilyen adatot sem a feljelentés, sem a panasz nem tartalmaz.

A feljelentésben tartozás fedezetének elvonása büntetteként minősített cselekmény csalás büntetteként azért nem értékelhető, mert annak megvalósulásához a tévedésbe ejtéssel vagy tévedésben tartással összefüggésben fennálló károkozásra irányuló szándék szükséges, a feljelentés pedig nem tartalmaz arra utaló adatot, hogy a DRV Rt. a jelzálogszerződéssel biztosított hiteleket nem törleszti, s ezzel kárt okozna az OTP Rt-nek.

A cselekmény a Btk. 297/A §-ába ütköző hitelezési csalás gyanújának megállapítására lehet alkalmas, azonban a Btk. 33. § 1. Bekezdésének b. pontja alapján e cselekmény büntethetősége is elévült.

Az OTP Rt. ügyintézőinek magatartásával összefüggésben a sérelmezett határozat – nem vitatva a feljelentő azon álláspontját, hogy az adós képviseleti jogosultságának ellenőrzése az idegen vagyon kezelőjének kötelezettsége – a Btk. 319. §-ába ütköző hűtlen kezelés büntette gyanúját az egyik tényállási elem, a vagyoni hátrány okozására irányuló szándékot megalapozó adatok hiányában nem láttam megállapíthatónak.” Kommentárt nem fűzök hozzá.

A DRV Rt-nek 2003. április 8-i tájékoztatója szerint a hitelállománya 2001. – 2002. 06. 30-ig a következőképpen alakult:

„Összeg(mill.Ft)Hitelnyitás Hitelbiztosíték	Lejárat	Visszafizetés	
300 2001.05.07. szerződés 326.400 eFt.	2002.05.06.	2002.05.06.	Óvadéki diszkont kincstárjegy
200 2001.12.12. Keretbiztosítéki jelzálog szerződés Ft. volt. keretjellege erre a további hitelek vehetők. 438. hrsz. értéke:	2002.03.31.	2002.03.19.	melynek összeg 500 millió A hitelbiztosíték kihangsúlyozandó, mivel biztosítékra igény esetén igény esetén további Ebben szerepel a Zamárdi ingatlan, melynek nettó 238.712 eFt.
200 2002.02.12. keret biztosíték	2002.03.28.	2002.03.19.	Az előző felhasználásával
200 2002.04.12. 206.960 eFt. erejéig	2002.06.18.	2002.06.18.	Értékpapír
300 2002.05.06. Keretbiztosítás ingatlannal	2003.05.05.	-----	

5000.000 eFt.

290 2002.05.07. 2002.06.18. *prolongálva* *Értékpapír*
308.840 eFt értékben.

A DRV Rt. jelenlegi hitelállománya (2003. április 8.)

290.000 eFt. forgóeszköz hitel 2002.09.27-i lejáratlal értékpapír fedezettel.

300.000 eFt forgóeszköz hitel 2003.05.05-i lejáratlal keretbiztosítékként hitelfedezettek 500.000 eFt. ingatlan jelzáloggal. Ennek a keretbiztosítéki szerződésnek része a Siófok Tanácsház u. 8. Iroda épület és telek (6307. Hrsz) 163.300 eFt. értékkel.

Külön kihangsúlyozandó a keretbiztosítási jelzálog szerződés keretjellege, mely szerint a szerződés szám és összeg minden, a keretbe tartozó ingatlanra fel van ugyan jegyezve, de a keretösszeget nem szabad összeadva kezelni.

300.000 eFt. fejlesztési hitel 2006.07.31-i lejáratlal ingatlan fedezettel 353.600 eFt. keretbiztosítási jelzálog szerződéssel. A fejlesztési hitel biztosítékai között szerepel a Siófok 6307. hrsz. alatt a társaság siófoki központi épülete is 163.300 eFt. forgalmi értékkel."

Sokat nem érdekelne hidd el az amit fentiekben részleteztem akkor, ha a DRV Rt. Vezetői fizetnék vissza az így felvett hiteleket. Márcsak azért, mert **amennyiben az ármegállapításról szóló törvény 8. §-ban írtak szerint használja fel a DRV Rt. a fogyasztók által befizetett és nem a 8. § alapján meghatározott díjakat, akkor semmiféle hitelre, hiteltartozásra nem kerülhetne sor a szolgáltató cég részéről.** A baj ott van, hogy mindezeket a hiteleket, hiteltartozásokat a fogyasztók által fizettetik meg víz és csatornahasználati díjként.

Iratom 61. oldalán leírtak alapján ezek után megállapíthatod azt, hogy lenne bőven tennivalója Siófok Város Képviselőtestületi tagjainak a vízdíjnak tisztességtelen, lakosságot sújtó megállapításával kapcsolatban.

Ellenben ha tettetek volna bármit is a választópolgárok érdekében a DRV Rt-vel szemben, nem tartom valószínűnek azt, hogy az iratom 94. oldalán írtak szerint jutott volna **a DRV Rt. vezető beosztású alkalmazottaival azonos kedvezménnyel Újvári István és Nagy Sándor siófoki önkormányzati képviselő – utóbbinak a felesége – a DRV Rt. 9 millió 119.172 Ft-jának támogatásával kialakított „Horgászfalu”-nál telekhez.** Vagy Gyarmati László siófoki önkormányzati képviselő sem lett volna valószínűleg megbízva a DRV Hírek c. folyóirat szerkesztésével.

Gyarmati László nevét említve, érdemes kitérnem a Siófoki Hírek

=====

IX. **Siófoki Hírek önkormányzati magazin** minden hónap második csütörtöki napján jelenik meg, és 2001. márciusában **felelős kiadóként** még feltüntetésre került a lapban **Dr. Balázs Árpád polgármester, felelős szerkesztőként Nagy István sajtóreferens és szerkesztőként Gyarmati László**. 2002-ben Gyarmati Lászlót szerkesztőként már nem jelölték meg, majd később már csak Nagy István sajtóreferens nevét írták ki felelős szerkesztőként. Nagy István sajtóreferens a

Siófoki Polgármesteri Hivatalnál sajtóreferensi beosztásban a II. em. 217. számú irodában tevékenykedik.

Erről az újságról **Gyarmati László** az 1994-ben megjelent „Kálvária” című könyvében is megemlékezett ekként: **„Jelenleg főállásban a Siófoki Hírek főszerkesztője”** a könyv szerzője.

Siófok Város Képviselőtestülete a **2005. évi önkormányzati költségvetés szerint 16 millió 309.000.-Ft-ot biztosított a lap kiadásaihoz és Gyarmati László havi 80.000.-Ft. járadékban részesült** korábban az itt végzett tevékenységére tekintettel. A lap terjesztése ingyenes, 22 oldalas, és színes felvételeket is tartalmaz.

Versenyhivatali eljárásban már vizsgáltak önkormányzati pénzből támogatott újság terjesztésével megvalósított tisztességtelen piaci magatartást **83/1998. Vj. Versenyhivatali határozat** szerint, ezért indokolt ennek a határozatnak indokolását a Siófoki Hírek tekintetében is figyelembe venni:

„A hivatali vizsgálat megállapította, hogy Törökbálint Nagyközség Önkormányzata „Törökbálint” helyi újság kiadását határozta el, amelyet a hatóság B/PHF/1328/P/1994. Szám alatt nyilvántartásba vett. A lap felelős kiadója a helység polgármestere. A megjelenés első éve 1994., miután az önkormányzat a 259/1993. (XII.16.) ÖK. Számú rendelettel a lapot megalapította és egyben 400.000.-Ft. kezdeti támogatást folyósított. A lap havonta jelenik meg, támogatását az önkormányzat évente rendeletben állapítja meg. Egyes példányai megvásárolhatók a Polgármesteri Hivatalban, a helységben található üzletekben és újságárusoknál. Ára jelenleg 40 Ft.

A nagyközség fogyasztói számára 1992. óta elérhető a „Törökbálinti Községi Újság” című lap, amely hasonló terjedelemben és időszakonként, magánkiadásban jelenik meg 75 Ft. példányonkénti áron. A harmadik, ugyancsak magánkiadású havilap „Bálinti Polgár”, amely kisebb terjedelemmel 1997. júniusa óta hozzáférhető 47 Ft/példány áron.

Mindhárom lap azonos szerkesztési elveket követ: Közérdekű helyi információk és az önkormányzat időszerű hírei mellett riportokat, glosszákat, olvasói leveleket közöl és hasábjain fizető hirdetések is megjelennek.”

Akár a Siófoki Hírekről is írhatták volna ezeket a Versenyhivatalnál azzal a különbséggel, hogy Törökbálinton nem ingyen, hanem 40 Ft-ért adták 1994-ben az újságot, a 40 Ft-os eladási árra tekintettel még két hasonló újság meg tudott jelenni Törökbálinton, míg Siófokon az ingyenességre tekintettel egyetlen hasonló újság sem tud megjelenni, és 1994-ben az önkormányzat 400.000.-Ft-ot biztosított a lapnak, míg Siófokon 2005-ben 16 millió 309.000.-Ft-ot. Ilyen ismertetés után a versenyhivatali határozat indokolása a következő

megállapítást tette:

„A Versenytanács a jogsértést megállapította. Bármely személy piaci tevékenységet végez, ha ellenszolgáltatás ellenében vásárol vagy elad, illetve szolgáltatást igényel vagy nyújt függetlenül attól a körülménytől, hogy tevékenysége célja vagy eredményeként profithoz jut-e. A tisztességtelen piaci magatartás és versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény 1. §-a szerint a törvény hatálya a vállalkozások piaci magatartására terjed ki. Az a személy aki/amely papírt vásárol, majd abból szellemi terméket hozzáadva nyomdai úton újságot állítat elő és az újságot nyilvánosan és megkülönböztetés nélkül ellenérték fejében, vagy akár anélkül fogyasztásra kínálja, a lapkiadás piacára lép. A jelen ügyben a Törökbálint és vonzáskörzetét felölelő területen két helyettesítő termék társaságában.”

Majd a határozat indokolása végén levonták mindennek a következményét:

„A jelen ügyben az eljárás alá vont vállalkozás a mögötte álló szervezet pénzügyi erejére támaszkodva képes csupán a versenytársainál számottevően kedvezőbb feltételekkel kínálni áruját a piacon, nem pedig tevékenysége hatékonyabb voltára támaszkodva.

Ez a magatartás ellentétes a tisztességes gazdasági verseny követelményeivel, mert alkalmas a versenytársaknak a piacról versenyidegen eszközökkel való kiszorítására.

A Versenytanács ezért a jogsértést megállapította és arra tekintettel, hogy a vállalkozás tájékoztatlanságból, első ízben került jogsértő helyzetbe és annak megszüntetését vállalta, továbbá a tevékenysége közérdekű volta nem vonható kétsége, a jogsértés megszüntetését vállalta, most a bírság kiszabását mellőzte.”

Amennyiben úgy gondolod, hogy botorság volt ilyen versenyhivatali határozat ismeretében a Siófoki Híreket a Siófoki Önkormányzatnak a továbbiakban fenntartani, akkor tévedtél. Ugyanis fenti versenyhivatali határozatra utalva a minden ellenszolgáltatás – díj – nélkül terjesztett Siófoki Hírek esetében, az általam **Versenyhivatalnál kezdeményezett eljárásban hozott B. – 155/2005/3. ügyszámú határozat a fentiekkel ellentétes álláspontra helyezkedett, és kérelmemet elutasították.**

Sőt kibírt a Siófoki Hírek önkormányzati magazin ennél nagyobb megrázkódtatást is.

Akkor, amikor **Somogy Megyei Közigazgatási Hivatal Vezetőjéhez fordultam Gyarmati László önkormányzati képviselő összeférhetetlenségi ügyével kapcsolatosan.** Ugyanis a helyi önkormányzati képviselők jogállásának egyes kérdéseiről szóló 2000. évi

XCVI. tv. a következőket is rendeli:

5. §: **„Az önkormányzati képviselő nem lehet:**

j./ helyi és körzeti műsorszolgáltató, lapkiadó, lapterjesztő vezetője, vezető testületének tagja, ügyvezetője, ezek vezető állású alkalmazottja.”

6. § **„Az önkormányzati képviselő tiszteletdíjat, más járandóságot – a költségtérítés kivételével – nem vehet fel az önkormányzat által létrehozott közalapítványban, közhasznú társaságban végzett tevékenységéért.”**

2000. VI. 24-én lépett hatályba ez a törvényi rendelkezés, majd ezt követően **2003. augusztus 28-án megtartott Siófoki Képviselőtestületi ülésről** felvett jegyzőkönyv 122-123. oldalán írtak szerint a következők történtek:

*„A Siófoki Hírek működtetési koncepciója
Az előterjesztés a jegyzőkönyv mellélete.*

*A polgármester tájékoztatja a testületet, hogy a határozati javaslat 2./ pontjánál **a 3 fős szerkesztő bizottságba az előzetes egyeztetés alapján a következő személyeket javasolják a frakciók:***

*Dr. Balázs Árpád polgármester
Szente Imre tanácsnok
Hamvas Péter települési képviselő”*

„143/2003.(VIII.28.) sz. képviselőtestületi határozat

Siófok Város Képviselőtestülete megtárgyalta a Siófoki Hírek működtetési koncepciója c. előterjesztést.

1./A Siófoki Hírekkel kapcsolatban az előterjesztésben megfogalmazottakkal a képviselőtestület egyetért. A képviselőtestület az előterjesztésben foglalt feladattal 3 fős szerkesztő bizottság megalakítása mellett dönt.

**2./ A szerkesztő bizottság tagjai:
Dr. Balázs Árpád polgármester
Szente Imre tanácsnok
Hamvas Péter települési képviselő**

Felelős: Dr. Balázs Árpád polgármester”

Gondolom abban egyetértünk, hogy **amennyiben a Képviselőtestületnek a**

leírtak szerint joga volt a Siófoki Híreknél szerkesztő bizottságot megalakítani, a bizottságban lévő tagokat meghatározni, senki nem vitatja azt, hogy a Siófoki Hírek vezető testülete nem kétségesen Siófok Város Képviselőtestületének tagjai.

Valamint abban is egyetérthetünk, hogy Siófok Város Képviselőtestülete – tagjainak – úgy, mint a Siófoki Hírek önkormányzati magazin vezető testületének, további felettese, vezetője nincs.

És mivel ez kétségtelenül így van, mond meg nekem azt, hogy erre tekintettel **miért nem vonatkozik Siófok Város Képviselőtestületének minden tagjára a fentiekben idézett 2000. évi XCVI. tv. 5. § j. pontja. Az, hogy önkormányzati képviselő nem lehet helyi lapkiadó, lapterjesztő vezetője, vezető testületének tagja.**

Illetve jobb ha hallgatsz, mert a törvénynek megfelelő válasz erre nincs.

Ellenben a **Somogy Megyei Közigazgatási Hivatal Vezetőjénél** bíztam abban, hogy az összeférhetlenségi problémákra hivatkozásom után 3-748-4/2005. számú 2005. július 11-i iratában nem a következőket írja:

„A Polgármester Úr tájékoztatása szerint az ügyet kivizsgálásra átadta a hatáskörrel rendelkező Összeférhetlenségi és Etikai Bizottságnak. A Bizottság – a felterjesztett jegyzőkönyv szerint a 2005. június 21-i ülésen – az összeférhetlenségi ügy kivizsgálását követően 4/2005. (VI.21.) számú határozatával megállapította, hogy Gyarmati László önkormányzati képviselő a Siófoki Hírek önkormányzati magazinnak nem vezetője, vezető testületének nem tagja, nem ügyvezetője, sem ezek vezető állású alkalmazottja. Ennek megfelelően összeférhetlenség nem áll fenn.

A Képviselő-testület 2005. június 23-i ülésén az összeférhetlenségi ügyet az Összeférhetlenségi és Etikai Bizottság előterjesztésében megtárgyalta. A 103/2005. (VI.23.) számú képviselő-testületi határozatával a Bizottság 4/2005. (VI.21.) számú határozatát elfogadta, nem változtatta meg, vagyis megállapította, hogy Gyarmati László önkormányzati képviselő a Siófoki Hírek önkormányzati magazinnak nem vezetője, vezető testületének nem tagja, nem ügyvezetője, sem ezek vezető állású alkalmazottja.

A fentiek értelmében összeférhetlenség nem áll fenn Gyarmati László képviselői megbízásával kapcsolatban – a már hivatkozott – a helyi önkormányzati képviselők jogállásának egyes kérdéseiről szóló 2000. évi XCVI. törvény 5. § j. pontja alapján, emiatt bírósági eljárás kezdeményezésére nincs szükség.

Tisztelettel: Hoffmanné dr. Németh

Ildikó”

A leírtakból következően megtudtuk, hogy az összeférhetetlenségi és etikai bizottság elnöke és tagjai, azok a képviselőtestületi tagok, akik 2003. augusztus 28-án a Siófoki Hírek Szerkesztőbizottság megalakítása mellett döntöttek és kinevezték annak tagjait, eldöntötték 2005. június 21-én, majd 23-án azt, hogy a szerkesztőbizottságot szintén létrehozó Gyarmati László képviselőnél összeférhetetlenség nem áll fenn. A Gyarmati László által felvett 80.000.-Ft. havi díjról pedig szó sem esett a 6. §-ban írtak ellenére. A Hivatal Vezető helyében én ilyen előadást nem hiszem, hogy elfogadtam volna.

Valamint azt is megtudtuk, hogy a választópolgárok pénzéből fenntartott Siófoki Hírek önkormányzati magazint három frakció – FIDESZ, MSZP, Siófokért-Somogyért Egyesület – által megnevezett és nyilvánvalóan a három frakció érdekében eljáró szerkesztőbizottsági tag szerkeszti. Biztos vagyok abban, és minden jel arra mutat, hogy jól megértik egymást, hiszen 2003. december 16-i újságcikkből Dr. Házás József képviselő is ez mondta.

=====

X. Siófoki Vásárcsarnok privatizációjáról Siófok Város Képviselőtestülete 2004. április 29-én döntött. A tulajdonosi döntés – **52/2004. (IV.29.) határozat** - szerint a Siófok Vámház u. 2. sz. alatti ingatlanok társasházzá alakítása folyamatban volt, és az értékesítésre

„az elárúsító helyek bérlői a piacot magába foglaló épületrészre együttesen tehetnek érvényesen elfogadó nyilatkozatot, feltéve, ha a kivásárlás céljából önálló jogi személyiségű gazdasági társaságot alapítanak.”

Ezt megelőzően Szakértői Irodát bízták meg az ingatlan értékének meghatározásával és az így készült 2004. április 5-i értékbecslési okirat 11. oldalán irt adatok alapján **az ingatlanok értékét 536 millió forintban határozta meg a szakértő piaci összehasonlító adatelemzéssel, 2991 m² hasznos alapterület és 378.000 m² ár figyelembevételével.**

Az irat 12. oldalán **meghatározásra került az ingatlanok éves tiszta jövedelme 60 millió forint összegben, részletezve pedig az ABC Áruház 20 millió 300.000.-Ft., piac 20 millió 900.000.-Ft., földszinten az üzletek 11 millió 700.000.-Ft., raktárak, irodák, szociális helységek 3 millió 900.000.-Ft., emeleti üzletek pedig az üzletek előtti térrel együtt**

3 millió 200.000.-Ft. évi jövedelmet biztosít.

Hozamalapú módszerrel számolva a szakértői becslés 13.oldalán a következőket írja:

„Az FHB Rt. jelenleg érvényben lévő tőkésítési rátája kiemelt területen található bevásárlóközpontoknál 11 %-os, ezért a hozamalapú forgalmi érték-megállapításnál ezt alkalmaztuk.

Forgalmi érték kiszámítása:

$$60.000.000.-Ft. \times 100/11 = 545.000.000.-Ft.$$

Az ingatlan jelenlegi forgalmi értékét hozamalapú módszerrel meghatározva nettó

545.000.000.-Ft-ban állapítjuk meg.”

Ilyen előzmények után Siófok Város Önkormányzata tulajdonában álló BALATON – PARTI Kft. ügyvezetője – Dr. Baráth István - 2004. május 27-én a Vásárcsarnokban a következőket hirdette:

„A Siófok Vámház u. 2. szám alatti Vásárcsarnok épületében a piacot magába foglaló épületrészt a jelenlegi állapotában és felszereltségével nettó 168.000.000.-Ft. + ÁFA vételár mellett értékesítjük a kivásárlásra szerveződő és Önök által megalakításra kerülő gazdasági társaságnak.

Érvényes elfogadó nyilatkozatot tenni csak a fenti összegű vételárra lehet és csak elárusító helyek bérlői által alakított jogi személyiségű gazdasági társaságnak ezen helyiség egészére. A vételár csökkentésére a társaságunknak nincs lehetősége.

A társasház alapító okirat ezen épületrész tekintetében tartalmazni fogja, hogy a kialakításra kerülő valamennyi külön tulajdonú egység megközelíthetősége érdekében az alaprajzokon jelölt nyomvonalakon átjárási és útszolgalmat kell biztosítani.”

Majd miután közölte a hirdetmény azt, hogy az ajánlati kötöttség 2004. június 21. napjáig áll fenn, hozzátette a következőket:

„Társaságunk kötelezettséget vállal arra, hogy az üzlethelyiség adásvételére az előszerződést az Önök társaságával legkésőbb 2004. július 31. napjáig, végleges szerződést pedig azt követő 15 napon belül megkötí, hogy az adásvétel tárgyát képező ingatlan önálló tulajdoni lapját a körzeti földhivatal megnyitja.”

Utóbbi közlés szerint tehát az esetben, amennyiben az adásvétel tárgyát képező ingatlan önálló tulajdoni lapját nem nyitja meg, akkor soha nem készül el az adásvételi szerződés annak ellenére, hogy a vevő a teljes vételárat már az előszerződés aláírásakor köteles lett volna kifizetni. 2004. június 17-én természetesen **„közérdekű tájékoztató”** című iratomat én is közzétettem a Vásárcsarnokban és ebben részleteztem azt, hogy a fenti adásvételi ajánlat miért törvénysértő.

Utaltam arra iratomban, hogy ajánlat elfogadásának szerződés létrejöttét mindenképpen eredményezni kell,

utaltam arra, hogy úgy szerződést megkötni, ajánlatot tenni nem lehet, hogy sem a vevőként megjelölni kívánt gazdasági társaságot, sem a vételi ingatlant nem ismerjük,

utaltam arra, hogy az előszerződésnek ugyanazon törvényi feltételeknek kell megfelelni, mint a „végleges” szerződésnek, utaltam arra, hogy előszerződésben meghatározott időpontot kell megjelölni a szerződés megkötésére és nem eseményt,

utaltam arra, hogy jogilag tarthatatlan az olyan társasháztulajdon, melyben lévő külön tulajdonba került önálló ingatlanokat szolgálmi jog terheli más külön tulajdonba került ingatlannak mindenkori használójának használatát biztosítva.

Tudomásom szerint ezek után a fenti tervből nem lett semmi, és Dr. Baráth István illetve a Képviselőtestület letett ingatlanértékesítési szándékáról a Vásárcsarnokkal kapcsolatban.

Legközelebb a Siófoki Hírek 2005. februári számában olvastam **Dr. Baráth István alábbi nyilatkozatai alapján a Vásárcsarnokról:**

„Tekintettel arra, hogy a Képviselőtestület zártkörű eljárás mellett döntött, bérleti ajánlatot az érvényes bérleti szerződéssel rendelkező bérlők lehettek. Egy érvényes és egy érvénytelen ajánlat érkezett. A bíráló bizottság az érvényes ajánlattevőt nyilvánította nyertesnek, akivel a bérleti szerződést a Balaton-parti Kft megkötötte.

A bérlő a SIÓ-CSARNOK Kft., amelyet a Vásárcsarnokban már hosszú ideje érvényes bérleti szerződéssel működő két Kft és egy ugyancsak régebb óta ott bérlőként dolgozó egyéni vállalkozó alapított. A bérleti szerződésben a Képviselő-testület által megállapított feltételek között egyebek mellett kiemelt hangsúlyt kapott az a követelmény, hogy az épület földszintjén működő piaccsarnokot a bérlő a bérleti szerződés eljáráig, azaz tíz évig változatlan profillal köteles működtetni.”

Figyelmes olvasó e szöveg alapján joggal gondolkozik el azon, hogy amennyiben a Képviselőtestület döntése szerint bérleti ajánlatot csak érvényes bérleti szerződéssel rendelkező bérlők tehetek, akkor miért volt később szempont a bérlő kiválasztása során az, hogy a bérlőt bérleti szerződéssel működő jogi és természetes személyek hozták létre vagy sem. Ha jól olvasom Dr. Baráth István első mondatát, **a Képviselőtestület döntése azzal nem foglalkozott, hogy a bérlőt létrehozó személyeknek milyen tulajdonságokkal kell rendelkezni csak azzal, hogy a bérlőnek már hosszú ideje érvényes bérleti szerződését jelölte meg feltételnek.**

Már csak ezért is szükségesnek tartottam megtekinteni a Dr. Baráth István által közölt bérlőnek – **SIÓ-CSARNOK KFT-nek - cégnyilvántartási adatait** és a következőket láthattam:

Cg. 14-09-306240. Cégnyilvántartási szám alatt 2005. 02. 04. napjával jegyezték be Cégbíróságnál a céget, és tagjai a ROYAL Kft, PELSO-HUS Kft, valamint Malya Zoltán.

Cégjegyzésre jogosultja a cégnek Szerencsésné Nagy Krisztina (an: Hochberger Ilona), aki nem más, mint Siófok Város Képviselőtestülete és az itt megalakult Pénzügyi és Tulajdonosi Bizottság tagjának, Nagy Sándor önkormányzati képviselőnek a leánya.

Valamint Dr. Baráth István újságnyilatkozata utolsó mondata szerint

„Az ajánlatkérési eljárásról és a szerződéskötésről készített beszámolómat a Képviselőtestület 2005. január 27-i ülésen tudomásul vette.”

szöveg olvasható, így nem kétséges, hogy a **SIÓ CSARNOK Kft. ügyvezetője, Szerencsésné Nagy Krisztina** bérlőként akkor írta alá a **Balaton-parti Kft. ügyvezetőjével, Dr. Baráth Istvánnal a szerződést,** amikor még a **SIÓ CSARNOK Kft** létre sem jött az 1997. évi CXLIV. tv. 16. § 2. bek-e szerint:

„A gazdasági társaság a cégjegyzékbe való bejegyzéssel, a bejegyzés napjával jön létre.”

Elégé messze kerültünk ekként a Siófoki Képviselőtestület által meghatározott attól a követelménytől, hogy érvényes bérleti szerződéssel rendelkező bérlő tehet bérleti ajánlatot akkor, amikor a létre nem jött céggel is kész volt Dr. Baráth István megkötni a szerződést.

De a figyelmes olvasó Dr. Baráth Istvánnak utóbb idézett mondata alapján arra is fel kell figyeljen, hogy 2005. január 27-i képviselőtestületi ülésen Dr. Baráth Istvánnak szerződéskötésről készített beszámolóját is tudomásul vették, egyidejűleg az ajánlatkérési eljárás tudomásul vételével.

Melyből következően tehát egy korábbi Képviselőtestületi döntés alapján Dr. Baráth István az ajánlatkérési eljárást lebonyolította, annak eredményét megállapította és az általa nyertesnek nyilvánított ajánlattevővel úgy kötött bérleti szerződést, hogy csak a szerződés megkötése után, mindezek tudomásul vétele végett foglalkozott az üggyel a Képviselőtestület.

Most korábbinak mondott **Képviselőtestületi határozatot 182/2004. (XII.16.) szám alatt hozták** meg, és az előzmények leírását követő tényleges képviselőtestületi döntést teljes terjedelemben ismertetem az alábbiakban:

„2. A képviselőtestület döntése alapján újabb ajánlatkérési eljárás lebonyolítására kerül sor, melynek keretében a Siófok Vámház u. 2. sz. alatti ingatlan (Vásárcsarnok) bérletére nyújthatók be ajánlatok.

Az ajánlatkérés zártkörű, ajánlatot csak a Vásárcsarnokban működő azon bérlők nyújthatnak be, akik 2003. december 31-én, és az ajánlatkérés időpontjában is érvényes bérleti szerződéssel rendelkeznek. A bérlőnek vállalnia kell, hogy az épület földszintjén, ahol a piaci elárusítóhelyek vannak, a bérleti időszak teljes időtartama alatt, azaz a szerződésétől számított tíz évig nem változhat a működtetés profilja.

A bérletre történő ajánlatkérés feltételeit a képviselőtestület az előterjesztés mellékletét képező szövegtervezetben foglaltak szerint állapítja meg.

Amennyiben ez a forduló eredménytelen lesz, nyilvános ajánlatkérési eljárásra kerül sor.

Az ajánlatkérési felhívás közzététele: 2004. December 17-ig,

Az ajánlatok benyújtási határideje: 2005. Január 3. 10. Óra,

Ajánlatkérő: Balaton-parti Kft.

Bérlet időtartama: 10 év

A beérkezett ajánlatokat a Balaton-parti Kft értékeli és bírálja el. Az ajánlatkérési eljárás eredményéről a Balatonparti Kft. a képviselőtestületet soron következő ülésén tájékoztatja.

3./ A képviselőtestület megbízza és felhatalmazza a Balatonparti Kft. ügyvezetőjét, hogy a jelen határozatban foglaltak végrehajtása érdekében eljárjon és a nyertes ajánlattevővel a bérleti szerződést kösse meg.

Felelős: Dr. Balázs Árpád polgármester (a határozat közléséért)

**Dr. Baráth István ügyvezető igazgató (az
ajánlatkérési eljárás lebonyolításáért,
És a bérleti szerződés
megkötéséért)
Határidő: értelem szerint"**

Ennek a képviselőtestületi határozatnak áttekintése során pedig nem kell figyelmesnek lenni ahhoz, hogy a bérleti díj meghatározásának hiánya, azaz az Önkormányzatot bérleti szerződés alapján megillető ellenszolgáltatás hiánya feltűnjön.

Úgy bízta meg és hatalmazta fel Siófok Város Képviselőtestületének minden tagja ekkor Dr. Baráth Istvánt, hogy fogalmuk nem volt arról, mekkora bérleti díjért fogja a bérleti szerződést megkötni a Dr. Baráth István ügyvezető által nyertesnek nyilvánított személlyel. A több mint 500 millió forint forgalmi értéket képviselő önkormányzati tulajdon hasznának megállapításának jogát Siófok Város Képviselőtestületének tagjai egyszerűen átengedték a Balaton-part Kft ügyvezetője – Dr. Baráth István – részére.

De az igazán érdekes dolgok csak ezek után következtek Siófok Város Képviselőtestülete számára.

Dr. Balázs Árpád polgármester 2005. január 14-én jelentést készített „lejárt határidejű képviselőtestületi határozatok végrehajtásáról” címmel és ezt megküldte a 2005. január 27-én tartandó képviselőtestületi ülés előterjesztéseként a Képviselőtestület tagjai számára. Ebben egyetlen szóval nem tesz említést a Vásárcsarnokról, vagy az imént pontosan idézett 182/2004. (XII.16.) számú képviselőtestületi határozatról.

Dr. Baráth István is készített iratot szintén a 2005. január 27-i képviselőtestületi ülésnek szánva 2005. január 26-án, és csak azért, mert nemcsak érdekes, de drámai részéhez is érkeztem az ügynek, visszaélve türelmeddel az előzmények ismertetését kihagyva ezt is pontosan idézem:

„Beszámoló lejárt határidejű képviselő-testületi határozat végrehajtásáról

182/2004. (XII.16.). sz. KT határozat

.....A Balaton-parti Kft. a Képviselőtestület által megállapított feltételekkel a zárkörű ajánlatkérési eljárást lebonyolította. A hirdetmény szövege a Vásárcsarnokban kifüggesztésre került. Az eljárás keretében két ajánlat érkezett: egy érvényes és egy érvénytelen. A bíráló bizottság az érvényes ajánlat benyújtóját nyilvánította az eljárás nyertesének, akivel a bérleti szerződés 2005. Január 26-án megkötésre került. A bérlő részére az ingatlan birtokba

adására 2005. Január 28-án kerül sor.

A bérlő a Sió Csarnok Kft., amelyet a Vásárcsarnokban már hosszú ideje bérleti szerződéssel rendelkező két gazdasági társaság és egy ugyancsak régebb óta ott bérlőként dolgozó egyéni vállalkozó alapított.

A bérleti szerződésben a Képviselőtestület által megállapított feltételek között egyebek mellett kiemelt hangsúlyt kapott az a követelmény, hogy az épület földszintjén működő piaccsarnokot a bérlő a bérleti szerződés lejártáig, azaz tíz évig változatlan profillal köteles működtetni.

Az ajánlatkérési eljárás dokumentumai, valamint a megkötött bérleti szerződés és annak mellékletei a Balaton-parti Kft. székhelyén, és a Képviselő-testület ülésén is megtekinthetők a T. Képviselő-testület tagjai számára.

Kérem a határozat végrehajtásáról beszámolómm elfogadását.

Siófok 2005. január 26.

Tisztelettel:

aláírás

Dr. Baráth István ügyvezető igazgató

Elsősorban azért idéztem szószerint, hogy lásd a **Dr. Baráth István féle iratból azt, hogy még csak nem is utal arra az iratban, hogy a Siófoki Önkormányzat részére a szerződés szerint milyen ellenszolgáltatás esedékes.** Eszerint elvárta Dr. Baráth István ügyvezető igazgató azt, hogy a 2005. január 26-i Képviselőtestületi ülésen úgy döntsenek a korábbi 182/2004. számú határozatuk végrehajtásáról, és Dr. Baráth Istvánnak Nagy Sándor önkormányzati képviselő leánya által aláírt bérleti szerződés megfelelőségéről, hogy a beszámolójából a képviselők ne tudják az ellenszolgáltatás mértékét.

Az események ezek után felgyorsultak. Másnap, tehát a képviselőtestületi ülés napján – 2005. január 27-én - 9 óra 50 perckor elfaxolta a most idézett beszámolót Dr. Baráth István ügyvezető igazgató a Polgármesteri Hivatalhoz, ezt az írásos anyagot kiosztották az ülés megkezdése előtt a Képviselőtestület tagjainak, majd a nyomban kezdődő Képviselőtestületi ülésről felvett jegyzőkönyv 38. oldalán irt 21. sorszámú ügynél az alábbi szövegezésű **14/2005. (I.27.) képviselőtestületi határozatból** lehet megtudni, hogy egyhangú szavazással elfogadták Siófok Város Önkormányzati Képviselői Dr. Baráth István ügyintézését, szerződését, beszámolóját:

„14/2005. (I.27.) sz. képviselőtestületi határozat

Siófok Város Képviselőtestülete az alábbiakban felsorolt képviselőtestületi határozatok végrehajtásáról szóló jelentést elfogadja:

31/2004.(III.16.),33/2004.(III.25.),45/2004.(IV.16.),109/2004.(VIII.12

**.),125/2004.(IX.29.),
131/2004.(IX.29.),136/2004.(IX.29.),138/2004.(IX.29.),145/2004.(X.14
) ,147/2004.(X.14.),
149/2004.(XI.18.),154/2004.(XI.18.),155/2004.(XI.18.),168/2004.(XII.
16.),173/2004.(XII.16.) és
182/2004.(XII.16.)”**

Dr. Baráth István beszámolójából és az ömlesztett számadatú határozatból **ítélve szerintem a szavazáskor a képviselők többségének fogalma sem volt arról, hogy a több mint 500 millió forint forgalmi értékű, önkormányzati tulajdonú ingatlan után mekkora bérleti díjat kell fizetni.** De azt nem hiszem el, hogy a szavazáskor nem tudták azt, hogy Nagy Sándor képviselőtársuk leánya révén érdekelt a szerződés megkötésében és elfogadásában.

A képviselőkkel ellentétben mi most abban a helyzetben vagyunk, hogy az általam kezdeményezett büntető eljárásban **Somogy Megyei Főügyészség által Nf. 607/2005/5. számú 2005. július 7-i határozatnak 4. oldalán tett ismertetés alapján megismerhetjük a szerződésben kikötött bérleti díj mértékét:**

„A nyomozás során beszerzésre került a Sió Csarnok Kft. és a Balatonparti Kft. közötti vitatott bérleti szerződés, amelyből megállapítható, hogy a bérleti díj mértéke a jogviszony első 5 évében 10 millió Ft, majd a második 5 évben a felek egymás közötti megállapodásától függ. A szerződés szerint a bérlő a bérleményen felújítási munkákat is végezhet a bérbeadó előzetes hozzájárulásával és az éves bruttó bérleti díj 75 %-ának erejéig jogosult a bérleti díjba annak költségét beszámítani.”

Amennyiben figyelembe veszem a 106. oldalon irt szakértői megállapítást arról, hogy az ingatlannak éves tiszta jövedelme 60 millió forint, megértem Dr. Baráth István távolmaradását a szerződését jóváhagyó képviselőtestületi ülésről.

Fenti téma áttekintése során egy hónappal ezelőtt újlag megnéztem a képviselőtestületi ülésekre készített előterjesztéseket a Városi Könyvtárban. Ekkor egy 2004. november 29-én Dr. Baráth István ügyvezető igazgató, mint ajánlatkérő által jelzett **„Részletes ajánlati felhívás”** című ötoldalas iratra bukkantam. Nyomban feltűnt az, hogy amennyiben a 182/2004.(XII.16.) képviselőtestületi határozat alapján bízták meg, úgy miként lehet, hogy már november 26-án készített egy **„a Siófok Vámház u. 2. szám alatti Üzletház (Vásárcsarnok) 10 év határozott időtartamú bérletére”** alcímű iratot, így ezt is áttekintettem.

Ebben az áll, hogy az ajánlatok benyújtásának határideje 2005. január 4.

délelőtt 10. óra, zártkörűséget az irat sehol nem említ, melyből következően az ajánlati felhívás nyílt, míg a bérleti díjjal kapcsolatosan a következőket írja a 3. oldal közepén:

„Igényelt bérleti díj: 2005. évre 10.000.000.-Ft. + ÁFA, amely a következő években a megelőző évre vonatkozó, a KSH által közzétett inflációs ráta mértékével emelkedik.

A bérleti díj fizetésének határideje: az éves díj 50 százaléka a tárgy év február 15-ig, további 50 százalék a tárgy év szeptember 15-ig esedékes.

A bérlő az éves bérleti díj, 50 %-át a bérbeadóval előzetesen egyeztetett, számlával igazolt beruházásainak megtérítése érdekében beszámíthatja.”

Az ajánlat mellé csatolandó dokumentumok felsorolását a következőképpen kezdi az irat:

„Társas vállalkozás esetén 30 napnál nem régebbi cégkivonat és a 2003. évi mérlegbeszámoló másolata.” (3. oldal alján)

Majd az 5. oldal utolsó fejezetben a következőket írja:

„Siófok Város Képviselőtestülete a beérkezett ajánlatokat a benyújtást követő harminc napon belül értékeli. Az értékelés eredményéről az ajánlattevők írásos értesítést kapnak. Az értesítés kézhezvételétől számított nyolc napon belül a nyertes ajánlattevő köteles a bérleti szerződést megkötni.”

Először is azt nem értem ezzel az irattal kapcsolatosan, hogy 2005-ben mit keres az előterjesztési iratok között akkor, ha nem ennek alapján járt el Dr. Baráth István? Miért nem arra a részletes ajánlati felhívásra leltem az előterjesztési iratok között, amely a 2004. XII. 16-i képviselőtestületi határozat kihirdetése után keletkezett?

Egyáltalán készült-e 2004. XII. 16-a után részletes ajánlati felhívás Dr. Baráth István ajánlatkérő által, vagy ezen időpont után készült részletes ajánlati felhívás nélkül nevezte meg nyertesnek a Nagy Sándor önkormányzati képviselő leánya által ügyvezetett, de cégnyilvántartásba még be nem jegyzett és így létre nem jött céget?

Amennyiben pedig mégis ennek a képviselőtestületi döntés előtt több mint két héttel készített részletes ajánlati felhívásnak alapján járt el, akkor miért nem került az iratába a zártkörűség megjelölése? Esetleg észlelte azt, hogy a létre nem jött, de Nagy Sándor leánya által vezetett cég nem felelne meg a Képviselőtestületi döntés szerinti zártkörűségnek? Azt sem értem, hogy az 50 %-os beruházások miatti beszámíthatósági mértéktől miként mert eltérni úgy, hogy az ügyészségi irat szerint már 75 %-os beszámíthatóságot biztosított a bérlőnek.

Ha komolyan gondolta Dr. Baráth István a részletes ajánlati felhívásban megjelölt csatolandó dokumentumok között a bérlőként ajánlatot tevő részéről a 30 napnál nem régebbi cégkivonatot, akkor a Nagy Sándor leánya által ügyvezetett és még 2005. január 27-ig létre nem jött Sió Csarnok Kft esetében ettől a cégkivonattól miként tudott eltekinteni?

És végül, ha azt írta a Részletes ajánlati felhívásának 5. oldalán, hogy a beérkezett ajánlatokat Siófok Városi Képviselőtestülete értékeli és a szerződést az értékelés eredményéről történt értesítés után nyolc nappal köti meg a nyertes pályázóval, akkor miként merte Dr. Baráth István ügyvezető igazgató a szerződést úgy megkötni, hogy ezt megelőzően ő is értékelt az ajánlatokat Siófok Város Képviselőtestülete helyett?

A bérleti díjat ismertető 2005. július 7-i főügyészégi határozat hallgat arról, hogy a szerződésben olvasható lenne az, hogy az épület földszintjén működő piaccsarnokot a bérlő a bérleti szerződés lejártáig, azaz tíz évig változatlan profillal köteles működtetni, míg a **2004. november 29-i** Dr. Baráth István által készített **„Részletes ajánlati felhívás”** 4. oldalán a benyújtandó dokumentumok felsorolásánál ezzel kapcsolatosan a következő olvasható:

„- Arra vonatkozó nyilatkozat, hogy az ajánlattevő megismerte, és magára nézve kötelezőnek tartja a Képviselő-testület azon döntését, hogy az épület földszintjén, ahol a piaci elárusítóhelyek vannak, 2005. Szeptember 30-ig nem változhat a működtetés profilja.”

Az első kézenfekvő kérdés ennek alapján az, hogy **amennyiben először Siófok Város Képviselőtestülete a Vásárcsarnoknak bérleti hasznosításáról 2004. december 16-án döntött, úgy bármiféle képviselőtestületi döntésről Dr. Baráth István Balaton-parti Kft ügyvezető honnan tudott már 2004. november 29-én?**

De az talán indokoltabb kérdés, hogy **Dr. Baráth István honnan vette a 2005. szeptember 30-i - ajánlati felhívástól számított 10 hónapos időtartamot jelentő - időpontot a működtetés profiljának megőrzésével kapcsolatosan akkor, amikor ugyancsak az épület földszintjét említve a 182/2004 (XII.16.) Képviselőtestületi határozat tíz éves időtartamot határozott meg ugyanerre?**

És a legfontosabb az, hogy a **2005. január 27-i Képviselőtestületi ülésre meg nem küldött, Dr. Baráth István és Nagy Sándor önkormányzati képviselő leánya által egy nappal korábban aláírt bérleti szerződés ezek után ténylegesen mit tartalmaz.** Attól függetlenül, hogy Siófok Város Képviselőtestületének tagjai ennek ismerete nélkül is elfogadták Dr. Baráth Istvánnak a képviselőtestületi ülés kezdetére eljuttatott beszámolóját és a szerződés létrejöttét.

Még mielőtt elfelejteném, elmondom, hogy a Somogy Megyei Rendőrfőkapitányság feljelentésem megtétele után nyomozást megszüntető határozatot hozott és a már idézett Somogy Megyei Főügyészségi határozat a megszüntetés elleni panaszomat elutasította.

Somogy Megyei Közigazgatási Vezetője pedig 2005. május 9-i, hozzám intézett 3-475-6/2005. számú iratában a következőket írta:

„Tisztelt Dr. Léhman Úr!

A Siófok Vámház u. 2. sz. alatti ingatlan hasznosításával kapcsolatosan benyújtott panaszára válaszolva az alábbiakról tájékoztatom:

„A közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény 327. § 2. bekezdés d. pontja alapján a Közbeszerzési Döntőbizottságnál eljárás lefolytatását kezdeményeztük.

A Döntőbizottság álláspontja szerint nem valósult meg a Kbt. Hatálya alá tartozó beszerzés, nem került sor szolgáltatás beszerzésére, a szerződés tárgyát képező ingatlan bérbeadása nem minősül szolgáltatási koncessziónak, ezért a Döntőbizottság a hivatalból indított eljárást a Kbt. 340. § 1. bekezdésének c. pontja alapján jogsértés hiányában megszüntette.”

Kaposvár, 2005. május 9.

Tisztelettel:

Hoffmanné Dr. Németh Ildikó

Emlékezzél, folyamatosan emlékezzél Lendvai Ildikóra, a pókhálóra és a különböző méretű állatokra.

Pihentetőül visszatérek a törvénytelen vízdíjkövetelésre, de most a vízórák sajátosságaiából kiindulva.

=====

XI. Bekötési vízmérőknek – főmérők – elfogyasztott vízmennyiségnél

több vízmennyiséget megállapító mérésére Dr. Házás József Siófoki Önkormányzati képviselő – volt országgyűlési képviselő - abban a „**Házás: fontos a jó közérzet**” című 2003. december 16-án megjelent újságcikkben utalt, melyben „**Nagykoalíció**” alcím után a következőket nyilatkozta:

„Fontos, hogy a nagy politika ne befolyásolja a döntéseket – mondta Házás József. – Azokban a városokban, ahol politikai csatározásokkal töltötték az utóbbi éveket, nem sikerült olyan fejlődést elérni, mint Siófokon. Nálunk konkrét ügyekben gyakorlatilag nagykoalíció van az MSZP és a Fidesz-MPSZ közt. Azt szeretném, ha minél kevesebb politikai döntés születne a testületi határozatokban, és csak a választások rövid heteire korlátozódna, hogy megkülönböztetjük egymást a nézetek alapján.”

Ebben egyezik a véleményem Dr. Házás József önkormányzati képviselővel. Amennyiben az előző fejezetben – Vásárcsarnok privatizációja – részletezett, illetve következő fejezetekben részletezendő konkrét ügyekből indulok ki, **valóban nagykoalíciós, azaz az MSZP és Fidesz-MPSZ közös döntések történtek.** Semmi különbséget nem látok az általam leírt törvénytelen magatartások felróhatóságára vonatkozóan a különböző pártokhoz tartozó egyes önkormányzati képviselők között.

Sőt **abban is egyezik a véleményem** Dr. Házás József önkormányzati képviselő és volt országgyűlési képviselő által elmondottakkal, hogy **csak**

rövid hetekre fog korlátozódni az, hogy a Siófoki Önkormányzati Képviselők megkülönböztetik egymást, majd újból folytatódik a nagykoalíció. A közösen meghozott konkrét döntések miatt pedig rendszeresen irhatok a Somogy Megyei Főügyészséghez, vagy Rendőrkapitánysághoz.

Csak azt nem tudom, hogy milyen nézetekre gondolt Dr. Házás József akkor, amikor a választások rövid hetei alatti nézetkülönbségre utalt. Ameddig nem fejt ki ezt pontosabban, addig azt vallom, amit Dr. Orbán Viktor volt miniszterelnök mondott a választások előtti időszakról néhány hónappal ezelőtt a köztelevízióban: **„gusztustalan színjáték az egész”.**

Aztán egyszer majd vége lesz ennek az egésznek, hiszen már **1999-ben is megírta** a Zöld Balatoni Futár *„Termálkutató vásárol Siófok”* című írásában:

„Siófoknak lépnie kell. Kifogytak a város tartalékai, pénzzé tehető vagyona igencsak apadófélben van. Az idegenforgalmi bevétel egyre szűkösebb a fokozatosan rövidülő nyári szezon miatt. Így bevételi forrásait csak úgy tudja növelni a Balaton-parti város, ha turisztikai attrakciókkal meghosszabbítja a nyári szezont.”

Ugyanis nem kell közgazdásznak lenni ahhoz, hogy akkor, **1999-ben az újság ily módon Siófok végét jelezte. Illetve a vég kezdetét. Eltelt azóta hat év nagykoalíciós képviselőtestületi döntésekkel úgy, ahogy ebből az iratból megtudható, így ahhoz sem kell közgazdász végzettség, hogy megállapítható legyen az, hogy itt már semmiféle attrakció nem segít.**

Szégyellem és nagyon sajnálom azt, hogy nem tettem többet a vég elkerüléséért annak ellenére, hogy többet érdemelnek azok, akik a Dr. Házás József által elmondott nagykoalíciós állapotot megszenvedik.

Rátérve Dr. Házás József újságcikkének bekötési vízmérővel – főmérővel – kapcsolatos részére, a következőt nyilatkozta:

„Sok gondot okoz még mindig a társasházak vízfogyasztásának elszámolása. – A központi mérő (főmérő) többet mutat, mint a lakóknál mért mennyiség összessége – tette hozzá Házás József. – Amióta helyi képviselő vagyok, probléma ez és országgyűlési képviselőként sem sikerült e gondra végleges megoldást találni, bár erre mindkét vezetőség minisztérium ígéretet tett.”

Ez a mondat arra kérdésre adott válaszként hangzott el, amit az újságcikk címe alatt ekként írtak:

„Megkérdeztük a Siófokon egyéni választókerületben győztes képviselőket: mit terveztek, mit sikerült ebből elintézni egy év alatt, s mit tartanak kudarcnak valamint melyek a terveik.”

Gondolom ebből azt, hogy a kudarcra vonatkozó kérdésre adott válaszát olvashattuk egy bekezdéssel feljebb, és az sem kétséges, hogy a nyilatkozata előtt egy évvel korábban lezajlott választás során tett ígéretei között említette a probléma rendezését. Az pedig nem állapítható meg a válasz alapján, hogy a két minisztériumi ígéretnek begyűjtése mellett még mit tett a választókerületében sok gondot okozó probléma megoldására. Arra gondolok, hogy **ahelyett, hogy a minisztériumoknak átadta a végleges megoldást, megkereshette volna mondjuk a Műszaki Egyetem megfelelő tanszékét - Folyadékok Mechanikája - szakértői vélemény adása céljából**, ugyanis a probléma lényege elsősorban a fizika törvényei alapján magyarázható és megoldható.

A probléma lényege az, hogy ha mondjuk egy tízlakásos társasház minden lakásában felszerelnek egy-egy víz fogyasztását mérő vízőrát - mellékvízmérőóra, - akkor adott leolvasási időszakra eső vízfogyasztást a társasházi egyetlen bekötési vízmérőóra - főmérő - ritka kivételtől eltekintve többnek méri, mint amennyi a tíz lakásban felszerelt mellékvízmérőóra által leolvasott fogyasztási értékek összegzéséből adódik. A különbözetet pedig ilyen esetben jogszabály alapján a szolgáltató cég mindig kiszámlázza a társasháznak függetlenül attól, hogy csak a tíz lakásban volt vízfogyasztás a társasháznál, és mind a tíz lakás használója kifizette a lakásban felszerelt mellékvízmérőóra által kimutatott vízfogyasztás utáni díjat. Erre a szolgáltatói magatartásra ad lehetőséget a **38/1995. Korm. rend. 17. § 3. bek-e:**

„Az ingatlanon fogyasztott víz mennyisége szempontjából a bekötési vízmérő az irányadó. A bekötési vízmérő és az elkülönített vízhasználatokat mérő mellékvízmérők mérési különbözetéből megállapított fogyasztási különbözetet a bekötési vízmérő szerinti fogyasztó köteles megfizetni a szolgáltatónak. A szolgáltató pedig tájékoztatja az épületen belüli belső elszámolás módjáról.”

Siófokon is már számos peres eljárás volt folyamatban azért, mert a társasházak törvénytelennek tartották a DRV Rt. - szolgáltató cég - leírtak szerinti követelését, így többek között egy olyan sorháznál is sor került perre, ahol összesen kilenc bekötési vízmérő - főmérő, - illetve főmérőnként 5-10 lakásban felszerelt mellékvízmérő méri az ivóvizet.

Az első három bekötési vízmérő egy társasházhoz tartozik, és amikor a DRV Rt. ezt a társasházat több mint hatszázezer forint különbözeti vízdíjfizetésre megperelte, állítottam azt, hogy a bekötési vízőrák többet mérnek a tényleges

fogyasztásnál, és kértem a bíróságot alperesi képviselőként arra, hogy a szolgáltató cég székhelyétől távoli MértékHITELESÍTŐ Kirendeltségnél vizsgálják meg a bekötési vízórákat.

Debrecenben került sor a **3 db. bekötési vízóra** pontosságának ellenőrzésére, és az 1573/87/2004. ügyiratszámú, **Országos Mérésügyi Hivatal által kiállított bizonyítványok megállapították** azt mindháromnál, hogy

„A vízmérő a pontossági ellenőrzésen nem felelt meg - joghatással járó mérésre nem használható”

Az ellenőrzés megtörtént 2004. október 4-én, majd ennek eredményét megtudva a sorháznál lévő többi bekötési vízórákat is elküldték ellenőrzésre. Az így megvizsgált **további 6. db. vízóra vonatkozóan kiállított bizonyítvány** is kivétel nélkül azt állapította meg, hogy

„A mérőeszköz a pontossági ellenőrző vizsgálaton nem felelt meg. A hitelesítést tanúsító jeleket eltávolítottuk. A mérőeszköz - javítás és újrahitelesítés nélkül - joghatással járó mérésre nem használható.”

Az eredmény a perben megnyugtató volt, de indokolt volt tovább vizsgálni a perben kirendelt igazságügyi szakértői véleményt ahhoz, hogy a probléma lényegéhez eljussak. Ennek során jutottam el a 2004. október 5-én Nyírbátorban készült szakértői vélemény 3. oldalán irt alábbi mondathoz:

„A vízmérők mérőpadon történő bemérésének eredményeiből megállapítható, hogy mérőkön átfolyó vízmennyiségének csökkenő mértékével fordítottan a hiba százaléka növekszik.”

Ahhoz, hogy ennek a mondatnak konkrét értelmét megértsük, elmondom, hogy a szakértői vélemény ismertetése szerint a mérőórák megfelelőségének vizsgálata akként történt, hogy a mérésügyi szabványoknak megfelelően minden órát ellenőriztek 6000 l/óra, 480 l/óra és 120 l/óra mérőn átfolyó víz mennyiség mellett. **Egységnyi idő alatt lefolyt különböző vízmennyiségre történő ellenőrzési előírás másképpen fogalmazva annyit jelent, hogy a szabvány megköveteli azt, hogy vízóra egységnyi sebességű (120 l/óra), valamint ennek 4x-es (480 l/óra) és 50x-es sebességű víz mérésére is alkalmas legyen.**

Ebből állapítottam meg azt, hogy a mérőóra mérési pontosságát döntő mértékben meghatározza a rajta áthaladó víznek a sebessége. Elgondolkozva azon, hogy ennek mi az oka, rájöttem arra, hogy **ennek kizárólag a csőben áramló vízben keletkező örvényhatásoknak – turbulencia – lehet az oka.** Minél nagyobb sebességgel áramlik a víz a csőben, annál nagyobbak az örvényhatások, és fajlagosan egyre kisebb vízmennyiséget mér a bekötési vízóra. Csak így érthető a szakértői

véleménynek említett mondata:

„A vízmérők mérőpadon történő bemérésének eredményeiből megállapítható, hogy mérőkön átfolyó vízmennyiségének csökkenő mértékével fordítottan a hiba százaléka növekszik.”

Minél kisebb a vízmennyiség, azaz minél kisebb a csőben a víz sebessége, pozitív irányban a hiba százaléka egyre növekszik. Azaz **EGYRE TÖBBET MÉR A VÍZORA, MINÉL KISEBB A CSŐBEN A VÍZNEK A SEBESSÉGE.**”

Tisztában voltam azzal, hogy műszaki egyetemi végzettségem híján nyilvánvalóan igaz megállapításom joggal kétségbe vonható, de szerencsémre volt egy Marcaliban lezajlott per iratai között fellelhető, 1998-ban készült **„Mérési jegyzőkönyv vízmérő felülvizsgálatáról”** elnevezésű okirat. Balatonszéplak-alsón – DRV Rt. Dél-balatoni Üzemigazgatósága - 1998. december 16-án kézírással vették fel és a DRV Rt. képviselőjében, valamint a Kaposvári Mértékhitelítő Kirendeltség képviselőjében eljáró személyek aláírása felett a DRV Rt.-nek, Országos Mérésügyi Hivatalnak és a Mértékhitelítő Kirendeltségnek bélyegzőlenyomata látható.

A jegyzőkönyvből állapítható meg, hogy egy 1996-ban hitelesített 20 mm méretű sértetlen Zenner típusú mérőórát ellenőriztek az okiratot aláíró személyek és a kiszerezési jegyzőkönyvben leírták:

„szűrőtisztasága : nagyon eltömődött”

A Mérési Jegyzőkönyvben pedig a következők olvashatók:

„Értékelés: A helyességi vizsgálat során a vízmérő a vonatkozó előírásoknak nem felelt meg.”

„Megjegyzés: A mérő pozitív irányú mérését a szűrő szennyezettsége okozta.”

Azzal, hogy a Mérésügyi Hivatal megbízottja és a DRV Rt. alkalmazottja tudta azt, hogy **a szűrő szennyezettsége azt okozza, hogy a vízóra pozitív irányban hibásan, azaz a fogyasztó kárára mér, nemcsak azt sikerült bizonyítanom, hogy a turbulencia csökkenése a csőben pozitív irányú eltérést eredményez**, hanem azt is, hogy a szolgáltató akkor járna el helyesen minden olyan esetben, amikor a bekötési vízóra és mellékvízórák fogyasztás mérése között különbség adódik, ha előbb a bekötési vízóránál lévő szűrő szennyezettségét megvizsgálná, és csak akkor küldene számlát, ha szennyeződés ott nem található.

Illetve nem ilyen egyszerű az ügy.

Az általam leírt sorházban 9-ből 9 db. bekötési vízóra nem felelt meg a pontossági ellenőrzésen, és megállapították róluk azt, hogy nem használhatók joghatással járó mérésre. **Általánosítható így az, hogy egyetlen vízóra sem felel meg a pontossági követelményeknek.** A Debrecenben bemért **3. db. vízóráról azt is tudom, hogy a 120 l/óra átfolyó víz mennyiségre vonatkozó mérések során fogyasztókat károsítva 4,80, 8,10, 5,20 %-os mérési eltérésekkel mértek.** Ebből következően az átlagos mérési eltérés meghatározásához a fenti adatokat **6 %-os mérési eltérésben jelölöm meg úgy, hogy mindig a fogyasztót sújtja a mérési eltérés és soha nem a szolgáltatót.**

Amennyiben egy család havi átlagos vízfogyasztását 3 m³-re teszem, úgy az elmúlt esztendőben havi 2100 Ft. + Áfa volt a víz és csatornaszolgáltatásból származó kiadása átlagosan egy családnak. A fentiekben indokoltan megjelölt **6 %-os fogyasztókat károsító mérési eltérést figyelembe véve ez azt jelenti, hogy átlagosan minden család 126 Ft. + Áfa összeget havonta nem az elfogyasztott vízmennyiség után fizet, hanem azért mert a vízórák fogyasztókat károsítva hibásan mérnek.** A DRV Rt. esetében a vízszolgáltatás szerintem 200.000 családot érint, melyből következően a DRV Rt. havonta több mint 25 millió, évente több mint 300 millió forinthez mindenféle ellenszolgáltatás nélkül csak azért jut hozzá, mert a telephelyén tevékenykedő MértékHITELESÍTŐ Kirendeltség által hitelesített mérőórák hitelesítési időszakban átlagosan 6 %-os mérési eltéréssel mérnek.

Valamint azt is tudjuk a már leírtakból, hogy **a DRV Rt. alkalmazottai jól tudják azt, hogy amennyiben a vízórák szűrői elkoszolódnak, úgy a vízórák a fogyasztókat károsítva pozitív irányban mérnek.**

Ezek után nem érzem feladatombnak most azt, hogy abban állást foglaljak, vajon szándékosan, vagy csupán gondatlanul okozza a szolgáltató cég az évi 300 millió forintra tehető kárt a fogyasztók számára, de azt mindenképpen indokolt felvetnem, hogy mikor hajlandó megtéríteni a fogyasztók részére legalább elévülési időn belül – öt év – az okozott kárt. Akár szándékosan, akár gondatlanul okozták.

Azt pedig nem hallgathatom el, hogy talán hat évvel ezelőtt a DRV Rt. Balatonszéplak-alsón lévő telephelyén működő mértékHITELESÍTŐ kirendeltségen lakásomnál felszerelt vízóra mérésellenőrzésénél végig jelen voltam. Határozottan nem, de meggyőződésből állítom, hogy a vízóra ellenőrzése során a szűrő már nem volt a vízórához rögzítve, illetve a 150 l/óra átfolyó vízmennyiségen történő mérés során néhány másodperc alatt folyt át öt liter víz. Az a vízmennyiség, aminek a 150 l/óra adatból adódóan két percig kellett volna lefolyni.

Azért nem hallgathatom el, mert **amennyiben az átlagosan 6 %-os hibás**

mérést megállapító debreceni ellenőrzés során szűrő nélkül végezték az ellenőrzést, és így is 6 %-os lett a hiba, akkor joggal vetődik fel az a kérdés bennem, hogy mennyi lett volna a hiba akkor, ha szűrővel együtt mértek volna. Bíróságon keresztül utólag már megkerestem a Debreceni MértékHITELESÍTŐ Kirendeltséget, de a szűrő létre vonatkozóan választ már nem tudnak adni, illetve közölték, hogy az a fajta jegyzőkönyv már nincs használatban, aminek alapján 1998-ban a marcali vízárával kapcsolatosan azt állapították meg, hogy **„A mérő pozitív irányú mérését a szűrő szennyezettsége okozta.”**

Nyírbátorban tevékenykedő igazságügyi szakértő szakértői véleményében foglalkozott azzal, hogy a mérésre nem használható vízmérőórákra tekintettel miként gondolja a vízfogyasztás utólagos meghatározását a peres eljárásban. Ennek során többek között a következőket írta:

„A másik elszámolási lehetőség a beépített bekötési vízmérők által mért vízmennyiségek korrigálása a bemérés eredményének ismeretében. A mérőpadon vizsgált vízmérőknél ismert a minimális térfogatáram, melynél a következő pozitív irányú eltérések adódtak: (Qm), ezek 4,8 %, 8,1 %, 5,2 %.”

A DRV Rt. Dél-balatoni Üzemigazgatójának 2004. december 21-i újságnyilatkozata szerint a most idézett módon az eljárás szakértő szavai a következők szerint értendők:

„A szakértő mondta ki, amivel mi is egyet értünk, bár a jogszabály szerint a meghibásodás előtti utolsó év átlagfogyasztását kell alapul venni, nem állapítható meg, hogy pontosan mikor is hibásodtak meg a kérdéses vízárák- így a DRV Rt. dél-balatoni igazgatója.

-Ezért javasolta a korrekciót a hibahatártól való eltérés nagysága alapján. Akárhogyan is számoljuk a ház fogyasztását, az nem képzelhető el, hogy nullázódik a követelésünk.”

Az mindenképpen megállapítható fentiek alapján, hogy az igazságügyi műszaki szakértőnek is tiszteletben kellett volna tartani a **38/1995. Korm. rend.** azon rendelkezését, hogy amennyiben a bekötési vízmérő hibásan működik, akkor a bekötési vízmérő adataiból nem lehet kiindulni (**17. § 4. bek.**), de mivel a műszaki szakértő nem jogász, a probléma megoldásának ilyen szándéka is tőle mindenképpen becsülendő.

Ellenben bizonyára felfigyeltél Májer Józsefnek arra az állítására, hogy a szakértő a hibahatártól való eltérést javasolta a fentiekben közöltek szerint. Pontosítva nem mást mondott Májer József ekkor, mint azt, hogy az ötszázalékos megengedett hibahatár fölötti eltérés nagyságának figyelembevételét javasolta a szakértő. Olyat állított a szakértői nyilatkozatról, amit a szakértő soha nem mondott, hiszen a szakértő a tényleges vízmennyiséghez kívánt korrigálást javasolni.

Májner József szerintem megtéveszteni kívánta az újságolvasókat, a fogyasztókat. Azt akarta ily módon elérni, hogy a megengedett 5 %-os hibahatárnak megfelelő vízmennyiség után számítható víz és csatornadíj akkor is a DRV Rt-hez kerüljön, ha ezért ellenszolgáltatást nem nyújtott. Szándékosan összekeverte a vízórák használhatóságát jelentő megengedett hibahatár fogalmát a DRV Rt-t szolgáltatása alapján megillető ellenszolgáltatás fogalmával.

Természetesen az ebben a fejezetben leírt törvénytörő cselekmények miatt is fordultam Ügyészséghez, illetve a fogyasztók nagy számára tekintettel a **fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. tv. 39. §** alapján a Legfőbb Ügyészséghez peres eljárás indítása céljából. Kérelmemet, majd ezt követő panaszomat elutasították, míg a Legfőbb Ügyészségtől kért eljárásra azt írták, hogy **„Nincs a peres eljárással érintetteken kívül olyan adatunk, amely a DRV Rt-nek a fogyasztók széles körét érintő jogszabályba ütköző tevékenységét igazolná, bizonyítaná, ezért ügyészi kereset benyújtására alap nincs.”** Nekem pedig ehhez hozzáfűzni valóm nincs.

=====

XII. Az Aranyparti Szállodák előtti parti sétány közhasználatának

megszüntetését szentesítő Képviselőtestületi döntésről 2004. áprilisában szereztem tudomást a Siófoki Hírekben megjelent írás alábbi mondata szerint:

„A döntés értelmében Siófok város a szállodasor területébe ékelődő 2. db. ingatlantulajdonát (631 és 231 m² nagyságban) átadja az Rt. részére, továbbá a parti sávra a szolgálmi jogot engedélyezi.”

A Földhivatali térképet megtekintve megállapítottam, hogy az így említett **631 m²** (siófoki 4272. hrsz.) és **231 m²** (siófoki 4274. hrsz.) **területű ingatlanok „út” ingatlan-nyilvántartási megjelölésűek és a szállodáktól a víz irányába található, Balaton partvonalával párhuzamos parti sétány megközelítésére szolgálnak a szállodák előtti Petőfi sétányról.** Újságírói lelemény az írásban az utat szomszédos ingatlanok közé beékelődő ingatlanoknak nevezni.

Továbbá azt is megállapítottam, hogy az idézett mondatban említett „*parti sáv*” ide nem illő jogi fogalom, a földhivatali térképen „*sétány*” ingatlan-nyilvántartási megjelölésű ingatlanként van felvéve az **a partvonalától mérve megközelítőleg 17,5 m széles, Európa szállót magába foglaló ingatlannak keleti határvonalától mérve megközelítőleg 320 m hosszú 5585 m² területű siófoki 4270 hrsz. alatti ingatlan**, melyre az újságcikk szerint a Képviselőtestületi határozat alapján szolgálmi jogot engedélyeztek. Tulajdoni lapon az ingatlan megnevezéseként „**Közpark**” olvasható.

Későbbi – 2005. október 28-i 14000-59/2005. számú – Megyei Rendőrfőkapitánysági határozatban – 3-4. oldalon - ezekről az ingatlanokról a következők olvashatók:

„A vallomásokból megállapítást nyert, hogy a Siófokon az Aranyparton – 4275, 4273, 4271 helyrajzi számokon (szállodák alatti ingatlanok) – az 1960-as években a part rendezést követően terület feltöltést végeztek, melynek során kialakításra kerültek a mai napig is látható partvédőművek, valamint egy 20-30 méteres sáv strandolás céljára.

A jelzett területeken 1962-ben épült fel a Balaton, a Lidó és a Hungária Szálló, majd 1964-ben pedig az Európa Szálló. Az érintett területet körbevevő kerítést is ebben az időszakban létesítették.

A szállodákat a Pannónia Szálloda és Vendéglátó Vállalat építette és tartotta karban. A vállalat egyébként állami vállalat volt, az érintett partszakasz pedig szintén az állam tulajdonában állt.

A szállodák szolgáltatásait külföldi vendégek – elsősorban nyugati országokból érkezők – vették igénybe. A kerítés felállítását részben az indokolta, hogy ezen vendégek ne érintkezzenek magyar állampolgárokkal. A bekerített helyre csak a szállodák portáján keresztül lehetett bejutni és a parti szakaszhoz is csak a szállodák vendégeit engedték. A parti sávra külsős – nem szállodai vendég – nem mehetett. A szállodák megépülése után a parti sétány közpark funkciót nem töltötte be.”

Döntésének indokolása során a határozat 6. oldalán visszatért a korábbi állapotok ismertetésére:

„Az ingatlan cserében megjelölt és korábban önkormányzati tulajdonban álló ingatlanokról (4270, 4272, 4274 hrsz.) megállapítást nyert, hogy az érintett terület a Pannónia Szálloda és Vendéglátó Vállalat által az 1960-as évek közepén épített szállodákkal együtt került annak használatába. A terület korbekerítését is abban az időben elvégezték. Ezt a területet azóta mindenki úgy tekintette és tekinti a mai napig, hogy az a Pannónia Hotels Rt. területe.

A 4270 hrsz-u ingatlan közparkként, sétányként sohasem funkcionált, csak az ingatlan-nyilvántartásban szerepel ezen

megnevezéssel. Ezen a területen csak a szállodák vendégei tartózkodtak és tartózkodhattak. A terület a Balaton-törvény rendelkezése szerint Siófok Város Önkormányzatának tulajdonában áll, amelyet nem lehet átminősíteni, és nem is idegeníthető el.

Majd irt egy olyan kacifántos mondatot ezek után a határozat készítője, melynek indokaként arra gondolok, hogy ő maga is belátta ekkor a parti sétánynak és hozzá vezető utaknak törvénytelen átengedését a Siófoki Képviselőtestület részéről, de azért írásában mindenképpen fenn kívánta tartani a törvényesség látszatát:

„A törvény azonban lehetőséget biztosít arra, hogy ezen területrészt üzemeltetésére vonatkozó helyi szabályozás keretében megállapíthat olyan szabályokat, amelyek e terület részben vagy egészben korlátozott használatát lehetővé teszik. Ez alapján biztosított Siófok Város Önkormányzata a Pannónia Hotels Rt. részére területhasználatára vonatkozó szolgálmi jogot.”

Nyilvánvaló ebből az, hogy látta a nyomozó az ügy lényegét. Azt, hogy törvényesen csak akkor van módja a nyomozást megszüntetni, ha az Önkormányzati tulajdonban lévő parti sétány kizárólagos használata átengedésének, valamint a két útingatlan elidegenítésének törvényi alapját megtalálja. És az is nyilvánvaló ennek a bonyolult mondatnak alapján, hogy másként jogszabályi alapot az eljárás helyességére nem talált, csak úgy, hogy jogszabályban nem létező rendelkezésre hivatkozott, illetve jogirodalomban ismeretlen jogi fogalmat talált ki.

Ami a jogszabályi alapot, a **Balaton törvénynek** mondott jogszabályt – **„a Balaton Kiemelt Üdülőkörzet Területrendezési Tervének elfogadásáról és a Balatoni Területrendezési Szabályzat megállapításáról”** elnevezésű 2000. évi CXII. tv. ide vonatkozó 20. § 2. bek-ét illeti, ez a következő:

„A part menti 30 méteres területsávon belül, a vízparti rehabilitációs szabályozási követelmények alapján felülvizsgált és módosított településrendezési terv és helyi építési szabályzat elfogadásáig, közterület nem idegeníthető el, nem minősíthető át, új épület nem építhető és meglévő épület nem bővíthető, kivéve a strandok higiénés és a kikötők használatához nélkülözhetetlen szükséges épületeket.”

6. bek: **„A parti sétány kialakítására alkalmas területeket a települések szabályozási tervében zöldterületi terület-felhasználási egységbe kell sorolni.”**

Más ide vonatkozó jogszabályi rendelkezés nem lévén, **megállapítható, hogy a rendőrségi határozatból idézett szöveg szerint valótlanoságot állított a határozat készítője. Nem létezik olyan rendelkezés a törvényben, mely az önkormányzati tulajdonban lévő Balatonparti sétánynak részben, vagy egészben történő korlátozott használatát lehetővé tenné.**

Indokolt kitérni arra, hogy sajátos a hozzáállása a Balaton törvényhez és ehhez az ügghöz Siófok Város Polgármesterének az alábbi újságban megjelent írás alapján:

„Siófok Polgármestere több mint egy éve levélben fordult a Miniszterelnöki Hivatalt vezető Kiss Péter miniszterhez. Ebben kérte a Deák Ferenc sétányon lévő üdülő (ez a hivatal használatában van) előtti 15 méteres parti sáv leválasztását és önkormányzati használatba adását. Pillanatnyilag le van kerítve, így csak az üdülőben tartózkodók jutnak le a Balatonra, tovább akadályozva az Ezüstparti sétány kiépítését, amit folyamatosan végeztet el az Önkormányzat. Legutóbbi levélben, melyet a miniszter megbízásából az államtitkára irt, ez áll:

A hivatalunk megkereste az ingatlan kezelőjét, a Kincstári Vagyoni Igazgatóságot, mely írásban közölte: a terület átengedését nem engedélyezzük, mert álláspontunk szerint a kincstári vagyona vonatkozó jogszabályok szerint aggályos az önkormányzat részére ingyenesen használatba adni a területet.

Ugyanis ha az írás alapján megállapíthatóan jól tudja Siófok Polgármestere azt, hogy az Ezüstparton lévő sétány kialakításához szükséges területet a Balaton törvény alapján nincs joga a Kincstári Vagyoni Igazgatóságnak elkerített állapotban kizárólag az ott lévő üdülők vendégeinek fenntartani, úgy **mi a véleményed arról, hogy vajon mi készítette ezzel a felfogásával ellentétes, fentiek szerint általa is tudottan törvénytörő magatartásra az Aranyparti sétánynál. Ott, ahol kifejezetten megállapodott abban, hogy tartsák elzárva a kizárólag szállodai üdülővendégek számára fenntartott a Szállodák előtti parti sétányt, illetve a parti sétány megközelítésére szolgáló utakat elidegenítő szerződést aláírta.**

A Somogy Megyei Főügyészség fenti rendőrségi határozatot elutasító panaszomat elutasító Nf. 1222/2005/10. számú, 2005. december 12-i határozatában a Siófoki Képviselőtestületi tagok magatartásának indokoltsága érdekében rendőrségi határozatban nem említett indokot is felhozott az alábbiak szerint:

„A panaszos szerint – engem említ – a parti sétány tekintetében az önkormányzat mulasztása az is, hogy 10 év óta nem tett semmit a

birtokba vétele érdekében. E körben a nyomozás során megállapítható volt, hogy a korábban állami tulajdoni szállodák köré felépített kerítés valamilyen – azóta már nem rekonstruálható – engedélyezési eljárás alapján készült, hiszen ehhez építési engedélyre volt szükség. A tanúként kihallgatott személyek csak arra tudtak nyilatkozni, hogy valamely szóbeli megállapodás vagy engedély lehetett a kerítés-építés alapja, de ennek írásos nyomát nem találták a kutatásaik ellenére sem. Nem tudták azonban kizárni, hogy volt ilyen engedélyezés. Ezen adatokra figyelemmel a peres eljárást nem lehet az önkormányzat javára egyértelműen kedvező kimenetelűnek feltételezni és emiatt nem egyértelműen jó döntés az ilyen birtokbavétel iránti pereskedésbe bocsátkozás. Emiatt mulasztás ekörben sem állapítható meg. Az önkormányzattal szemben.”

Az ilyen érvelések pedig igazán elkészerítők.

Azért, mert nem mást állít eszerint a Főügyészségi irat, mint azt, hogy azért nem egyértelműen jó döntés az Önkormányzat részéről birtokbavétel iránti pereskedésbe bocsátkozni a szerintem nyilvánvalóan törvénysértő szolgalmi jog alapítás és önkormányzati útingatlanok elidegenítése helyett, mert nem lehet kizárni azt, hogy évtizedekkel korábbi építési engedélyezési eljárásban hozott határozattal létesítették azt a kerítést, ami jelenleg is fennáll és elzárja a parti sétányt a nem üdülővendégek elől.

Azért, mert ily módon **azt is állítja a Főügyészségi irat, hogy a földhivatali térképen útként feltüntetett, korábban már említett siófoki 4272. és 4274. hrsz. alatti útingatlanok hossz tengelyére merőlegesen elhelyezett kerítés létesítésének építési engedélyezése lehetségesen megtörtént.**

Ezt nem kellett volna. Elveszti ilyenkor az ember még az illúzióját is annak, hogy talán állampolgárként tisztelnék a hivatalok akkor, amikor számomra fontos problémával fordulok hozzájuk. Tudom jól, hogy általában nem szempont a törvényesség, a jog akkor, ha a hatalom a legcsekélyebb formában is érdekelt a probléma vizsgálata során, de úgy vagyok ezzel, hogy talán egyszer megunják, belefáradnak az ilyen fajta ügyintézésbe. Egyszerűen nem tudom megtenni azt, hogy ne bízzak abban, hogy nem üres szólam volt Zlinszky professzortól az, amikor diplomaosztáskor a jogalkalmazásnál mindenképpen követendő jogszerűség, tisztesség, méltányosság követelményéről beszélt.

És akkor előáll a Somogy Megyei Főügyészség azzal, hogy az útingatlanokon keresztül elhelyezett kerítésre nem lehet kizárni az építési engedély tényét, és ezért volt bölcs döntés birtokbavételi eljárásba a Siófoki Önkormányzatnak nem belebocsátkozni. Ezt nem kellett volna.

Sajnos hasonló színvonalú indokolás – érvelés – a Somogy Megyei Főügyészség határozatában ott is található, ahol meg kíván győzni arról, hogy a szállodák által bekerített parti sétánynál a Siófoki Önkormányzat és Pannónia Rt. által megkötött szerződés szerint az önkormányzati tulajdonban lévő Balaton-parti Kft által lehetséges hasznosítási tevékenység kifejezetten előnyös az Önkormányzat szempontjából:

„Emellett a szállodák által bekerített területeken a strand üzleti hasznosítási jogát fenntartották maguknak és ezzel a vízi sportszer kölcsönzés, hirdetőfelületek bérbeadása, üdítők- és élelmiszerek mozgóárusítása révén olyan jogosultságokhoz jutottak, amelyekkel eddig az önkormányzat nem rendelkezett.”

Ezzel összefüggésben a 2005. áprilisában Pannónia Hotels Rt. képviselőjében eljáró Patrick Bourguignon, valamint Siófok Város Polgármestere által aláírt szerződés 2. oldalán a következő olvasható:

„A Siófok 4270 hrsz-u parti sétány és partvédőmű valamint az előtte fekvő vízfelület kereskedelmi hasznosítására, úgy mint sportszer kölcsönzés, vízbicikli kölcsönzés, öltöző, paraván felállítása stb. – Siófok Város Önkormányzata képviselőjében eljáró Balaton-parti Fenntartó és Hasznosító Kft jogosult.”, valamint két bekezdéssel lejjebb az olvasható, hogy

„A fenti ingatlan érintő kereskedelmi hasznosításra irányuló szerződések megkötéséhez a Siófok 4270 hrsz-u ingatlan szolgalmi jog jogosultjának – Pannónia Hotels Rt. – a hozzájárulása is szükséges.”

Majd végül a szerződés 5. oldala első bekezdésében rögzítették azt, hogy a két szerződő fél miként zárta le ezt a témát:

„Siófok Város Önkormányzata a jelen szerződés aláírásával hozzájárul ahhoz, hogy a tulajdonát képező 4270 hrsz-u ingatlan bekerítettségét – a 4271, 4272, 4273, 4274 hrsz-u ingatlanokat megillető „területhasználati szolgalmi jog” gyakorolhatósága érdekében a szolgalmi jog jogosultja továbbra is fenntartsa.”

Az utóbbi bekezdésben írtak érthetősége végett indokolt tudni azt, hogy az itt írt **„területhasználati szolgalmi jog”** ingatlan-nyilvántartásba szolgalmi jog teherként történő bejegyzéséhez járult hozzá Siófok Város Önkormányzata az 1991. 03. 11-e óta kizárólagos tulajdonában álló és tehermentes 5585 m²

területű siófoki 4270 hrsz-u alatti parti sétányra a szerződés aláírásával úgy, hogy a szolgalmi jog jogi sajátosságaira tekintettel nem teherként a siófoki 4271, 4272, 4273, 4274 hrsz-u ingatlanokra, mint jogosult, „uralkodó” ingatlanokra is bejegyezték ugyanezt a jogot.

Ennek előrebocsátásával tehát a szerződésnek utóbb idézett rendelkezése helyes nyelvtani értelmezés szerint nem mást mond, mint azt, hogy azért járul hozzá a Siófoki Önkormányzat a kizárólagos tulajdonában álló 4270 hrsz-u parti sétány ingatlana bekerítettsége fenntartásához, mert amennyiben a bekerítettség megszűnne, úgy nem lenne lehetséges a siófoki 4270 hrsz-u ingatlant terhelő **„területhasználati szolgalmi jog”** gyakorolhatósága a szolgalmi jog jogosultjaiként megjelölt szomszédos ingatlanoknál.

Logikailag pedig azért tarthatatlan és elfogadhatatlan ez a közlés, mert úgy biztosítani ingatlanomnak használhatóságát, az oda bejutást a szomszédos ingatlanok használói számára, hogy az ingatlanomat körbekerítve hagyom, azaz az ingatlanomba történő bejutást akadályozom, - nem lehet. Szüksége pedig azért volt a szerződést megkötő feleknek – Siófoki Önkormányzatnak is – erre a logikátlan, ellentmondó mondatra a szerződésben, mert nem volt más lehetőségük színlelt szerződésük leplezésére.

A Balaton törvénynek idézett, elidegenítést tiltó törvényi rendelkezését jól ismerték, így belátták azt hogy adásvételi szerződést nem írhatnak a parti sétány eladására annak ellenére, hogy megállapodásuk szerint mindenképpen át kívánta engedni ingatlan-nyilvántartási bejegyzéssel is igazoltan Siófok Város Képviselőtestülete örökre a parti sétány kizárólagos használatát a Pannónia Hotels Rt. javára. A törvényi rendelkezések megkerülése céljából került sor erre a teljességgel logikátlan, bekerítettséget örökre szentesítő szerződési megállapodásra. Mások megtévesztésével kívánták fenntartani a látszólagos törvényességet.

A Somogy Megyei Főügyészségnek bekerített helyen történő **„strand üzleti hasznosítási jogát”** részletező idézett megállapítására ezek után visszatérve, tehát a Főügyészség szerint azért is kedvező a Siófoki Önkormányzat számára a szerződés megkötése, mert így a Pannónia Hotels Rt. által bekerítve hagyott területen olyan jogosultságokhoz jutott hozzá, amelyekkel eddig Siófoki Önkormányzat nem rendelkezett.

Ha jól értem ezt a Főügyészségi álláspontot, tehát **szerinte addig, amíg tehermentesen és kizárólagosan illette meg a siófoki 4270 hrsz-u alatt felvett 5585 m2 területű parti sétány tulajdonjoga úgy a Siófoki Önkormányzatot, hogy ehhez a parti sétány ingatlanhoz a Petőfi sétánytól csatlakozó két útingatlan – siófoki 4272, és 4274. hrsz-u – is szintén tehermentesen és kizárólagosan a Siófoki Önkormányzat tulajdonában voltak, kevesebb strand üzleti hasznosítási jogosultság illette meg, illetve nem illette meg a Siófoki Önkormányzatot mint most,**

amikor a parti sétányra vezető utakat a Siófoki Önkormányzat teljes egészében eladta, és így úton a parti sétány nem közelíthető meg, illetve „területhasználati szolgalmi jog”-gal terhelten kizárólagos használatot biztosított Siófok Város Képviselőtestülete ingatlan-nyilvántartási bejegyzéssel igazoltan a parti sétánnyal szomszédos, Pannónia Hotels Rt. tulajdonában lévő ingatlanoknak.

És mindezt úgy kell érteni, hogy a szerződésből már idézettek szerint bármiféle kereskedelmi hasznosításra irányuló szerződést kíván a Siófok Város Önkormányzata képviselőtestületében eljáró Balaton-parti Kft megkötni, ezt csak akkor teheti, ha ehhez a Pannónia Hotels Rt. hozzájárul.

A polgárokat végtelenségig lebecsülő hatósági viselkedések miatti már említett elkeseredésemem túl mit lehet ehhez hozzátenni? Talán azt, hogy Erdélyben élő egyik nagyapám kőműves foglalkozású volt, emlékszem viseltes kalapjára és arra, hogy ha a töredékét észlelte a főügyészségi közléshez hasonló beszédnek, válaszként félig magyarul, félig románul miként káromkodott. Miközben lecsapta a kalapját. Nekem kalapom sincs, meg románul sem tudok.

134/2004. (IX.29.) számú **képviselőtestületi határozattal** előbb Siófok Város Képviselőtestülete **egyhangú szavazattal elhatározta** a parti sétányhoz vezető közutak elidegenítését a Pannónia Hotels Rt. javára, illetve a szolgalmi jog alapítását a parti sétányra, majd **66/2005. (IV.28.)** számú ugyancsak **egyhangú szavazattal meghozott képviselőtestületi határozattal** a korábban hozott képviselőtestületi határozat végrehajtásáról szóló jelentést is elfogadták.

Utóbbi képviselőtestületi határozathoz csatolt előterjesztési iratok között **„Szerződés Ingatlanok Cseréjéről”** megnevezésű szerződést megtekintve a szerződés alakiságát érintő törvénysértésekre utaló körülményt is észleltem. Ezért a hatóságokhoz megküldött irataimban kifogásoltam azt, hogy Siófok Önkormányzata képviselőtestületében eljáró ügyvéd úgy ellenjegyezte az okiratot, hogy Siófok Város Önkormányzata részéről a Polgármester még nem írta alá. Kifogásoltam azt, hogy annak ellenére, hogy a szerződést Pannónia Hotels Rt. képviselőtestületében aláíró Patrick Bourguignon nem érti a szerződés készítésnek megfelelő magyar nyelvet, nem tűnik ki az okirattól az, hogy annak tartalmát számára megmagyarázták úgy, ahogy az **1952. évi III. tv. 196. § 3. bek-e** rögzíti:

„Ha az okirat kiállítója olvasni nem tud, vagy nem érti azt a nyelvet, amelyen az okirat készült, ...az okiratnak csak akkor van teljes bizonyító ereje, ha magából az okirattól kitűnik, hogy annak tartalmát a tanúk egyike vagy a hitelesítő személy a kiállítónak megmagyarázta.”

Legfelsőbb Bíróságnak **BH. 2001. 571. számú döntvénye:** „Alaki okból semmis a szerződés, ha abból nem tűnik ki, hogy tartalmát az olvasni nem tudó kiállítója számára a tanúk egyike megmagyarázta. (Ptk. 200. § 2. Bek., 196. § 3. Bek.)”

Valamint arra is hivatkoztam, hogy a Pannónia Hotels Rt. cégnyilvántartási adatai szerint a 12/2. sorszám alatt az olvasható, hogy

„A vezérigazgató önállóan, az Igazgatóság két tagja együttesen, az igazgatóság által felhatalmazott két dolgozó együttesen”

lehetséges a cégjegyzés módja, azaz a szerződés aláírása, és mivel Patrick Bourguignon egyedül úgy írta alá a magyarul szövegezett szerződést, hogy **cégnyilvántartási adatoknál 13/13. sorszám alatt szereplő nevével nem olvasható az, hogy „vezérigazgató”,** ezért a szerződés megfelelő aláírása híján létre nem jött szerződésnek tekintendő.

Főügyészségi álláspontok ezekkel kapcsolatosan azt tartalmazzák, hogy Siófok Polgármestere aláírását ellenjegyző ügyvéd a Polgármesternek április 29-i aláírása után véglegesítette ellenjegyzését, majd közölték, hogy valóban nem érti Patrick Bourguignon a magyar nyelvet, de a cégnél lefordították előzetesen részére angolul, míg a cégjegyzéssel kapcsolatosan azt közölték, hogy Cégbírósághoz fordultak és onnan szereztek be cégmásolatot a Pannónia Hotels Rt. cégre vonatkozóan. Állították, hogy az általuk beszerzett cégmásolatnak 13/013 pontja szerint feltüntetésre került Patrick Bourguignonnál az, hogy vezérigazgató, majd miután szintén beszerztem cégmásolatot – 2005. június 30-én hatályosat – megállapítottam, hogy a Pannónia Hotels Rt. cégmásolatának 13/013 pontja nem létezik, illetve Patrick Bourguignonnál nincs feltüntetve az, hogy vezérigazgató.

Több per megnyerésére elegendő jogszabálysértések közül legérzékenyebb annak a több ezer éve ismert jogintézménynek megsértése miatt voltam, ami **„telki szolgalmat”** néven ismert a jogirodalomban. **Azt már végképpen nem tudtam elfogadni, hogy egy ilyen teljesen letisztult alapjogot annyira ki lehessen forgatni, mint ahogy a szerződésben azzal tették, hogy az ingatlan tulajdonosa használati jogának teljes megszüntetésében állapodtak meg „területhasználati szolgalmi jog” alapítása folytán.**

2005. június 13-i iratomban ezzel kapcsolatosan a következőket írtam:

*„A szolgalmi jog fogalmát a Ptk. 166. §-a 1. bek-e határozza meg:
„Telki szolgalmat alapján valamely ingatlan mindenkor birtokosa más ingatlanát meghatározott terjedelemben használhatja...”
 Terjedelmét pedig a törvényhely 2. bek-hez fűzött **Kommentár** adja:*

„A szolgalmat létesítésénél az ingatlanok rendeltetését kell

elsősorban figyelembe venni, és például az átjárás jogát úgy kell szabályozni, hogy az ingatlanok rendes használatának a jövőben is kölcsönösen és tartósan megfeleljen.

Utóbbi megfogalmazást a siófoki 4270. hrsz-u 5585 m2 területű sétányra alkalmazva ez annyit jelent, hogy az ingatlanra csak úgy lehet szolgalmi jogot létesíteni, hogy a szolgalmi jog fennállása alatt is a sétány rendeltetésének megfelelően bárki azon sétálhasson.

Ellenben a szerződésnek idézett, sétánnyal kapcsolatos rendelkezéseiből következik az, hogy az ingatlanok tulajdonosa – Siófoki Önkormányzat – telki szolgalmi jog ellenérték fejében történő létesítése folytán hozzájárult ahhoz, hogy immár ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett jog alapján a sétányt kizárólag a szállodák tulajdonosai használhassák úgy, hogy ezáltal sem Siófok választópolgárai –ingatlanok tulajdonosai– sem mások az ingatlant ne használhassák.

A leírtakból következik az, hogy a felek nem szolgalmi jogot létesítettek az ingatlanon, hanem szerződéskötési akaratuk másra irányul.

Erre az érvelésemre is a már leírt színvonalú választ kaptam, ezért később – 2005. november 11. napján – kiegészítettem azzal, hogy **idéztem a Polgári Törvénykönyv Magyarázata I. kötet 744. oldalán irt alábbi mondatokat:**

„A telki szolgalmi jog tartalma elvileg a tulajdonjogból folyó használat bármilyen formája lehet, ideértve a használat bizonyos módjától való tartózkodást is. A használat terjedelmének azonban a telki szolgalmi fogalma határt szab. Így az átengedett használat nem terjedhet ki a tulajdonjogból folyó használati jogosultságok egészére. A telki szolgalmi jog szükségképpen csak a használat meghatározott mértékéig terjedhet.”

Szerintem kiírhattam volna földkeresség minden szakkönyvének azonos közlését, mert a válasz akkor is az lett volna, ami a 2005. december 12-i Főügyészeti irat 5. oldalán olvasható:

„A szolgalmi jog ily módon történt meghatározásával nem sérült a Balaton-törvény 20. § 2. bekezdésben előírt elidegenítésre és átminősítésre vonatkozó tilalom és ez a Ptk. 166. § 1. bekezdése szerinti szolgalmi jogra vonatkozó szabályokkal is összhangban van.”

Arról pedig nem ír ez az irat, hogy ha a Főügyészség által a Magyar Terület-és Regionális Fejlesztési Hivatal Elnökétől beszerzett vélemény szerint sem lehetséges a part menti 30 m-es területsávon belül közterület

eladás, akkor miként adhatta el Siófok Város Önkormányzata azokat a siófoki 4272 hrsz-u és 4274 hrsz-u útingatlanokat, melyek a partvonalától 17,5 m-re kezdődnek 5 illetve 12 m-es szélességben, és hossz tengelyük merőleges a partvonalra.

Érted mi a probléma? Amennyiben senki nem vitatja azt, hogy a partvonalától 30 méter szélességben törvényi tilalom áll fenn a közterületek eladására, úgy miként merte Siófok Város Képviselőtestülete egyhangú szavazattal hozzájárulását adni egy olyan szerződéshez, mely szerint Siófok Város Önkormányzata tulajdonában lévő két útingatlan úgy került elidegenítésre, hogy az utakból 12,5 m x 5 m illetve 12,5 m x 12 m-es terület a partvonalától mért 30 méteres sávon belül van. Választ nem várok.

=====

XIII. Alkotmánysértő alapidj bevezetésének szándékáról a Vízügyi

szaktárca illetve elsősorban a DRV Rt. szolgáltató részéről éppúgy évek óta olvashattam, mint Siófok Város Képviselőtestülete részéről. De a víz és csatornahasználati szolgáltatással kapcsolatosan meg voltam győződve arról, hogy minden bizonnyal azért nem vezették be hosszú évek alatt ezt a további víz és csatornaszolgáltatási törvénytelen díjemelést a DRV Rt és más szolgáltató cég minden igyekezete ellenére miniszteri rendelettel, mert az alapidj bevezetését tartalmazó jogszabály alkotmányos rendelkezésekbe ütközése a szaktárcánál nyilvánvaló volt. Úgy gondoltam, hogy nyilvánvaló alkotmánysértés miniszteri segédlettel nem következhet be.

Ezért nem foglalkoztam ezzel a témával mindaddig, míg a **Környezetvédelmi és Vízügyi Miniszternek** alábbi nyilatkozatát nem olvastam **2004. október 12-én** a Somogyi Hírlap 5. oldalán:

„Persányi Miklós környezetvédelmi és vízügyi miniszter:

Előkészítés alatt áll a kéttényezős vízdíj bevezetése, történelmi igazságtalanság szűnik meg. Várhatóan január 1-től változik meg a vízdíjelszámolás. Az ivóvízellátás és szennyvízelvezetés a Balatonnál az év bármely napján igénybe vehető. A rendelkezésre állás költségei ma az elfogyasztott, köbméterenként fizetendő vízdíjba vannak beépítve. Ezért a díjstruktúrában a szolgáltatást csak nyáron igénybe

vevő fogyasztók az egész évben fennálló költségekhez kisebb mértékben járulnak hozzá, mint az állandó lakosok. Most az utóbbiakra hárulnak főképp a közműrendszer fenntartásának, a hibaelhárításnak, a készenléti díjaknak a költségei. Az Európai Unió országainak többségében a közműszolgáltató vállalat két vagy több tényező alapján számítják ki a szolgáltatásuk ellenértékét. **A rendelkezésre állási díj állandó összeg lesz és független a fogyasztás mértékétől.**

Három nappal később - 2004. október 15-én - erre a közlésére tekintettel levelet intéztem a Miniszter Úrnak címezve, és ebben többek között a következőket írtam:

„Azonos körülményekre nézve az Alkotmánybíróság már hozott határozatot 43/1997. AB. szám alatt. A határozatban ismertetett tényállás ide vonatkozó lényege az, hogy Szentendre Város Önkormányzata éves személyszállítási díjat állapított meg figyelmen kívül hagyva azt, hogy Szentendre üdülőterületén csak nyolc hónapig tartózkodnak az üdülővendégek.”

Majd az Alkotmánybírósági határozatot ismertettem, és ezt követően leveletem ekként folytattam:

„A leírtakból következően nem kétséges, hogy amennyiben T. Miniszter Úr az újságnyilatkozata szerinti rendelkezésre állás díját jövő évtől miniszteri rendelettel bevezeti, úgy azt Alkotmánysértés miatt elbírálásra az Alkotmánybíróság elé viszem és az Alkotmánybíróság pedig a fenti indokolásnak megfelelően alkotmányellenesnek minősíti és megsemmisíti.

Mindezt a jogszabály előkészítésében részt vevő munkatársai nagyon is jól tudják. Valamint ismerik a most idézett alkotmánybírósági határozatot is. Csak a Miniszter Úr előtt erről feltehetően hallgatnak. **Messzebb számolnak. Azzal, hogy az Alkotmánybíróság határozatának meghozatala időt vesz igénybe. Nagyon hosszú időt. Legalább kettő, de inkább három évet. És erre kalkulálnak.**

Ugyanis az Alkotmánybíróság általában visszamenőleges hatályú határozatot nem hoz, így a **határozat meghozataláig majd eltelt három év alatt alkotmánysértően befizetett évi 50 millió forintot nem kell a fogyasztóknak visszafizetni, azzal elszámolni.** Ezt mindenképpen haszonként tehetik el. Akkor is, ha alkotmánysértő a rendelet és akkor is, ha nem.

És az ily módon DRV Rt-hez befolyó 150 millió forintból már akár dél Amerikai csoportos üdülést megvalósíthatnak az eddig Észak Afrikában üdülő DRV Rt. igazgatók, vagy ezek társai.

Kérem fontolja meg a fentiek szerint bizonyítottan alkotmánysértő

rendelete meghozatalát. Ne kockáztassák mások az Ön tisztességét.”

Tudva azt, hogy a rendelkezésre állási díjnak is mondott alkotmánysértő alapdíj bevezetése esetén akár több millió fogyasztót is károsíthat, néhány nappal később – 2004. október 24-én - a **Miniszterelnökhöz az alábbi kérelemmel fordultam:**

„Tisztelt Miniszterelnök Úr!

Környezetvédelmi és Vízügyi Miniszter Úrnak 2004. október 12-i újságnyilatkozata szerinti „történelmi igazságtalanság” megszüntetésére hivatkozása történt annak érdekében, hogy a Dunántúli Regionális Vízművek Rt. vízfogyasztástól független – állandó – összegű rendelkezésre állási díja – többletdíjat – szedhessen a fogyasztóktól. A mellékelt irataimba foglaltak lehetőséget adnak a díj bevezetése szándékának valószínű okának megállapítására.

Hosszú évek óta kívánja folyamatosan ráerőszakolni az ármegállapító szakminisztériumra a DRV Rt. a törvénytelen pótdíj bevezetését úgy, hogy a szakminisztérium mindenkor észlelte azt, hogy az általa megállapított hatósági víz és csatornadíjban bőven benne volt az eredményes működéshez szükséges költség ára - véleményem és irataim adatai szerint ezt messze meghaladta - így a kérelmet, annak nyilvánvaló törvénytelensége okából sem támogatta.

A pénz most már kevés lett az évek óta megszokott, fogyasztók által biztosított Vezetői életmódhoz. Így került előtérbe újólga a már számos alkalommal elvetett és nyilvánvalóan törvénytelen rendelkezésre állási díj bevezetésének kieroszakolása a szakminisztériumnál.

Szerintem a Miniszter Úr azért használta az egyébként általam még csak Trianonnal kapcsolatosan ismert, mindenképpen túlzó „történelmi igazságtalanság” szavakat indokolása során, mert a józan ész, a logika szabályai szerint nem indokolható a törvénytelenség.

Sajnálatos az, hogy egyfajta uszítást is jelentenek szavai a helyi és nem helyi lakosok között, melyre semmi szükség nincs, de szerintem ezért a kialakult helyzetért nem elsősorban Ő a felelős. Ő azt tudja, hogy egy alapvető szolgáltatásért felelőssé tehető, míg mások meg kívánják győzni önző érdeküknél fogva arról, hogy amennyiben az általuk szándékolt törvénytelen úton nem halad, akkor a szolgáltatás nem biztosítható. Nehéz, kiszolgáltatott helyzetben van.

Ezért

k é r e m

Miniszterelnök Urat, hogy az irataim alapján feltárható ügyben járjon el, a vizsgálatot rendelje el és ily módon legyen segítségére a Miniszter Úrnak, illetve az engem körülvevő több százezer, még a Miniszter Úrnál is nehezebb helyzetben lévő embernek.”

Levelemre válaszolva a **Miniszterelnöki Hivatal Lakossági Kapcsolatok Főosztálya** 2004. november 4-i XIV/1757/2/2004. iktatószámú iratában a következőket közölte Velem:

„Tisztelt Uram!

Gyurcsány Ferenc miniszterelnök úrhoz intézett levelére, a címzett megbízásából tájékoztatjuk, hogy beadványát – együttkezelés okán – megküldtük a válaszadásra kompetenciával rendelkező szaktárcához, a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztériumhoz.

A válasz megérkezéséig kérjük szíves türelmét.

Üdvözlettel:

Dr. Fótiné dr. Bárdos Zsuzsanna

főosztályvezető”

Ennek alapján tudtam meg azt, hogy a Miniszterelnök úr nem érti, vagy nem akarja megérteni kérésem indokát. Azt, hogy azért fordultam hozzá az egyébként Miniszter úrhoz is megküldött kérelmem megisméltésével, mert világosan láttam azt, hogy a Miniszter Úr nem bizonyos, hogy szembe tud fordulni a minisztériumi tisztségviselők, illetve szolgáltató cégek által támogatott törvénytelen eljárásának felismerése esetén ezekkel a személyekkel, illetve érdekcsoportokkal.

A kért Miniszterelnöki segítségnyújtás leírtak szerinti elhárításakor már sürgetett az idő, így **2004. november 12-én az Országgyűlésben ellenzékben lévő egyik képviselőt – Rogán Antal képviselő urat - kértem fel a fogyasztókat sújtó törvénytelen rendeletalkotás akadályozására.** A képviselő úrnak ajánlottan megküldött levelemben részletesen ismertettem a törvénytelenesség okát és mibenlétét, valamint a lakosság károsodásának különböző mértékét, és mivel a levél megküldése után már tudjuk azt, hogy **2005-ben az alapdíj a DRV Rt általi szolgáltatás során** 150 Ft. (víz), illetve 260 Ft. (csatorna) – **fogyasztási helyenként összesen havonta 410.-Ft. - összegben került megállapításra,** erre az adatokra aktualizálva ismertetem a képviselő úrnak 2004-ben küldött iratomat:

„Tisztelt Képviselő Úr!

Persányi Miklós környezetvédelmi és vízügyi miniszter Úrnak 2004. október 12-i újságnyilatkozatából tudtam meg azt, hogy 2005. Január 1-től kezdődően rendelkezésre állás díj néven egy fogyasztástól független, minden fogyasztási helyen fizetendő, azonos díj fizetését rendeli el azt

meghaladóan, hogy a fogyasztástól függő víz és csatornadíját is fizetni kell.

A rendelkezésre állás díja részben törvénytelen az Alkotmánybíróság 43/1997. Számú határozatában foglaltak figyelembevételével, részben tisztességtelen a Miniszter Úr általi indokolása is. Ugyanis történelmi igazságtalanság szavakat is használva nem létező ellentét dacára a helyi lakosságnak a Balaton melletti üdülő tulajdonosokkal szembe állást és közöttük lévő ellentét állít csak azért, hogy félmilliárd forint körüli többletjövedelmet biztosítson a szolgáltató cég részére. (Ebben az esetben a cél nem szentesíti az eszközt.)

Az ide mellékelte, Miniszter Úrnak címzett iratomban részletesen tájékoztattam T. Miniszter Urat fentiekkel és a vízszolgáltatással kapcsolatos egyéb, már évek óta felmerülő olyan problémákról, melyek valóban súlyos – Miniszter Úr szóhasználata szerint *„történelmi”* – problémákat jelentenek, és kértem arra, hogy a törvénytelenység elkerülése érdekében alaposan vizsgálja meg a rendelkezésre állási díj bevezetésének, valamint a szolgáltató cégnél tapasztalt, iratomban említett körülményeket. És kértem arra is, hogy az akár ezer, DRV Rt. működési területén lévő társasháznak a perbeli bizonyítékok – hibás vízórák és egyéb okok miatti túlszámlázás – alapján valószínű kártalanítása érdekében az állami tulajdonú szolgáltató cégnél különítsen el a vízdíjtól független hatszáz millió forintot.

Miniszter úrnak megküldött iratomban mellékelve megkerestem a Miniszterelnök Urat is kérelemmel és **utóbbi levelemre tegnapi napon átvett türelmet kérő válaszból az állapítható meg, hogy Gyurcsány Ferenc miniszterelnök úr ismeri az iratok tartalmát és ennek alapján döntött úgy, hogy külön nem kíván foglalkozni a hozzá intézett kérelmemmel**, hanem helyette a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium fogja megválaszolni azt a Miniszterelnök úrnak címzett kérelmet is, hogy

„k é r e m T. Miniszterelnök Urat, hogy az irataim alapján feltárható ügyben járjon el, a vizsgálatot rendelje el és ily módon legyen segítségére a Miniszter Úrnak, illetve az engem körülvevő több százezer, még a Miniszter Úrnál is nehezebb helyzetben lévő embernek.”

Érthető e válasz után az, hogy a következő megérkezéséig nincs türelmem.

II.

Az iratok megküldése után jutott tudomásomra az, hogy a szolgáltató cég vezetője – **a DRV Rt. Vezérigazgatója** – a mellékelte írás szerint 2004. október 21-én **a következőket mondta a rendelkezésre állási**

díj bevezetésével kapcsolatban:

„Mint Tóth István, a DRV Rt. Vezérigazgatója elmondta, hogy az általuk már évek óta szorgalmazott, s most döntés előtt álló elképzelés lényege az, hogy a jövőben két tételből alakuljon ki a víz díja. Legyen egy úgynevezett rendelkezésre állási díj – amely a híresztelések ellenére nem horribilis összeg - (2005-ben havi 410.-Ft.), s a fogyasztók ezen felül fizessenek az elfogyasztott mennyiség arányában. Mindez egyáltalán nem a vízdíj emelését jelentené, hanem inkább az igazságosabb teherviselést, hiszen az üdülőtulajdonosoknak is az év minden napján, karácsonykor és akár húsvétkor is rendelkezésükre áll az a csap, amit ha megnyitnak, egészséges ivóvizet kaphatnak a nyaralóikban.”

Az időközben megismert 410.-Ft. díjat is figyelembe véve lehetővé vált számomra az, hogy az egyébként is tudott adatok alapján bebizonyítsam azt, hogy **a DRV Rt. Vezérigazgatójának az a kijelentése, hogy**

„Mindez egyáltalán nem a vízdíj emelését jelentené”, teljes egészében valótlan is hamis.

Áttekintve az elmúlt tíz évi, a szakminiszter által meghatározott víz és csatornaszolgáltatási díjakat, a következők állapíthatók meg:

évihez képest (%-ban)	Vízdíj	Csatornadíj	Összesen	Emelés előző
1995.év	98.-Ft.	156.-Ft.	254.-Ft.	
1996.év	118.-Ft.	196.-Ft.	314.-Ft.	23 %
1997.év	142.-Ft.	232.-Ft.	375.-Ft.	19 %
1998.év	165,50.-Ft.	270.-Ft.	435,50.-Ft.	16 %
1999.év	196.-Ft.	305.-Ft.	501.-Ft.	15 %
2000.év	207,80.-Ft.	323,30.-Ft.	531,10.-Ft.	
6 %				
2001.év	224.-Ft.	349.-Ft.	573.-Ft.	8 %
2002.év	240.-Ft.	371.-Ft.	611.-Ft.	6 %
2003.év	261.-Ft.	393.-Ft.	654.-Ft.	7 %
2004.év	283.-Ft.	417.-Ft.	700.-Ft.	7 %

Mely adatokból megállapítható, hogy tíz év alatt összesen 175,5 %-kal emelkedtek a víz- csatornadíjak úgy, hogy 1999-től kezdődően átlagosan 7 % volt az áremelkedés mértéke.

Ez annyit jelent, hogy amennyiben minden maradna úgy, ahogy korábban volt és nem vezetnék be a rendelkezésre állás díját, úgy jövőre a víz és csatornadíj valószínű mértéke 7 %-os díjnövekedés mellett összesen 749.-Ft-ban lenne megállapítva, és akkor havi 9 m³ vízfogyasztás esetén 6741.-Ft-ot kellene fizetni.

míg az esetben amennyiben pedig 2005-ben maradnak a 2004.évi díjak, azaz vízfogyasztásnak megfelelően m³-ként összesen 700.-Ft. víz és csatornadíját kell fizetni, de minden hónapban ezt meghaladóan 410.-Ft. rendelkezésre állási díjat – alapdíjat – is fizetni kell, akkor megállapítható, hogy havi 9 m³ vízfogyasztás esetén havonta 6710.-Ft-ot kell fizetni. **Tehát jó közelítéssel havi átlagos 9 m³ – évi 108 m³ – vízfogyasztás esetén ugyanannyit kell fizetni az alapdíjnak miniszteri rendeletben történő meghatározása után, mint kellene akkor, ha az elmúlt években kialakult állapoton nem változtatnának, és az alapdíjat nem vezetné be a miniszteri rendelet.**

Ellenben ha a valós fogyasztási adatokból indulunk ki és megtekintjük a találmásra kiválasztott kimutatást, úgy megállapítható, hogy egy adott társasházban 37 mérőhelyen összesen 178 m³ vizet fogyasztottak 2002. november 21-től 2002. december 31-ig, melyből következően **a havi átlagos vízfogyasztás egy mérőhelynél 3,6 m³-re adódik.**

1./ Ez annyit jelent, hogy 2005. január 1-től kezdődően **a havonta átlagosan 3,6 m³ vizet fogyasztó család víz és csatornadíjként 2930.-Ft-ot** (2520.- Ft. fogyasztástól függő díj és 410.-Ft. alapdíj összegét) **fizeti**, míg az esetben, amennyiben a rendelkezésre állás díját nem vezették volna be, és **a korábbi 7 %-os mértékben növekedett volna a korábbi évben megállapított díj, akkor 2696.-Ft-ot kellene fizetnie.**

2./ Az is látható a listán lévő adatokból, hogy **1., 2., és 3 m³ havi vízfogyasztás is létezik** a társasházban, mely tényre tekintettel megállapítható az, hogy **lesznek** ebben a házban a rendelkezésre állási díj bevezetése után **olyan vízfogyasztók is, akiknél 2005-ben a 2004. évi díjakhoz képest a díj emelése 47 %-os, 25,6 %-os, illetve 18 %-os lesz.**

3./ Valamint vizsgálhatjuk azt a tisztességes, Balatontól messzebb lakó üdülőtulajdonosnak helyzetét is, aki a szüleitől örökölt, alig használható üdülőjében az Alkotmány 70/B § 4. bek-ben biztosított pihenéshez való jogát gyakorolja szabadsága idején, és így mindösszesen egy hónapig van lehetősége az üdülőjében tartózkodni. **Feltételezve azt, hogy szintén átlagfogyasztóként 3,6 m³ vizet fogyaszt ebben a**

hónapban is, 2005. évben az alapdíjjal együtt összesen 7440.- Ft-ot fizet az elfogyasztott víz után víz és csatornadíjként (2520.- Ft. fogyasztástól függő díj és 4920.-Ft. alapdíj összegét. Ennek az üdülő fogyasztónak számára a díj emelkedésének százalékos nagysága 195 %-os.

Könnyen kiszámítható az, hogy valótlán indokolással mindezt a DRV Rt. Vezérigazgatója szerint miért erőltetik. Átala 600.000 vízfogyasztót emlegetve joggal feltételezhető, hogy megközelítőleg 200.000 lakossági fogyasztási helyre – mérési helyre – számlázhatják a vizet. Kiindulok abból, hogy a Balaton parti üdülőket figyelembe véve jó közelítéssel ebből ¼-ed rész az olyan üdültulajdonos, aki csak nyáron tekinthető vízfogyasztónak.

Ennek alapján valószínűsíthető, hogy a fenti 3,6 m³ havi átlagos, fogyasztási helyenként mért vízfogyasztási érték valamennyi mérési helyre kivetítve 3 m³-re csökken.

Elfogadva ezeket az értékeket megállapítható, hogy a lakosság számára valószínűen 600.000 m³-hez közeli mennyiségben szolgáltat ivóvizet a DRV Rt. átlagosan havonta, és 2004-ben víz és csatornahasználat miatt így havi 420 millió Ft. díjfizetési kötelezettsége keletkezik a fogyasztóknak, míg egész évre nézve 5 milliárd 40 millió forint.

2005. évre pedig 7%-os szokásos díjemelkedés esetén a DRV Rt-nek várható bevétele változatlan vízmennyiség esetén havi 449 millió forintban, egész évre 5 milliárd 392 millió forintban lenne megjelölhető.

Ellenben a havi 410.-Ft. rendelkezésre állási díj bevezetésével a 200.000 fogyasztási helyen minden hónapban 82 millió forint, illetve évente 984 millió forint alapdíj fogyasztástól függetlenül esedékes, míg az átlagos 3 m³ vízfogyasztás feltételezésével és 7 %-os díjemelkedés elmaradása mellett, havonta további 420 millió forint, illetve évente 5 milliárd 40 millió forint fogyasztástól függő díj esedékes a DRV Rt-nek.

Az alapdíj bevezetése folytán tehát változatlan mennyiségű víz szolgáltatása mellett összesen havi 502 millió forint díjat, míg évente 6 milliárd 24 millió Ft. díjat követelhet a DRV Rt. a fogyasztótól.

A többletbevétel pedig a DRV Rt-nél havonta 53 millió Ft-ban, illetve évente 636 millió Ft-ban jelölhető meg. Ennek az összegnek jogtalan megszerzéséért van minden.____

Arról hallgatnak, hogy a korábbi években rendszeresen, pályázat alapján, költségvetési törvény mellékletében biztosított ivóvíz és csatornaszolgáltatási állami támogatás összege a jövő évi költségvetési törvény mellékletében milyen összegű. – megjegyzésként megállapítom, hogy 2005. júniusában kiderült, hogy egyetlen fillér sem lett. (szerk.) - .

Az a támogatás, ami 2000. évre a DRV Rt. javára 1 milliárd 70 millió 549.700.-Ft. összegű volt. Nem nehéz valószínűsíteni azt, hogy ez a támogatás a jövő évre elhanyagolható összegű lesz, ha egyáltalán lesz. – tényleg nem volt nehéz előre megjósolni azt, hogy egyetlen fillér sem lett. (szerk.)

És nem nehéz megjósolni ezek után azt sem, hogy **az átlagfogyasztó helyi lakos jövőre 20 %-os mértéknél is nagyobb mértékben fizet többet a víz és csatornahasználatért, mint idén tette. A szüleitől örökölt üdülő tulajdonosa pedig az ez évnek – 2004. – közel háromszorosát.**

III.

Azt megállapítani a Tóth István DRV Rt. Vezérigazgatónak fentiekben irt nyilatkozatából nem lehet, hogy a „**nem horribilis összeg**” tényleg a Vezérigazgató nyilatkozata volt, vagy az itt alkalmazott zárójelre tekintettel csupán a cikk szerkesztőjének – cikk utáni „gy.” betűből ítélve Gyarmati László Siófoki Képviselőtestületi tagnak – újságírónak – volt a véleménye. De azt meg tudom állapítani, hogy **Tóth István Vezérigazgató Úr nem valószínű, hogy átérzi az 1., vagy 2. m3 vízfogyasztású emberek problémáját.**

A valószínű az, hogy még mindig az ez évben számára vásárolt Renault vel Satis típusú automata sebességváltós, hathengeres 3500 cm³ hengerűrtartalmú és 245 LE teljesítményű ezüstmetál színű gépkocsival ismerkedik, azt akarja inkább érezni. Azzal, amivel a korábbi fehér színű Renault Laguna típusú gépkocsit cserélték le. Az újnak alapára prospektus szerint 12 millió 950.000.-Ft., ha Privileg fantázianevet kapta, 13 millió 450.000.-Ft., ha Initiale fantázianevet kapta. Mellékelem a prospektusban közzétett hirdetés, hiszen igazán szép darab és mivel kevés fut ilyen kis hazánkban, ha majd az úton látjuk, legalább tudjuk, hogy ilyen van a Vezérigazgató Úrnak használatában.

=====

Tisztelt Képviselő Úr!

Mindezt azért írtam le, az iratokat azért mellékelem, hogy segítsen.

Segítsen abban, hogy a korábbiaknál jobban ne sújtsák jövőre azt

a **600.000-1.000.000** embert, akik már lassan megszokták, hogy víz és csatornadíjuk egy része Marokkói utazásra, vagy luxusautókra megy el. És ha mégis sújtják őket, mert ebben a Miniszter Urat nem lehet akadályozni, úgy a Képviselő Úr tudassa velük azt, hogy legyenek jövőben legalább tisztességesek.

Mondják azt, hogy márpedig semmibe veszik az áruk megállapításáról szóló 1990. évi LXXXVII. tv. 8. §-ban irt rendelkezéseket, mondják azt, hogy a DRV Rt. adósságai miatt szükség van a többletbevételre még akkor is, ha az Üzemigazgató Úr Marokkóba utazik, a Vezérigazgató Úr pedig tízmillió forintot meghaladó értékű gépkocsi használatához jutott. Az ilyen nyilatkozat legalább tisztességes. Nem törvényes, de tisztességes. A leirt magatartások nem tisztességesek, csak a nyilatkozat. Az is valami.

Ami pedig a társasházakkal szembeni, vízórák és egyéb könyvelési problémák miatti kártalanítási köteletségét illeti a DRV Rt.-nek, a DRV Rt. szolgáltatási területén lévő valamennyi polgármestert – Siófokon Gencsi Attila alpolgármestert és Pongorné Kiss Gabriella képviselőt – értesítettem korábbi irataimmal azért, hogy tegyenek eleget az **1990. évi LXV. tv. 2. §-ban** irt alábbi kötelezettségüknek:

„A helyi önkormányzat érvényre juttatja a népfelség elvét, a helyi közügyekben demokratikus módon széles körű nyilvánosságot teremtve kifejezi és megvalósítja a helyi közakaratot.”

Jelzése sem érkezett Tőlük annak, hogy irataimat megkapták-e.

Szegény 60 évvel ezelőtt meghalt Radnóti, a **„Nem tudhatom”** vers költője nem kétséges, hogy a mostani polgármesterek viselkedéséből következően nem polgármesternek való volt.

Így nem maradt számomra más hátra, mint T. Képviselő Úrnak fénymásolatban mellékeltem, 2003. január 14-e után egy hét alatt összegyűjtött 2200 részemre, fenti ügy támogatására adott aláírások által ismert lakótársaimnak közvetlenül juttatom el irataim. És engedje meg, hogy T. Képviselő úrnak irt levelem is kezükbe kerülhessen.

Tudja Képviselő Úr, az embereket nem szabad becsapni. Ha egyszer engem megbíztak egy ügy vitelére, ha egyszer Bennem bíznak, Őket cserben hagyni nagy véték.

Arra pedig kérem, hogy az aláírásokat nyilvánosan ne kezelje.

Siófokon 2004. november 12. napján.

Tisztelettel:

1. sz.”

Ekként irt kérelmemet tehát az Országgyűlésben 2002-től ellenzékben lévő Rogán Antal képviselő úrnak a mellékletekkel együtt megküldtem és erre az iratomra még annyi választ sem kaptam, mint arra a Miniszterelnöknek címzett iratra, melyre adott válasz miatt fordultam a képviselő úrhoz. **Éppúgy hallgat, mint ahogy a Balaton környékén megválasztott Polgármesterek, vagy Siófok Város Képviselőtestületének minden tagja hallgat a vészjelzésemre.**

Sőt Siófok Város Képviselőtestülete szintén törvénytelen alapdíj bevezetésével a szemétdíj megállapítása során talán még durvábban követett el Alkotmányértést. De erről majd később.

Rogán Antal ellenzéki képviselő úrnak közömbösségére utalva, szerintem fogalma sincs arról, hogy **Deák Ferenc az ellenzéki magatartás követelményeit az alábbiak szerint fogalmazta meg:**

„Az ellenzéknek nem szabad a kormány minden lépéseit és terveit csak azért ellenzeni, mert azok a kormánytól jövének. Kísérje az ellenzék figyelemmel a kormány minden lépteit. Örködjék szigorúan a törvények sértetlen fenntartása felett. Minden hibát, minden törvényszegést rójon meg személyes tekintet nélkül, minden hiányt fedezzen fel, nyilatkozzék párérdek és mellékes tekintetek nélkül. Törvény, igazság és lelkiismeretes meggyőződés szerint, félelmet, csüggedést, önhaszonkeresést ne ismerjen, s védje mindenkor az alkotmányos szabadságnak és törvényes rendnek egyesült érdekeit. Ez az ellenzék nemes feladata, ez legszentebb kötelessége.”

(Deák Zala megye 1845. november 10-i közgyűlésén mondott beszédének részlete.)

Illetve ha tudja ezeket a mai napig aktuális követelményeket, akkor **közömbösségével azt valószínűsíti, hogy ellenzékinek csak mondja magát 2002. év óta, ténylegesen azonban az ellenzékihez semmi köze.**

Hogy Dr. Házás József, Nagy Sándor, Gyarmati László, illetve más Siófoki Képviselőtestületi társaid közéleti tevékenységét a Tiedével együtt ne is említsem. Illetve mégis.

Véleményalkotásom során abból indulok ki, hogy magatartások egyes sajátosságai már sok évszázada ismert Európában, így például Shakespeare arról ír a III. Richárd harmadik felvonásában, hogy Richárd kitanítja Buckinghamet, miként hódítsa pártjára a londoni polgárságot. A hazugságok sorában tulajdon anyja jó hírét sem kíméli, majd Shakespeare egy írónokkal

mondhatja a költő keserűségét:

**„Finom világ! Ki olyan ostoba,
Hogy ezt a durva csalást meg ne lássa?
De ki merész elmondani, amit lát?
Ocsmány világ ez! Azért pusztul el,
Mert ilyen bűnökről hallgatni kell.”**

(tankönyv szerinti

szövegezést felhasználtam)

Néhány évszázaddal később pedig Petőfi Sándor világosabban fogalmaz **„A Szájhősök”** című versében:

**„Tenni, tenni! a helyett, hogy szóval
két tükör, mely
Az időt így elharácsoljátok,
mutatja,
Várva néz rég s oly hiába néz az
vagytok,
Isten napja s a világ reátok.
önzők áldozatra.
Nyújtsátok ki tette a kezét már
fák tavasszal,
S áldozatra zsebeiteket,
nemzetek,
Tápláljátok végre a hazát, ki
lombot nem adtok,
Oly sokáig táplált titeket.**

**Áldozat és tett, ez a
A valódi honfiut
De ti gyáva s önző szívek
Tette gyávák s
Hiszem én, hogy, mint a
Megifjodnak a vén
De ti hernyók új
Sőt a régít is leeszitek.”**

Aztán Reviczky is irt ezekről másokkal együtt a XIX. század végén, és ismét mások később is, de döntő mértékben azon a társadalmi tudaton, melyet az **Írástudók árulása** c. műben akként fogalmaztak meg, hogy **„kétezer éve cselekedtük a rosszat, de kétezer éve a rosszat nem méltányoltuk”,** nem változtatott a magatartásokhoz hasonló jelenség a közéletben.

Talán többen voltak és főleg eredményesek abban az időben a Podmaniczky Frigyesek, és más, hozzátok nem hasonlítható közéleti erkölcsiséggel bíró közszereplők, de az tény, hogy még tizennégy éves koromban is akként reagáltak szüleim kitűnő eredményű bizonyítványom láttán, hogy jogászi, orvosi, vagy bármiféle egyetemi végzettséget igénylő ábrándom megvalósítása előtt tanuljak szakmát, mert akkor két kezem munkájával mindig biztosan meg tudok állni a saját lábamon.

Aztán jöttetek Ti, és ezt a társadalmi tudatot néhány év alatt alaposan kikezdtétek. Magatartások folytán már el lehet mondani az **Írástudók árulása** c. műben található következő mondatot is: **„kétezer év után is cselekedjük a rosszat és kétezer év után a rosszat méltányoljuk is.”** Most már hiába mondják a szülők gyermeküknek, hogy a biztos megélhetést két kézi munkával lehet elérni, szembefordulnak a gyermekek közéleti tapasztalataikra hivatkozva és visszakérdezik azt, hogy biztos megélhetést

nem inkább az önző és kizárólag saját érdekünket szem előtt tartó magatartás elsajátításával lehet biztosítani?

Több kárt okoztatok véleményem szerint a tudatban néhány év alatt, mint korábban más közszereplők többszáz év alatt.

=====

E kitérő után visszatérve az alkotmányellenes alapdíjra, a leírtak szerinti minden tiltakozásom ellenére **a Környezetvédelmi és Vízügyi Miniszter 23/2004. (XII.16.) KvVM rendeletben rendelkezésre állásért havonta fizetendő alapdíjat határozott meg az ivóvízért és csatornamű használatért.**

A rendelet megismerése után 2005. február 7-re készült el a rendelet alkotmányellenességének megállapítását kérelmező iratom. Most újólág áttekintve az iratot, kivonatossan szerettem volna a fontosabb részek kiemelésével ezt ismertetni azért Neked, mert **ha Siófok Város Képviselőtestületének tagjait, illetve Dr. Gruber Attilát úgy is, mint ügyvéd foglalkozású siófoki országgyűlési képviselőt a körülményekből ítélve nem is érdekli az, ha a megbízóiknak - siófoki választópolgároknak - ily módon kárt okoznak, de legalább tudjatok arról, hogy mit kellene akkor tennetek akkor, ha képviselői megbízásokat komolyan vennétek.** A baj az, hogy nem tudok iratomból kihagyni semmit, így sajnálom, de teljes terjedelmében ismertetem az alábbiakban kérelmem:

„Tisztelt Alkotmánybíróság!

A környezetvédelmi és vízügyi miniszternek az állami tulajdonú közüzemi vízműből szolgáltatott ivóvízért, illetőleg az állami tulajdonú közüzemi csatornamű használatáért fizetendő díjakról szóló 47/1999. (XII.28.) KHVM rendelet módosításáról szóló 23/2004.(XII.16.) KvVM rendelet egyes rendelkezései alkotmányellenességének megállapítását és megsemmisítését

k é r e m

az alábbiak szerint:

A rendelet 2. §-a többek között a következőket tartalmazza:

„ Az R. a következő 4/A. §-sal egészül ki:

4/A. § 1. (1) Az állami tulajdonú közüzemi vízműből szolgáltatott ivóvízért illetőleg az állami tulajdoni közüzemi csatornamű használatáért fizetendő díj a szolgáltatás rendelkezésére állásáért havonta fizetendő alapdíjból és fogyasztás mennyiségéhez igazodó fogyasztási díjból áll.”

Az Alkotmány 2. § 1. bek-e szerint: **„A Magyar Köztársaság demokratikus független jogállam.”**

A 11/1992. (III. 5.) AB határozat szerint: **„a jogbiztonság az államtól és elsősorban a jogalkotótól azt várja el, hogy a jog egésze, egyes részterületei és egyes szabályai is világosak, egyértelműek és hatásukat tekintve kiszámíthatóak és norma címzettjei számára előre láthatóak legyenek.”**

Ennek megfelelően alkotmányellenes a rendeletnek idézett része a következő indokolás szerint:

1./ A rendelet bevezető része hivatkozik arra, hogy a **38/1995. (IV. 5.) Korm.** rendeletben foglaltakra figyelemmel rendelkezett. Ezen kormányrendelet **1. § 1. bek-e** a szolgáltató szolgáltatási tevékenységét a következőkben határozza meg:

„A közműves ivóvízellátás és közműves szennyvízelvezetés közüzemi szolgáltatás. A szolgáltatást végző az ivóvízművek, illetőleg a szennyvízelvezető művek üzemeltetésével köteles a vízi közmű hálózatba bekötött ingatlan tulajdonosának, illetőleg egyéb jogcímen használójának ivóvizet szolgáltatni, illetőleg az ingatlanon keletkező szennyvizet összegyűjtését, károkozás nélküli elvezetését és tisztítását elvégezni. (a továbbiakban SZOLGÁLTATÁS)”

A miniszteri rendeletnek hivatkozott része pedig a „közüzemi vízműből szolgáltatott ivóvízért” szóhasználat szerint nem az idézett Korm. rend. szerinti tevékenységért – ivóvíz szolgáltatási tevékenységért, - hanem **dolog adásáért – „szolgáltatott ivóvízért” – állapítja meg a kettős díjfizetési kötelezettséget.**

Ebből következően megsértette a **jogalkotásról szóló 1987. évi XI. tv. 1. § 2. bek-**ben írtakat:

„...az alacsonyabb szintű jogszabály nem lehet ellentétes a magasabb szintű jogszabállyal.”

Tette ezt nyilvánvalóan azért, mert észlelte a **38/1995. Korm. rend. 8. § 1. bek-**ben írtak alapján azt, hogy amennyiben szolgáltatásért – tevékenységért – állapítja meg a rendelkezésre állás díját is a fogyasztási díjon túl, úgy az alkotmány sértés a **Korm. rend. említett 8. § 1. bek-e** alapján nyilvánvaló az alábbiak szerint:

„A szolgáltatásért a fogyasztónak külön jogszabály szerinti díjat kell fizetnie, kivéve, ha a szolgáltatóval ennél alacsonyabb díj alkalmazásában állapodott meg.”

Ugyanis nem említi a Korm. rendelet ezen rendelkezése azt, hogy a szolgáltatásért járó díjat különböző módszerek alapján megállapított díjak együttes alkalmazásával és akár vízszolgáltatás nélkül – rendelkezésre állás – is meg lehet állapítani, sőt kifejezetten **akként rendelkezik a Kormányrendelet eszerint, hogy „díjat” – és nem „díjakat” kell fizetni a szolgáltatásért,** - (1. bekezdés szerint „ivóvizet szolgáltatni” szolgáltatásért jár díj), - **melyből következően a „nem szolgáltatásért” megállapított alapidj miatt a miniszteri rendelet**

Az Alkotmány 2. § 1. bek-be ütközése folytán alkotmányellenes.

=====

2./ Ptk. ide vonatkozó rendelkezései:

201. § 1. bek: *„A szerződéssel kikötött szolgáltatásért – ha a szerződésből vagy a körülményekből kifejezetten más nem következik – ellenszolgáltatás jár.”*

202. §: *„Ha a szerződő fél a szerződés megkötésekor a másik fél helyzetének kihasználásával feltűnően aránytalan előnyt kötött ki, a szerződés semmis (uzsorás szerződés)”*

226. § 1. bek: *„Jogszabály meghatározhatja a szerződés egyes tartalmi elemeit és kimondhatja, hogy ezek a szerződésnek akkor részei, ha a felek eltérően rendelkeznek.”*

Önkormányzati rendelettel és szemétszállítási díj meghatározása során hozta meg az **Alkotmánybíróság 54/1998. számú határozatát**, de a határozat indokolásának alábbi része minden tekintetben irányadó a fentiekben sérelmezett miniszteri rendelettel kapcsolatban is:

„Mivel azonban – törvényi felhatalmazás alapján (1990. évi LXXXVII. tv. 8. §) – szerződéses jogviszony elemét szabályozza, tiszteletben kell tartania a polgári jog olyan általános alapelvét, mint a szolgáltatás és ellenszolgáltatás egyenértékűségének követelménye (ABH 1997. 860.)

A szolgáltatás és ellenszolgáltatás egyenértékűségének tiszteletben tartása olyan alapvető követelmény az önkormányzatokkal (értsd: jogalkotókkal) szemben, amelyet a szemétszállítási díj (értsd: víz és csatornaszolgáltatási díj) meghatározására irányuló **rendeletalkotások során maradéktalanul érvényesíteniük kell. Mindez nemcsak a Ptk. hivatkozott rendelkezéseiből, de annak bevezető rendelkezéseiben meghatározott alapelveiből is következik.**

A jóhiszeműség és tisztesség elvének való megfelelés Ptk-beli szabályai erősítik az önkormányzatokkal (értsd. jogalkotókkal) szembeni követelményt, hogy amikor a szemétszállítási (víz és csatorna) díj meghatározása során a díj összegét nem a tényleges szemétkibocsátáshoz és az elszállított szemét mennyiségéhez (értsd: víz és csatornaszolgáltatás díja) hanem más mutatóhoz kötik, fokozatosan törekedjenek a szolgáltatás és ellenszolgáltatás egyenértékűségének megvalósítására.

A miniszteri rendelet kifogásolt rendelkezése szerint a renDELETEhez csatolt melléklet alapján a siófoki székhelyű **Dunántúli Regionális Vízmű Rt. felszámítható havi, fogyasztástól független alapdíj a víz és csatornaszolgáltatás után összesen 410 Ft., míg a fogyasztási díj 700 Ft/m³.**

Ennek alapján megállapítható, hogy 1 m³ vízfogyasztásra eső költsége azoknak a siófoki lakosoknak, akiknek havi 1 m³ a vízfogyasztása, annak 1110 Ft., akinek 2 m³, annak 905.-Ft., akinek 3 m³ annak 837.-Ft., míg akik házuk alsó szintjén, vagy szabadban heti üritéssel 60 m³ térfogatú fürdőmedencét használnak, azoknak 701.-Ft összegre adódik.

Az évente két hónapig Siófokon tartózkodó siófoki üdülőtulajdonosnak pedig az 1 m³ vízfogyasztásra eső költsége havi 1 m³ a vízfogyasztása esetén 3160.-Ft., havi 2 m³ vízfogyasztása esetén 1930 Ft., 3 m³ vízfogyasztás esetén 1520 Ft., míg 60 m³ fürdőmedence használat esetén 708.-Ft összegre adódik.

A leírtak alapján megállapítható az a tény, hogy a miniszteri rendelet szerinti **egységnyi víz szolgáltatási díja a fogyasztás mértékétől függően egyik fogyasztónál akár négyszerese is lehet a más fogyasztóhoz képest.** Valamint az is megállapítható, hogy **azért, mert az egyik fogyasztó egyedül lakik lakásában és így kevesebb vizet fogyaszt, akár 50 %-kal is többet fizet, mint az aki hetedmagával él lakásában.**

Végül pedig az is megállapítható, hogy a jelentős vagyonnal rendelkezők számára – fürdőmedence – biztosít kedvezményt azokkal szemben, akik szerény jövedelmükből kénytelenek a legalapvetőbb szükségletüket is korlátozottan biztosítani.

Ezek után indokolt folytatni az **54/1998. (XI.27.) AB határozat** már idézett indokolását:

„Az Alkotmánybíróság alkotmányos követelménynek tekinti azt, hogy valamely közszolgáltatás díja megállapításának a jogalkotó az érintett csoportokhoz tartozók körülményeit megfelelő figyelemmel, körültekintéssel és méltányossággal

értékelje. A díjmegállapítás tehát nem lehet önkényes, az objektív ismérveknek megfelelően meghatározott igénybevevői körre pedig azonos tartalmú, illetve joghatású rendelkezéseket kell meghatározni.”

A Ptk. alapelvei és 201. §, 202. § rendelkezései a szolgáltatás és ellenszolgáltatás egyenértékűségének tiszteletben tartása követelményének, jóhiszeműség és tisztesség elvének való megfelelés megsértésével a rendelet

az Alkotmány 2. § 1. bek-be ütközése folytán alkotmányellenes

=====

3./ Alkotmány 70/A. § 1. bek-e biztosítja az emberi és állampolgári jogokat többek között „egyéb helyzet” szerinti különbségtétel nélkül. A 70/B § 4. bek-e pedig a következőket rögzíti:

„Mindenkinek joga van a pihenéshez, a szabadidőhöz, és a rendszeres fizetett szabadsághoz.”

A miniszteri rendeletnek támadott rendelkezése alapján bekövetkező különbségtétel az egyedül élők és többed magukkal élők között, valamint a szegények és gazdagok között a gazdagok javára alkotmányellenes az Alkotmány 70/A. § 1. bek-ben írtak megsértése miatt.

Azzal ténnyel pedig, hogy a szerényebb jövedelmű, csak két hónapig pihenni szándékozók úgy megsarcolja a rendelet szerinti díj, hogy akár négyszeresét is fizethetik fajlagosan a dúsgazdag réteghez tartozó vízfogyasztókhoz képest, megállapítható a rendeletről az is, hogy a miniszteri rendelet

az Alkotmány 70/B. § 4. bek-be ütközése folytán is Alkotmányellenes.

=====

II.

A miniszteri rendelet **3. §-a** a következőket tartalmazza:

„E rendelet értelmében fogyasztási helynek minősül a fogyasztó tulajdonában, vagy egyéb jogcímen használatában lévő önálló helyrajzi számon, vagy álszámon lévő ingatlan, ahol ivóvízvételi hely van, bekötési vízmérő vagy mellékvízmérő van felszerelve, illetve amely szennyvízelvezetési helynek minősül.”

4./ A rendelet bevezetőjében rögzíti azt, hogy az **1990. évi LXXXVII. tv. 7. §-ában** irt felhatalmazás alapján, és figyelemmel a közműves ivóvízellátásról és szennyvízelvezetésről szóló **38/1995. (IV.5.) Korm** rendeletben foglaltakra figyelemmel rendelkezik és állapítja meg a díjakat.

Ennek ellenére a rendelet idézett **3. §-a a közműves ivóvízellátással és szennyvízelvezetéssel kapcsolatosan nem árat állapít meg, hanem alapfogalmat határoz meg.** Megállapította a fogyasztási hely alapfogalmát.

A közműves ivóvízellátással és szennyvízelvezetéssel kapcsolatos **alapfogalmakat** – 47 tétel alatt – a **38/1995. (IV. 5.) Korm rend. 2. §-a sorolja fel**, mely tényre tekintettel megállapítható az, hogy a miniszteri rendelet ezt a felsorolást egészítette ki a **„fogyasztási hely”** alapfogalmával. **Elvonta minden felhatalmazás és jogalkotási jogosultság nélkül a Miniszteri rendelet a Kormányrendelettől az alapfogalom meghatározásának jogát.**

És tette mindezt a miniszteri rendelet szövegezése szerint úgy, hogy a közműves ivóvízellátással és a szennyvízelvezetéssel kapcsolatos viszonyok – pl. közműfejlesztési hozzájárulás fizetése – egyéb szabályozás során **lehetséges a „fogyasztási hely” alapfogalmát másként is értelmezni, mint ahogy a vizsgált rendelkezés rögzíti.**

A 21/1993. (IV.2.) AB határozat ezzel kapcsolatosan megállapította:

„az Alkotmánybíróság felfogásában a jogbiztonság szorosan a jogállamiság alkotmányjogi elvéhez kapcsolódik. A jogbiztonság pedig – az Alkotmánybíróság értelmezésében – az államtól, a jogalkotótól azt várja el, hogy a jog egésze, egyes részterületei és egyes szabályai is világosak, egyértelműek és norma címzettjei számára is értelmezhetőek és követhetőek legyenek. A jogbiztonság e szempontjainak súlyos megsértése egyben az Alkotmány 2. § 1. bekezdésében deklarált jogállamiság sérelmét jelenti.” Ennek alapján a rendelet 3. § -a

az Alkotmány 2. § 1. bek-be ütközése folytán alkotmányellenes.

=====

III.

A rendelet 2. §-a iratom I. részében idézett rendelkezés után a következőket rögzíti:

„Az alap és fogyasztási díjat fogyasztási helyenként kell

megfizetni.”

5./ Figyelemmel az előző részben vizsgált, miniszteri rendelet 3. § alatt meghatározott **„fogyasztási hely”** alapfogalomnál írtakkal, **ez annyit jelent, hogy ugyanolyan mértékű alapdíjat kell megfizetni a 2. § fogalmazása szerinti „rendelkezésre állásért”, minden egyes társasházi vagy lakásszövetkezeti lakás tulajdonosának, mint a családi, vagy egyéb önálló ház tulajdonosának.**

Az alábbiak szerint alkotmányellenesen:

A 38/1995. (IV.5.) Korm. rend. 10. §-a szerint:

„A szolgáltatónak a szolgáltatási kötelezettsége a szolgáltatás minőségéért való felelőssége a szolgáltatási pontig áll fenn.”

2.§ 28. pontja szerint: **„szolgáltatási pont:**

a./ ivóvíz-szolgáltatási pont: az ivóvíz bekötővezetékeknek a fogyasztó feletti végpontja.”

13. pontja szerint: **„bekötési vízmérő: az ellátásba bekapcsolt ingatlanok vízhasználatának mérésére szolgáló, a bekötővezeték végpontjára telepített.”**

17. § 3. bek. első mondata: **„Az ingatlanon fogyasztott víz mennyisége szempontjából a bekötési vízmérő az irányadó.”**

Az idézett jogszabályi rendelkezésekből megállapítható, hogy a bekötési vízmérő után létrehozott és szolgáltató számára semmiféle kötelezettséggel nem járó fogyasztási helyeken ugyanolyan mértékű alapdíjat követelhet a kifogásolt miniszteri rendeleti rendelkezés szerint minden egyes fogyasztótól a szolgáltató, mintha a bekötési vízmérő egyetlen fogyasztási helynek vízfogyasztását mérné.

Azzal a ténnyel, hogy bekötési vízmérőt – szolgáltatási pont – követően a fogyasztóknak saját költségén fenntartott számos, – esetenként 60-100 alkalommal – vízvezetékrendszeren kiépített fogyasztási helyek számának megfelelően 60-100-szor követelheti a miniszteri rendeletben meghatározott alapdíjat a szolgáltató,

megállapítható, hogy ellenszolgáltatás nélkül jut a szolgáltató a kifogásolt miniszteri rendelet szerinti alapdíjhoz.

A Ptk. ide vonatkozó rendelkezései:

201. § 1. bek: *„A szerződéssel kikötött szolgáltatásért – ha a szerződésből vagy a körülményekből kifejezetten más nem következik – ellenszolgáltatás jár.”*

202. §: *„Ha szerződő fél a szerződés megkötésekor a másik fél helyzetének kihasználásával feltűnően aránytalan előnyt kötött ki, a szerződés semmis (uzsorás szerződés).”*

Alkotmánybíróság 54/1998. számú határozatából:

„Mivel azonban – törvényi felhatalmazás alapján (1990 évi LXXXVII. tv. 8. §) – szerződéses jogviszony elemét szabályozza, tiszteletben kell tartania a polgári jog olyan általános alapelvét, mint a szolgáltatás és ellenszolgáltatás egyenértékűségének követelménye.”

„Az Alkotmánybíróság alkotmányos követelménynek tekinti, hogy valamely közszolgáltatás díja megállapításának a jogalkotó az érintett csoportokhoz tartozók körülményeit megfelelő figyelemmel, körültekintéssel és méltányossággal értékelje.”

A leírtak alapján a Ptk. alapelvei és 201. § és 202. § rendelkezései, a szolgáltatás és ellenszolgáltatás egyenértékűségének tiszteletben tartása követelményének,

jóhiszeműség és tisztesség elvének való megfelelés megsértésével a rendelkezés

az Alkotmány 2. § 1. bek-be ütközése folytán alkotmányellenes.

=====

IV.

A rendelet 2. §-ban hivatkozott 4/A. § 2. bek-e a következőket írja:

„A társasházak és lakásszövetkezetek esetében, amennyiben – mellékmérő hiányában – nincs külön mellékszolgáltatási szerződés a szolgáltató és az ingatlan tulajdonosai vagy az ingatlan egyéb jogcímen használó fogyasztók között, a fogyasztási helyre meghatározott alapidjat a társasházközösség, illetve a lakásszövetkezet fizeti.”

6./ A rendelkezés tartalma szerint **ez azt jelenti, hogy mérők hiányában a fogyasztási hely - ingatlan - tulajdonosa helyett a fogyasztási helyre meghatározott alapdíjat a társasházközösségnek, vagy lakásszövetkezetnek kell fizetni.**

Ide vonatkozóan a 2004. évi CXV. tv. 2. § 1. bek-e írja: **„A lakásszövetkezet a lakóépületek építésére és fenntartására létrejött gazdálkodó szervezet. A lakásszövetkezet jogi személy.”**

Ptk. 28. § 4. bek: „A jogi személy jogképes.”

Ide vonatkozó Kommentárból: **„A jogi személy jogképessége alapján saját nevében jogokat szerezhethet és kötelezettségeket vállalhat.”**

578/1. § 1. bek: „A társasháztulajdon alapján a tulajdonostársaknak az épület fenntartására, felújítására, alapító okirattal létrehozott szervezete gyakorolja a közös tulajdonnal kapcsolatos tulajdonosi jogokat, viseli a közös tulajdon terheit.”

A leírtakból egyértelműen megállapítható, hogy a Polgári Törvénykönyv idézett rendelkezései nem teszik lehetővé azt, hogy akár a Lakásszövetkezet, akár a Társasházközösség helyett a jogalkotó, vagy bárki más úgy állapítson meg kötelezettséget részükre, hogy jogosultságok ne illessék a Lakásszövetkezetet vagy Társasházközösséget.

A Lakásszövetkezet esetében azért, mert a jogi személy önálló jogképességgel rendelkezik, melyből következően kötelezettséget számára más nem vállalhat a beleegyezése nélkül, míg

társasházközösség esetén az 578/1. bek-e pontosan megjelöli azt a kört, melyben kötelezettség terhelheti a „közös tulajdon terheit” kifejezéssel. A társasházközösség más terhet nem köteles viselni a Ptk. szerint, mint a közös tulajdonnal felmerülő terheket, így a fogyasztási helyek egyes tulajdonosainak terheit sem köteles viselni.

Ebből következően a rendelkezés megsértette a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. tv. 1. § 2. bek-ben írtakat: **„...az alacsonyabb szintű jogszabály nem lehet ellentétes a magasabb szintű jogszabállyal.”**

Valamint megsértette a **Ptk. 201. § és 202. §-ban írtakat és Ptk. alapelveit** is ily módon, valamint az **Alkotmányt a 2. § 1. bek-e**

alapján:

„A Magyar Köztársaság demokratikus, független jogállam.”

Utóbbi megállapítás helyessége következik a **11/1992. (III.5.) AB** határozatból: **„a jogbiztonság az államtól és elsősorban a jogalkotótól azt várja el, hogy a jog egésze, egyes részterületei és egyes szabályai is világosak, egyértelműek és hatásukat tekintve kiszámíthatóak és norma címzettjei számára előre láthatóak legyenek.”**

Összegezve fentieket megállapítható, hogy a rendeletnek utóbb idézett rendelkezése

az alkotmány 2. § 1. bek-be ütközése folytán alkotmányellenes.

=====

V.

A **rendelet 2. §-ban** hivatkozott **4/A § 3. bek-e** szerint:

„A nem lakossági fogyasztók számára a fizetendő alapdíj mértékét a bekötési vízmérő átmérője alapján, az e rendelet I. számú mellékletében foglaltak szerint kell meghatározni.”

4.bek-e szerint: **„Kombinált vízmérővel ellátott, nem lakossági fogyasztók esetében a fő vízmérő átmérője alapján kell a fogyasztási helyet alapdíj szempontjából besorolni.”**

7./ A rendelkezésben megjelölt I. sz. melléklet táblázatának első rovatában **„Bekötési vízmérő átmérője (mm)”** jelölést alkalmaztak úgy, hogy a bekötő vezeték keresztmetszeti értékét Magyarországon nem mm-ben, hanem **„coll”**-ban adják meg.

1 collos vezeték megközelítőleg 25,4 mm, 2 collos vezeték megközelítőleg 50,8 mm átmérőnek felel meg. Tehát a táblázat megjelölt 13, 20, 25, 32, 40, 50, 65, 100 és 200 mm-es átmérőjű bekötővezeték nem létezik.

Továbbá nem egyértelmű a táblázat szerkesztése azért sem, mivel a növekvő sorrendben meghatározott átmérőadatok nem fedik le valamennyi mm-ben mérhető méretet, így a 13-20 mm-es érték után 25-32 mm-es érték következik, majd a 40-50 mm-es érték, 65-100 mm-es és 150-200 mm-es érték, melyből következően nem lehet tudni a táblázati értékek alapján azt, hogy 2 collos átmérőjű bekötővezeték – 50,8 mm - és vízmérő esetén a nem lakossági fogyasztó milyen összegű alapdíjat

fizessen.

Alkotmány 2. § 1. bek-e szerint: **„A Magyar Köztársaság demokratikus, független jogállam.”**

Az **54/1998. (XI.27.) AB határozat** indokolásából pedig indokolt idézni az alábbiakat:

„Az Alkotmánybíróság alkotmányos követelménynek tekinti, hogy valamely közszolgáltatás díja megállapításának a jogalkotó az érintett csoportokhoz tartozók körülményeit megfelelő figyelemmel, körültekintéssel és méltányossággal értékelje.”

A leírtak alapján a **jogbiztonság, valamint a jóhiszeműség, tisztesség, méltányosság alapkövetelményeinek megsértése** miatt a miniszteri rendeletnek utóbbi vizsgált rendelkezése

az Alkotmány 2. § 1. bek-be ütközése folytán alkotmányellenes.

=====

8./Miniszteri rendelet utóbb idézett rendelkezései felett tíz sorral a rendeletben olvasható a

„szolgáltatás rendelkezésére állásáért havonta fizetendő alapdíjból”

szövegrész is, mely szerint a rendelet alkotója azt közli, hogy nem másért, hanem a szolgáltatás rendelkezésére állásáért – szolgáltatónak ezen kötelezettségéért – követelhető jövőben az alapdíj. **Ebből következően adódik az a helyes és logikus következtetés, hogy amennyiben a szolgáltatónak kötelezettsége – rendelkezésre állás - azonos mértékű, úgy azonos összegű alapdíjat követelhet.**

Abból a tényből, hogy ennek ellenére ugyanolyan vízfogyasztás és vízvezetékrendszer kiépítése esetén a nem lakossági fogyasztók számára 10-szeresnél nagyobb alapdíjat állapít meg a lakossági fogyasztókhoz képest, **megállapítható, hogy a miniszteri rendelet adataiból következően az idézett állítás ellenére nem a rendelkezésre állás miatt, hanem önkényesen lett meghatározva az alapdíj.** Ténybeliileg igazolható állításom a következők szerint:

A könyvelő iroda, mint **„fogyasztási hely”** vízhasználata szempontjából **„nem lakossági”** kategóriába tartozik. Ennek megfelelően 2 collos bekötővezeték esetén a DRV Rt. szolgáltatási területén vagy a 40-50 mm-es táblázati érték szerint 6210 Ft-ot, vagy a 65-100 mm-es táblázati érték szerinti 21150 Ft alapdíjat kell fizetnie havonta, míg a lakossági vízhasználónak az alapdíja a rendelet szerint átmérőtől függetlenül havi

410 Ft. A fogyasztási díj pedig egységesen 700 Ft/m³.

Ilyen adatok mellett és feltételezve azt, hogy a lakossági vízhasználónak is 2 collos bekötő vezetéke – azonos műszaki feltétele – van, az **1 m³ vízfogyasztásra eső díj** akkor, ha mindkét helyen havi 1 m³ vízfogyasztást feltételezünk, úgy **a lakossági fogyasztónál 1110 Ft-ra, nem lakossági fogyasztónál 6910 Ft-ra adódik** (utóbbinál a kedvezőbb 6210 Ft. alapdíjjal számolva). 2 m³ havi vízfogyasztás esetén **ugyanezek az értékek 905 Ft-ra illetve 3805 Ft-ra**, 3 m³ vízfogyasztás esetén **837 Ft, illetve 2770 Ft-ra tevődik**.

Megállapítható, hogy azonos műszaki feltételek mellett és azonos vízfogyasztás esetén **csak azért, mert az egyik vízfogyasztó nem lakossági vízfogyasztó** – példánál maradva könyvelő – **az átlagosnak mondható havi 3 m³ vízfogyasztás esetén 3-szor, míg ezt el nem érő fogyasztás esetén még többször annyi díjat kell fizetni fajlagosan, mint a lakossági fogyasztónak**.

Ily módon **bizonyítottam azt, hogy a rendeletben írtaktól eltérően az alapdíj megállapítása nem a rendelkezésre állásért járó számított érték, hanem önkényesen megállapított összeg.**

Ismét indokolt a korábban leirt hivatkozásom megismételni:

Ptk. 201. § 1. bek.: „A szerződéssel kikötött szolgáltatásért – ha a szerződésből vagy a körülményekből kifejezetten más nem következik – ellenszolgáltatás jár.”

202. §: „Ha a szerződő fél a szerződés megkötésekor a másik fél helyzetének kihasználásával feltűnően aránytalan előnyt kötött ki, a szerződés semmis (uzsorás szerződés).”

Az Alkotmánybíróság által hozott **55/1998. sz. AB határozat** indokolásából:

„Az Alkotmánybíróság 26/1997. (IV. 25.) AB határozatban alkotmányos követelménynek nyilvánította, hogy valamely közszolgáltatás díja megállapításánál a jogalkotó az érintett csoportokhoz tartozók körülményeit megfelelő figyelemmel, körültekintéssel és méltányossággal értékelje. A díjmegállapítás tehát nem lehet önkényes, az objektív ismérveknek megfelelően meghatározott igénybe vevői körre pedig azonos tartalmú, illetve joghatású rendelkezéseket kell alkotni. Amennyiben azonban a jogalkotó az érintettek szempontjait nem azonos körültekintéssel és figyelemmel állapítja meg, az Alkotmány 70/A §-ba ütköző, alkotmányellenes megkülönböztetést alkalmaz.”

Ezt is figyelembe véve **a miniszteri rendeletnek kifogásolt rendelkezése a Ptk. alapelvei, 201. §, 202. § rendelkezéseinek, a szolgáltatás és ellenszolgáltatás egyenértékűségének tiszteletben tartása követelményének, jóhiszeműség és tisztesség elvének megsértése, valamint alkotmányellenes megkülönböztetés miatt**

az Alkotmány 2. § 1. bek., valamint 70/A § rendelkezésébe ütközése folytán alkotmányellenes.

Siófokon 2005. február 7. napján.
György kérelmező”

Tisztelettel: Dr. Léhmann

Ahhoz képest, hogy ezt az Alkotmánybíróságnak címzett fenti iratomat megelőzően segítségért a Vízügyi Miniszterhez, Miniszterelnökhöz, Rogán Antal ellenzéki képviselő úrhoz fordultam az alkotmányvétség akadályozása végett, figyelemre méltó mennyiségű és súlyos törvénysértésre utaló okot jelöltem meg a néhány soros miniszteri rendelettel kapcsolatosan.

Véleményem szerint az általam megjelölt törvénysértések legalább egy részéről jól tudták a minisztériumban azt, hogy a rendelet alkotmányvétség, de **azt is tudták, hogy az Alkotmánybíróság döntéséig akkor sem kell a valószínű törvénysértéssel követelt vízdíjjal a fogyasztók felé később elszámolni, ha az Alkotmánybíróság a kérelmemnek helyt ad.**

Alkotmánybíróság 2005. április 7-i **170/B/2005. számú** iratában közölte, hogy kijelölték az előadó alkotmánybíró, majd 2005. augusztus 9-i **114/B/2005/10. számú** iratában közölte Dr. Harmathy Attila előadó alkotmánybíró azt, hogy a szakminiszter miként foglalt állás kérelmemre tekintettel. A miniszter úrnak kétoldalas, 2005. július 12-i keltezésű, előadó alkotmánybírónak címzett KvVM – TJF-363/3/2005. számú irata kérelmem cáfolataként makrogazdasági adatokat sorol fel, majd arra hivatkozott, hogy a legtöbb közműszolgáltató – földgázellátásról szóló 2003. évi XLII. tv. 3. § jogszabályt említve - hasonló módon kéttényezős díjképzést alkalmaz.

Érdemben, tehát akként, hogy jogszabályi és egyéb hivatkozásaim miatt nem állják meg kérelmem szerint a helyüket, egyedül a szolgáltatási hely fogalmával kapcsolatosan érvel a miniszter által aláírt irat néhány sorban.

Ami pedig Siófok Város Képviselőtestülete tagjait – benneteket - illet, hallgattatok, mint a sír. Vagy nem észleltetek ezzel kapcsolatosan a választópolgárokat sújtó törvénysértést, vagy észleltetek, csak nem érdekelt benneteket. Bele sem szóltatok, állást sem foglaltatok az újságból egyébként tudott vitába.

Ehelyett a szemétdíj megállapításához igyekeztek szintén az Alkotmánybírósághoz címzett irattal a törvényi alapot megteremteni a Képviselőtestület által meghozott rendeletben meghatározott alapidíj fenntartása érdekében, mely tényből következően feltehetően egyetértettek a miniszteri rendelettel létrejött, fentiek szerint leírt azzal az állapottal, mely az alapidíj bevezetése folytán akár több millió állampolgárt sújthat.

=====

2004. január 19-én Siófok Város Polgármestere által aláírt, de az irat szerint külön íven felsorolt polgármesterek által is támogatott Alkotmánybírósági indítvány címzettje nem vagyok, így a 9 oldalas iratnak vizsgálatára nem érzem magam jogosultnak. Csupán **annyit közlök ebből, amivel indokolni szükséges a későbbi önkormányzati rendeletben meghatározott „települési szilárd hulladék kezelésének díj” törvénytelen megállapításának tényét.** Ugyanis az önkormányzati rendeletnek címzettje már több ezer lakótársammal együtt én is vagyok.

Abból indultatok ki a hulladék kezelési díjnál általatok szándékolt alapidíj – általány jellegű díj – megállapítása érdekében, hogy ellentmondás tapasztalható a **242/2000. (XII.23.) Korm. rend. 7. § 4. bek.**-ben írt

„A fizetendő közszolgáltatási díj az egység díjtétel és szolgáltatás mennyiségének, illetve gyakoriságának a szorzata” rendelkezés, valamint

„A hulladékgazdálkodásról” szóló 2000. évi XLIII. tv. 25. §-ban írtak között.

Kérelmek szerint azért, mert **„Az idézett jogszabályból megállapítható, hogy a törvényi előírás a közszolgáltatás díját a közszolgáltatással arányosan írja elő. Vagyis nem az elszállított szemét mennyiségével kell arányosnak lenni hanem a közszolgáltatással, annak költségeivel, ami a 20. § 1. bek. értelmében nem a hulladékszállítás, hanem a hulladék kezelésének megszerzése és fenntartása.”**

Mondjátok ti, de az általatok hivatkozott törvényhely nem egészen ezt mondja, hanem azt, hogy

„A közszolgáltatás díját az elvégzett közszolgáltatással arányosan... ..kell meghatározni.”

A lényeges különbség a törvényhely és a törvényhelynek általatok elvégzett sommázása között az „elvégzett” szónál van. Világos az a törvényalkotó szándék ennek a szónak alapján, hogy csak az esetben lehet díjat követelni, ha a fogyasztók részére akár hulladékszállítást, akár ártalmatlanítást végeznek, míg a fogyasztók részére el nem végzett

hulladékszállítás vagy ennek ártalmatlanítása után nem jár díj. Ellentmondásról pedig így nem lehet beszélni a két jogszabályi rendelkezésben írtak között.

Ezért nincs véleményem szerint semmiféle alkotmányértés akkor, ha a kormányrendelet az alap, vagy rendelkezésre állás díj megállapíthatóságát kizárja. Tartok attól, hogy benneteket a leirt álláspontok kialakítása során kevésbé érdekelt az általatok vélt törvényesség helyreállítása, hanem sokkal inkább **az a cél vezérelt benneteket, hogy az önkormányzati tulajdonban lévő és szolgáltatást végző Zöldfok Rt. részére olyan biztos bevételt biztosítsatok, amelyet másképpen nem tudtok a társaságnak elérni.**

Erre utal a Siófoki Képviselőtestület által **40/2004. (XII.17.)** szám alatt hozott **önkormányzati rendelet** tartalma. Azért írtam korábban, hogy talán még a Környezetvédelmi és Vízügyi miniszter által hozott rendeletnél megállapítható súlyú alkotmányértésnél is súlyosabb alkotmányértést valósított meg Siófok Város Képviselőtestülete e rendeletalkotása során, mivel fenti alkotmánybíróági indítványt közel egy évvel korábban terjesztették fel az Alkotmánybíróshoz azért, hogy az alapidjat rendeletalkotással bevezethessék. Majd **anélkül, hogy az Alkotmánybíróshoz döntött volna e kérelmükről, az irat szerint ismert tartalmú 242/2000. (XII.23.) Korm. rend. 7. §-ban írtakkal tudatosan szembefordulva, az ott írt rendelkezéseket semmibe véve alkották meg szándékosan az alkotmányértő önkormányzati rendeletet.**

A magyar jogrendet ennyire semmibe venni Siófok Város Képviselőtestületének nem kellett volna. Még akkor sem, ha nagyon kell a szolgáltatást végző önkormányzati cégnek a pénz.

Attól is joggal tartok, hogy **nem a 242/2000. Korm. rend-tel** is szabályozott települési hulladékkezeléshez kell a Zöldfok Rt-nek a pénz. Ugyanis Siófoki Város Képviselőtestületének **172/2004. (XII. 16) számú képviselőtestületi határozatában** a következő olvasható:

„A települési szilárd hulladék kezelésének, a közszolgáltató veszteségeinek kiegyenlítésére vagy mérséklésére szolgáló javaslatok közül bevezetésre alkalmasnak tartja:

1./ a kb. 36. %-os díjemelést a végleges díjkalkuláció elkészítését követően...”

Ebből a szövegrészből az állapítható meg, hogy az önkormányzati rendeletben rögzített alapidj és gyűjtési díj 36 %-a nem szemétszállítási és ártalmatlanítási szolgáltatásért járó összeg, hanem a **korábbi években veszteséget felhalmozó és nem csak szolgáltatási tevékenységet végző közszolgáltató cég korábbi veszteségeinek kiegyenlítésére illetve**

mérséklésére szolgál.

Mondd, elképzelhető az, hogy az alkotmánybíróági indítványokban kifogásolt, **242/2000. Korm. rendelet 7. §-a előtti 6. §** tartalmát nem ismeritek? A következő rendelkezést:

„A közszolgáltatási díjat úgy kell meghatározni, hogy

1./ a./ tartós működéshez szükséges nyereség fedezetének, illetve az indokolt költségek és ráfordítások megtérülésének biztosítására alkalmas legyen” , illetve

2./ Indokolt költségnek és ráfordításnak minősül különösen a hulladékbegyűjtés, szállítás és ártalmatlanítás gyakorlásához szükséges, a hulladékártalmatlanító létesítmények, illetve a leeresztő helynek a közszolgáltatással kapcsolatos üzemeltetési és karbantartási költségei és ráfordításai, a környezetvédelmi kiadások és ráfordítások, valamint a közszolgáltatás körében működtetett létesítmények utógondozásának és monitorozásának a díjfizetési időszakra vetített összege.”

Szerintem ismeritek. És azt is **tudjátok, hogy amennyiben ennek a kormányrendeletnek alapján határoznátok meg az önkormányzati rendeletben évről-évre a települési hulladékkezelési díjat, úgy szóba sem kerülhetne az, hogy a közszolgáltatónak - Zöldfok Rt-nek - veszteségei legyenek.** Logikailag kizárt az, hogy ha akkora a díj, amennyibe kerül a szolgáltatás, akkor veszteség keletkezzen. Valamint azt is tudjátok, hogy semmiféle 36 %-os díjemelést nem engedélyez a kormányrendelet idézett kötelező előírása.

Még mielőtt ezzel kapcsolatosan leállnátok vitatkozni, ismertetem a **kormányrendelet 7. § 7. bek. második mondatát** is:

„Ha a közszolgáltató a közszolgáltatás körébe tartozó tevékenység mellett más gazdasági tevékenységet is folytat, a költségtervben a költségek szigorú elkülönítésének módszerét is alkalmaznia kell.”

Ebből következik az, hogy ha a közszolgáltató Zöldfok Rt. létrehozta a siófoki gyógyvízkád létesítése érdekében tevékenykedő Termofok Kft-t, akkor az ezzel kapcsolatos költségeket a Zöldfok Rt-nél szigorúan el kell különíteni. **Szerintem, ha ennek a jogszabályi követelménynek eleget tettek volna, úgy nem kellett volna a díjkalkuláció felett egyetlen százalékkal sem megállapítani a lakosságot terhelő díjat, nemhogy 36 %-kal, valamint nem kellett volna alkotmányértő alapidíj bevezetése érdekében fölöslegesen fáradoznotok.**

Alkotmánybíróshoz a leírtak alapján természetesen előterjesztettem

az említett Siófoki 40/2004. (XII.17.) számú önkormányzati rendelet megsemmisítése iránti kérelmemet, mely kérelmemet 2005. április 7-i 175/B/2005. számú irat szerint nyilvántartásba vették...

=====

XIII. A „Zöldfok Rt. 44,8 %-os üzletrészenek értékesítése”

újságcímből következtethető, **Siófok Város Képviselőtestülete által hozott 44/2005. (III.26) számú képviselőtestületi határozat** alapján megállapítható törvénysértésekre nyomban reagáltam azt követően, hogy ez az ügylet tudomásomra jutott.

Somogy Megyei Közigazgatási Hivatal Vezetőjének éppúgy jeleztem a törvénysértéseket, mint a Közbeszerzések Tanácsa Elnökének. Azért, mert a képviselőtestületi határozat és ennek mellékleteit tartalmazó iratok alapján nem lehetett kétségem aziránt, hogy a **Közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. tv. szerint szabályozott eljárási szabályokra hivatkozva, de azokat számos esetben megsértve, határozatok az ügylettel kapcsolatosan.**

Kár volt hinnem nektek a törvényben meghatározott alapvető jogszerűségi előírások indokoltságára vonatkozóan ez esetben. Ugyanis 2005. július 26-i T/6-38-2310-2/2005. számú iratában a **Közbeszerzések Tanácsa Elnöke** az ezzel kapcsolatosan hozzá intézett iratomra a következőket válaszolta:

*„A 2005. július 8. napján kézhez vett, **„Siófok Város Önkormányzata által a „Zöldfok Rt 44,8 %-os üzletrészenek értékesítése”** tárgyában írott levelével kapcsolatosan a következőkről tájékoztatom:*

A közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban Kbt.) 2. § 1. bekezdése alapján a Kbt. szabályait abban az esetben kell alkalmazni, ha az ajánlatkérőként meghatározott szervezetek megadott tárgyú és értékű beszerzések megvalósítása érdekében visszterhes szerződést kötnek. A Kbt. tehát az ajánlatkérők azon eljárásait szabályozza, amelyek során e szervezetek a törvény tárgyi hatálya alá tartozó árut, szolgáltatást, építési beruházást kívánnak megvásárolni, megrendelni.

A levelében előadottak alapján az Ön által vitatott eljárás Siófok Város Önkormányzata tulajdonában álló gazdasági társaság, a Zöldfok Rt. meghatározott, 44,8 %-os tulajdoni részesedésének értékesítésére irányult. A jegyzőkönyv szerint a Képviselő-testület a 44/2005. (III.26.) számú

határozatában döntött az eljárás nyerteséről és felhatalmazta a Polgármesteri Hivatalt arra, hogy a nyertes AVE Magyarország Kft-vel folytasson tárgyalásokat a szerződéses feltételek részleteinek kidolgozására, az ajánlatban megajánlott 775 millió forintos vételáron, az ajánlati fizetési feltételekkel.

A levelében leírtak alapján tehát a pályázat során önkormányzati tulajdon értékesítése és nem közpénzből történő megrendelés valósult meg.

Tájékoztatom, hogy a Kbt. hatálya a fentebb idézett 2. §-ra tekintettel a beszerzésekre terjed ki, így a **kérelmében kifogásolt ügylet - egy önkormányzati tulajdonú gazdasági társaság tulajdonjogának értékesítése - álláspontom szerint nem tartozik a Kbt. hatálya alá.**

Jóllehet a levelében előadottak és a csatolt jegyzőkönyvek alapján az értékesítési eljárás során felmerültek közbeszerzési fogalmak, így például az eljárásban az értékelés során az Önkormányzat Közbeszerzési Bíráló Bizottsága működött közre, továbbá az elbírálás szempontja az összességében legelőnyösebb ajánlat volt, azonban a Kbt. bizonyos rendelkezéseinek hivatkozása egy eljárásban még önmagában nem minősíti közbeszerzésnek az adott ügyletet. A Kbt. Ugyanis nem tiltja, hogy közbeszerzési bírálóbizottság járjon el olyan eljárásokban, amelyek nem tartoznak a törvény hatálya alá, de a közbeszerzési bírálóbizottság közreműködése okán az adott eljárás nem minősül közbeszerzési eljárásnak.

Annak megítélését illetően, hogy az önkormányzat az értékesítési eljárás során egyébként jogszerűen járt-e el, nem álló módomban állást foglalni.

Világos tartalmú a közlés. Úgy járt el a Siófoki Önkormányzat Közbeszerzési Bíráló Bizottsága az eljárásban, illetve úgy járt el Siófok Város Képviselőtestülete a közbeszerzésekre vonatkozó előírásokra hivatkozva folyamatosan, hogy megállapítani a Közbeszerzésekről szóló törvény rendelkezései alapján azt, hogy törvényes volt-e eljárások, vagy törvénytelen, nem lehet. Mármost **a Közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény alkalmazhatóságának kizárása okából nem lehet.**

Nincs más hátra, mint az, hogy **a Közbeszerzések Tanácsa Elnökének címzett, 2005. július 6-án irt kérelmemet az alábbiakban megismételelem** azért, hogy a Közbeszerzések Tanácsától függetlenül lehessen megállapítani azt, hogy véleményed, vagy mások véleménye szerint törvénytelen történt-e, vagy sem:

=====

„Siófok Város Képviselőtestülete 2005. március 26-án

rendkívüli ülést tartott, és az erről felvett, ide mellékelte jegyzőkönyv 4. oldalán

„Zöldfok Rt. 44,8 %-os üzletrészenek értékesítése” címszó után, Dr. Balázs Árpád polgármester előadásában olvashatók ezzel kapcsolatosan a következők:

„Tájékoztatja a képviselőtestületet, hogy a korábbi döntés értelmében a Zöldfok Rt. 44,8 %-os üzletrészenek meghirdetett értékesítési eljárása során a zártkörű értékesítés szerint 3 szakcéget hívtunk meg, a 2005. március 16-i határidőig viszont csak 2 cég nyújtott be ajánlatot, az AVE Magyarország Kft (1062 Budapest Andrassy u. 64.) és az A. S. A. Magyarország KFT (2360 Gyal Kőrösi u. 53.)

Az ajánlatok bontása 2005. március 13-án megtörtént, melynek során a szakvélemény és az egyéni értékelés alapján az Önkormányzat Közbeszerzési Bíráló Bizottsága pontozta a pályázatokat, de a tartalmi követelmények b./ pontjának értékelése során megállapította, hogy az A.S.A. Kft. olyan végső módosítási javaslatot tett tervezetében, mely egyrészt az önkormányzat részére nem elfogadható, másrészt nem felel meg az önkormányzat szerződéskötési szándékának, amelyet előzetesen kinyilvánított.

Tájékoztatást nyújt az értékesítés céljáról, a fejlődés lehetőségeiről, valamint határozottan kinyilvánítja, hogy az önkormányzat mindenképpen a pályázati kiírásnak megfelelően meg kívánja tartani többségi tulajdoni részét, valamint az Rt. további irányításának jogát is, de erre vonatkozóan természetesen az adásvételi szerződés konkrétumokat fog tartalmazni.

Javasolja a képviselőtestületnek, hogy fogadja el a bírálóbizottság döntését, de javasolja azt is, hogy a képviselőtestület állapítsa meg az A.S.A Magyarország Kft. kizárását a pályázatból, mivel a szerződéskötési szándéktól eltérő tartalmú pályázatot adott be, mely pályamunkáját érvénytelenné teszi.”

I.

A polgármesteri tájékoztatóban megjelölt **„üzletrész” értékesítési szándéka a Zöldfok Rt.-nek nem lehetséges azért, mivel a részvénytársaságnál senkinek, de különösen a részvénytársaságnak nincs üzletrésze.**

Az üzletrész fogalmát jelenleg kizárólag az **1997. évi CXLIV. tv. II. részében** található, **Korlátolt Felelősségű Társaságokra vonatkozó XI. fejezetben olvasható 133. § 1. bek-e adja:**

„A társaság bejegyzését követően a tagok jogait és a társaság vagyonából őket megillető hányadot az üzletrész testesíti meg. Azonos mértékű üzletrészhez azonos tagsági jogok fűződnek. A társasági szerződés azonban egyes üzletrészeket a többiekétől eltérő tagsági jogokkal ruházhat fel.”

Ebből következően tehát **kizárólag a Korlátolt Felelősségű Társaságnál lévő egyes tagok esetében van értelme üzletrészlől, vagy annak értékesítéséről beszélni, míg a részvénytársaságnál ez egy nem létező, így nem is értékesíthető vagyon vagy fogalom.**

Természetesen gondolhatnánk pusztán elszólásra is a Polgármester Úr részéről akkor, ha csupán a már idézett, képviselőtestületi jegyzőkönyvben fordulna elő a **„Zöldfok Rt. 44,8 %-os üzletrészenek”** szóhasználata, de a jegyzőkönyvben már korábban – 1. oldal közepe – is előfordul:

„ Zöldfok Rt. 44,8 %-os üzletrészenek értékesítése” szavakkal, majd a jegyzőkönyv 5. oldalának 2. bekezdésében ugyancsak a polgármester nyilatkozta azt, hogy

„...üzletrészlől van szó, ÁFA nem terheli.”, illetve később a képviselőtestületi határozat is e szavakat használja: **44/2005 (III.26.) sz. képviselőtestületi határozat**

Siófok Város Képviselőtestülete megtárgyalta a Zöldfok Rt. 44,8 %-os üzletrészenek értékesítése tárgyában készült előterjesztést.

1./ A képviselőtestület a Zöldfok Rt. 44,8 %-os üzletrészenek értékesítésére beadott pályázatok értékelése során az AVE Magyarország Kft. ajánlatát tartja az összességében legelőnyösebb ajánlatnak.”

Amennyiben mindezeket, azaz a jegyzőkönyv szerinti képviselőtestületi ülésre készített polgármesteri előterjesztés első oldalán olvasható **„ ZÖLDFOK Rt. 44,8 %-os üzletrészenek értékesítése”** tárgymegjelölést, valamint ezen iratnak második oldalán olvasható

„A Képviselő-testület 12/2004. (IX.30.) sz. határozatában döntött a ZÖLDFOK Rt. 44,8 %-os üzletrészenek értékesítéséről” tájékoztatást, illetve

„A Képviselőtestület a ZÖLDFOK Rt. 44,8 %-os üzletrészenek értékesítésére beadott pályázatok értékelése során ...” kezdetű határozati javaslatot értelmezzük,

megállapítható, hogy nem elírás, hanem

TÖRVÉNYTELEN ELJÁRÁS TÖRTÉNT A SIÓFOKI KÉPVISELŐTESTÜLETNEK 12/2004. (IX.30.) és 44/2005. (III.26.) számú HATÁROZATAINAK ALAPJÁN LEFOLYTATOTT KÖZBESZERZÉSI ELJÁRÁS SORÁN.

2005. május 12-én tartott szintén rendkívüli képviselőtestületi ülésről felvett jegyzőkönyvben **olvasható az előterjesztésnél először helyesen** az, ami részvénytársaságnál lévő vagyoni értékek eladása esetén törvény szerint lehetséges:

„Zöldfok Rt. részvénycsomagjának értékesítéséről szóló szerződéstervezetek jóváhagyása.”

közlés, majd az ezt követő oldalon megjelölt **72/2005. (V.12.) számú képviselőtestületi határozatban** pedig összekeverik a két fogalmat:

„Siófok Város Képviselőtestülete megtárgyalta a Zöldfok Rt. kisebbségi üzletrészenek értékesítése tárgyában készült szerződés-tervezeteket.

A képviselőtestület a beterjesztett Részvény adás-vételi szerződés-t mellékleteivel együtt változtatás nélkül elfogadja.”

=====

II.

További, törvénytelen közbeszerzési eljárás megállapíthatóságát eredményező problémákhoz vezet a március 24-i képviselőtestületi ülésre készült polgármesteri előterjesztés 2. oldalán olvasható

„Az Önkormányzat West LB Hungária Bank Rt., mint szakértő cég bevonásával az értékesítésre meghívásos pályázatot irt ki.

A zártkörű értékesítésre 3 szakcéget hívtunk meg,” illetve

Az ülésről felvett jegyzőkönyv 4. oldalán olvasható, **Polgármester** által közölt

„Tájékoztatja a képviselőtestületet, hogy a korábbi döntés

értelmében a Zöldfok Rt. 44,8 %-os üzletrészének meghirdetett értékesítési eljárása során zártkörű értékesítés szerint 3 szakcéget hívtunk meg,” szövegrészekbe foglaltak.

Kisebbik probléma az, hogy a Polgármester úgy használja a pályázati kiírás során a **„zártkörű”** megjelölést a közbeszerzési eljárás milyenségére vonatkozóan, mintha a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. tv-ben ilyen fajtája a közbeszerzési eljárásnak ismert lenne.

A törvény 41. § 1. bek-e szerint **„A közbeszerzési eljárás nyílt, meghívásos, vagy tárgyalásos eljárás lehet.”**, így megállapítható, hogy **„zártkörű” közbeszerzési eljárás a törvényben nem létezik.** Olyannyira nem létezik, hogy sem a törvényben, sem a törvényre vonatkozó miniszteri indokolásban az a szó, hogy **„zártkörű”** egyetlen egyszer sem fordul elő.

Fogjuk fel úgy ezt jóindulattal, hogy a Polgármester a **„zártkörű”** megjelölésével arra kívánt utalni, hogy nem nyílt közbeszerzési eljárásról volt szó jelen esetben.

A „meghívásos” megjelölése ellenben a fenti közbeszerzési eljárásnak helyesnek mondható, hiszen a tárgyalásos eljáráshoz szükséges egyetlen feltétel teljesedésére sem utalnak az iratok. És a nagyobb baj a meghívásos eljárás törvényi előírásainak megszegésével van jelen esetben.

Ugyanis a meghívásos eljárás különös szabályait a **2003. évi CXXIX. tv. 123. §** szabályozza:

1. bek: **„Az ajánlatkérő meghatározhatja az ajánlattevők keretszámát azzal, hogy a részvételre jelentkezők közül legfeljebb a keretszám felső határáig terjedő számú alkalmas, egyben érvényes jelentkezést benyújtó jelentkezőknek küld majd ajánlattételi felhívást.”**

2. bek: **„A keretszámnak legalább öt ajánlattevőt kell magában foglalnia. A keretszámnak a közbeszerzés tárgyához kell igazodnia, és minden körülmény között biztosítania kell a valódi versenyt.”**

3. bek: **„Ha az ajánlatkérő keretszámot határoz meg, azt a részvételi felhívásban kell megadnia.”**

4. bek: **„Ha az ajánlatkérő keretszámot határoz meg, a részvételi felhívásban meg kell adnia az alkalmas**

jelentkezők közötti rangsorolás módját is arra az esetre, ha a keretszám felső határát meghaladja az alkalmas jelentkezők száma. A rangsorolást a jelentkező szerződés teljesítéséhez szükséges műszaki, illetőleg szakmai alkalmasságának igazolása körében lehet meghatározni.”

5. bek: „Az ajánlatkérő a meghatározott ajánlattevői keretszámnak megfelelően – a pénzügyi és gazdasági, valamint műszaki, illetőleg szakmai alkalmasság alapján – kiválasztott jelentkezőket egyidejűleg, közvetlenül, írásban hívja fel ajánlattételre, amennyiben ezt az alkalmasnak minősített keletkezők száma lehetővé teszi. Ha az ajánlatkérő nem határozott meg keretszámot, AZ ÖSSZES ALKALMAS JELENTKEZŐT KÖTELES AJÁNLTÁTELRE FELHÍVNI. Az ajánlattételre felhívott jelentkezők közösen nem tehetnek ajánlatot.”

Egyéb szabályozás nem olvasható a meghívásos eljárásnál, így megállapítható, hogy amennyiben keretszámot határozott meg az ajánlatkérő, úgy **azért volt törvénytelen az eljárás**, mert a **keretszám nem érte el az öt db. ajánlattevőt**, míg az esetben amennyiben keretszám meghatározása nélkül folyt a közbeszerzési eljárás, **azért volt törvénytelen az eljárás**, mert az

ÖSSZES ALKALMAS JELENTKEZŐT KÖTELES LETT VOLNA AZ AJÁNLTÁTELRE FELHÍVNI és nemcsak a Polgármester szerinti 3 szakcéget.

A törvényhely idézett – 2. bek. – **„minden körülmény között biztosítania kell a VALÓDI versenyt”** szövegrészből következik az, hogy a törvényalkotó ismeri a valódi verseny – álverseny előfordulási lehetőségét is a közbeszerzési eljárások során.

A leírtak alapján jelen közbeszerzési eljárásban nem kétséges, hogy nem valódi versenyt biztosított az ajánlatkérő.

=====

III.

Polgármesternek szándéka 2005. március 26-i képviselőtestületi rendkívüli ülésen arra is irányult, hogy

„javasolja a képviselőtestületnek, hogy fogadja el a bíráló

bizottság döntését, de javasolja azt is, hogy a képviselőtestület állapítsa meg az A.S.A. Magyarország Kft. kizárását a pályázatból, mivel a szerződéskötési szándéktól eltérő tartalmú pályázatot adott be, mely pályamunkáját érvénytelenné teszi.”

Később ezen a képviselőtestületi ülésen előbbre is helyezi ezen javaslatára vonatkozó szavazást az érvényes ajánlattal kapcsolatra vonatkozó szavazáshoz képest a következők szerint:

„A polgármester szavazásra teszi fel először a módosító indítványt, mely szerint érvénytelen pályázatra tekintettel zárja ki a képviselőtestület a pályázatból az A.S.A. Magyarország Kft-t.

A képviselőtestület egyhangú (14) igen szavazással dönt a pályázó kizárásáról.”

Ezáltal a Képviselőtestület nem mást tett, mint azt, hogy a pályázó két gazdasági társaság közül az egyiket kizárta a pályázatból, majd eldöntötte azt, hogy a maradó egyetlen pályázó ajánlatát tartja a legelőnyösebb ajánlatnak. És mindezt úgy, hogy az ezen szavazások alapján kihirdetett képviselőtestületi határozatban már a sorrendet felcserélte. A következők szerint:

„44/2005. (III.26.) sz. képviselőtestületi határozat

Siófok Város Képviselőtestülete megtárgyalta a Zöldfok Rt. 44,8 %-os üzletrészenek értékesítése tárgyában készült előterjesztést.

1./A képviselőtestület a Zöldfok Rt. 44,8 %-os üzletrészenek értékesítésére beadott pályázatok értékelése során az AVE Magyarország Kft. ajánlatát tartja az összességében legelőnyösebb ajánlatnak.

2./ A képviselőtestület az A.S.A. Magyarország Kft-t pályázatát érvénytelennek nyilvánítja, mivel a szerződéskötési szándéktól eltérő tartalmú pályázatot nyújtott be.”

Jól látható ebből, hogy a 2. pontban hozta meg határozatát abban a kérdésben, amit a Polgármester kérésére a Képviselőtestület először szavazott meg. Talán észlelték a határozat szerkesztésekor már azt, hogy a törvénytelenségén túl immár nyilvánvalóan tisztességtelen is eljárásuk akkor, amikor előbb a két pályázó közül az egyiket kizárják, majd a másiktól képviselőtestületi határozattal megállapítják, hogy

„...az AVE Magyarország Kft ajánlatát tartja összességében legelőnyösebb ajánlatnak.”

A tisztesség kérdésében célját a Képviselőtestület a sorrend felcserélésével sem érte el. Ugyanolyan tisztességtelen a törvénytelenésen túl eljárása, mintha hagyta volna a szavazás sorrendjében a határozat megszövegezését.

A törvénytelenég körében első ránézésre is feltűnik az, hogy a fenti idézetek szerint Polgármester az A.S.A. Magyarország Kft kizárását indítványozta megszavazni, majd miután egyhangúlag megszavazták a cégnek – pályázónak - a kizárását, a fentiekben olvasható képviselőtestületi határozat szerint a pályázatot érvénytelenítették.

„...A.S.A. Magyarország Kft pályázatát érvénytelennek nyilvánítja,”

Hol pályázóról és kizárásról, hol pályázatról és érvénytelenségről szavaznak és hoznak határozatot úgy, mintha a kétszer két fogalom ugyanaz lenne. Mintha törvényi szabályozás nem lenne.

Pedig törvényi szabályozás ezekben a kérdésekben is van.

Az ajánlatok elbírálása alcím alatt a közbeszerzésekről szóló **2003. CXXIX. tv. 87. és 88. § 1-3** bekezdése határozza meg azokat az eseteket, amikor az ajánlatot érvénytelennek lehet tekinteni, vagy az ajánlatkérőt ki lehet zárni:

87. § 1. bek: „Ha az ajánlatnak a bírálati részszerzőpontok szerinti valamelyik tartalmi

eleme lehetetlennek vagy túlzottan magas vagy alacsony mértékűnek, illetve kirívóan aránytalannak értékelt kötelezettségvállalást tartalmaz, az ajánlatkérő az érintett ajánlati elemekre vonatkozó adatokat, valamint indokolást köteles írásban kérni. Az ajánlatkérőnek erről a kérestről a többi ajánlattevőt egyidejűleg, írásban értesítenie kell.”

2.bek: „Az ajánlatkérő az indokolás és a rendelkezésére álló iratok alapján köteles meggyőződni az ajánlati elemek valós helyzetéről, teljesíthetőségéről.”

3.bek. „Az ajánlatkérő érvénytelennek nyilvánítja az ajánlatot, ha nem tartja elfogadhatónak az indokolást.”

88.§ 1. bek: „Az ajánlat érvénytelen, ha a./az ajánlati felhívásban meghatározott ajánlattételi

határidő lejárta után nyújtották be
b./ az ajánlattevő a biztosítékot nem vagy nem az előírtaknak megfelelően bocsátotta rendelkezésre,
c./ az ajánlattevő, illetőleg alvállalkozója nem felel meg az összeférhetetlenségi követelményeknek,
d./ az ajánlattevőt, illetőleg alvállalkozóját az eljárásból kizárták,
e./ az ajánlattevő, illetőleg a közbeszerzés értékének tíz százalékát meghaladóan igénybe vett alvállalkozója nem felel meg a szerződés teljesítéséhez szükséges alkalmassági követelményeknek,
f./ egyéb módon nem felel meg az ajánlati felhívásban és a dokumentációban, valamint a jogszabályokban meghatározott feltételeknek,
g./ kirívóan alacsony ellenszolgáltatást tartalmaz,
h./ lehetetlen vagy túlzottan magas vagy alacsony mértékű, illetőleg kirívóan aránytalan kötelezettségvállalást tartalmaz”

2.bek: *„Az ajánlatkérőnek ki kell zárnia az eljárásból azt az ajánlattevőt, aki*

- a./ a kizáró okok ellenére nyújtott be ajánlatot,*
- b./ részéről a kizáró ok az eljárás során következett be.*

3.bek: *„Az ajánlatkérő kizárhatja az eljárásból azt az ajánlattevőt, aki*

- a./ számára nem kell nemzeti elbánást nyújtani, illetőleg,*
- b./ ajánlatában olyan származású árut ajánl, amely számára nem kell nemzeti elbánást nyújtani”*

5.bek: *„Ha az AJÁNLAT ÉRVÉNYTELEN AZ AJÁNLATKÉRŐNEK NEM KELL A BÍRÁLATI SZEMPONT SZERINT AZ AJÁNLATOT ÉRTÉKELNIE.”*

Az utóbbi törvényhelynél olvasható a Polgármesteri indítványnak valódi szándéka. El kívánta mindenképpen érni azt, hogy az A.S.A. Magyarország Kft ajánlatát ne kelljen értékelni a másik mellett.

Ezért volt az, hogy előbb a pályázó kizárását egyhangúan szavazták meg, majd az egyhangú szavazás eredményét figyelmen kívül hagyva nem zárták ki a pályázót, hanem a pályázatát érvénytelenítették. Utóbbinak szavazásra bocsátása nélkül.

Ezért volt az, hogy sem a Polgármester, sem a Képviselőtestületi határozat sehol meg sem említi azt, hogy a most idézett

törvényhelyek melyike alapján kéri, illetve szavazza meg a kizárást, vagy érvénytelenítést. Már csak azért sem, mivel a törvényhelynek egyetlen pontja sem teszi lehetővé azt, hogy akár a pályázó kizárását, akár a pályázat érvénytelenítését határozzák el, a Polgármester vagy a Képviselőtestület.

A közbeszerzési eljárásnak **NYILVÁNVALÓ TÖRVÉNYSÉRTÉSEINEK SZÁMA** ily módon kétségtelenül bővült.

=====

IV.

Ajánlatkérő a pályázat kiírásakor meghatározta a bírálati szempontokat az alábbiak szerint:

- 1./ **Magyarországi referenciák, tapasztalatok**
- 2./ **Szerződés – tervezetekre tett javaslatok**
- 3./ **A szolgáltatási színvonal emelésére tett javaslatok**
- 4./ **Hatékonyság javítására vonatkozó konkrét javaslatok**
- 5./ **Szinergiák a pályázó magyarországi tevékenységéről**
- 6./ **Nemzetközi tapasztalatok, technológiai adottság és pénzügyi helyzetből származó üzleti lehetőségek**
- 7./ **Zöldfok jövőjére vonatkozó elképzelések**
- 8./ **Támogatási vállalások**

Ajánlatkérő az ajánlatok összefoglalásával és véleményezésével megbízta a **WestLB. Hungaria Bank Rt.-t.** Azt a céget, melynek cégjegyzék szerinti tevékenységi körei a következők:

„Egyéb monetáris közvetítés - Főtevékenység -
Pénzügyi Lízing
Máshova nem sorolt egyéb pénzügyi közvetítés,
Értékpapír –ügynöki tevékenység alapkezelés
Máshova nem sorolt egyéb pénzügyi kiegészítő tevékenység
Üzletviteli tanácsadás
Máshova nem sorolt, egyéb gazdasági szolgáltatás”

Jól látható ennek alapján az, hogy a bírálati szempontok között felsorolt, szemét szállítással és ártalmatlanítással kapcsolatos **„A szolgáltatási színvonal emelésére tett javaslatok”, „Hatékonyság javítására vonatkozó konkrét javaslatok”** közelében sincs egyetlen tevékenységi köre sem az említett banknak.

És szerintem az is jól látható, hogy az ajánlatkérő már a bank megkeresésekor tudta azt, hogy csak egy látszat véleményezésére van

szüksége. Arra, hogy az említett szolgáltatáshoz nyilvánvalóan nem értő cég – egyébként jónevű cég – írjon valamit annak a célnak eléréséért, amit az ajánlatkérő kitűzött.

A bank véleményezését követte az ajánlatkérő **Közbeszerzési Bíráló Bizottságának értékelése** a pályázatok tartalmi követelményeire vonatkozóan pontozásos módszerrel egy olyan lapon, melyre egy személy szerint meg nem határozható személy kézírással különböző számokat jelölt be, majd a lap alján 9 olvashatatlan aláírás olvasható. Köztük annak a Polgármesternek kézjegye is, aki javasolta a Képviselőtestületi ülésen az értékelés elfogadását.

Egyéb értékelés, vagy indokolása annak, hogy miért éppen olyan számot írtak pontként a papírlapra, mint amit írtak, nem történt.

Rátérve bírálati szempontok szerinti értékelésre, a bank iratában a **„Magyarországi referenciák, tapasztalatok”** bírálati szempont értékelésénél olvasható az AVE Magyarország Kft-re vonatkozóan, hogy

„Kezelt hulladékra vonatkozóan nincs adat.”

Nem azt írták, hogy az adat közlésére határidőt kért az AVE Magyarország Kft, vagy egyéb körülmény akadályozta az adat közlésében, hanem azt írták, hogy **„Kezelt hulladékra vonatkozóan nincs adat”**

Ami nem mást jelent, mint azt, hogy **Magyarországon a szemétszállításra, vagy ártalmatlanításra vonatkozóan semmiféle tapasztalata sincs.** Annak az AVE Magyarország Hulladékgazdálkodási Kft-nek, amelyik az ajánlatkérő Siófoki Önkormányzat szerint az egyetlen érvényes pályázatot adta annak a Zöldfok Rt-nek polgármesteri előterjesztés szerinti **„44,8 %-os üzletrészenek”** megvásárlására, melynek cégkivonata szerint 9/92. szám alatt

Főtevékenységeként: „9002’03 Hulladékgyűjtés és kezelés” van bejegyezve.

Majd folytatta a bankirat az ismertetést akként, hogy **„Lakossági ügyfelek - 1000 efő”** és **„Szolgáltatási terület Tatabánya és környéke, Miskolc és környéke, Kaposvár valamint AKSD Debrecen”** Arról, hogy az így megjelölt 1000 efő lakossági ügyfélnek mit szolgáltat az említett területeken az AVE Magyarország, a bankirat hallgat.

Ennek az ismertetésnek és bírálati szempontnak értékelése során pedig megállapítja, hogy

„mintegy tíz éves magyarországi szakmai tapasztalat, kiterjedt működési terület, megfelelő tapasztalat az önkormányzatokkal való együttműködésben”

Örök rejtély marad számomra az, hogy a fentiekben szó szerint irt ismertetés alapján miből állapította meg a bank azt, hogy **„tíz éves magyarországi szakmai tapasztalat”**-tal rendelkezik az AVE Magyarország Kft. És az, hogy miért nem azt közölte, hogy 15, vagy 20 éves magyarországi tapasztalattal. Hiszen a fentiek alapján az egyik évszám éppen úgy alaptalan, mint a másik.

Ennek a bankirati ismertetésnek és értékelésnek alapján **az Önkormányzati Közbeszerzési Bíráló Bizottság ennél a bírálati szempontnál az elérhető maximális pontszámot, „2” pontot irt be kézzel. Maximális értékszámmal értékelte azt a tényt, hogy az AVE Magyarország Hulladékgazdálkodási Kft. Magyarországon nem kezel hulladékot.**

Azt a tényt pedig, hogy a másik – Képviselőtestület szerint kizárt, vagy érvénytelen pályázatot leadó – **A.S.A. Kft. 620 ezer tonna hulladékot kezelt évente**, szintén 2 pontra értékeli.

Világosan közölve ily módon azt, hogy **az ajánlatkérőt egyáltalán nem érdekelte az a pályázat elbírálása során, hogy a hulladékkezelésben Magyarországon járatlan, vagy gyakorlott cég vett részt a Hulladékgyűjtés és kezelés főtevékenységű Zöldfok Rt. „üzletrésznének” vásárlása során.**

Bírálati szempontként **„Magyarországi referenciák, tapasztalatok”** megjelöléssel úgy tett az ajánlatkérő, mintha érdekelné az, amit erre válaszolnak, de a fenti adatok alapján megállapítható, hogy ez egyáltalán nem érdekelte. Irt valamit az ajánlatkérő bírálati szempontként úgy, mintha a törvény szerint járna el, de nem volt szándékában így eljárni.

A törvényalkotó az ilyen eljárást jelölte meg nem valós – ál – pályázatnak.

Ahhoz képest, hogy az AVE Magyarország Hulladékgazdálkodási Kft.

Magyarországon nem kezel a banki irat szerint hulladékot, nagy bátorságra, - vagy felelőtlenségre - vall az, hogy a **„Hatékonyság javítására vonatkozó konkrét javaslatok”** szempontra ajánlatában a bankirat szerint a következőket közölte:

**„A jelenlegi emberi erőforrások tovább építése, motiválása
Modern kontrolling és számviteli rendszer bevezetése,
Integrált informatikai háttér kiépítése, belső ellenőrzési
rendszer fejlesztése
Korszerű, nem személyre szabott szervezeti rendszer
kiderítése”**

Mivel a **Közbeszerzésekről szóló törvény 87. § 2. bek-e** szerinti

„Az ajánlatkérő az indokolás és rendelkezésére álló iratok alapján köteles meggyőződni az ajánlati elemek valós helyzetéről, teljesíthetőségéről”

törvényi kötelezettségének az iratok tanúsága szerint az ajánlatkérő nem tett eleget, indokoltnak láttam, hogy legalább a **nyilvános cégkivonat szerint** vizsgáljam az említett ajánlattevők helyzetét.

Az AVE Magyarország Hulladékgazdálkodási Kft-nek székhelye Budapest VI. ker. Andrásy u. 64. szám alatt található, míg telephelye vagy fióktelepe a cégkivonat szerint Magyarországon 1998. július 28-a óta nincs.

Ebből következően mindenképpen indokolt vizsgálni ennek a cégnek azt a közlését, hogy lakossági ügyfeleinek száma 1000 efő, illetve szolgáltatási területe Tatabánya és környékén, Miskolc és környékén, Kaposváron, AKSD Debrecenben van. Mert ugye az elképzelhetetlen, hogy a felsorolt területeken élő egymillió ügyfele felé szolgáltatást Budapest VI. ker. Andrásy u. 64. szám alól végez. A probléma így adott. Azt tudjuk már, hogy nem kezel hulladékot Magyarországon saját közlése szerint sem, azt ellenben nem tudjuk, hogy milyen szolgáltatást végez és a cégkivonat szerint nem lehet megállapítani azt, hogy hol végzi a nem ismert fajtájú szolgáltatását az egymillió embernek.

A cégkivonat 11. száma alatt ismertetett tőkeemelései a cégnek kizárólag pénzbeli hozzájárulásokból történtek, nem pénzbeli hozzájárulás egyszer sem fordult elő arra gondolva, hogy a szolgáltatásaihoz szükséges eszközöket vitt volna tőkeemelés során a cégbe. A cégkivonat szerint nem vitt a pénzen kívül semmit a tőkeemelés során a cégbe. A cégkivonat hirdményei sem utalnak arra, hogy eszközállománnyal rendelkezne a cég, míg a Polgármester felhívására kizárt pályázó, - vagy érvénytelen pályázattal pályázó

A.S.A. Környezetvédelem és Hulladékgazdálkodás Magyarország Kft. cégkivonatában az látható, hogy 2000-ben 123 millió forint pénzbeli hozzájárulással és 824 millió forint nem pénzbeli hozzájárulással tőkeemelést hajtottak végre a cégnél, és a cégkivonat hirdetményénél olvashatók e cég mérlegkivonata is 2003. december 31-i időpontra. Eszerint

A tárgyi eszközök értéke 876 millió Ft, forgóeszközök 207 millió Ft, és ezek az adatok arra utalnak, hogy az ajánlatkérő szándékai szerint kizárt - vagy érvénytelen pályázattal pályázó - cég Magyarországon működik, tevékenykedik.

Így vált világossá a Polgármesternek 2005 március 26-i képviselőtestületi ülésen tapasztalt azon igyekezetének értelmé, hogy a Képviselőtestület először az A.S.A Kft-t zárja ki a pályázatból érvénytelen pályázatra tekintettel, majd utána a maradót egyetlen pályázóról állapítsák meg, hogy a legelőnyösebb ajánlatot tette.

=====

Nem kétséges előttem a leírtak alapján az, hogy a Polgármester jól tudta azt, hogy ha nem tudja elérni a törvényben megjelölt okok figyelmen kívül hagyásával azt, hogy az A.S.A. Kft.-t kizárják a pályázatból és így a törvény 88. § 5. bek-e szerint nem kell a kizárt cégnek ajánlatát értékelni, akkor a józan ész és a közbeszerzési törvénynek szabályai szerint esélye sincs a rendelkezésre álló adatok alapján annak, hogy az AVE Kft-vel kössenek a pályázat alapján szerződést az ASA Kft-vel szemben.

A két cég megméréstetését és összehasonlítását a pályázat szempontjából kívánta a Polgármester elkerülni, ezért volt szüksége szerintem az A.S.A Kft-nek képviselőtestületi törvénytelen kizárására szerintem.

=====

V.

Rátérve az A.S.A. Magyarország Kft kizárásának előzményére, ezzel kapcsolatosan a 2005. március havi képviselőtestületi ülés előterjesztését tartalmazó 2005. március 24-i polgármesteri irat a következőket tartalmazza:

***„A Bíráló Bizottság a tartalmi követelmények b. pontjának értékelése során megállapította, hogy az A.S. A. Magyarország Kft. ajánlatában a szerződések végleges tervezetbe tett végső módosítási javaslatok Siófok Város Önkormányzata részére nem fogadhatók el.
A feltételes fizetés, az eladó garancia vállalása az ISPA***

program elmaradása esetére olyan feltételeket szab az Önkormányzat részére, amelyekre nincs befolyása, ezért elfogadhatatlan.”

Ebből jól látható, hogy az **előterjesztés sem kizárást, sem érvénytelen pályázatot nem említ az A.S.A. Kft esetében** és az ekkor irt határozati javaslat sem utal ezzel kapcsolatos polgármesteri szándékra.

Nem tudni azt, hogy mi történt az ezt követő két nap alatt, de két nap múlva – március 26-án – tartott képviselőtestületi ülésen ellenben a Polgármesteri tájékoztatás az általa irt előterjesztéshez képest változott:

„Javasolja a képviselőtestületnek, hogy fogadja el a bíráló bizottság döntését, de javasolja azt is, hogy a képviselőtestület állapítsa meg az A.S.A. Magyarország Kft. kizárását a pályázatból, mivel a szerződéskötési szándéktól eltérő tartalmú pályázatot adott be, mely pályamunkáját érvénytelenné teszi.” majd később

„A polgármester szavazásra teszi fel először a módosító indítványt, mely szerint érvénytelen pályázatra tekintettel zárja ki a képviselőtestület a pályázatból az A.S.A. Magyarország Kft-t.”

Mivel az előterjesztés fent idézett szövegrésze szerint a **„Bíráló Bizottság a tartalmi követelmények b., pontjának értékelése során”** állapította meg a kizárásra – pályázat érvénytelenségére – okot adó körülményt, indokolt megvizsgálni a „b.” pontban írtakat.

Azt, amit kézzel irt számokkal pontozott lapnál a következőképpen olvashatunk:

„b./ Szerződések végleges tervezetében tett végső módosítási javaslatok”

Az ajánlatkérő által így megfogalmazott bírálati szempont helyes értelmezése szerint **ez nem más jelent, mint azt, hogy az ajánlatkérő az ajánlattevőket felhívta arra, hogy az ajánlatkérő által készített szerződéstervezethez adjon módosítási javaslatokat.** És aki legtöbb és legjobb módosítási javaslatot adja, az maximálisan a pontozásos rendszer szerint 14 pontot kaphat az irat szerint. A kiírási szándék szerint tehát annak a pályázónak akinek Magyarországon szemétszállítási és ártalmatlanítási gyakorlata van a Zöldfok Rt-től történő vásárlás során, az legfeljebb 2 pontot kap, de aki a legmegfelelőbbben javasolja módosítani az ajánlatkérő szerződéstervezetét, az akár ennek hétszeres

pontszámát – 14 pontszámot – is kaphatja.

A Közbeszerzésekről szóló **2003. évi CXXIX. tv. 57. §-ban** szabályozza a bírálati szempontokat és az itt irt felsorolásban irt szempontok, részszerpontok, alszerpontok meghatározása közelében sincs olyan lehetőség megjelölve, hogy az ajánlatkérő által szerkesztett szerződéstervezethez ajánlattevő által elgondolt módosítási javaslatok milyensége vagy száma határozza meg az ajánlatnak elfogadhatóságát.

Tisztelt Elnök Úr!

Ezt már alulmúlni, véleményem szerint nem lehet. Legfeljebb az alábbiak szerint.

Ugyanis az újólág idézett polgármesteri előterjesztési és képviselőtestületi ülésen elhangzott szöveg szerint **azért indítványozta a Polgármester az A.S.A Magyarország Kft kizárását – pályázata érvénytelenítését, - mivel a 14 ponttal is elbírálható „b” pont alatt megfogalmazott bírálati szempontra a cég oda illően válaszolt.**

E bírálati szempont tehát az volt, hogy

„Szerződések végleges tervezetében tett végső módosítási javaslatok”

majd miután az A.S.A. Magyarország Kft az előterjesztés szerint erre úgy válaszolt, hogy

„feltételes fizetés, az eladó garancia vállalása az ISPA program elmaradása esetére” a javaslata az ajánlattevő szerződéstervezete módosítására, a Polgármester közölte a képviselőtestületi ülésen, hogy

„mivel a szerződéskötési szándéktól eltérő tartalmú pályázatot adott be, mely pályamunkáját érvénytelenné teszi.”

Ebben az iratban már említettem törvényteleniséget és tisztességtelen eljárást is.

Most leirt eljárása a Polgármesternek, majd a határozatot hozó Képviselőtestületnek nem tisztességtelen. Ez még annál sokkal rosszabb.

Szenvedő alanyai leszünk – vagyunk – az iratomban összefoglalt törvénytelen, tisztességtelen és a tisztességtelenségtől is rosszabb eljárásnak a jövőben. **Sikerült az ajánlattevőnek ilyen eljárásban**

olyan kizárólag tőkebefektető céget bankkamatot messze meghaladó olyan profithoz juttatni, melynek viselésébe a többivel együtt majd csak belerokkannak szűkebb Hazám polgárai.

És az ajánlattevő Siófoki Önkormányzat – Képviselőtestület – is elérte a célját. Egyösszegben hozzájutott több mint hétszázmillió forinthez úgy, hogy a vevő nem is akar beleavatkozni a Zöldfok Rt. eddig kialakult vezetésébe. Minden marad a régiben és még több mint hétszázmillió forinthez is jutottak.

Az pedig, hogy közben az önkormányzati vagyon legalább olyan mértékben csökkent, mint a vételár, illetve többszázezer ember nyögi ennek az akciónak az eredményét – kit érdekel. Engem. Ezért

k é r e m

T. Elnök Urat, hogy a 2003. évi CXXIX. tv. 327. § alapján kezdeményezze a Közbeszerzési Döntőbizottság eljárását.

Siófokon 2005. július 6. napján.

Tisztelettel:

Dr. Léhmán György 8600 Siófok Szűcs u. 1. sz. alatti lakos **kérelmező**

=====

Erre a kérelemre, a kérelemben leirt eljárásra tekintettel közölte tehát a Közbeszerzések Tanácsa Elnöke 2005. július 26-i nekem címzett válaszában azt, hogy **„Annak megítélését illetően, hogy az önkormányzat az értékesítési eljárás során egyébként jogszerűen járt-e el, nem áll módomban állást foglalni.”** És ennek a válasznak alapján valószínűsíthető az, hogy az ismertett eljárás alatt folyamatosan tudta Siófok Város Képviselőtestületének minden tagja azt, hogy színleltek a közbeszerzési eljárással történt részvényeladást a legalább 40 helység számára hulladékszállítási és kezelési tevékenységet végző cégnél.

Alappal tehető fel így az, hogy a közbeszerzési eljárásra vonatkozó viszonylag szigorú szabályok betartásának csak a látszatát kívántátok kelteni azzal, hogy számonkérésre sor ne kerülhessen a törvényes eljárás betartásával kapcsolatosan. Ismertétek a **Közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. tv. miniszteri indokolásának** alábbi részét a törvény céljának meghatározására:

„A közpénzek és köztulajdon törvényes és ésszerű módon történő felhasználásának, működésének és ellenőrzésének garanciarendszerében a közbeszerzések szabályozása fontos szerepet tölt be. A közbeszerzési törvény 1995-ben történő megalkotásának egyik célja éppen az volt, hogy áttekinthetőbbé, nyilvánossá tegye a

közpénzek felhasználását, és így kizárja a korrupciós helyzetek kialakulásának lehetőségét, valamint a nyilvánosság erejével kényszerítse ki a jogkövető magatartást.”,

és attól tartok, hogy éppen a korrupciós helyzet kialakulását lepleztétek színlelt eljárásokkal.

A közszolgáltatást végző **Zöldfok Rt. részvényeinek 44,8 % mértékű**, a fentiekben leírt törvénysértő eljárásban történt eladásának lakosságot sújtó törvénytelenységének lényege az alábbiakban foglalható össze.

Az **1990. évi LXV. tv.** – a helyi önkormányzatokról – **8. § 1. bek-ben** felsorolja a települési **önkormányzat kiemelt, különösen fontos feladatait** és így többek között a Zöldfok Rt. által elvégzett a **„köztisztaság, településtisztaság”** feladatokat.

A törvény **78. § 1. bek-e** pedig meghatározza az önkormányzat vagyonának körét:

„A helyi önkormányzat vagyona a tulajdonából és a helyi önkormányzatot megillető vagyoni értékű jogokból áll, amelyek az önkormányzati célok megvalósítását szolgálják.”, illetve az

ehhez fűzött magyarázat részletezi ennek a vagyonnak mibenlétét és hasznosításának célját:

„Az önkormányzatok mindazoknak az ingóknak és ingatlanoknak a tulajdonosai lehetnek, amelyekben tulajdonjog szerzhető. A Ptk. 94. §-ának 2. bekezdéséből és az Ötv. 107. §-ának 2. bekezdéséből következően rendelkezhetnek pénz- és értékpapír tulajdonnal. Ezen a dolgok a vagyoni értékű jogokkal együtt az önkormányzat vagyonának részét képezik. Az önkormányzatok vagyonát azoknak a közszolgáltatásoknak a biztosítása érdekében kell hasznosítani, amelyeket az önkormányzatoknak törvény alapján nyújtaniuk kell.”

Az önkormányzati törvényből kiindulva, a leírtakat összegezve, azt látom megállapíthatónak, hogy **a törvényalkotó szándéka szerint a különösen fontos közszolgáltatást – köztisztaság, településtisztaság – végző Zöldfok Rt.-nek Siófoki Önkormányzat tulajdonában álló részvényei az Önkormányzat vagyonához tartozó vagyoni értékű olyan jog, melyet csak közszolgáltatás érdekében lehet hasznosítani**, így eladni azért nem lehet, mert a különösen fontos közszolgáltatást veszélyezteteti egy profitorientált cég részére történő eladás ténye.

Addig, ameddig az önkormányzati rendelettel a **242/2000. Korm. rendelet** rendelkezései betartásának kényszere mellett mindenkor kordában lehet tartani a lakosságot sújtó díjak nagyságát a már leírtak szerint, **a**

nyereségnek minél nagyobb elérésében érdekelt, részvényeket felvásároló gazdasági társaság árképzésére közel sem lehet ily módon hatni.

Két jogi-közgazdasági alapintézmény áll élesen egymással szemben. A monopolhelyzetben lévő szolgáltató céggel szemben kiszolgáltatott helyzetben lévő fogyasztók védelme és a szerződés szabadsága. Egy Alkotmánybírósági határozat – **6/1999. AB. hat.** – így fogalmaz:

„A pályázatot elnyerő szolgáltató a településtartási közszolgáltatás tekintetében monopolhelyzetbe kerül, mivel az ilyen közszolgáltatással ellátott területen lévő ingatlan tulajdonosa, használója a Köt. – közszolgáltatások kötelező igénybeviteléről szóló 1995. évi XLII. tv. – 1. § 1. bek-e alapján köteles szolgáltatását igénybe venni.”, majd ezt írja:

„A szerződéses szabadság tehát az Alkotmánybíróság kialakult gyakorlata szerint nem részesül az alkotmányos alapjogokat megillető védelemben, de az Alkotmány által védett jog és az Alkotmánybíróság által ellenőrzött korlátai vannak, csak megfelelő garanciális rendelkezések mellett korlátozható.”

Nem kell egyetemi végzettség ahhoz, hogy megállapíthassa ezek után bárki azt, hogy a **Siófok Város Képviselőtestülete egyhangú határozatával több mint 700 millió forintért eladott önkormányzati részvény a választópolgárokra már a közeljövőben is jelentős vagyoni hátrányt okoz.** Könnyebben meg lehet megtanítani a rókát füvet legelni, mint az önkormányzati részvényt vásárló gazdasági társaságot rávenni arra, hogy ne a saját érdekét, hanem a fogyasztók érdekét vegye elsősorban figyelembe. **Nem azért fizetett több mint 700 millió forintot, mert csak ennek az összegnek bankkamattal emelt összegét szeretné megszerezni.** Többszörös kárt okoztatok a 700 millió forinthez képest ily módon azoknak a szerényen élő embereknek, akinek köszönhetitek azt, hogy dönthettek.

Erkölcstelennek és tisztességtelennek tartom magatartásotok. Nem beszélve azokról a törvénytelenégekről, amikre már eddig is utaltam.

Zöldfok Rt-re vonatkozó cégnyilvántartási adatok között –
 cégjegyzékszám: 14 10 300063 – a Hirdetményeknél olvasható az, hogy a cég

„2004. december 17-én megtartott rendkívüli közgyűlésen alaptőkájének 230 123 000 Ft-ra történő leszállítását határozta el.”
 (320 459 000 Ft-ról)

Mivel a cégadatok között felvett részvényesek adatainál azt olvasom, hogy a **Siófoki Önkormányzatnak társaság irányítását biztosító befolyásolás**

mértéke 85,81280 %-os 1999 február 18-tól kezdődően, nem sokat tévedek akkor, ha azt mondom, hogy Siófok Város Képviselőtestülete határozta el elsősorban ezt az alaptőke leszállítást.

A tőkeleszállítás okaként a cégnyilvántartás azt közli, hogy **„a társaság részvényesei a társaság bizonyos szervezeti egységeit közvetlen tulajdonlással, önálló gazdasági társaságként kívánják jövőben működtetni. (kiszervezés)”**

Elképzelni sem tudom, hogy a kiemelt önkormányzati feladatkört ellátó gazdasági társaság alaptőkéjének ezen okból történő leszállítása miért szükséges az önkormányzati feladatkör eredményesebb ellátása érdekében, ezért úgy gondolom, hogy nem a feladatkör ellátásának tökéletesítése érdekében történt mindez. Arról pedig, hogy minek az érdekében történt, a cégkivonatban ez olvasható:

„Az alaptőke-leszállítás tőkekivonás érdekében történik: az a./ alatt jelzettek tőkekivonással való végrehajtása érdekében.”

Érted te ezt? A cégkivonat közlése szerint Siófok Város Önkormányzata rendelkezett a 320 millió forintot meghaladó részvények 85 %-val, azaz több mint 272 millió forint névértékű részvennyel, majd leszállítják 230 millió forintra az alaptőkét azért, mert ezek szerint a Siófoki Önkormányzat is tőkekivonást hajtott végre a kiemelt önkormányzati feladatkört ellátó gazdálkodó cégnél. Ugye egyszer elmondjátok majd azt, hogy milyen másik kiemelt feladatkört ellátó céget működtettetek ezt követően, a kivont tőkével, illetve mire költöttétek a vételárat?

A Zöldfok Rt. Igazgatóságának tagjai 2004. 12.17-től kezdődően Dr. Lassú Gyula, Stukovszki Ernő, Horváth László és Szabó Zoltán.

Ellenőrző bizottsági tagok pedig Béres Józsefné, Sente Imre, Kiss Miklós, Dr. Balázs Árpád, Nagy Sándor, Mesterházy Zoltán. A Gazdasági társaságokról szóló **1997. évi CXLIV. tv. 32. § 2. bek-e** szerint:

„A felügyelő bizottság a gazdasági társaság legfőbb szerve részére ellenőrzi a társaság ügyvezetését. A felügyelő bizottság a vezető tisztségviselőktől, illetve a gazdasági társaság vezető állású munkavállalóitól felvilágosítást kérhet, a társaság könyveit és iratait megvizsgálhatja.”

Ebből következően tehát többek között Sente Imre, Dr. Balázs Árpád és Nagy Sándor felügyelő bizottsági tagok a közgyűlésben 85 %-os szavazati lehetőséggel jelen lévő annak a Siófok Város Képviselőtestületnek részére végeznek ellenőrzést, melyben Sente Imre, Dr. Balázs Árpád, Nagy Sándor képviselők tevékenykednek, illetve az Önkormányzat nevében Dr. Balázs Árpád jár el.

Tudod ezek után én már nem is furcsállom annyira azt, hogy a kiemelt

-----
 Megemlítem azt, hogy **az önkormányzatok működéséhez szükséges vagyontárgyakat, így többek között a közüzemek vagyonát az 1991. évi XXXIII. tv. adta át a korábban állami tulajdonban volt vagyontárgyaknak önkormányzati tulajdonba adásával.**

Így került önkormányzati tulajdonba a Siófok Város Tanács VB. 70/1968 (V.23.) számú határozatával létrehozott Siófok Város Tanács Költségvetési Üzeme névhasználat után Siófok Város Önkormányzatának Közüzemi Vállalat néven, valamint az 1986-ban létrehozott Somogy Megyei Településtisztasági és Kertészeti Vállalat.

Utóbbi vállalat alakult át Településgazdálkodási Részvénytársaság néven részvénytársasággá 1993-ban, míg Siófok Város Önkormányzatának Közüzemi Vállalat előbb Siófoki Kommunális Szolgáltató Részvénytársasággá alakult át, majd 2000-ben átalakulással egyesült a Településgazdálkodási Rt-vel, és ettől kezdve a Településgazdálkodási Rt. névhasználat helyett Zöldfok Településgazdálkodási és Kommunális Részvénytársaság néven ismert a cég.

Azt pedig megmondani, hogy Siófok Város Önkormányzatának Közüzemi Vállalata (cég száma: Cg. 14-01-001746), illetve Somogy Megyei Településtisztasági és Kertészeti Vállalat (cégszáma: Cg. 14-01-080012) cégnyilvántartási adatainál miért az olvasható, hogy „*rendben működik*”, és miért nem lehetett cégnyilvántartás szerint is „*megszűnt*”-nek nyilvánítani több mint tíz év óta e két céget - nem tudom.

Ennek az **1991. évi XXXIII. törvénynek 38. §-a** következőket írja:

„1.bek.:Az önkormányzat a közüzeme működéséhez szükséges önkormányzat tulajdonába adott - vagyont a közüzemre bízza. E vagyonnal a közüzem - ha jogszabály másként nem rendelkezik - önállóan gazdálkodik.

2.bek.: A közüzemre bízott vagyont az önkormányzat csak a közüzem megszüntetése és átszervezése esetén - az átszervezéssel arányosan - vonhatja el a közüzemtől.”

Amikor arról döntöttetek, hogy a közüzemként működő Zöldfok Rt. részvényeiből 44,8 %-nyi részt egy külföldi cégnek több mint 700 millió forintért értékesítettetek, mond nem merült fel bennetek az, hogy ehhez törvényi lehetőségek nem bizonyos, hogy fennáll? Láttátok jól, hogy **sem nem átszervezése, sem nem megszüntetése nem történik a cégnek,**

csupán több százmillió forinthez kívántatok jutni az Önkormányzat szomorú anyagi helyzetére tekintettel, de azt is tudtátok jól, hogy az imént idézett törvényhely az ilyen részvényeladást lehetségesen tiltja. Megkérdeztek bárkit is, mondjuk a Kincstári Vagyonigazgatóságnál arról, hogy biztosan törvényesen jártok el?

Szerintem az eladásra törvényi lehetőségek utóbbi törvényi rendelkezésre tekintettel sem volt. Szerintem ennek folytán is semmis szerződést kötöttetek és most az a helyzet állott elő, hogy erre a semmiségre a Ptk. szerint bárki határidő nélkül hivatkozhat. Amennyiben eredménnyel teszi ezt, akkor a több mint hétszázmillió forintot a vásárló cég részére egyszer vissza kell fizetni. Kamatostól.

=====

Részletesen ismertetett, Közbeszerzések Tanácsa Elnökének címzett iratomat 2005. július 21-én megküldtem a **Somogy Megyei Közigazgatási Hivatal Vezetőjének** kérelmem támogatását, segítséget kérve. **Somogy Megyei Főügyészségen** pedig bűncselekmény elkövetésének alapos gyanúja miatt éltem feljelentéssel ez ügyben, de **kértem a Főügyészségtől azt is, hogy szerződés semmiségének megállapítása végett éljen keresetindítási lehetőséggel.**

Megyei Közigazgatási Hivatal Vezetőjének 3-748-5/2005. számon iktatott 2005. július 26-i első válaszában ekként zárta le közlendőjét:

„Tekintettel tehát arra, hogy a hivatalból indított eljárásunkban nem rendelkezünk többletjogosítványokkal, ezért ugyanazon ügyben párhuzamos eljárás indítását a végeredmény szempontjából nem látjuk indokoltnak.

A Közbeszerzési Döntőbizottság döntése az Ön által kezdeményezett eljárás alapján minden vitatott jogkérdésre választ fog adni.

Mint már jól tudod, a Közbeszerzési Döntőbizottság ennek ellenére egyetlen vitatott jogkérdésre sem adott választ azért, mert nem vonatkoztak az részvényeladással kapcsolatos eljárásra a Közbeszerzésekről szóló törvény előírásai.

Második válaszát 2005. szeptember 8-án, a kiegészítő iratomra tekintettel írta nekem:

„Tájékoztatom, hogy nem tartozik a Közigazgatási Hivatal törvényességi ellenőrzési jogkörébe a szerződés semmiségének megállapítása iránti és a szerződés megtámadására vonatkozó keresetindítási jog. A Ptké. 36/A. §-a keresetindítási jogot a polgárjogi szerződések vonatkozásában az ügyésznek enged, miután kimondja: Az ügyész keresetet indíthat a semmis szerződéssel a

közérdekben okozott sérelem megszüntetése érdekében a szerződés semmiségének megállapítása iránt.”

Írta ezt tehát Somogy Megye Közigazgatási Hivatala Vezetője a szerződés érvényességének – semmiségének - megállapíthatósága körében, majd **8 nap múlva** – 2005. szeptember 16-án – irt, **Somogy Megyei Főügyészség PM. 1185/2005/I-II.** számú alábbi tartalmú iratát is megkaptam:

„A Siófoki Önkormányzat Képviselő-testületének a Zöldfok Rt. részvényeinek elidegenítésével kapcsolatos döntése felülvizsgálatára irányuló beadványára hivatkozással értesítem, hogy kérelme tárgyában ügyész intézkedés megtételére lehetőség nincs, mert:

- Ön olyan szerződés semmiségének megállapítását kéri, amely képviselőtestületi döntésen alapul.

Az önkormányzati rendeletek, képviselő-testületi határozatok jogszerűségének vizsgálatára nincs ügyészi hatáskör. Azok törvényességi vizsgálatára a Somogy Megyei Közigazgatási Hivatal Törvényességi Felügyeleti Főosztálya jogosult.

- Az önkormányzat gazdálkodása jogszerűségének vizsgálatára ugyancsak nincs ügyészi hatáskör, az az Állami Számvevőszék (ÁSZ) hatáskörébe tartozik.

Fentiekre tekintettel az önkormányzati rendeletek, képviselő-testületi döntések törvényességi vizsgálatát a Somogy Megyei Közigazgatási Hivatal Törvényességi Felügyeleti Főosztályától, az önkormányzat gazdálkodása vizsgálatát az Állami Számvevőszéktől (az Állami Számvevőszék Somogy Megyei Irodájától) kérheti.”

Mivel a Somogy Megyei Főügyészségi közlés éppen az ellenkezőjét mondja annak, amit Somogy Megye Közigazgatási Hivatala Vezetője **8 nappal korábban leirt**, abban egyet érthetünk, hogy a logika szabályai szerint vagy a Somogy Megyei Főügyészség – csoportvezető ügyésze -, vagy a Közigazgatási Hivatal Vezetője nem mond igazat.

Abban is egyetérthetünk, hogy fenti közlésekre csak az után kerülhetett sor, hogy az iratomban leírtakat alaposan áttanulmányozták és mivel egyikük sem közölte azt, hogy a Zöldfok Rt. részvényeinek eladására vonatkozóan készült szerződés érvénytelenségét – semmiségét – kérelmem ellenére nem indokolt vizsgálni, az általam leírtak alapján látják lehetőségét annak, hogy a semmiség megállapítására sor kerülhessen.

És talán az sem túlzás részemről ilyen körülmények között, hogy **véleményem szerint azért tologatják egymás asztalára az általuk is**

valószínűnek tartott semmiségi probléma rendezését, mert nem kívánnak szembekerülni azzal a politikai, vagy gazdasági hatalommal, mely a semmis szerződés megkötésében érdekeltek mögött feltehetően áll. Sem a Somogy Megyei Főügyészség, sem Somogy Megye Közigazgatási Hivatala. A jogbiztonság, illetve a fogyasztók védelme számukra nem ér annyit szerintem, hogy szembe kerüljenek.

A Korruptió Elleni Államok Csoportjához – GRECO – tartozó Magyarországon élünk, és 2006. januárjában így élünk.

=====

XV. Ságvári Polgármestereknek lakótelkekké alakítható földszerzéseivel

kapcsolatosan kialakult helyzetről is nyilatkozott Siófok Polgármestere a Siófoki Hírek 2005. novemberi számának **„Egy jogtisza város viszontagságai”** című - (milyen is legyen a cím képviselőtestületi három frakció által javasolt szerkesztőbizottság szerkesztése mellett) – írásában:

„Eddig csak túrtuk a gyanúsítgatásokat és bizonyítottuk becsületességünket. Még a sajtóban sem magyarázkodtunk, ezt is méltatlannak tartottuk munkánk ismeretében. Ságvár polgármestere hasonló esetben jó hírnevének megsértése miatt per indított. Mi a munkánk tisztességes elvégzésére koncentrálnunk, és nem akartuk, hogy elvonják erről a figyelmünket. Két dolog azonban elgondolkoztat bennünket. Ha felesleges bizonygatás már az alkotó munka rovására megy, vagy bármelyik tisztességes polgárnak kétségei támadnak, akkor nekünk is meg kell tennünk a város jó hírnevének megőrzéséhez szükséges intézkedéseket.”

Olyant már mondott uralkodó, hogy az „*állam én vagyok*”, de olyant még nem hallottam, hogy a Polgármesterről, vagy a város Képviselőtestületében tevékenykedő képviselőtestületi tagokról alkotott vélemény alapján mondták volna azt, hogy a városnak jó hírneve, vagy rossz hírneve van. Így **Siófok Polgármestere is téved abban, hogy a Siófoki Képviselőtestületnek tagjairól kialakult vélemény alkalmas arra, hogy befolyásolja Siófok város hírnevének alakulását.**

Egy város hírnevét befolyásolhatják jeles szülötteinek cselekedetei, vagy Sopron esetében az, hogy a 20-as évek elején tartott népszavazásnál a

környékbeli falvakkal együtt Magyarországhoz csatlakoztak, de a képviselőtestületi tagok cselekedeteinek megítélése erre alkalmatlan.

Mindezt tudja Siófok Polgármestere is én ezt jól tudom, **a képviselőtestületi tagokról alkotott és kinyilvánított véleményemhez a város jó hírnevének emlegetése részéről feltehetően csak azt a célt szolgálta, hogy a város lakosainak önérzetére hivatkozva ellenszenvet keltsen Velem szemben azért, mert a lakosság érdekében szólok meg akkor, ha a Képviselőtestületi tagok magatartásait kifogásolom.**

Nem ennek az iratnak témája az ilyen szándék elfajulása lehetőségének vizsgálata a hatalom és tömeg viszonyának elemzésével, de én egyfajta etikai hasonlóságot látok a „*mind bűnös aki tud biciklizni és aki nem tud biciklizni*” elmélet és az ilyen **„Jó hírnevét rontja a Városnak az, aki a Képviselőtestületi tagok magatartását kifogásolja”** gondolat között.

„Ságvár polgármestere hasonló esetben jó hírnevének megsértése miatt per indított.” mondatából pedig az következik, hogy Ságvár Polgármesterének velem szemben kezdeményezett peres eljárásnak körülményeit Siófok Polgármestere jól ismeri, és hasonló esetnek tartja ahhoz képest, amit Siófok Város Képviselőtestülete tagjaival kapcsolatosan kifogásolok. Azért, hogy Siófok Polgármestere által újságban hivatkozott és szerinte hasonló esetnek tartott ságvári ügyről más is meg tudja ítélni azt, hogy hasonló, vagy sem, Ságvár Polgármestereinek általam vitatott földügyeit az alábbiakban ismertetem.

2004. év végén szóltak ságvári ügyfeleim arról, hogy nagy a zúgolódás azért, mert Kecskés Gábor alpolgármester – jelenlegi polgármester – a sportpálya melletti 10 hektáros földterületen lakótelkeket alakított ki. Kérték, hogy nézzek utána ennek az ügynek és én kérésüknek eleget tettem. Megtekintettem a helyszínen a területet, majd a Földhivatalnál tulajdoni lapról és térképmásolatról az alábbiakat állapítottam meg_

Az általam beszerzett **ságvári 125/82. hrsz.** alatti 1205. m² területű belterületi **„beépítetlen terület”** megjelölésű, tulajdoni lap szerint Ságvár Tölgyfa u. 32. sz. alatt található ingatlanak egyenlő arányú **tulajdonosaként Kecskés Szilárd és Somogyiné Kecskés Szabina** – Kecskés Gábor gyermekei - került feltüntetésre, míg **holtigtartó haszonélvezeti jogosultként pedig Kecskés Gábor és felesége.**

A szintén beszerzett térképmásolaton jól látható, hogy ezen a lakótelken kívül **69. db. közel azonos nagyságú ugyanilyen megjelölésű ingatlan egyidejűleg került kialakításra** – valamennyi ingatlanak határvonala a térképen halványabban került kihúzásra – és a Földhivatali nyilvántartásból megállapítottam azt is, hogy nem csak a fenti ingatlan, hanem az így jelölt **valamennyi** – összesen 70 db. – **lakótelek ingatlanok tulajdonjoga Kecskés Gábor és neje holtigtartó haszonélvezeti jogával terhelt Kecskés Szilárd és Somogyiné Kecskés Szabinát illeti egyenlő**

arányban.

Azt is megállapítottam, hogy **korábban az ingatlanoknak helyén lévő és immár megszűnt tulajdoni lapokon nyilvántartott ságvári 125/1. hrsz. alatti „szántó” művelési ágú 10 hektár 1764. m² területű és 125/2. hrsz. alatti ingatlan Ságvár külterületén volt található**, majd ezen ingatlanok összevonását követő megosztási eljárásával összefüggően előbb 33535/2004.03.04. tk. földhivatali szám alatt belterületbe csatolásra került sor, illetve ezt követő 36245/2004.04.26. tk. földhivatali szám alatti telekalakítási eljárásban alakult ki a fenti, jelenlegi földhivatali nyilvántartási állapot.

10 hónappal a lakótelkek helyén volt szántóingatlanok belterületbe csatolási és 9. hónappal a telekalakítási földhivatali eljárásoknak kezdete után a Ságvár Sport u. és Fő u. kereszteződésében valamint a térképen felvett 125/6. hrsz. alatti úton vasoszlopokra elhelyezett táblákon a fentiek szerint létrejött 70 db. Lakótelekkel kapcsolatosan pedig a következő hirdetés volt olvasható:

E l a d ó k
Kertvárosi Jellegű Építési
Összközművesített
Lakótelkek 1000-1200 m²
Tel: 06-30-936-6188, 84/380-880, 84/380-050
Hitelfelvételi ügyintézés
Kereskedelmi és Hitelbank Rt.
Siófok Kele u.

Tudomásom szerint az eladók által közölt ára az egyes lakótelek ingatlanoknak 4,5 millió forint, és **így a 70 db lakótelek ingatlanak eladók szerinti összértéke 315 millió forintra adódik.**

A 70. db. telekingatlan felülete tolólapos munkagéppel egy síkban került vízszintesen kialakításra úgy, hogy **minden egyes telken vízóraakna, kiépített gázvételi csőcsonk, valamint villamos áram vételét szolgáló vezeték és ehhez épített villanyóraszekrény látható.**

A lakótelkek helyén lévő külterületi szántó ingatlanok belterületbe csatolása két lépcsőben történt a Földhivatalnál. Előbb átminősítése lett kérelmezve a szántó ingatlanok legelő ingatlanokká, de ezt az átminősítési kérelmet Földhivatal elutasította. **Ezt követően röviddel újabb átminősítési kérelmet terjesztettek elő újból szántóból legelővé történő átminősítésre és ezen újabb kérelemnek a Földhivatal eleget tett.**

Kecskés Gábor Ságvár Újtelep II. u. 8/A. szám alatti lakos egyébként Ságvár Önkormányzatának 1990-től kezdődően képviselője, 1994-től kezdődően alpolgármestere, illetve közel egy éve Ságvár Polgármestere. Figyelembe

véve az alpolgármesteri – képviselői – tisztségből fakadó feladatokat is, a fenti tényállás alapján indokoltnak láttam azt, hogy a Somogy Megyei Főügyészség felé kérelmet terjesszek elő az ügy kivizsgálására.

Kérelmem jogszabályi alapját a következőkben jelöltem meg:

a./ **1990. évi LXV. törvény** a helyi önkormányzatokról:

8. § 1. bek: *„A települési önkormányzat feladata a helyi közszolgáltatások körében különösen a településfejlesztés, a településrendezés, az épített és természeti környezet védelme, a lakásgazdálkodás, a vízrendezés és csapadékvíz elvezetés, a csatornázás, a köztemető fenntartása, a helyi közutak és közterületek fenntartása, ...”*

2. bek.: *„Az 1. bekezdésben foglalt feladatokban A LAKOSSÁG IGÉNYEI ALAPJÁN, ANYAGI LEHETŐSÉGEITŐL FÜGGŐEN-, MELY FELADATOKAT, MILYEN MÉRTÉKBEN ÉS MÓDON LÁT EL.”*

Ide vonatkozó **Kommentárból:**

„ A törvény általános személyként fogalmazza meg, hogy minden települési önkormányzat saját maga határozza meg, hogy az 1. Bekezdésben meghatározott feladatok közül melyeket lát el, azokat milyen eszközökkel, ilyen mértékben és hogyan oldja meg. FONTOS SZEMPONT, HOGY A DÖNTÉS A LAKOSSÁG IGÉNYEI ALAPJÁN TÖRTÉNJEN, TOVÁBBÁ NEM LEHET FÜGGETLEN AZ ÖNKORMÁNYZAT ANYAGI LEHETŐSÉGEITŐL, MIVEL SAJÁT KÖLTSÉGVETÉSÉN BELÜL KELL MARADNIA. Azt, hogy az önkormányzat mely feladatok ellátását vállalja, befolyásolja a helyi társadalom szerkezete, a népesség összetétele, a település adottságai, fejlettsége, helyzet és egyéb más körülmények is. MINDEZEK KORLÁTOK KÖZÉ SZORÍTJÁK AZ ÖNKORMÁNYZAT FELADAT-VÁLASZTÁSI SZABADSÁGÁT. „

19. § 1. bek: *„ A települési képviselő a település egészéért vállalt felelősséggel képviseli a választóinak az érdekeit. Részt vehet a képviselő-testület döntéseinek előkészítésében, végrehajtásuk szervezésében és ellenőrzésében. A települési képviselők jogai és kötelességei azonosak. „*

Ide vonatkozó

Kommentárból:

„ A törvény a képviselői feladatok között első helyen határozza meg a választók érdekeinek a képviseletét. A választók érdekeinek a képviselete a település egészért vállalt felelősséggel kell, hogy megvalósuljon. A képviselő felelőssége a testületi döntések meghozatalánál és a képviselői tevékenysége során a

fentiekből ered.”

b./ 1997. évi LXXVIII. törvény az épített környezet alakításáról és védelméről:

10. § 3. bek: „ *A településszerkezeti tervet a települési önkormányzatnak legalább tízévenként felül kell vizsgálnia és szükség esetén a terv módosításáról vagy új terv elkészítéséről kell gondoskodnia.*”

11. § 1. bek.: „ *A településszerkezeti terv a település közigazgatási területére készül és rajzi, valamint szöveges munkarészből áll.*”

3. bek: „ *A településszerkezeti tervben MEG KELL HATÁROZNI A BEL- ÉS KÜLTERÜLETEKET, A BEÉPÍTÉSRE SZÁNT, ILLETŐLEG A BEÉPÍTÉSRE NEM SZÁNT TERÜLETEKET, A TELEPÜLÉS SZERKEZETÉT MEGHATÁROZÓ KÖZTERÜLETEKET.*”

c./ 1994. évi IV. törvény a termőföldről:

44. § 4. bek.: „ *Belterületi, illetőleg beépítésre szánt területi felhasználásra kerülő területek folyamatosan, a településfejlesztés megvalósításától függően, vonhatók belterületbe.*”

46. § 1. Bek.: „ *A termőföld más célú hasznosítását a területileg illetékes földhivatal engedélyezi.*”

52. § 1. Bek.: „ *A TERMŐFÖLD MÁS CÉLÚ HASZNOSÍTÁSA ESETÉN EGYSZERI FÖLDVÉDELMI JÁRULÉKOT KELL FIZETNI a külön jogszabályban meghatározott számlára.*”

I.számú melléklet az 1994. évi IV. törvényhez:

„A földvédelmi járulék mértéke:

2. Ha a termőföld nyolcadik minőségi osztálynál jobb minőségű, a járulék összegének megállapításakor a SZORZÓT minőségi osztályonként SZÁNTÓ, szőlő, gyümölcsös, kert művelési ágú termőföldnél az ötödik minőségi osztályig NYOLCEZERREL, az öttől az első minőségi osztályig minőségi osztályonként TIZENHATEZERREL, rét, LEGELŐ /gyep/, nádas, fásított terület és halastó esetén az ötödik minőségi osztályig NÉGYEZERREL, az öttől az első minőségi osztályig NYOLCEZERREL növelni kell.”

A fentiekben leírt tényállás és jogszabály-ismertetés alapján indokoltnak

láttam azt, hogy kérelmem lényegét a Főügyészség felé a következőkben határozom meg:

„Keresve annak indokát, hogy mi készítette a kérelmezőt 2004-ben a 70 db. lakóteleknek kialakítását közvetlenül megelőző időszakban arra, hogy az akkor még külterületi szántóként feltüntetett ingatlan művelési ágának megváltoztatását kérelmezze a Földhivatalnál legelő művelési ágúra, - az eddigiek alapján egyértelműen adható meg a válasz.

Ismerte az idézett 1994. évi LV. tv. 52. § 1. bek-ben írtakat és a törvénynek szintén idézett I. számú mellékletét. Tudta azt a melléklet tartalmából, hogy **pontosan kétszer annyi földvédelmi járulékot kell fizetni a szántó ingatlan után az általa kérelmezett belterületbe csatolás és lakótelek kialakítás során, mintha legelő ingatlan lenne** a föld művelési ága, és úgy gondolta, hogy mi sem egyszerűbb, mint az, hogy néhány mázsa fűmaggal beveti az egyébként akkor már teljesen lesimított területet a legelő művelési ág igazolása érdekében.

Más kérdés az, hogy sem legelőként, sem gyepeként soha nem kívánta használni az akkor már meglévő telekkialakítási engedélyekkel rendelkező ingatlant és a füvesítés legfeljebb azt a lehetőséget szolgálta a díjcsökkentési célon túl, hogy, hogy kedvezőbb körülmények között értékesítsék a létrejövő lakótelekeket befüvesített állapotban, mint gáztól felvert poros állapotban.

Az ilyen jellegű cselekedeteknél a csalás bűncselekményének kísérletét csak akkor lehet megállapítani, ha ismerjük az elkövető gondolatát arról, hogy a művelési ág változtatására irányuló kérelem előterjesztése során tudott arról a jogszabályi rendelkezésről, amit iratom 4. oldalán idéztem / **1994. évi. LV. tv. 36. § 1. bek.:/**

„ A használó köteles a termőföldet művelési ágának megfelelő termeléssel hasznosítani, vagy termelés folytatása nélkül a talajvédelmi előírásokat betartani.”

A telekkialakítási eljárás dokumentációjának java már a kérelem előterjesztésekor rendelkezésére állt, melyből következően bizonyított, hogy nem volt szándékában akkor a legelő művelési ágnek megfelelő termeléssel hasznosítani az átminősíteni kért ingatlant. Amennyiben nem ismerte az utóbbi jogszabályhelyet az első kérelmezéskor, ennek ellenére esetleg lehet magyarázkodni azzal, hogy úgy gondolta az dönti el a művelési ág minősítést, hogy mivel van bevetve a földingatlan. De más a helyzet a kérelmezőnek első – sikertelen – művelési ág változtatására irányuló kérelmét elutasító földhivatali intézkedés, az

elutasítás indokolása után.

Ugyanis az ismételt kérelmezésekor, vagy a művelési ág változtatására irányuló kérelmezésének megerősítésekor már mindenképpen ismerte a jogszabály tartalmát, tudta azt, hogy a földnek hasznosítása határozza meg a művelési ág milyenségét és azt is tudta, hogy soha nem lesz a földingatlan az általa kért művelési ágnak megfelelő használatú. Soha nem fogják a földterületet legelőként hasznosítani.

Szándékosan valótlan állított ekkor abból a célból, hogy számára ebből vagyoni előny, másnak hátrány származzon, és ezt a valótlan állítását valódiként tüntette fel.

Ami pedig a másik problémát illeti, **a 70 db. Lakótelek ingatlanok helyén lévő külterületi szántó ingatlanok 1994-ben történt vételekor Kecskés Gábor Ságvár Községi Önkormányzatának Képviselője volt.**

Annak az Önkormányzatnak volt képviselője melynek feladatául többek között az akkor még hatályban volt **1964. III. tv.** – az építésügyről – az alábbiakat rendelte:

5. § 3. bek.: „A rendezési program megállapítása a képviselőtestület hatáskörébe tartozik.”

6. § 3. bek.: „ A rendezési tervek elkészítéséről, továbbá a meglévő rendezési tervek továbbfejlesztéséről, illetőleg – szükség szerint – módosított rendezési tervek kidolgozásáról a települési önkormányzat köteles gondoskodni.”

6. § 4. bek.: „ A rendezési tervek jóváhagyása, illetőleg a belterület határvonalának a megállapítása a képviselőtestület hatáskörébe tartozik.”

Ezen jogszabályhelyek alapján tehát Ságvár Község Önkormányzati Képviselőtestülete – többek között Kecskés Gábor képviselő – előbb eleget tett törvényi kötelezettségének, rendezési tervet készített, belterületi határvonalat állapított meg, majd 1994-ben Kecskés Gábor gyermekei megvásárolták azt a külterületi ingatlant, mely a rendezési terv szerint belterületbe csatolandó és egy megosztási eljárást követően 70 db. lakótelekingatlan alakítható ki.

Bárki más számára kockázatos üzleti vállalkozás lett volna ennek az ingatlanok megvásárlása abból a célból, hogy rajta a 70 db. lakótelek 10 éven belül kialakítható lesz jelentős haszon elérése mellett, mivel az

1997. évi LXXVIII. törvény 28. § 1. bek-e a **helyi önkormányzat feladatává teszi mindazoknak a KISZOLGÁLÓ UTAKNAK ÉS KÖZMŰVEKNEK MEGVALÓSÍTÁSÁT, A BEÉPÍTÉSRE SZÁNT TERÜLETEKEN LÉTESÍTENDŐ ÉPÍTMÉNYEK HASZNÁLATBEVÉTELEIG SZÜKSÉGESEK.**

Azoknak az Önkormányzatoknak teszi ezt a törvény feladatává, melyeknek szűkös anyagi helyzetére utal a az 1990. évi LXV. tv. 8. § 2. bek-e:

„ FONTOS SZEMPONT, HOGY A DÖNTÉS – arról, hogy mely feladatokat végeznek el az Önkormányzatok és melyeket nem - A LAKOSSÁG IGÉNYEI ALAPJÁN TÖRTÉNJEN, TOVÁBBÁ NEM LEHET FÜGGETLEN AZ ÖNKORMÁNYZAT ANYAGI LEHETŐSÉGEITŐL, MIVEL SAJÁT KÖLTSÉGVETÉSÉN BELÜL KELL MARADNIA.”

Kecskés Gábor önkormányzati képviselő – 1994-től alpolgármester – gyermekei által vásárolt és haszonélvezeti jogával terhelt külterületi ingatlanok 70 db. Lakótelek kialakításával kapcsolatos önkormányzati feladatok ellátása során ellenben nem adódtak problémák.

Felidézem a helyi önkormányzatokról szóló törvény Kommentárának egy mondatát:

„ A választók érdekeinek a képviselete a település egészéért vállalt felelősséggel kell, hogy megvalósuljon.”

Ennek a kérelmemnek alapján Nf. 207/2005/I-III. szám alatt a Somogy Megyei Főügyészség 2005. Február 4-én a nyomozást elrendelte, majd miután erről Ságvár lakosainak egy részét tájékoztattam, **Kecskés Gábor ellenem a Somogy Megyei Bíróság előtti 21. P. 20419/2005. Számú eljárást kezdeményezte jóhírnév megsértése miatt és 5 millió forint kártérítésért.** Erre a perre utalt Siófok Polgármestere a hasonlóságot emlegetve.

A Kecskés Gábor által indított peres eljárásban beszerzett bizonyítékok alapján van módom részletesebben ismertetni az általam kifogásolt magatartások körülményeit.

=====

A peres eljárásban Kecskés Gábor meghallgatására 2005. szeptember 26-i tárgyaláson került sor.

A meghallgatása elején adott pontos tájékoztatást közéleti helyzetéről,

állapotáról:

„2005. Május 1-től mint főállású polgármester tevékenykedem, előtt pedig 1994-től folyamatosan mint tiszteletbeli alpolgármester végeztem a tevékenységemet, de már az 1990-es időszakban bekerültem a képviselőtestületbe, de az 1990-től 1994-ig tartó ciklusban nem voltam alpolgármester, csak mint képviselőtestületi tagja tevékenykedtem” (jkv. 2. old.alulról 2. Bek.),

majd a később kialakított 70 lakótelek helyén volt külterületi szántó vételével kapcsolatosan a következőket mondta:

„Ha jól emlékszem, hogy az ingatlanvásárlások 1993-94-ben voltak, ekkor nem én, hanem a gyermekeim vásárolták meg az ingatlant, amelynek akkor a művelési ága szántó volt.”

Megtekintve a peres eljáráshoz csatolt földhivatali iratokat, abban fellelhető másolatban Dr. Sipos Béla siófoki ügyvéd által **1994. május 11-én** szerkesztett és **felek által aláírt adásvételi szerződés**. Ezzel az adásvételi szerződéssel **szerezte meg Kecskés Szilárd és Kecskés Szabina egyenlő arányban a szántó ingatlant** szerződés szerint Várhelyi Vilmos Ságvár Kossuth u. 19. sz. alatti lakostól **Kecskés Gábor és neje holtigtartó haszonélvezeti jogának egyidejű bejegyzésével úgy, hogy Szabina életkorára tekintettel a haszonélvezeti jogosult Kecskés Gábor és neje aláírásukkal törvényes képviselői nyilatkozatot is tettek**. A szerződés 1. pontjában a következő olvasható:

„ságvári 0245/4. Hrsz-u 10 ha 1764 m2 területű (371,44 AK) üres külterületi szántóingatlant a megtekintett állapotban és helyen, az ismert birtokhatárokkal a kölcsönösen kialakult 187.750 Ft. azaz egyszáznyolcvanhétezerhétyszázötven forint vételárért.”

A szerződés szerinti jogok **ingatlan-nyilvántartási bejegyzésére** a periratoknál fellelhető földhivatali határozat szerint **1995. november 5-én került sor**.

Majd Kecskés Gábor **vallomását** a következőképpen **folytatta**:

„A fiam és lányom kérte az átminősítést, valamikor 2003-2004. körül, mert be lett vetve füvel. Először megtörtént a legelővé történő átminősítése, egyébként még most állatok legelnek rajta, mert egy bérleti szerződéssel a gyermekeim bérbe adták.

A második eljárásban lett átminősítve legelőre, ugyanis a Ságvári Agrár Rt. végezte a füvesítést, ki is bujt a fű, amikor kijöttek a földhivataltól, megállapították, hogy valóban

megtörtént a területnek a füvesítése, ezért megtörtént az átminősítés is. Sajnos azonban csapadékszegény volt az időjárás, kisült, és valamilyen bejelentés folytán újra kijött a földhivatal vezetője, ha jól emlékszem Dr. Magodi (helyesen Magori) Tibor, akként én is ott voltam. Megállapították, hogy a fű elszárad, ezért visszaminősítették a területet szántóvá.

Egyébként a gyerekeimnek a Ságvári Agrár Rt-vel, amely a füvesítést végezte, még vitája is volt, mert a szakértő megállapította, hogy mélyre került a fűmag, ez okozta a problémát a csapadékszegény időjárással együtt. Másodszor is megtörtént az elvetés, ekkor azonban locsolták a területet, és meg volt a füvesítés.”

Vallomása megtételekor feltehetően megfeledezett Kecskés Gábor ságvári polgármester arról, hogy holtigtartó haszonélvezeti jog fennállása esetén az ingatlanak bérbeadása nem a tulajdonosnak, hanem a haszonélvezeti jogosultnak joga a **Ptk. 157. § 2. bek.** alapján:

„A haszonélvezeti jog fennállása alatt a tulajdonos a birtoklás, a használat és a hasznok szedésének jogát csak annyiban gyakorolhatja, amennyiben a haszonélvező e jogokkal nem él.”

Mivel semmi nem utal arra, hogy Kecskés Gábor és neje haszonélvezeti jogával bármikor nem kívánt volna élni – a lakótelkek eladását hirdető, Ságváron elhelyezett táblákon többek között 06-30-936-6188 telefonszáma megjelölése mellett Kecskés Gábor Ságvár Újtelep II. u. 8/A. sz. szövegrész is olvasható – megállapítható, hogy az esetben amennyiben bérleti szerződést valóban kötöttek az ingatlanak legelőként történő hasznosítására, úgy minden valószínűség szerint ezt haszonélvezeti jogosultak – Kecskés Gábor és neje – kötötték meg és nem a gyermekeik, valamint a vitája sem a gyermekeknek volt a Ságvári Agrár Rt-vel, hanem a használattal kapcsolatos problémára tekintettel haszonélvezőknek, Kecskés Gábornak, vagy nejének.

Azért nem vagyok bizonyos a Kecskés Gábor ságvári polgármester által említett, legelő hasznosítására vonatkozó bérleti szerződés léteben, mert a periratok másra utalnak.

1994. május 11-én Kecskés Gábor és családja által megvásárolt **ságvári 0245/4. Hrsz. alatti külterületi szántóingatlant érintő telekkialakítási eljárásra** utaló legkorábbi adatok az iratokhoz csatolt dosszié borítójának külső oldalán olvashatók az alábbi formátumban:

Térképészeti Bt.

8600 Siófok Fő u. 45.

A. lház I/3.

Telekalakítási terv

A Ságvár 124,125 és 0245/4 hrsz-u földrészleteket érintő elvi telekalakításhoz.

- Tartalom:**
- nyilvántartási térkép hiteles másolata
  - telekalakítással érintett hrsz-u ingatlanok adatai tartalmazó jegyzék
/tulajdoni lap másolatok/
  - szintvonalas térkép,
  - telekalakítás utáni állapotot tartalmazó térkép
  - területjegyzék

Készült Siófokon 2003. április 18-án

Civitas Bt.**SIO - GEO
Földmérési és Térképészeti****Bt.**

Deák Varga Dénes vezető tervező

Márton Lajos

=====

A dossziében fellelhető iratoknak felhasználásával **2003. április 30-án pedig iktatásra került a Siófoki Polgármesteri Hivatalnál 334-45318/2003. Számu alatt elvi telekkialakítási engedély iránti eljárás** a periratokhoz csatolt olyan iratborítóra írtak szerint, melyen az is olvasható, hogy

„Ügyfél kezdeményezte”

Azaz Kecskés Gábor vagy családtagjai kezdeményezték ezt az elvi engedély kiadása iránti eljárást. Utóbbi iratborítón szintén olvasható a „Civitas Bt.”, valamint „SIO GEO Bt.” cégjelölés.

A Siófoki Polgármesteri Hivatalnak ezen eljárásával kapcsolatos iratai között többek között az alábbi formátumban a következő irat is olvasható:

Körzeti Földhivatal
Siófok
Kálmán Imre sétány

Erzsébet

Tárgy: Tájékoztatás
Ügyiratszám: 45.318/2003.
Ügyintéző: Bodóné Sirokay

Ügyiratszám: 10.283/2003.
Ügyintéző Pach Zoltán

Siófok Város Polgármesteri Hivatala
Építészeti Iroda Siófok Fő tér1. 8600

A fenti tárgyra és számra hivatkozva a következőket közlöm Önnel:

A 2003. május 15-én kelt, a ságvári 124, 125 és 0245/4. hrsz-u ingatlanokra vonatkozó telekcsoport újraosztásának elvi telekalakítási engedély ügyével kapcsolatban a Siófoki Körzeti Földhivatal a következőket adja:

A 0245/4. hrsz-u ingatlan az ingatlan-nyilvántartás szerint jelenleg szántó művelési ágú külterületi földrészlet.

Ha telekalakítás célja lakótelkek és építési telkek kialakítása, akkor az elvi telekalakításhoz csak abban az esetben járul hozzá a Földhivatal, ha a fenti ingatlanokra a más célú végleges hasznosításának engedélyezését lefolytatják és az ingatlanokat belterületbe csatolják a végleges telekalakítási határozatig.

Ezen utóbbi esetben a telekalakítási munkarészek ingatlan-nyilvántartáson való átvezetésére csak az érintett ingatlanokkal kapcsolatos földvédelmi eljárás befejezése után kerülhet sor.

A földvédelmi járulék megfizetése alóli mentesség az 1994. évi LV. tv. 52. § 5. bekezdése alapján nem adható.

Kérem levelem figyelembe vételét az elvi telekosztási engedély elbírálása során.

Siófok 2003. 05. 26.
Tibor hivatalvezető

P.H.

Dr. Magori

=====

Ezeknek az iratoknak alapján nem vagyok bizonyos tehát abban, hogy bérleti szerződés létrejött Kecskés Gábor tanúvallomása alapján a 70 lakótelek kialakításához szükséges ságvári 0254/4. hrsz-u ingatlanak legelővé történt átminősítését követően, vagy ha létrejött, úgy véleményem szerint abban csak színeltek a felek a bérleti szerződés megkötéséhez szükséges akaratukat.

Ugyanis az ismertetett földhivatali tájékoztató alapján bizonyosságot nyert az, hogy **2003. május 26-án a ságvári 0254/4. hrsz-u ingatlan még szántó művelési ágú volt** ingatlan-nyilvántartás szerint.

Valamint **az is megállapítható** a Civitas Bt – SIO – GEO Bt.-nek ismertetett „Telekalakítási terv” megjelölésű iratborítóján olvasható 2003. április 18-i dátumozásból, hogy **2003. április 18-át megelőzően adta megbízását Kecskés Gábor - vagy családtagjai - a betéti társaságoknak a lakótelek**

kialakításhoz szükséges tervek elkészítésére, és ennek a ténynek alapján

egyértelműen megállapítható az, hogy 2003. április 18-át megelőzően Kecskés Gábor polgármester és családtagjai véglegesen eldöntötték azt, hogy a 0254/4. hrsz-u szántóingatlanból lakótelek ingatlanokat alakítanak ki. Nem legelőt, hanem lakótelek ingatlant. Ezért bízták meg a Civitas Bt-t és SIO – GEO Bt-t a lakótelek kialakításához szükséges tervek elkészítésével olyan időpontban, hogy ezt követően 2003. április 18-án a tervek a betéti társaságok által el is készültek. Ennek ismeretében indokolt megismételni Kecskés Gábor polgármester tanúvallomásából már idézett alábbi mondatát:

„Először megtörtént a legelővé történő átminősítése, egyébként még most is állatok legelnek rajta, mert egy bérleti szerződéssel a gyermekeim bérbe adták.”

Bizonyítottam azt, hogy ez így nem helyes, nem valós közlés. Bizonyítottam azt, hogy először Kecskés Gábor polgármester és családtagjai lakótelek kialakításhoz szükséges tervek elkészítésére tervezőknek megbízást adott, majd a tervek birtokában a Siófoki Polgármesteri Hivatalnál elvi telekkialakítási engedély kiadása iránt eljárást kezdeményezett, és a Siófoki Városi Földhivatalnak idézett iratából tudta meg azt, hogy a telekkialakítás miatt törvény alapján mindenképpen földvédelmi járulékot kell fizetnie, mentességet ennek megfizetése alól nem kaphatnak.

Csak ezt követően fordultak a Földhivatalhoz azzal a kérelemmel, hogy a 0254/4. hrsz-u szántó ingatlant minősítsék át legelővé, de közben a lakótelek kialakításhoz szükséges intézkedéseket folyamatosan tovább végezte, végeztette.

Ezért írtam azt, hogy nem vagyok bizonyos a Kecskés Gábor ságvári polgármester által említett, legelő hasznosítására vonatkozó bérleti szerződés létében, mert a periratok másra utalnak.

Visszatérve a Siófoki Polgármesteri Hivatal előtti 45.318/2003. számú, elvi telekalakítási engedélyezési eljáráshoz, 2003. június 3-án kelt határozattal Siófok Város Polgármesteri Hivatala Építészeti Irodája a ságvári 0254/4. hrsz-u szántó ingatlanra az elvi telekalakítási engedélyt megadta azzal, hogy a határozat szerint ellene a kézbesítéstől számított 15 napon belül volt helye fellebbezésnek.

Az elvi engedélyt tartalmazó határozatot a Polgármesteri Hivatal ezt követően postán megküldte a szomszédos ingatlanok tulajdonosainak az esetleges fellebbezés lehetőségét biztosítva, mely postai küldemények közül két

küldemény – Danázs Anna és a B.L.U. BULDING Kft részére címezve – felbontatlanul visszaérkezett és a Kecskés Gábor polgármester által kezdeményezett per iratai között megtekinthető.

Ennek ellenére Siófok Város Polgármesteri Hivatala Építészeti Irodája az elvi engedélyt tartalmazó, 15 napos határidővel fellebbezésre felhívó határozatra rávezette azt, hogy

„Jogerős 2003. Június 13-án.”

10 nappal a határozat dátumozásához képest, azt követően, hogy két fellebbezésre jogosultnak bizonyítottan nem kézbesítették a határozatot, nyilvánították a Siófoki Polgármesteri Hivatalnál jogerősnek a határozatot.

Tekintettel arra, hogy a Kecskés féle 0254/4. hrsz-u ingatlan belterületbe vonásához Ságvár Község Képviselőtestületének a határozata is szükséges volt, **2003. augusztus 28-án Ságvár Község Képviselőtestülete az alábbi formátumú határozatot hozta:**

19.K i v o n a t

Ságvár község Képviselő Testületének

2003. augusztus 28-án készült jegyzőkönyvéből 41/2003 (VIII.28.) sz. határozat

1.Ságvár község Képviselő-testülete egyetért és támogatja Somogyiné Kecskés Szabina és Kecskés Szilárd kérelmét a ságvári 1254/4. Hrsz-u külterületi ingatlan belterületbe vonását a rendezési terv szerinti első ütemben.

2.Ságvár község Képviselő-testülete azt a nyilatkozatot teszi, hogy a 245/4. Hrsz-u belterületbe vonása után a megosztási vázrajz szerint kiépülő 124/22, 124/59, 124/30, 124/28, 124/79 és 125/1. Hrsz-u út művelési áu területeket önkormányzati tulajdonba átveszi, tekintettel arra, hogy azokat a tulajdonos ingyenesen adja át az önkormányzatnak.

3.A Képviselő-testület felhatalmazza Szigeti József polgármestert, hogy a 245/4. Hrsz-u ingatlan belterületbe vonásával kapcsolatban, illetve a telekmegosztások utáni közterületek átvétele ügyében a szükséges nyilatkozatokat megtegye, és a szerződéseket megkösse.

Határidő: azonnal

Felelős: Szigeti József polgármester

P. H.

A kivonat hiteles: Tóth Erika

=====

A periratoknál arra adatot nem találtam, hogy az elvi telekalakítási engedélyezési eljárás idején – 2003. április 18-án – szántó ingatlanak minősülő 0245/4. hrsz-u 10 hektár 1764 m² területű Kecskés féle ingatlanak legelővé történő átminősítése miként történt, így mindösszesen annyit tudok erről **Kecskés Gábor polgármester tanúvallomása alapján, hogy két eljárásban azért történt a lakótelek kialakítási eljárás közben a legelővé történő átminősítési eljárás, mert először kiszáradt a fű, és egyszer visszaminősítették szántóvá.**

Ellenben a belterületbe csatoláshoz szükséges és periratoknál fellelhető **„Változási vázrajz a 0245. Hrsz. alatti földrészek belterületbe csatolásáról”** elnevezésű iraton már a változás előtti állapotként is legelőként lett feltüntetve a 0245/4. hrsz. alatti ingatlan.

A változási vázrajzon 2003. július 8-i dátum olvasható, melyből következően tehát 2003. április 18-a és július 8-a közötti időszakban történt két egymást követő földhivatali eljárásban az átminősítése a 0245/4. hrsz. alatti szántó ingatlan legelővé úgy, hogy közben még a fű is elszáradt a földön és ezt a Földhivatal Vezetője is szemlélte.

Ahhoz képest különösen figyelemre méltó ez, hogy 1994. május 11-én történt vételtől számítottan 9 éven keresztül nem kezdeményezett eljárást Kecskés Gábor polgármester és családja annak érdekében, hogy a szántó ingatlankénti minősítését átváltoztassa legelőre.

Rendkívüli és indokolatlan gyorsaságnak tűnik az, hogy kevesebb mint három hónapon belül Kecskés Gábor két földhivatali eljárást is kezdeményezve annak lefolytatását is elérte úgy, hogy a földhivatali ügyintézés szokásos időtartama 30 nap, valamint az első földhivatali eljárás végén tapasztalt elszáradt fűre tekintettel újból füvesíteni kellett, majd miután az újabb fű már tartósan zöldellt, ezt tapasztalva véglegesen átminősítették második földhivatali eljárásban a szántót legelővé.

Földhivatalhoz az említett változási vázrajz 2003. szeptember 2-án került, majd záradékolva E 13/2003. szám alatt 2003. október 29-én lett.

Változás előtti adatként feltüntették a Sporttelepet ságvári 125. Hrsz. alatt 1 hektár 5820 m² területtel, valamint a ságvári 0245/4. hrsz. alatti – Kecskés féle – legelő ingatlant 10 hektár 1764 m² területtel, illetve változás utáni adatoknál ságvári 125/1. hrsz. alatti Sporttelep ingatlan látható 1 hektár 5820 m² területtel, és a 125/2. hrsz. alatti legelő ingatlant 10 hektár 1742 m²

területtel. Községi egyenleg + 22 m² a változás után.

Ilyen előzmények után hozta meg a **Kaposvári Körzeti Földhivatal 2004. február 23-án „Termőföld végleges más célú használatának engedélyezése”** tárgyú és 10092/2004. szám alatti határozatát az alábbi rendelkezéssel:

=====

„A termőföld más célú hasznosításáért tulajdonosokként

1.921.280 Ft. - 1.921.280 Ft. földvédelmi járadékot állapítok meg.”

Indokolásként a határozat megjelölte a 96/2002. (X.11.) FVM. Rend. 1. § 2. bek.-t illetve a járadék összegére az **1994. évi LV. tv. 52. § 1. bek.-t, valamint az 1. Sz. mellékletet.**

A járadék összegének megállapítására az alábbi számítást alkalmazta:

„Legelő 3. Min. o. 120.08 AK. x 32.000 Ft /AK (az egész ingatlanra)”

Legelőnek tekintve a Kecskés féle, korábbi ságvári 0243/4. Hrsz alatti, belterületbe csatolás után ságvári 125/2. Hrsz. alatti ingatlant, más célú - lakótelek - hasznosítására tekintettel

összesen tehát 3 millió 842.560.-Ft földvédelmi járulék fizetését írták elő.

A határozatban megjelölte, **1994. Évi LV. törvény** – a termőföldről – **I. számú melléklete** többek között a következőket rögzíti:

„Földvédelmi járulék mértéke

1. *A termőföld és a mezőgazdasági művelés alatt álló belterületi föld más célú*

hasznosításáért nyolcadik minőségi osztály esetén az AK érték négyezerszeres szorzatának megfelelő forintösszeget kell földvédelmi járulékként (továbbiakban járulék) fizetni.

2. **Ha a termőföld nyolcadik minőségi osztálynál jobb minőségű, a járulék összegének megállapításakor a szorzót minőségi osztályonként szántó,**

szőlő, gyümölcsös, kert, **művelési ágú termőföldnél az ötödik minőségi osztályig nyolcezerrel, az öttől az első minőségi osztályig minőségi osztályonként tizenhatezerrel, rét, legelő, nádas, fásított terület, és halastó esetén az ötödik minőségi osztályig négyezerrel, az öttől az első minőségi osztályig nyolcezerrel növelni kell.**

Az aláhúzott és kivastagított szövegrészeket összeolvasva a törvényi rendelkezés annyit jelent, hogy

Szántó művelésű ágú és a földhivatali megállapítás szerinti 3. minőségű osztályhoz tartozó termőföld esetében minőségi osztályonként 8.000.-Ft-tal többet kell fizetni földvédelmi járulékként, mint ugyanilyen legelő művelési ágú termőföld esetén.

Tekintettel arra, hogy a Kaposvári Földhivatal a Kecskés féle ingatlanak aranykorona értékét 120,08 AK értékben jelölte meg, **a többlet minőségi osztályonként 960.460.-Ft-ra adódik.**

Az átminősítési földhivatali határozatban irt harmadik minőségi osztályba sorolása folytán az ingatlanok, ennek az összegnek háromszorosával kellett volna többet fizetni Kecskés Gábor polgármesternek és családjának 2 millió 881.380 Ft. összegben az esetben, amennyiben szántóingatlanát lakótelek ingatlanokká alakítja ki.

Amennyiben nem minősíti át Kecskés Gábor vagy családtagja a szántóingatlant 9 évvel az ingatlanok vétele után azt követően, hogy a lakótelek kialakítási eljárást Siófok Város Polgármesteri Hivatalánál már kezdeményezte, illetve megtudta a Földhivataltól azt, hogy felmentést a földvédelmi járulék megfizetése alól nem kaphat, úgy nem 3 millió 842.560.-Ft-ot kellett volna fizetni földvédelmi járulékként, hanem 6 millió 723.940-Ft-ot.

Véleményem szerint kizárólag ez volt az oka annak, hogy kevesebb mint három hónap alatt Kecskés Gábor vagy családtagjai által kezdeményezetten két alkalommal is lefolytatták a földhivatali eljárást úgy, hogy Kecskés Gábor polgármester tanúvallomása szerint az első földhivatali határozat utáni fűszáradás miatti határozat visszavonását követően újból füvet kellett vetni, majd az eredményes vetésre tekintettel immár véglegesen legelővé történt átminősítési határozatot lehetett hozni.

Akkor, ha létezik olyan fű, ami két egymást követő közigazgatási eljárásához szükséges időtartamot levonva a kevesebb mint három hónap alatti időtartamból, még mindig elegendőnek látja az időtartamot ahhoz, hogy elszáradjon, illetve újabb vetés után kizöldüljön.

=====

A leirt eljárások után nem volt akadálya annak, hogy kérelemre a **Siófok Polgármesteri Hivatala Építészeti Irodája 45.073-2/224/2. Szám alatt végleges telekkialakítási engedélyt tartalmazó határozatot hozzon 70 lakótelek kialakítása céljából** az alábbi tartalommal:

„A telekalakítás a Ságváron 2004. 04. 23-án kelt megállapodás, a Siófok Város Jegyzője 45.073-2/2004. Számú határozata, a Ságvár Község Képviselőtestületének jegyzőkönyv kivonata, E: 13/2003. Számú változási vázrajz a Kaposvári Körzeti Földhivatal 10.092/2004. Számú határozat, a Somogy Megyei Közlekedési Felügyelet NS/A/30/0/2004. Számú határozata és kérelem alapján történt.”

A határozatot keltezése szerint **2004. április 13-én hozták, és három db. nyilatkozat blankettát mellékeltek azokról, akik a fellebbezésre jogosultak közül aláírásukkal tanúsították azt, hogy a határozat elleni, kézbesítéstől számítottan 15 napig gyakorolható fellebbezési jogukról lemondanak.**

Mindhárom lemondó nyilatkozatot Szabó Beáta AF 074806 sz.sz. 8600 Siófok Koch Róbert u. 6/A I. em. 6. sz. alatti és Göblyös Jolán AP 729175 sz.sz. Ságvár Újtelep I. u. 49. sz. alatti lakos írta alá tanúként, hitelesítette a fellebbezésre jogosultak aláírásának valódiságát. A három nyilatkozatból egyet Ságváron dátumozták, míg 2004. IV. 14-i dátumozással egyet Szigethalmon – Horváth Istvánné fellebbezésre jogosult aláírásánál - , egyet Dunaújvároson – Darázs Ferenc fellebbezésre jogosult aláírásánál.

Mivel 2004. április 14-e szerdai napra esett, megállapítható, hogy ezen a napon tanuk munkahelyükön munkát nem végeztek, hanem helyette Szigethalomra, illetve Dunaújvárosba utaztak azért, hogy Horváth Istvánné és Darázs Ferenc fellebbezésre jogosultak aláírását a nyilatkozat aláírásával tanúsítsák.

Marcelo Carloni Olaszország megjelöléssel 10. Sorszámon jelöli a határozat a fellebbezésre jogosultat, melyből következően nem valószínű az, hogy Olaszország címmel Marcelo Carloni fellebbezésre jogosult a határozatot bármikor átvette. Amennyiben pedig a periratok más részénél olvasható címre mégiscsak megküldték Marcel Carloni fellebbezésre jogosultnak a határozatot – 06058 San TERENZIANNO /PERUGIA Via Collozione 7/A. címre -, nem tudom elképzelni azt, hogy miként lehetett olyan időpontban kézbesíteni részére, hogy 2004. április 20-án a határozat már jogerőre emelkedett.

Ugyanis kézbesítéstől számított 15 nap elteltével válik jogerőssé a határozat az esetben, amennyiben ellene fellebbezés nem érkezett, de mivel **a végleges**

telekkialakítási engedélyt tartalmazó határozatot 2004. április 13-án hozták keltezése szerint, ehhez számítva hét nap múlva – 2004. április 20-án – állapították meg a határozatról úgy azt, hogy jogerős, hogy közben Marcelo Carloni Olaszországi lakosnak kellett megküldeni azzal, hogy 15 napon belül a kézbesítéstől számítva ellene fellebbeznie lehet.

Egyébként **Kecskés Gábor vallomását** a peres eljárásában ekként folytatta:

„2004. körül született az új rendezési terv, most így hirtelen nem emlékszem, ennek az előzménye az volt, hogy a Balaton törvénnyel kapcsolatban az önkormányzatokat kötelezték, hogy a rendezési tervüket vizsgálják felül. Ennek megfelelően 2001-ben, ha jól emlékszem pályázatot irtunk ki. Az biztos, hogy kaposvári cég volt a nevére annyira nem emlékszem, a Civilitas Bt. volt megbízva, pályázattal nyerte el a kaposvári cég a megbízatást, hogy a rendezési terv módosítását dolgozza ki. Figyelemmel az adott adottságokra, így repülőtér, főút, hegyes-völgyes vidék, így történt meg azon területek kijelölése, amelyekkel kapcsolatban javasolták, hogy történjen meg a rendezési terv szerint a lakóövezetté nyilvánítás, és így az ott található területek belterületté történő átminősítése a későbbiekben.

Az hogy az adott esetben melyik terület, itt figyelembe vették azt, hogy adott esetben ez a rendezési terv nem csak a gyerekeimet, hanem még több földterületet is érintett. Egyébként 15 beadvány jött az adott időszakban, amelyben kérték lakóövezetté nyilvánítani az adott területet, amelyet a testület egyébként támogatott, tehát a Civilitas Bt. javaslatát fogadtuk el. Abban az időben az volt a jogszabály, hogy a község területének 10 %-át lehet lakóövezetté nyilvánítani, amíg a szennyvízcsatornázás nem valósult meg. Emiatt aztán ütemezve lett az egész, és megtörtént a későbbiekben a lakóövezetbe vonása, abba esett a gyerekeim övezete is.

Én pontosan nem tudom megmondani, hány embert érintett, végül is első ütemben az 1 hektár alatti területek kerültek lakóövezetbe a rendezési terv szerint, de ez csak egy lehetőséget adott a tulajdonosoknak, hiszen az átminősítés a belterületbe vonásról már nem az önkormányzat dönt, hanem a tulajdonos kérelmére indul meg az adott eljárás, és ha a tulajdonos nem kéri, mert ennek jelentős anyagi vonzata van, akkor nem történik meg. Én megmondani, hogy kik voltak azok, akiknek a területének a rendezési terv első ütemében lakóövezetté nyilvánítása megtörtént, azt én megmondani a

bíróságnak név szerint nem tudom, hektárokról volt szó.

Ha jól emlékszem akkor lehet, hogy végül is mégis csak 2003-ban fogadtuk el a rendezési terve, nem tudom. Én szavaztam, mert ott nem az volt a lényeg, hogy kinek a területe, tehát ez így fel sem merült, hogy én ne szavazzak, hiszen a rendezési tervről döntöttünk.

Az egész ügy előterjesztője Szigeti József polgármester volt. Nekem a rendezési tervvel kapcsolatban feladatom nem volt, és a jegyzőkönyvek szerint én hozzá sem szóltam. Egyébként a rendezési terv az egész községet átrendezte, ez csak egyik része volt. Egyébként ahhoz, hogy ez még belterületté kerüljön minősítésre, ahhoz több kellett, ahhoz a földhivatal és egyéb dolgok is kellettek.”

Annak okát, hogy Kecskés Gábor ságvári polgármester vallomásában miért nem emlékezett a Ságvár Község rendezési tervének módosítására kiírt pályázatot elnyert **Civitas Bt.** kaposvári gazdasági társaság nevére a tárgyaláson, nem tudom, hiszen **a pályázatnak Civitas Bt. általi elnyerését követő időben adott Kecskés Gábor megbízást telekalakítási tervnek elkészítésére a családja tulajdonában lévő 0245/4. hrsz-u ingatlanra vonatkozóan.**

A Kecskés Gábor megbízásából készült és **Civitas Bt. által már ismertetett módon jelzett** Kecskés Gábor által ellenem indított peres eljárás periratában fellelhető, Kecskés féle **ságvári 1245/4. hrsz.** alatti ingatlanra vonatkozó **telekalakítási terv dossziéján 2003. április 18-i** dátum olvasható, míg

Ságvár Község Önkormányzata által kiírt pályázatot elnyert Civitas Bt-nek Ságvár Község Kül és Belterületi tervének elkészítésére adott megbízás alapján a **Civitas Bt. által elkészített iratoknak megfelelően egy nappal korábban** – 2003. április 17-én – **hozta meg Ságvár Önkormányzata 5/2003. Sz. rendeletét „Ságvár község helyi építési szabályozásáról”** címmel.

A rendelet **1. § 1. pontja** a következőket írja:

„Jelen rendelet a CIVITAS Bt. által készített 21/2001. tervszámú kül és belterületi tervvel együtt érvényes, azzal együtt értelmezendő és alkalmazandó.”

A most leírt tényekből következik az, hogy Ságvár Község Képviselőtestülete által a **Civitas Bt-nek Ságvár Község Kül és Belterületi tervével együtt értelmezendő 5/2003. számú önkormányzati rendeletnek 2003. április 17-i meghozatala időpontjában nem kétséges, hogy Kecskés Gábor**

illetve családtagjai által megrendelt, Civitas Bt. cégjelzését feltüntető, ságvári 0245/5. hrsz-u külterületi ingatlannal kapcsolatosan 2003. április 18-án készült telekalakítási tervre vonatkozó megbízási díjat, vagy annak nagy részét Kecskés Gábor – vagy családtagjai – már kifizették, illetve kifizetésének időpontjában már megállapodtak.

Cégnyilvántartási adatok szerint teljes nevén a **CIVITAS** Kereskedelmi Szolgáltató és Mérnöki Iroda Betéti Társaság két társasági taggal **1993-ban alakult 6.000.-Ft. jegyzett tőkével**, majd 1995-ben leszállították a jegyzett tőkét 4.000.-Ft-ra. Jelenleg a társaságnak beltagja Deák Varga Dénes, míg kültagja Vörös Magdolna, mindketten kaposvári lakosok. **A társaságnak székhelye Kaposvár Bartók Béla u. 15. szám alatt található.**

Ságvár Község Önkormányzata által kiírt pályázat elnyerésében nem tudom, hogy minek volt döntő szerepe. Annak, hogy jelenleg 4.000.-Ft. az alaptőkéje, vagy annak, hogy Ságvártól 70 km-re van a társaság székhelye. Esetleg mindkettőnek.

A CIVITAS Bt. által készített tervben a következők olvashatók:

„A Balaton törvény hatálybalépésével párhuzamosan egyre nagyobb nyomás nehezedik az önkormányzatra azért, hogy külterület valamely földrészletet nyilvánítsa beépítésre szánt területnek a rendezési tervében, hogy a terület beépíthető legyen és az ingatlan értéke jelentősen megnövekedhessen. Nem célszerű azonban minden ilyen igényt megvalósítani. A beépítésre szánt területeket csak a település ésszerű és arányos növekedését biztosító mértékben, lehetőleg egy tömbben és a természeti értékek sérelme nélkül a település szerkezet, és közlekedési közműhálózatok átgondolt fejlesztésével szabad bővíteni.”

A belterület korlátlan növelésének azonban gátat szab a balatoni törvény 9. § 4. bekezdése mely szerint azon partközelinek nem minősülő településeken, ahol a szennyvízcsatorna-hálózat nem épült ki, a belterület az 1998. évi január 1-i állapothoz képest legfeljebb 15 %-kal növelhető.

Ságvár belterülete 178,4941 hektár volt, tehát a község szennyvízcsatorna hálózatának kiépítéséig számításba vehető I. ütemben legfeljebb 16,7741 hektár belterület növekedés engedhető meg.

Első ütemben beépítésre szánt területnek átminősíthető

területek:

0245/4 hrsz. terület		10.1764 m²	(lakó)
0245/2 hrsz. terület		5998 m²	(lakó)
020/8 hrsz-ból (gazdasági)	max.	1.0000	m²
020/9 hrsz-ból (gazdasági)	max.	1.0000	m²
076/10 hrsz. terület		2860 m²	(lakó)
076/11 hrsz. terület		3300 m²	(lakó)
090/2 hrsz. (gazdasági)	max.	3000	m²
0229/2 hrsz. (gazdasági)	max.	3000	m²
0247/59 hrsz-ból terület	max.	12.5000 m²	(lakó)

További belterület növelés és beépítésre szánt területtel nyilvánítás csak a község szennyvízcsatorna hálózatának üzembe helyezés után, - új rendezési terv alapján - lehetséges.

Hiteltelennek mondható ebből a „*lehetőleg egy tömbben*” szövegrész a beépítésre szánt területtel kapcsolatosan azért, mert **Kecskés Gábor a szövegrész kialakításnak idején telekalakítási terve elkészítésére már megbízást adott díj fizetése ellenében több mint 10 hektáros külterületi szántó ingatlan lakótelekké történő kialakítására.** A Civitas Bt. cégmegjelölésével ellátott több mint 10 hektáros külterületi ingatlanra vonatkozó telekalakítási terv készítésével egyidejűleg a Ságvári Önkormányzat részére készített rendezési tervben ellentmondásos lett volna és **a Civitas Bt számára károsodást jelentett volna azt írni, hogy**

„első ütemben az 1 hektár alatt területek kerüljenek lakóövezetbe a rendezési terv szerint.”

Úgy ahogy ez Kecskés Gábor a már idézett vallomásában múlt idejű szóhasználattal kijelentette.

A leírtakból megállapítható, hogy a rendelet hatálybalépésétől – **2003. május 1-től** – kezdődően **összesen 5 db. külterületi ingatlan vonható belterületbe és építhető be lakóingatlannal** az első ütemben Ságváron **3. db. egy hektár alatti területtel** – 5998 m², 2860 m², 3300 m² területűek - valamint

Kettő db. 10 hektár feletti területű ingatlan.

A Civitas Bt-nek idézett szövegrészéből – **„nagyobb nyomás nehezedik az önkormányzatra azért, hogy a külterület valamely földrészletet nyilvánítsa beépítésre szánt területnek a rendezési tervében, hogy a terület beépíthető legyen, és az ingatlan értéke jelentősen megnövekedhessen”** – következik azt, hogy a

Ságvár Község Önkormányzatának 5/2003. (IV. 27.) rendelete folytán, hatálybelépésétől kezdődően **Kecskés Gábor és családja** a korábban **0245/4. Hrsz. alatt felvett 10 hektár 1764 m² területű szántóingatlanból kialakítható 70 lakótelek beépíthetőségére tekintettel jelentősen gazdagodott.**

Azon a képviselőtestületi ülésen fogadták el ezt a **Kecskés Gábor és családja** vagyonának jelentős növelését előidéző önkormányzati rendeletet, melyről **Kecskés Gábor** által indított peres eljárásában ekként vallott:

„Én szavaztam, mert ott nem az volt a lényeg, hogy kinek a területe, tehát ez így fel sem merült, hogy én ne szavazzak, hiszen a rendezési tervről döntöttünk.”

=====

Igazi meglepetés a per anyagának tanulmányozása során akkor ért engem, amikor észleltem az alábbi adatok alapján azt, hogy **a lakótelek kialakítására CIVITAS Bt. által megjelölt másik 10 hektárnál nagyobb földterület tulajdonosa pedig Ságvárnak korábbi - első - polgármestere, Szigeti József és családja.**

Az **5/2003. számú Ságvári Önkormányzati rendelet 73. §-ban** CIVITAS Bt. terve alapján **megjelölt másik egy hektárnál nagyobb, lakóingatlan beépítésére I. ütemben alkalmas ságvári 0247/59. hrsz. alatti**

külterületű szántó művelési ágú ingatlanak területe 18 hektár 8571 m².

A térképmásolatról jól látható, hogy ez az ingatlan a Ságváron áthaladó főközlekedési úttal határos 420 m hosszban, az úttól nyugatra, Ságvár Újtelep I. és Újtelep II. u-nak északi végén lévő lakóházas ingatlanok északi határvonalával párhuzamos határvonala szerint 450 méter szélességben található. Megközelítőleg négyzet alakú sík terület. (A külterületi szántóingatlan délnyugati sarkára nyíló utcán déli irányban haladva 250-300 m megtétele után jutunk el a Kecskés féle, külterületi szántóingatlanok telekkialakítási eljárása alatt legelővé történ

átminősítése után kialakított 70 db. lakótelek ingatlanhoz.)

Ennek a **18 hektár 8571 m² szántóingatlan**nak tulajdonosai a tulajdoni lap adatait ide másolva

1./ 2360/037656-od tulajdoni hányadban

Szigeti József (sz:1919.) Ságvár Újtelep I. u. 4. sz. alatti lakos
 részaránykiadás 41009/1996.07.30. és
 tulajdonközösség megszüntetése 42.682/1997.09.30.
 jogcímén.

2./ 52472/137656-od tulajdoni hányadban

ifj. Szigeti József (sz: 1942.) Ságvár Fő u. 83. sz. alatti lakos **(korábbi polgármester)**
 részaránykiadás 41009/1996.07.30. és
 tulajdonközösség megszüntetése 42682/1997.09.30.
 jogcímén.

3./ 14460/137656-od tulajdoni hányadban

Szigeti Józsefné sz. Hadaró Rózsa Ságvár Fő u. 83. sz. alatti lakos
 részaránykiadás 41009/1966.07.30. és
 tulajdonközösség megszüntetése 42682/1997.09.30.
 jogcímén és mások.

Mivel a tulajdoni hányadot jelölő tört nevezője nem azonos a szántóingatlan nagyságával m²-ben kifejezve (188571 m²), a két szám hányadosának és a tulajdoni hányadot jelölő tört számlálójának szorzata adja azt a területnagyságot, mellyel a tulajdonosok tulajdoni hányaduknak megfelelő terület esetén bírnak:

Szigeti József (sz: 1919.)	3233 m²	területnek,
Ifj. Szigeti József (korábbi polgármester)		71880 m²
területnek,		
Szigeti Józsefné sz. Hadaró Rózsa		19808 m²
területnek		

megfelelő tulajdonnal rendelkezik a 2003. május 1-én hatályba lépett 5/2003. (IV. 17.) számú Ságvári Önkormányzati rendelet 73. §-ban írtak szerint a max. 125.000 m² területben meghatározott lakótelek beépítésére szánt területnek átminősíthető ságvári 0247/59. hrsz. alatti külterületi szántóingatlanban.

Ifj. Szigeti József ságvári polgármesternek édesapját, valamint feleségét a

családjához tartozónak tekintve megállapítható, hogy Szigeti József Ságvári polgármester és családja 6843 m²-rel kisebb nagyságú ingatlanhányaddal rendelkezik, mint Kecskés Gábor jelenlegi ságvári polgármester családja a 2003. május 1-én hatályba lépett 5/2003. (IV. 17.) számú önkormányzati rendelet 73. §-ban megjelölt lakótelek beépítésére szánt területnek átminősíthető ingatlanok között.

Szigeti József korábbi polgármester és családja 94921 m² területű ilyen ingatlannal, míg

Kecskés Gábor jelenlegi polgármester családja 101764 m² területű ilyen ingatlannal.

Összesen a két polgármesteri családnak a 2003. május 1. napjától hatályos önkormányzati rendelet alapján Ságvár község rendezési terve szerinti I. ütemben 19 hektár 6685 m² területű külterületi szántóingatlana lett lakótelek beépítésére szánt területnek átminősíthető ingatlan.

Miközben mindenki másnak összesen 1 hektár 2158 m² területnagyságban lehetett ugyanilyen ingatlana az önkormányzati rendelet alapján. (Hibalehetőség az eddigi számításaimban csupán abból adódhat, hogy a Szigeti féle ingatlanok összterülete 188571 m², és ebből az önkormányzati rendelet a CIVITAS Bt. tervét követve csak max. 125.000 m² területet jelölt meg lakótelekké átminősíthető ingatlanokként. Azt ugyanis megállapítani nem tudom, hogy ez a 125.000 m² terület teljes egészében felöli-e a Szigeti József ságvári polgármester és családja tulajdonában lévő 94921 m² területet, vagy csak részben.)

Mindez történt úgy, hogy a CIVITAS Bt. tervében leírtak szerint „egyre nagyobb nyomás nehezedik az önkormányzatra, hogy a külterület valamely földrészletet nyilvánítsa beépítésre szánt területnek a rendezési tervében, hogy a terület beépíthető legyen és az ingatlan értéke jelentősen megnövekedhessen.”

Mindez történt úgy, hogy az 5/2003. Önkormányzati rendeletet Ságvár Község Képviselőtestülete 2003. április 17-én hozta, majd egy nap múlva – 2003. április 18-án – elkészült a Kecskés Gábor megbízásából és ellenérték fizetése mellett annak a CIVITAS Bt.-nek a telekalakítási terve a Kecskés féle ingatlanokra vonatkozóan, mellyel kapcsolatosan az önkormányzati rendelet 1. § 1. bek-e a következőket írja: „Jelen rendelet a CIVITAS Bt. által készített 21/2001. tervszámú ül és belterületi tervvel együtt érvényes, azzal együtt értelmezendő és alkalmazandó.”

Mindez történt úgy, hogy Kecskés Gábor ságvári polgármester már idézett vallomásaiban elmondta, hogy „én szavaztam, mert ott nem az volt a lényeg, hogy kinek a területe, tehát ez így fel sem merült, hogy én ne szavazzak, hiszen a rendezési tervről döntöttünk. Az egész ügy előterjesztője Szigeti József polgármester volt.”

A Szigeti féle ságvári 0247/59. hrsz. alatti külterületi szántingatlannak tulajdoni lapját megtekintve feltűnt az, hogy a tulajdoni hányadoknak **szerezése jogcíme**ként egy 1996. július 30-i dátumozási **részaránykiadás**, illetve 1997. szeptember 30-i **tulajdonközösség megszűntetése** olvasható mindhárom esetben.

Ezekből az adatokból lehet megállapítani azt, hogy előbb volt részaránykiadás folytán tulajdonszerzés mindhárom tulajdonosnál, majd ezt követő évben a tulajdonközösség megszűntetése történt. Tudva a Ptk. 148. § alapján a tulajdonközösség módjait, egyértelműen megállapítható az, hogy miután **a fentiekben megjelöltek részaránykiadás folytán társtulajdonosai lettek az ingatlanban a korábbi tulajdonos Ságvári Egyetértés Mezőgazdasági Szövetkezetnek, a szövetkezettől szerezték meg ellenérték fejében a további ingatlanhányadot Szigeti József ságvári polgármester és családtagjai.**

Azt megmondani nem tudom, hogy m²-ként Szigeti József ságvári polgármester családtagjaival együtt milyen összegű ellenértéket fizetett az ingatlanon fennálló tulajdonközösség megszűntetése során a szövetkezetnek 1997-ben, csupán azt tudom, hogy **Kecskés Gábor ságvári polgármester és családja** által megkötött 1994. május 11-i adásvételi szerződésben megjelölt **187.750 Ft. vételár mellett a hasonló sorsú és helyen lévő külterületű szántóingatlanak szerzése során az ingatlanok minden egyes négyzetmétere után 1 forint 85 fillért fizetett.**

Ehhez a témához tartozik az is, hogy az Egyetértés Mezőgazdasági Szövetkezetnek jegyzett tőkéje 1992-től 1999-ig 54 millió 548.000. Ft., 1999. június 1-től július 7-ig 40 millió 624.000.-Ft., majd ezt követően az 1999. július 7-i részvénytársasági átalakulásától 5 millió 160.000.-Ft. volt. Az így létrejött részvénytársaság felügyelő bizottsága elnöke pedig 1998-as cégbejegyzés szerint Hadaró József (Szigeti József polgármester felesége leánykori neve Hadaró Rózsa) volt.

A részvénytársaságnak – TRICCIANA Agrár Részvénytársaság – **végelszámolás általi megszűnését 2001. május 31-én határozták el**, másnap pedig a végelszámolást megkezdték. A végelszámolás befejezésének időpontja 2003. január 14., míg **törlése a Szövetkezetnek a nyilvántartásból 2003. február 5-én következett be.**

=====

Kecskés Gábor 2005. szeptember 26-i vallomását ekként folytatta:

„Azt is el kívánom mondani, hogy tulajdonképpen mi a

gerincvezetékeket, a közműveket át kellett, hogy adjuk az önkormányzatnak, tehát tulajdonképpen a gerincvezetékek átadásával és murvásított utat, mintegy 60 millió 100.000.-Ft. értékben ellenszolgáltatás nélkül adtuk át az önkormányzatnak.

A ságvári önkormányzatnak tulajdonába került utak kiépítése a Kecskés féle, korábban ságvári 0245/4. hrsz-u ingatlanon azért történt, hogy az utak kialakítása után kizárólag Kecskés Gábor és neje haszonélvezeti jogával terhelt, gyermekei tulajdonában lévő 70 db. lakótelek megközelíthető legyen. A közművek gerincvezetékének kiépítése pedig azért történt, hogy ezekről a gerincvezetésekről leágazva a Kecskés féle 70 db. telek őszközművesítése megtörténjen.

És mindez azért történt, hogy az 1994. május 11-i adásvételi szerződésben megjelölt 187.750 Ft. helyett 2005-re a lakótelkek értéke a 4-4,5 millió forint értéket elérje, és így legalább 280 millió forintot érjen el a Kecskés féle lakótelkek teljes értéke.

Megközelítő számításokat végeztem a forgalomképes lakótelkekkel kapcsolatos kiadásokra vonatkozóan, és elfogadva a Kecskés Gábor által mondott 60.100.000.-Ft. kiadást is, összesen 80 millió forint kiadást tartok reálisnak a család részéről. Úttal, közművesítéssel, füvesítéssel, tereprendezéssel, járulékkal, tervekészítéssel, 187.750 Ft. vételárral, ügyvédi munkadíjjal, illetékkel és egyéb adminisztrációs kiadásokkal együtt.

Amennyiben levonom ezt a kiadási összeget az ingatlanoknak jelenlegi forgalmi értékéből – 280 millió forintból – úgy **megállapítható az, hogy Kecskés Gábor és családjának haszna a 187.750.-Ft-ért 1994-ben vásárolt ingatlannál 2005-re eléri a 200 millió forintot.**

Így megállapítható az, hogy kizárólag a Ságvári Képviselőtestületnek – ebben többek között helyet foglaló Kecskés Gábor és Szigeti József polgármestereknek – köszönhető az, hogy Kecskés Gábor elmondhatja azt 2005-ben, hogy az 1994-ben vásárolt szántóingatlan akkori értékének ezerszeres hasznát elérő értékű – 200 millió forintot érő - ingatlanai vannak (családjának), míg Szigeti József családjával együtt pedig ennek a mértékű haszonnak a lehetőségéhez jutott úgy, hogy mindenki más a haszonnak reménye nélkül maradt.

Azt megítélni Siófok Polgármesterének újságnyilatkozata alapján nem tudom, hogy ehhez hasonló cselekményeknek Siófoki Képviselőtestületnél történt előfordulása miatt mondta-e azt, hogy Ságvár Polgármesteréhez hasonló módon kíván Velem szemben eljárni, de a következő téma kapcsán aggodalomra mindenképpen van ok.

=====

XVI. Közbeszerzési eljárások körülményeiről Siófokon

már említést

tettem iratomban több alkalommal is, de az építési tevékenységekre vonatkozó közbeszerzési eljárásokról nem szóltam. Ezzel kapcsolatosan figyelemre méltó képviselőtestületi ülést tartottatok 2005. augusztus 17-én. Ekkor tárgyaltatok a Közbeszerzési Bíráló Bizottság előterjesztését a **Jókai Park felújítására kiírt közbeszerzési eljárással kapcsolatosan**. Egy 2005. július 19-én készített bontási táblázat adataiból lehet megtudni, hogy a **Jókai park felújítására és a Jókai Parktól induló Sió parti kerékpárút kiépítésére összesen nyolc ajánlattevő jelentkezett**.

Többek között a **Békési Faiskola Kft. 821.325 Euró ellenszolgáltatási összegért, és** ugyanolyan feltételek mellett, mint az **Adler Kft.** Ellenben az **Adler Kft. által megjelölt ellenszolgáltatási összeg 892.621 Euro volt.**

Ennek a közbeszerzési eljárásnak előzményeként 2005. július 19-én a Bíráló Bizottság jegyzőkönyvet is készített és eszerint megvizsgálták a Békési Faiskola Kft kirívóan alacsony ellenszolgáltatással kapcsolatos iratokat, majd az alábbiakat rögzítették:

„A Bírálók megvizsgálták, hogy az alacsony ár mennyiben befolyásolja a műszaki minőséget. Az ajánlatkérési dokumentáció tartalmazta a részletes műszaki paramétereket, és ajánlattevő feltétel nélkül elfogadta az ajánlatkérési dokumentáció tartalmát, ajánlatában nem adott meg a dokumentációval ellentétes adatokat.

A kirívóan alacsony ellenszolgáltatással kapcsolatosan felvilágosítást a Bírálók egyhangúan elfogadták, így az Ajánlat érvényes.”

Mármint azt állapította meg a Bíráló Bizottság eszerint, hogy a **Békési Faiskola Kft kirívóan alacsony ellenszolgáltatást kérő ajánlata érvényes**. Az ezt követő képviselőtestületi ülésen bizottsági ismertetés után a témához a következők szerint szóltál hozzá:

„Völgyi Lajos települési képviselő:

Két kérdése van: az egyik az értékelő bizottsághoz, a másik a jegyző úrhoz. A pályázati kiírásban az szerepelt, hogy az ajánlattevőnek valamennyi számlavezető pénzügyintézetől nyilatkozatot kellett hozni 1 évre visszamenőleg, többek között arról, hogy 30 napon túli sorbaállítás jelentkezik-e. Ez hiánypótlással nem pótolható, mint a

kiírás VI. pontja ezt kiírja. A győztesnek előterjesztett Békési Faiskola Kft. az ajánlati csomagjában. Egy cégkivonatot adott be, amely szerint 2 db. pénzforgalmi jelzőszáma volt.

Előtte van egy mai on-line kivonat az Igazságügyi Minisztérium Cégnyilvántartási és Céginformációs Szolgálatától, amely cégmásolat szerint a Békési Faiskola Kft.-nek az elmúlt 1 éves időszakban 3 db. számlaszáma volt, három bankkal állt pénzügyi kapcsolatban.

Azt szeretné kérdezni, hogy az ajánlati csomagjában kettő, avagy három banki információs igazolást nyújtott-e be. Amennyiben kettőt – úgy tudja, hogy kettőt – akkor pedig a jegyző urat kérdezi, hogy ennek alapján itt és most a testület van-e olyan döntési helyzetben, hogy érvénytelennek nyilváníthatja a Békési Faiskola Kft. Ajánlatát és a második helyen megjelölt céget hozza ki győztesnek.”

Néhányan hozzászóltak felvetésedhez, majd az ülést elnapolták és a következő – 2005. augusztus 25-i – képviselőtestületi ülésen egyhangú szavazással (16 igen) az alábbi határozatot hozták:

„123/2005. (VIII.25.) sz. képviselőtestületi határozat:

Siófok Város Képviselőtestülete megtárgyalta a **„Jókai park felújítása Siófokon”** tárgyú előterjesztést.

A képviselőtestület a 2005 augusztus 17-i ülésen felmerült kérdések tisztázása után az alábbi döntést hozza:

1. A képviselőtestület mint döntéshozó megállapítja, hogy a Mélyépitő-Ökobau Konzorcium (8600 Siófok Kele u. 116.) és a Békési Faiskola Kft. (5600 Békéscsaba Attila u. 25.) ajánlattevők ajánlata a Kbt. 88. § (1) bekezdése alapján érvénytelennek minősül.

2. A képviselőtestület, mint döntéshozó megállapítja, hogy az ajánlatkérő számára az összességében legelőnyösebb ajánlatot az Adler-Sió Kft. (8600 Siófok Sió u. 21.) adta.

Erre való tekintettel a képviselőtestület a fenti ajánlattevőt hirdeti ki az eljárás nyertesének.

3. A képviselőtestület megállapítja, hogy az ajánlatkérő számára a nyertes ajánlatot követő legkedvezőbb ajánlatot a Kovács és Társa Kft. (8600 Siófok Fő u. 232.) adta. Erre való tekintettel az ajánlatkérő fenti ajánlatot hirdeti ki a 2. Legkedvezőbb ajánlatot benyújtónak.

4. A képviselőtestület felkéri a polgármestert, hogy a fenti döntését a Kbt. Rendelkezéseinek megfelelően hirdettesse ki, és egyben felhatalmazza az építési szerződés megkötésére.

Felelős: Dr. Balázs Árpád polgármester

Határidő: azonnal”

A jegyzőkönyvekből látva azt, hogy a bírálóbizottság által érvényesnek mondott ajánlatot tevő **Békési Faiskola Kft. ajánlattevő esetében a számlavezető pénzügyintézetek nyilatkozatát is személyesen vizsgáltad egy évre visszamenőlegesen annak megállapítása végett, hogy 30 napon túli sorban állás jelentkezik-e, illetve On-line cégmásolatot is beszerezted augusztus 25-én a Békési Faiskola Kft-ről csak azért, hogy megállapíthasd azt, hogy egy éves időszakban hány számlaszáma volt,** úgy gondoltam, hogy hasonló gondossággal jártál el a végül győztesnek kihirdetett Adler-Sió Kft (8600 Siófok Sió u. 21.) alatti cég esetében is.

Érdekelt ezek után az általam ekkor sem és máskor sem kifogásolt, győztesnek kihirdetett **ADLER-SIÓ Kft cégadatai**. Megtekintettem az erről a cégről felvett **Cg. 14-09-303094** cégszám cégmásolatát, és megállapítottam azt, hogy az 1997. december 10-én létrejött ADLER – SIÓ Kft-nek székhelye 1999. március 1-ig Siófok Erkel Ferenc u. 13/B. szám alatt volt nyilvántartva, majd ettől kezdve **székhelyeként** a cégnyilvántartási adatoknál 5/2. szám alatti

„8600 Siófok Sió utca 21. 4. em. 21.” bejegyzés olvasható.

13/1. cégszámnál, a cégjegyzésre jogosult megjelölésénél pedig 1997. december 10-től hatályosan

„ifj. Kiss Sándor ügyvezető igazgató HU 8600 Siófok Erkel F. u. 13/B. szám”

bejegyzés található. Cégformától függő adatok között a tagok adatainál

a társaság irányítását biztosító befolyásolás mértékét 1999. március 1-től hatályosan

40 %-ban **ifj. Kiss Sándornál**, 30 %-ban **Kiss Sándornál**, 30 %-ban **Kiss Sándornénál** tagoknál - valamennyien 8600 Erkel Ferenc u. 13/B. szám alatti lakosoknál jelölték meg.

Ezek után megtekintettem az Erkel Ferenc u. 13/B székhelyű, 1994. November 2-án létrejött, jelenleg **„Balaton-Tourism” Kereskedelmi és Szolgáltató Korlátolt Felelősségű Társaság**” (korábban „BALATON – TRANS nevű) Cg. 14-09-301227. cégszámú cég adatait is.

Megállapítottam ennél a cégnél azt, hogy 13/3., illetve 13/4. szám alatti, 2005. május 1-től hatályos bejegyzés szerint a cégnek cégjegyzésre jogosult tagjai Kiss Sándor és Kiss Sándorné sz. Treszl Annamária 8600 Siófok Erkel Ferenc u. 13/b. szám alatti lakosok. A cégnek tagjai között 1999. március 1-től szintén

Kiss Sándor és Kiss Sándorné sz. Treszl Annamária adatai találhatóak.

A vizsgált két cég közül az ADLER – SIÓ Kft-nek jegyzett tőkéjét 1999. március 19-én, míg a „Balaton Tourism” Kft-nek jegyzett tőkéjét 1999. április 14-én emelték 1 millió forintról 3 millió forintra, míg a jelenleg hatályosan nyilvántartott tevékenységi körök közül **az első 26 tevékenységi kör mindkét cégnél ugyanaz.**

=====

A leirt képviselőtestületi hozzászólásod eredményeként győztesnek kihirdetett **ADLER-SIÓ Kft.-nek** Cégnyilvántartási adatok szerint székhelyként megjelölt **Siófok Sió u. 21. IV. em. 21.** szám alatti ingatlant kívántam személyesen felkeresni.

Miután a házhoz értem, a bejárat melletti lakó-nyilvántartási adatokat tartalmazó tábláról állapítottam meg azt, hogy **a cégnyilvántartási adatok szerinti „4. em. 21. sz” alatti ingatlan a valóságban nem létezik.** A 21-es ajtószámmal jelölt lakás a Sió u. 21-ben nem a 4. emeleten, hanem a 3. emeleten található. Tulajdonosa Sutyor Imréné, akinek nincs tudomása arról, hogy bármiféle cég, így különösen az ADLER-SIÓ Kft. székhelyül szolgálna a lakása.

Körbejártam a tízemeletes házat abból a célból, hogy esetleg valamilyen cégtábla jelzi az ADLER-SIÓ Kft cég létét, de **megállapítottam, hogy sem a házon kívül, sem a házon belül - Siófok Sió u. 21. sz. - semmiféle cég-, vagy egyéb tábla nem jelzi az ADLER Kft létét, vagy székhelyének hollétét.**

A cégnyilvántartásról, a cégnyilvánosságról és a bírósági cégeljárásról szóló **1997. évi CXLV. tv. 16. § 1. bek-e** szerint:

„A cég székhelye - ideértve a 11. § 3. bekezdésében foglalt esetet is - a központi ügyintézés helye, melyet a cégnek cégtáblával kell megjelölnie.” Kommentárból:

„A Legfelsőbb Bíróság egy felülvizsgálati ügyben hozott, lenti számú eseti döntése a székhely fogalmát ill. a központi ügyintézés helyének meghatározását úgy adta meg, hogy ennek csak az a hely felel meg, ahol kifejezetten a cég irányítása és működtetése érdekében fejtenek ki tevékenységet. Az irányítás és működtetés viszont azt is feltételezi, hogy olyan helyről legyen szó, ahol a cég illetve képvisellel felruházott tagja vagy alkalmazottja a cég tevékenységére jellemző üzleti órákban az üzleti partnerek és a hatóságok részére rendelkezésre állnak. Ezért ha az állapítható meg, hogy a székhelynek megadott cím valójában csak a postai küldemények átvételére vagy kezelésére szolgáló cím az előbbi jellemzők nélkül, akkor az eseti döntésben útmutató jelleggel

kifejtett fogalom meghatározás alapján nem fogadható el székhelynek.

Korábban - 2002. november 15-én - is hoztak nagyobb értékű építési beruházással kapcsolatos képviselőtestületi határozatot. Ezen az ülésen nem vettél részt, nem tudni mi okból, de akkor ezek szerint nem érdekelt a pályázat eredményének alábbiak szerinti kihirdetésének előzményei:

„119/2002. (XI. 15.) sz. képviselőtestületi határozat

Siófok Város Képviselőtestülete

A Siófok Bajcsy Zs. utcai 59. db. szociális bérlakás és 5. db. üzlethelyiség kivitelezésére közbeszerzési eljárás keretében beérkezett ajánlatokat elbírálta.

1./Az eljárás nyertesül a képviselőtestület az **ADLER-SIÓ Kft.** alternatív ajánlatát

nyilvánítja.

- **Ajánlati nettó ár: 304.415321 (bruttó 380.519.151.-Ft)**

- Teljesítési határidő: 2003. június 30.

A képviselőtestület megbízza a polgármestert, hogy az eljárás eredményét hirdesse ki, és a nyertes ajánlattevővel a kivitelezésre vonatkozó szerződést kösse meg.

2./A közbeszerzési eljárás eredményének figyelembe vételével a beruházási programot is módosítani szükséges a program költségvetése tekintetében.

A program költségvetése a módosítást követően:

A./59 lakás:

Tervezés:	12.250.000.-Ft.
Lebonyolítás:	5.000.000.-Ft.
Kivitelezés:	361.493.194.-Ft.

Összesen: **378.743.194.-Ft.**

B./ 5. db. üzlet:

Kivitelezés: **19.025.957.-Ft.”**

Későbbiekben pedig **2005. október 27-én** került sor **építési beruházás kivitelezőjének kiválasztására** Képviselőtestületi Ülésen:

„156/2005.(X.27.) sz. képviselőtestületi határozat:

Siófok Város Képviselőtestülete

A Balaton-parti Kft. által megvalósításra tervezett **„A siófoki Nagystrand keleti oldalán meglévő épületek átalakításával strandbejárat, pénztárak és kiszolgáló helyiségek kialakítása”** építési beruházás kivitelezőjének kiválasztására lefolytatott **közbeszerzési eljárást elbírálta**, és a következő döntést hozza:

1./A képviselőtestület a közbeszerzési eljárást érvényesnek és eredményesnek nyilvánítja.

A beérkezett két darab ajánlat közül a Siófoki Építő Konzorcium Kft ajánlata a Kbt. 88. § 1. bek-e b. pontja értelmében érvénytelen.

Az eljárás nyertesének 92.418.596 Ft.+áfa ajánlati árral az ADLER-SIÓ Kft ajánlatát nyilvánítja a képviselőtestület.

2./A közbeszerzési eljárás eredményének ismeretében a BFT által támogatott program költségeinek és a beruházás pénzügyi forrásainak módosítását a képviselőtestület az alábbiak szerint jóváhagyja:

A beruházás költségei:

a./Tárgyi eszközök összesen	92.418.596
b./Immateriális javak	0
c./Átadott pénzeszköz	0
d./Vissza nem igényelhető áfa	6.000.000
e./Vissza igényelhető áfa	17.104.000

A fejlesztés pénzigénye (a+b+c+d) 98.418.596.-Ft.”

Utóbbi eredményhirdetés előzményeként a Balatonparti Kft. székhelyén – Siófok Petőfi sétány 3. sz. – az ajánlatok bontására létrehozott bizottság 2005. október 17-én 11. órakor megkezdett munkájáról **„Bontási jegyzőkönyv”** néven jegyzőkönyvet vett fel, és a jegyzőkönyv elején olvasható a **„Jelen vannak”** megjelölés után többek között az, hogy

„Ajánlattevők képviseletében:

„Kiss Sándor ügyvezető igazgató (Adler-Sió Kft.)

Papp László ügyvezető igazgató, cégvezető (Siófoki Építő Konzorcium Kft.)”,

Majd a jegyzőkönyv 4.oldalán Kiss Sándor és Papp László az iratot a többiekkel együtt aláírta.

Ugye emlékszel még arra, hogy három oldallal korábban ismertettem az **ADLER SIÓ Kft.** cégadatait és eszerint **13/1.** számnál **cégjegyzésre jogosult megjelölésnél egyedül**

„ifj. Kiss Sándor ügyvezető igazgató HU 8600 Siófok Erkel F. u. 13/B. szám”

olvasható. Kiss Sándor pedig mint ügyvezetésre nem jogosult tagként került feltüntetésre ennél a cégnél.

Annak a jogi következménye pedig, ha ennek megfelelően ügyvezetésre nem jogosult taggal – Kiss Sándorral – kötötték meg folyamatosan azokat a szerződéseket, melyek szerint hol 892.621 Euró-ért, hol 361 millió forintért, hol 92 millió forintért végzett az ADLER – SIÓ Kft építési munkavégzéseket a Siófoki Önkormányzat részére, a kialakult bírói gyakorlat az, hogy az így kötött szerződések mindegyike semmis, érvénytelen.

Mondd, hogy lehet az, hogy te, aki 2005. augusztus 17-én a közbeszerzési eljárásban pályázó Békési Faiskola Kft esetében a cég számlavezetői nyilatkozatait számoltad és vizsgáltad, te, aki On-line cégmásolatot szereztél be csak azért, hogy megállapíthasd azt, hogy a Békési Faiskola Kft hány bankkal állt kapcsolatban, te, aki nemhogy a jogszabályt, de még a kiírás VI. pontját is pontosan idézted, az ADLER-SIÓFOK Kft esetében nem észlelsz semmi törvénytelen.

Az ADLER-SIÓFOK Kft esetében már sokadik alkalommal

nem veszed észre azt, hogy a cégnek Cégbíróságnál megjelölt címen székhelye nem is létezik,

nem veszed észre azt, hogy a cégnek nem létező székhelyét jelentő háznál sehol nincs törvényi kötelezettség ellenére a cégnek cégtáblája,

nem veszed észre azt, hogy a cég tagjainak lakóhelyén 26 tevékenységi körben azonos tevékenységi körrel tevékenykedő másik cég léte felveti annak gondolatát, hogy a cég nem bizonyosan „jogtiszt”,

nem veszed észre azt, hogy a minden valószínűség szerint cégjegyzésre nem jogosult személy jár el folyamatosan szerződéskötések során úgy, hogy ezáltal a szerződések érvénytelenek,

mondd te a Békési Faiskola Kft számlavezető bankjainak nyilatkozatain kívül mit veszel észre?

(Nem vetted észre azt sem, hogy kisebb összegű beszerzéseket elnyerő FECSKE Kft-nek 1 millió forint jegyzett tőkéje van a cégnyilvántartás szerint annak ellenére, hogy már lassan 10 éve törvény írja elő a minimális 3 millió forint jegyzett tőkét Kft-nél.

Nem vetted észre azt sem, hogy a Balaton körüli kerékpárút és Vitorlás u. tervezésre kiírt közbeszerzési eljárást az a Kristály Kft nyerte el, mely cégnek ügyvezetője – Nyikos Lajos – 2003. január 6-a óta a Siófoki Önkormányzat Városfejlesztési és Környezetvédelmi Bizottsága

kültagja.)

A Zöldfok Rt. székhelye 2000. július 20-ig **Siófok Mártírok u. 5.** szám alatt volt nyilvántartva és a Siófoki Zeneiskola azt követően, hogy a Jókai Villából mennie kellett, átköltözött ebbe az épületbe. Ennek **az épületnek építési munkálatait végezte abban az időben ugyancsak közbeszerzési eljárás győzteseként az a cég, melynek tagja Kiss Sándor volt.** És a Zeneiskolának – Művészeti Iskola – helyet adó épület **építési munkálatainak végzésével közel egyidejűleg került sor Siófok Város Polgármesterének Siófok József u-ban lévő lakóépülete felépítésére.**

Olyan cég által, melynek tagja szintén Kiss Sándor volt.

Meggyőződésem a leírtak alapján az, hogy 2005. augusztus 17-én kizárólag azért vizsgálad a Békési Faiskola Kft-nek számlakivonatának számától kezdve az on-line cégmásolatán át a kiírás VI. pontját is, hogy az az ADLER-SIÓFOK Kft. nyerje el 892.621 díj fizetése ellenében a pályázatot, amelyiknek tagja Kiss Sándor a mai napig.

Nem érdekelt téged az véleményem szerint, hogy a bíráló bizottság a Békési Faiskola Kft ajánlatát érvényesnek elfogadta,

nem érdekelt az, hogy 70.000 Euróval kevesebbet kellett volna az Önkormányzatnak fizetni a Békési Faiskola Kft. felé annál, mint amit az ADLER-SIÓFOK Kft-nek fizetett az Önkormányzat,

nem érdekelt az, hogy az általad győztesnek óhajtott ADLER-SIÓFOK-nak székhelye éppúgy nincs a cégnyilvántartás szerinti helyen, mint ahogy nincs a mai napig a székhelynek nevezett épületen törvényi előírás ellenére cégtáblája,

nem érdekelt az, hogy jogosult-e az eljárni az ADLER-SIÓFOK Kft ügyvezetőjeként, az aki eljár, szerintem azt sem tudtad, hogy ki az ügyvezetője a cégnek, téged csak egy érdekelt. Az, hogy az a cég nyerjen, melynek tagja Kiss Sándor.

Dr. Gruber Attila közszereplői cselekedeteinek értékelésekor írtam olyant, hogy azt már alulmúlni nem lehet. Kiegészítem azt a véleményemet annyiban, hogy közszereplői tevékenységed színvonala utolérte azt a szintet, melyre ugyanazt tudom mondani. Ezt már nem lehet alulmúlni.

Az egyikőtök tavasszal Siófok országgyűlési képviselője lesz.

Szegény Siófokom, szegény Hazám.

Siófokon 2006. január 31. napján.

Dr. Léhmann György

=====

XVII. Zárszó helyett ismertetek **Dr. Balázs Árpád Siófok Város Polgármestere és**

Dr. Szélyes Miklós Siófok Város Jegyzője által ellenem indított, és jelenleg a Tolna Megyei Ügyvédi Kamara fegyelmi tanácsa előtt folyó fegyelmi eljárás iratanyagából azzal, hogy ezt megelőzően **Dr. Gruber Attila** által korábban tett feljelentés alapján Somogy Megyei Ügyvédi Kamara előtt 267/V/40/2002. szám alatt folyamatban volt eljárásban beszerzett **Etikai Bizottsági állásfoglalást** rögzítem:

„kelt Kaposvár 2002.

október 9.

A Somogy Megyei Ügyvédi Kamara Etikai Bizottsága **Dr. Gruber Attila** ügyvéd által a Dr. Léhmann György vonatkozásában történt bejelentéssel kapcsolatban az alábbi

á l l á s f o g l a l á s t

hozta meg:

Az Etikai Bizottság álláspontja szerint az érintettek között keletkezett ügy nem képezheti etikai vizsgálat tárgyát

A Magyar Ügyvédi Kamara Etikai Szabályzatának alaprendelkezései értelmében (**1. pont, 2. pont, 3. pont**) etikai vizsgálat alá az ügyvédi tevékenység gyakorlása során felmerült kérdések vonhatók.

I n d o k o l á s :

A rendelkezésre álló adatok alapján kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy Dr. Léhmann György az önkormányzati választási kampány során tette azt a nyilatkozatát, melyet a képviselőkhöz irt levele tartalmaz.

Tény, hogy érinti levelében Dr. Gruber Attila tevékenységét és szakmai szempontból kifogásokat támaszt – melyet végül irodalmi idézettel is kiegészíti – ugyanakkor látható, hogy hivatkozásai és egyáltalán az eset teljessége nem az ügyvéd tevékenységi kört érinti.

Dr. Gruber Attila 2002. augusztus 21-i, és az Etikai Bizottsághoz írt leveléből következően a fentiek szintén megerősíthetők.

A Bizottság álláspontja szerint nem ügyvédi etikai kérdésekről van szó, így érdemben nem foglalkozik a felvetett kérdésekkel.

Etikai szabálysértés híján az Etikai Bizottság a rendelkező részben írottak szerint határozott.”

A mostani fegyelmi ügy kezdeményezésének irata:

„Ügyiratszám: 250/2005.
ügyvéd

Tárgy: Dr. Léhmann György
jogtalan képviselete

Somogy Megyei Ügyvédi Kamara
K a p o s v á r Bajcsy Zs. u. 5.

Dr. Léhmann György siófoki ügyvéd több esetben tett feljelentést, indított pert Siófok város Önkormányzata ellen. Folyamatosan több ügy folyik ellenünk, amelyek általában alaptalanok, így nyomozásokat megszüntetnek, a perek tárgyalását elutasítják, vagy elutasító ítélettel végződnek. Más hatóságoknál, mint Versenyhivatal, Közigazgatási Hivatal, stb. is folyamatos bejelentésekkel él, amelyek leginkább azzal végződnek, hogy bejelentés minden alapot nélkülöz.

A fentiek miatt kizárt, hogy az ügyvéd úr Siófok város Önkormányzatától saját ügyeinek képviseletére megbízást kaphasson. Meglepődve tapasztaltuk, hogy a Somogy Megyei Bíróságon az önkormányzat nevében indított pert. Erről a sajtóban is tudósított, természetesen nem úgy, mintha az önkormányzat bízta volna meg.

Nevezett ügyvéd álképviselőként működését kérjük szíveskedjenek kivizsgálni, s a vizsgálat eredményéről bennünket értesíteni.

Tájékoztatásul közöljük, hogy összességében 8 és fél milliárd forint építkezést érint az ügy tárgya, amelynek bárminemű megzavarása beláthatatlan anyagi és erkölcsi következményekkel járna.

Mell.: Sm. Bíróság 2.G.40.061/2005/2. Számú végzése
Somogyi Hírlapban megjelent hirdetés

Siófok, 2005. május 4.
jegyző”

P.H.

Dr. Szélyes Miklós

Somogy Megyei Ügyvédi Kamara Elnökének felhívására közölt észrevételem
Dr. Szélyes Miklós jegyző iratára:

„97/V/15/2005. számú, **Dr. Szélyes Miklós** Siófok Város Jegyzőjének bejelentése alapján az alábbi

é s z r e v é t e l e k e t

teszem:

Siófokon éppúgy, mint másutt is az önkormányzati vagyon tulajdonosai a siófoki választópolgárok. Mivel választójoggal rendelkezem, így többek között Én is.

Amennyiben Siófokon 10.000 választásra jogosult él, úgy ez azt jelent, hogy az önkormányzati vagyonnak ingatlan-nyilvántartási bejegyzésen kívül 1/10.000-ed részben tulajdonosa vagyok.

Ebből következően kísérlem meg többek között az Én vagyonom is óvni, minden elkövetni azért, hogy azt ne kótyavetyéljék el. Erre az igyekezetemre szükség is van, mivel a vagyon kezelésével megbízott Önkormányzati Képviselő nem a jó gazda gondosságával jár el a vagyon kezelése során.

Saját jogaim megóvása érdekében is voltam így kénytelen ügyvédként úgy peres eljárást kezdeményezni, hogy felperesként a Siófoki Önkormányzatot tüntettem fel és a keresetlevélben nem tettem utalást arra, hogy a keresetlevél előterjesztésére meghatalmazást kaptam volna az Önkormányzattól.

Abban bíztam, hogy a keresetlevél alapján belátja az Önkormányzat azt, hogy valóban könnyelműen kötött szerződést, és mivel semmi gondja nincs már a perindítással, hiszen ezt jó szándékkal és ingyenesen megtettem helyettük, megköszöni kéretlen segítségemet és az eljárást végig viszi.

Arra nem gondoltam, hogy a képviselő ellátásával megbíznak, az irat előterjesztésével a köz és saját érdekem miatti tevékenységemet befejezettek gondoltam.

A Jegyző Úr iratából úgy látom, hogy intézkedésem mindenképpen jogos és indokolt volt, hiszen beismeri, hogy azt, hogy iratommal a 8 és fél milliárd értékű építkezést megzavarhatom, azaz ezek szerint fontos, elgondolkoztató körülményeket említettem ebben.

Ami pedig a közvagyonnal kapcsolatos tájékoztatásomat illeti az újságban, majd csak megszokja a Jegyző Úr, hogy Alkotmány rendelkezése alapján ehhez jogom van és a továbbiakban is változatlanul élni fogok ezzel a jogommal.

Siófokon 2005. június 2. napján.

Tisztelettel:

Dr. Léhmann György 8600 Siófok Szűcs u.

1. sz.”

Somogy Megyei Ügyvédi Kamara Fegyelmi Megbízottjának összefoglaló jelentése:

„Dr. Balázs Árpád polgármester, Siófok Város polgármestere 250/2005. ügyszám alatt iktatott átiratában bejelentést tett Dr. Léhmann György siófoki ügyvéd tevékenységével kapcsolatban.

Ugyanebben az ügyben, ugyanezen ügyszám alatt **Dr. Szélyes Miklós, Siófok Város jegyzője** is bejelentést tett fenti ügyvéd ellen, az előzőekben irt panasszal megegyező tartalommal.

Mindkét önkormányzati képviselő előadja, hogy a Somogy Megyei Bíróság előtt 2. G. 40.061/2005. sz. alatt a Siófoki Önkormányzat – mint felperes – pert indított L.A. Shiraz Invest Kft. alperes ellen, szerződés érvénytelenségének a megállapítása iránt.

A panaszosok csatolták e perben meghozott bírói végzést, mely szerint a Siófoki Önkormányzat keresetlevelét a Sm. Bíróság idézés kibocsátása nélkül elutasította azzal az indokkal, hogy nem csatolta a felperes jogi képviselője ügyvédi meghatalmazását.

Siófok Város polgármestere és jegyzője panaszában arra hivatkozik, hogy a fenti per elindítására soha nem adtak ügyvédi meghatalmazást, sőt panaszukban éreztették, hogy az eljárás alá vont ügyvéddel semmilyen kapcsolatba nem szeretnének kerülni.

Dr. Balázs Árpád a fenti tényállításon túl további kérdésekben fogalmazza meg Dr. Léhmann György ügyvédnek a megbízások nélkül elindított perben elkövetett további magatartásának a megítéltetését is.

Az ügyvédet igazoló jelentés tételére kértem fel, melynek ő eleget is tett.

Jelentésében lényegében elismeri, hogy nem volt megbízási szerződése a per elindítására, így értelemszerűen meghatalmazással sem rendelkezett.

Azzal védekezik, hogy ő választópolgár, így az önkormányzati vagyonnak részbeni tulajdonosa, és úgy látja, hogy az önkormányzat ezzel a vagyonnal – így részben az ő vagyonával is – nem megfelelően gazdálkodik, ezért állampolgári jogon ítéli helyesnek az adott

helyzetben a per elindítását. Magyarozatként az ügyvéd ténykedését jogosnak és indokoltnak minősíti, hisz ezzel az eljárással egy jelentős értékű építkezést megzavart, és a körülmények miatt az önkormányzatnak lehetősége van elgondolkodni.

Azt a nézetét is kifejti védekezésében, hogy a közvagyonnal kapcsolatos érdekeit az újságban bármikor megteheti, ezt majd csak „megszokja” a jegyző úr, mivel neki az Alkotmány szerint ehhez joga van, és ezzel változatlanul élni is kíván.

Álláspontom szerint a panaszok megalapozottak.

Az 1998. évi XI. sz. törvény az ügyvédségről pontosan szabályozza és behatárolja az ügyvédi tevékenység lényegét, és azt, hogy ezt a tevékenységet milyen feltételekkel, milyen módon és milyen formában lehet csak gyakorolni.

A hivatkozott törvény 22. és 26. §-a kimondja, hogy az ügyvéd képviseleti joga felhasználásával az ügyfél érdekében megbízás alapján jár el. A megbízás a törvényi rendelkezésekből következően két fél közötti konszenzus, azaz szerződés. Az ügyvéd tehát csak ilyen megbízási szerződés alapján járhat el, és a szerződés szerint illethetik meg mindazok a jogok és kötelezettségek, melyeket részére a törvény biztosít.

A megbízási szerződés hatóságok előtti igazolása a fenti törvény 26. §-a szerinti meghatalmazás léte és hatóságok előtti becsatolása.

Az ügyvéd az ügyvédi tevékenység alapját jelentő jogszabályokat sértette meg, mikor megbízás nélkül felperesi pozícióban pert indított. Ki kell emelni, hogy a per tárgya is kifejezetten szemben áll a jogilag nem létező megbízó érdekeivel is.

Álláspontom szerint az ügyvédi tevékenység tárgyi súlya meglehetősen magas, így a fegyelmi eljárás elrendelése adott esetben nem mellőzhető.

A fentiek alapján

i n d i t v á n y o z o m

Szíveskedjék a fegyelmi eljárást 1. rb. szándékos ügyvédi mulasztás miatt elrendelni, és az iratokat az eljárás lefolytatásához a Fegyelmi Bizottsághoz átteni.

fe gy el mi me gb í z o t t ”

Tolna Megyei Ügyvédi Kamara hivatalos helységében 2005. december 14-én

tartott, Dr. Balázs Árpád Siófok Város Polgármestere és Dr. Szélyes Miklós Siófok Város Jegyzője, mint panaszosok által ellenem elrendelt fegyelmi eljárásban tartott tárgyalásról felvett jegyzőkönyvből:

„Dr. Herbert Éva: részletesen ismertette a fegyelmi vizsgálat elrendelésére vonatkozó határozatot, időrendi sorrendben a tényállási elemeket és a fegyelmi megbízott összefoglaló jelentését.

Dr. Balás András fegyelmi megbízott: fenntartja a Somogy Megyei fegyelmi megbízott összefoglaló jelentését, az abban foglalt tényállást elfogadja.

Bizonyítékok körében értékelni lehet a panaszlott ügyvéd ténybeli beismerését, panaszosok egybehangzó előadását, a rendelkezésre álló írásos médiaanyagot.

Fő kérdés, hogy a panaszlott ügyvéd által megvalósított magatartás ügyvédi tevékenység körében végzett eljárásnak, vagy pedig magánszemélyként megnyilvánuló, de az ügyvédi kar tekintélyére is kiható magatartásnak minősül-e.

Ügyvédi tevékenység-e, vagy pedig ügyvéd által magánszemélyként megvalósított magatartás.

Kétségtelen tény, hogy eljárás alá vont bejegyzett ügyvéd, tehát az ügyvédi törvény vonatkozik rá. Az ügyvéddé válás, ügyvédi bejegyzés egyik feltétele a törvény szerint a közbizalomra való érdemesség. Ebből következően az ügynek a közéletben és a magánéletben is olyan magatartást kell tanúsítania, amely megfelel ennek az elvárásnak.

A panasz tárgyát nem csak a Somogy Megyei Bíróság által – idézés kibocsátása nélkül – elutasított keresetlevél képezi, hanem vizsgálni kell dr. Szélyes Miklós jegyző és dr. Balázs Árpád polgármester a panaszbejelentésben közölt hatóságok előtt (Nyomozó Hivatal, Versenyhivatal, Közigazgatási Hivatal) előtt tanúsított magatartást. Ezen magatartások mibenléte jelen időszakban még nem tisztázott.

Mivel e tárgyban megbízó nem szerepel, ezért az ügyvédi törvényben irt megbízási jogviszony létre sem jött. Így e jogviszonyra vonatkozó szabályok megsértése szóba sem kerül.

Álláspontom szerint ügyvédi tevékenységen kívüli vétkes magatartás a jelen fegyelmi eljárás tárgya.”

Tolna Megyei Ügyvédi Kamara fegyelmi tanácsa elnöke által részemre 2006. január 6-án irt felhívás:

„Alulírott, mint az Ön ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárást lefolytató eljáró tanács elnöke ezennel megküldöm a 2005. december 14. Napján tartott fegyelmi tárgyaláson készült jegyzőkönyvet. Kérem érdemi észrevételét, nyilatkozatát

szíveskedjen megtenni.

Várhatóan e hónap végén újbóli tárgyalás tartására kerül sor, amelyre majd ismételten megidézem.

Kérem az ügyvéd kollegát, hogy lehetőség szerint soron kívül szíveskedjen részemre megküldeni a Somogy Megyei Bíróságnál előterjesztett keresetet, amelyet idézés kibocsátása nélkül elutasítottak. Kérem nyilatkozatát arra vonatkozóan is, hogy a keresetet elutasító végzés jogerőre emelkedett-e."

Fegyelmi tanács elnökének felhívására küldött érdemi észrevételem pedig a következő:

=====

**„Tolna Megyei Ügyvédi Kamara
Fegyelmi Tanácsa Elnökének**

S z e k s z á r d

Tisztelt Elnöknő!

39/1. szám alatt **Dr. Balázs Árpád Siófok Város Polgármestere és Dr. Szélyes Miklós Siófok Város Jegyzője panaszosok által Dr. Léhmann György ügyvéd ellen** folyamatban lévő **fegyelmi eljárásban** 2006. január 6-i felhívásnak eleget téve az alábbi

é r d e m i   é s z r e v é t e l t

terjesztem elő:

A részemre megküldött irat szerint felhívása kiterjedt arra is, hogy küldjem meg a Somogy Megyei Bíróságnál általam előterjesztett keresetlevelet.

Ebből állapítható meg az, hogy **már a Somogy Megyei Ügyvédi Kamara fegyelmi megbízottjának sem állott rendelkezésére a panaszosok által kifogásolt peres eljárás alapjául szolgáló keresetlevelem,** annak tartalma a 2005. július 11-i összefoglaló jelentésének elkészültekor előtte nem volt ismert. Abból, hogy a keresetlevél ismeretének hiányában ennek ellenére azt állapította meg a fegyelmi eljárást indítványozó iratában, hogy

„Ki kell emelni, hogy a per tárgya is kifejezetten szemben áll a jogilag nem létező megbízó érdekeivel is.”,

azaz azt a látszatot keltette, mintha ismeretében lenne a keresetlevelem tartalmával, arra következtetek, hogy a Somogy Megyei Ügyvédi Kamara fegyelmi megbízottjának közömbösek voltak a fegyelmi eljárás megindításához szükséges tények pontos ismerete, sőt **hátrányomra olyan megállapítást kreált, melynek alapjául szolgáló tények ismeretében nem volt, illetve a tények figyelembevételével megállapítása a valóságnak egyébként sem felelt meg.**

Somogy Megyei Ügyvédi Kamara fegyelmi megbízottja összefoglaló jelentésében kizárólag a Somogy Megyei Bíróság előtt indított peres eljárással foglalkozott, kizárólag ennek alapján indítványozta a fegyelmi eljárás lefolytatását a leírt módon, de megállapítható a T. Elnök által megküldött, december 14-én megtartott fegyelmi tárgyalásról felvett jegyzőkönyv alapján az, hogy Tolna Megyei Ügyvédi Kamara fegyelmi megbízottja ezt kevésnek tartotta:

„A panasz tárgyát nem csak a Somogy Megyei Bíróság által – idézés kibocsátása nélkül – elutasított keresetlevél képezi, hanem vizsgálni kell Dr. Szélyes Miklós jegyző és dr. Balázs Árpád polgármester a panaszbejelentésben közölt hatóságok előtt (Nyomozó Hivatal, Versenyhivatal, Közigazgatási Hivatal) tanúsított magatartást.”

Jól látható ebből a fegyelmi megbízotti nyilatkozatból az, **hogy Tolna Megyei Ügyvédi Kamara fegyelmi megbízottját**

nem zavarja nyilatkozata megtételekor az, hogy az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. tv. 41. § helyes értelmezése szerint az 1. rb. fegyelmi vétség miatti 2005. július 11-i indítványtétel óta eltelt **több mint hat hónap elteltére tekintettel a bírósági perindításon túl minden más cselekmény elévült azzal kapcsolatosan, amit panaszosok írtak,**

nem zavarja az, hogy a mai napig nem kaptam kézhez Dr. Balázs Árpád által tett feljelentést tartalmazó iratot, így fogalmam sincs arról, hogy velem kapcsolatosan mit kifogásol, de különösen

nem zavarja az, alábbi előadásából következően, hogy semmiféle adat nem áll rendelkezésére a panaszosok előadásának valószínűsítésére:

„Ezen magatartások mibenléte jelen időszakban még nem tisztázott.”

Azzal, hogy panaszosok valamennyi hatóságok előtti eljárásomra úgy hivatkoznak, hogy ezekkel fegyelmi eljárást eredményező magatartást tanúsítok, nem vitás, hogy Siófok Város Polgármestere és Siófoki Város Jegyzője fenti fegyelmi eljárással azt kívánják elérni, hogy ennek eredményeként a jövőben hallgassak el. Ne tegyek intézkedéseket akkor sem, ha valódi törvénysértések orvoslása okából intézkedéseim indokoltak.

Azt kívánják elérni, hogy a továbbiakban intézkedéseik törvényességét ne vizsgáljam.

Fegyelmi megbízott pedig a leírtak szerinti eljárásával ehhez a szándékhoz igazodva jár el velem szemben. Meggyőződésem a jegyzőkönyvi nyilatkozatai alapján az, hogy semmi különbséget nem lát abban, ha nyilvánvaló korrupciós jelenségek miatt fordulok a hatóságok felé, vagy

nem. Nem is említi azt, hogy a közéleti erkölcstelenségnek soha nem tapasztalt mértékére tekintettel az ügyvédségnek lehet szerepe annak visszaszorítása során.

Tartok attól, hogy ez a fajta ügyvédi szemlélet a hatalommal szemben, az, hogy mi nem bántjuk őket, csak ők ne bántsanak bennünket, is vezetett a korrupció olyan mértékű megjelenésére hazánkban, hogy ennek eredményeként a magyar kriminalisztika történetében első esetben a bíróság épületénél vetett végett elítélt – ügyfelem – az életének.

2005. május 30-án a Fővárosi Bíróság épületének II. emelete erkélyéről vetette ki magát olyan nyomozati és bírósági eljárás után, melynek körülményeire a 2005. augusztus 4-én tett feljelentésemnek alábbi részleteiből lehet következtetni:

=====

„Fővárosi Bíróságnak .....bíró büntető tanácsa 2005. május 30-án kihirdetett ítélete Dr. Darázs Szabolcs védencemet bűnösnek mondta és 10 évi fegyházbüntetésre ítélte.

Az ítélethirdetést követően előzetes letartóztatást elrendelő végzés kihirdetésére is sor került a bíróság által és a Fővárosi Bíróság épületének II. emeletén lévő tárgyalóteremhez tartozó erkélyről a letartóztatás foganatosítása elől menekülve védencem kivetette magát.

A földre érésakor bekövetkezett sérülések miatt **Dr. Darázs Szabolcs védencem 2005. május 30-án életét vesztette.**

Nyomozati eljárástól kezdődően az ítélet kihirdetéséig folyamatosan észlelt rendkívül durva és nagyszámú törvénysértések miatt nyomban **az ítélet kihirdetése után kialakult az a véleményem, hogy nem a megsértett törvényhelyek ismeretének hiánya, vagy egyszerű hanyagság vezetett nyomozóknál, az ügyésznél, illetve a bírónál a nyilvánvaló törvénysértések megvalósításához, hanem az, hogy a büntető eljárásnak korábbi szakaszában kialakult annak az eltökéltségnek az eredménye volt az elsőfokú bírósági ítélet, hogy akár a rendelkezésre álló adatoktól, bizonyítékoktól függetlenül is állapíttassák meg az, hogy Dr. Darázs Szabolcs – védencem - bűnös.**

Július 5-én kaptam kézhez az **elsőfokú ítéletet**, majd a továbbiak megbeszélése végett néhai Dr. Darázs Szabolcs egyetlen örökösét – édesanyját – megbeszélésre irodámba hívtam.

2005. július 12-én délután került sor a megbeszélésre Darázs Lénárddal irodámban és az általam tervezett feljelentési irat ismertetése során **közölte Velem azt, hogy fiának előzetes**

letartóztatása idején a nyomozást végző rendőrökkel kapcsolatos eseményekről 2003. év elején több esetben feljegyzést készített az események napján, vagy ezt követő egy-két napon belül, elsősorban abból a célból, hogy a védői teendőket ellátó ügyvédnek pontosan tudjon beszámolni mindenről.

Azt is közölte, hogy ezek a feljegyzések eredeti állapotukban lakásán vannak, de **említést tett ekkor arról is, hogy a nyomozást végző egyik rendőr által részére akkor átadott kisméretű papírra nyomtatott adatokból lehet megállapítani a feljegyzésekben említett, rendőr által ajánlott ügyvéd pontos nevét, telefonszámát, irodája címét.**

Természetesen kértem arra, hogy utóbbi állítását igazolja, ekkor nyomban az **irodámiban pénztárcáját elővette és annak egyik fedelének belső bélése alól előhúzta az ide eredeti méretben fénymásolt, félbehajtott, normál vastagságú 6x5 cm-es méretű papírlapot:**

„ Dr-.B.J..ÜGYVÉD 06-20..... BP. 1022. BIMBÓ U.....”
 adatokat tartalmazó papírlapot.

Nyomban feljegyzést készítettem arról, hogy Darázs Lénárdné részemre a saját keze által irt, fiának előzetes letartóztatása idején készült feljegyzéseit azzal adja át, hogy azokat szabadon, saját belátásom szerint felhasználhatom az általam indítandó büntető eljárás mellékleteként.

Figyelmeztettem arra, hogy vegyvizsgálat alapján minden bizonnyal megállapítható az, hogy az iraton lévő kézírás több mint két évvel ezelőtt, vagy ebben az évben történt, de fenntartotta azt az állítását, hogy a feljegyzések 2003-ban, az előzetes letartóztatás idején készültek. Felszólítottam arra, hogy hazaérkezve készítse össze részemre a rendelkezésére álló ilyen iratokat, mert aznap – július 12-én 19. órakor lakásán ennek átvétele végett megjelenek. Ez megtörtént, és az iratok eredeti példánya birtokomban vannak. Tartalmuk alapján a következő megállapítások tehetőek:

1./ Darázs Lénárdnénak arra az időpontra - 2002. 02.13-án 11. óra - volt engedélyezett beszélője, amikor L. Zoltán rendőr Dr. Darázs Szabolcs gyanúsított kihallgatását tervezte.

A beszélőre anya és fia között L. Zoltán rendőr emeleti irodájába került sor úgy, hogy előtte a folyosón várva Darázs Lénárdnénak látnia kellett azt, hogy szíjon és bilincsben vezeti be az irodájába fiát L. Zoltán rendőr.

Azt pedig hallania kellett a folyosón így az anyának, hogy az irodán belüli kihallgatás miként zajlik. **Hallotta, hogy ragaszkodik fia - Dr. Darázs Szabolcs - a védőügyvédjéhez, előtte L. Zoltán közölte azt, hogy most szólt telefonon az ügyvédnek, de az válaszolta, hogy nem ér rá, majd hallotta gyanúsított édesanyja azt, hogy a védőügyvéd - Dr. Lánchidi Istvánt - lejáratására az ügyvéd beadványát a rendőr kiskorú lányának megfelelő színvonalú iratnak minősítve semminek nevezte.**

Akadályja nem volt annak, hogy L. Zoltán rendőr az általa tudott beszélő időpontjától eltérő időpontban hallgassa ki Dr. Darázs Szabolcsot, akár előtte, akár utána. **Annak, hogy éppen arra az időpontra tette a meghallgatás időpontját L. Zoltán, amikor várható volt az anya jelenléte, nyilvánvaló célja az volt, hogy hallja, közvetlenül tapasztalja Darázs Lénárdné azt, hogy miként, milyen megpróbáltatásokkal folyik kihallgatása a fiának.**

Azt is ily módon akarta tudatni L. Zoltán rendőr Darázs Lénárdnéval, hogy nem tartja semmire Dr. Lánchidi István fogadott védőügyvédjét fiának, és azt, hogy semmiféle eredménye nem lehet az ügyvéd munkájának benne rejlő képességei folytán a rendőr véleménye szerint.

2./ Ezt követően kerülhetett sor arra, hogy Darázs Lénárdné a rendőr irodájában találkozott L. Zoltán jelenlétében fiával és ekkor már Darázs Lénárdnéval is **közölte a rendőr azt, hogy Dr. Lánchidi István ügyvéd olyan beadványt irt Dr. Darázs Szabolcs védelmében, hogy az rendőrség épületében lévő minden rendőr ezen nevetett, melyből következően ez az ügyvéd nem ügyvéd. Majd a feljegyzés szerint minden átmenet nélkül közölte ekkor azt L. Zoltán azt, hogy meghosszabbítják az előzetes letartóztatását Dr. Darázs Szabolcsnak.**

Ilyen előzmények után **közölte az anyával a rendőr, hogy segíteni akar neki, majd miután kérte Darázs Lénárdné azt, hogy adjon tanácsot a rendőr, javasolta L. Zoltán a papírdarabka szerinti Dr. B. Judit ügyvédet a védelem ellátására.**

A javasolt Dr. B. Judit ügyvéd képességeinek ismertetésére L. Zoltán elmondta, hogy ezzel az ügyvéddel ők olyannyira jól tudnak dolgozni, hogy már egymás nézéséből is megértik egymást. Olyan nagyon jó ügyvéd Dr. B. Judit a rendőri tájékoztatás szerint, hogy amikor egy kilenc rablási cselekménnyel vádoltak valakit, Dr. B. Judit ügyvéd elérte azt, hogy még csak a gyanúja is megszűnt gyanúsítottnál az

elkövetésnek. Közölte L. Zoltán rendőr Darázs Lénárddnéval, hogy Dr. B. Judit az egyetlen ügyvéd aki tud a fián segíteni.

Majd még hozzátette, hogy **még két ügy is Szabolcsra illik, vagy hozzá illesztik.**

Logikus, jól kiszámított folytatása következett be szerintem L. Zoltán rendőr korábban megkezdett magatartásának. **Teljes sikerét remélve „Ezen nevetett az egész ház” ügyvédet lejárató minősítésének, segítséget ajánlott Darázs Lénárddnének fia ügyében akkor, amikor az előzetes letartóztatás meghosszabbítása volt várható.**

A segítség pedig Dr. B. Judit ügyvéd személye lett volna a rendőr tanácsa szerint, akivel olyan módon tud jól együtt dolgozni, hogy már megszólalni sem kell ahhoz, hogy megértsék egymást. Ügyészt is emlegetett ennek emlegetése során és egy kilencrendbeli olyan rablást, melyben még a gyanú is megszűnt Dr. B. Judit ügyvédi tevékenységére tekintettel.

Ezt a rendőri „segítség” biztonság okából L. Zoltán egy fenyegetéssel is megtoldotta akkor, amikor utalt arra, hogy még két bűncselekményt is „hozzáigazíthatnak” Dr. Darázs Szabolcsnak tulajdonított bűncselekményhez.

A hatósági személyek által elkövetett bűncselekményekhez vezető legfőbb, az eljárás egészén folyamatosan tapasztalt törvénytelen ségek elkövetéséhez vezető, meggyőződésem szerinti okot L Zoltánnak most leírt magatartása adja.

Később – 2003. 02.17-ét követő csütörtöki napon – fejezte be **L. Zoltán** azt a fentiek szerint megkezdett magatartását a feljegyzés szerint, majd **Darázs Lénárddnének címzett felszólításának visszautasítása, nem teljesítése után Dr. Darázs Szabolcs sorsa az eljárás egészének ismerete alapján megállapíthatóan megpecsételődött:**

„Kérdezte, hogy felhívtam-e az ügyvédnő? Mert ott volt az ügyvédnő olvasta a Szabolcs iratait. Várja, hogy hívjam. Mert mint ahogy már mondta, csak őt tud segíteni.

Nem mindent adhat meg nem mindent mutathat meg. Ezt a törvényt. Kérdezem én hát az ügyvédnő megnézhetette. Mondta, hogy ahogy mondta már nekem úgy. Kérdeztem, hogy akkor ő ki tudja hozni a fiamat. Azt mondta, hogy úgy

ahogy mondta, de ez nem telefontéma. De igyekezzek felkérni az ügyvédnőt, mert őneki kell jelentést az ügyész felé írni, vagyis beterjeszti a meghosszabbítást.

Már mondta, hogy valaki segíteni tud az az általa javasolt ügyvédnő. Vagy pedig ott fog maradni a fiam. Már megmondta. Én mondom holnap szerda nem tudok elmenni az ügyvédnőhöz. Ha csütörtökön megyek akkor majd valahogy. Mondja, hogy nem kell elmenni, telefonáljak és már ők intézkednek. Majd a többit meg megbeszéljük, mert ez nem telefontéma.”

Világos beszéd. És miután Darázs Lénárdné ennyi rábeszélés után sem bízott jobban fia ügyében a L. Zoltán rendőr által „*egyetlen*”-nek mondott, felmentő határozatot elérő Dr. B. Judit ügyvéd képességében, mint Dr. Lánchidi Istvánnak addig végzett lelkiismeretes munkájában, Dr. Darázs Szabolcs élete 2005 május 30-ig tartott.

Dr. Darázs Szabolcs ügyében fél évvel az idézett mondatok elhangzása után is meghallgatásokat végzett a rendőrség a 2000-ben elkövetett, L. Zoltán rendőr által emlegetett másik két ügyben szerintem csak azért, mert L. Zoltán rendőr Darázs Lénárdnének megígérte, hogy azokat is a fiára illesztik.

Az illesztésből nem lett semmi, de a végeredményt sajnos már tudjuk. **Az előző fejezetben irt bírósági körülmények között Dr. Darázs Szabolcs 10 évi szabadságvesztést kapott abban az ügyben, melyben az ügyben nyomozó L. Zoltán rendőrnek 2003. februári nyilatkozatai szerint Dr. B. Judit ügyvéd minden valószínűség szerint ugyanúgy felmentette volna Dr. Darázs Szabolcsot, mint ahogy a 9 rendbeli rablással gyanúsított elkövetőt.**

=====

A most leírtak szerinti nyomozati eljárást hasonló színvonalú olyan bírósági eljárás követte, mely eljárásokra tekintettel jelenleg a **Fővárosi Ügyészségi Nyomozó Hivatalnál 1252/2005. szám alatt folyik az eljárás.**

Tudomásom szerint a nyomozást végző nyomozókat beosztásukból már felmentették, gondolom az eljáró bírónak és ügyésznek meghallgatására is sor került, csak arról az ügyvédnőről nem tudok semmit, akinek megbízásához olyannyira ragaszkodott L. Zoltán nyomozó. Valószínűnek tartom, hogy vele szemben fegyelmi eljárás nem is indult az Ügyvédi Kamarájánál, mivel mindenkor megadta a tiszteletet a feletteseinek és a hatóságnak.

Igaz, hogy nyomozó által erőszakolt ügyvédi megbízásának elfogadása esetén védencem nyilvánvalóan bíróság elé sem került volna olyan jól megértették egymást a nyomozó szavai szerint az ügyvéd és nyomozó, míg olyan esetben amikor kilencrendbeli rablással gyanúsított ugyancsak a nyomozó tájékoztatása szerint megbízást adott az ügyvédnek, akkor a védelem eredményes volt, a nyomozónak és ügyvédnek megértése, együttműködése után az ügy felmentéssel zárult. De soha nem intézkedett az ügyvéd a hatóságnál Polgármester vagy Jegyző nemtetszését kiváltva.

=====

Mivel a fegyelmi tárgyalásról felvett jegyzőkönyv szerint a fegyelmi megbízott a magánéletemmel kapcsolatos elvárásokat is felvetette **„az ügyvédnek a közéletben és a magánéletben is olyan magatartást kell tanúsítania, amely megfelel az elvárásnak.”** szövegben, számot adok magánéletemet meghatározó két szomorú élményről.

-----
50 évvel ezelőtt, 9 éves koromban Budapesten a Róbert Károly krt. 62. I. em. 13-ban laktam és szoba konyhás lakásunk ablaka éppen szemben volt a Tüzér u sarkán lévő Mátyás laktanyával.

A forradalom kitörése után állandóan az ablakban hasaltam, és az egyik délutánon egymás után több autóbusz rohant végig az utcán. Legalább négy vagy öt, vagy még több. A buszokban egymásra hányva emberek voltak bedobálva és jól látható volt az, hogy valamennyi sérült. Tőlünk nyolc házra lévő Honvéd kórházba szállították őket azért, hogy akin lehet, azokon segítsenek.

November 4-én pedig hajnalban verni kezdték ajtónkat, majd miután Apám kinyitotta, katonák közölték azt, hogy megszállják a lakást, és innen veszik fel a harcot az oroszokkal. Kérték azt, hogy menjünk el, majd nyugodtam eltologatták az ablak alól ágyamat, minden akadályozó bútort és emlékszem, hogy talán 8-10 csíkos kézigránátot helyeztek el az ablakunk alatt. Dobtáras géppisztolyaikat is letették, rágyújtottak és úgy emlékszem, hogy semmiféle nyugtalanság nem látszott rajtuk. Jöttek is az oroszok Budáról az Árpád hídon át, jól láthatók voltak az utca végén, majd miután a Váci úthoz értek, jobbra kanyarodtak és valamennyien a Nyugati felé mentek.

A katonák pedig ahogy jöttek, ezek után elmentek, elvitték a gránátokat géppisztolyokkal együtt.

Szerintem számukra nem volt kérdés az, hogy ha az orosz tankok végig jönnek az utcánkon, akkor még a házunkból sem marad semmi, nemhogy belőlük. Ezt ők ott huszonegynéhány évesen természetesnek vették.

=====

Szerintem rongy ember lennék, ha fegyelmi, vagy bármiféle más eljárástól tartva nem tennék meg mindent, ami tőlem telik egy jobb világ elérhetőségéért.

Siófokon 2005. január 31. napján.

Tisztelettel:
Dr. Léhmann György

**Group of States against corruption - GRECO
Strasbourg**

1. Szűcs u. - **Siófok** - 8600
Hungary
27.12.2005

Dear Sirs,

The Committee of Ministers of the Council of Europe,

Having regard to the recommendations of the XIXth and XXIst Conferences of European Ministers of Justice (Valletta, 1994 and Prague, 1997 respectively);

Having regard to the Programme of Action against corruption adopted by the Committee of Ministers in 1996;

Pursuant to the Final Declaration and the Action Plan adopted by the Heads of State and Government of the Council of Europe at their Second Summit, held in Strasbourg on 10-11 October 1997;

Taking into account Resolution (97) 24 on the 20 Guiding Principles for the Fight against Corruption adopted by the Committee of Ministers on 6 November 1997;

Bearing in mind the opinions expressed by the European Committee on Legal Co-operation (CDCJ) and by the European Committee on Crime Problems (CDPC);

In the light of Statutory Resolution (93) 28, on partial and enlarged agreements as well as of Resolution (96) 36, establishing the criteria for partial and enlarged agreements of the Council of Europe,

TAKES NOTE of the draft Resolution on the Partial and Enlarged Agreement establishing the "Group of States Against Corruption - GRECO" (hereafter "The Agreement establishing the GRECO"), approved by the Multidisciplinary Group on Corruption (GMC) as it appears in document CM (98) 54 revised dated 29 April 1998;

AUTHORISES the adoption of the Agreement Establishing the GRECO, in the form of a partial and enlarged agreement,

INVITES Member States to notify to the Secretary General their intention to participate in the adoption of the Agreement Establishing the GRECO, it being understood that this Agreement will be considered as having been adopted on the first day of the month following the date on which the Secretary General receives the 14th notification from a Member States of its wish to participate in it,

According to its Statute, the aim of the GRECO is to improve its members' capacity to fight corruption by monitoring the compliance of States with their undertakings in this field. In this way, it will contribute to identifying deficiencies and insufficiencies of national mechanisms against corruption, and to prompting the necessary legislative, institutional and practical reforms in order to better prevent and combat corruption.

According to the first article of the GRECO Statute:

The aim of the Group of States against Corruption (hereinafter referred to as the "GRECO") is to improve the capacity of its members to fight corruption by following up, through a dynamic process of mutual evaluation and peer pressure, compliance with their undertakings in this field.

According to the 10th article:

1. The GRECO shall conduct evaluation procedures in respect of each of its members in pursuance of Article 2.

2. The evaluation shall be divided in rounds. An evaluation round is a period of time determined by the GRECO, during which an evaluation procedure shall be conducted to assess the compliance of members with selected provisions contained in the Guiding Principles and in other international legal instruments adopted in pursuance of the Programme of Action against Corruption.

3. At the beginning of each round the GRECO shall select the specific provisions on which the evaluation procedure shall be based.

According to the 13th article:

1. The GRECO may instruct the team to visit a member, for the purpose of seeking additional information concerning its law or practice, which is useful for the evaluation.

According to the 16th article:

The Statutory Committee may issue a public statement when it believes that a member remains passive or takes insufficient action in respect of the recommendations addressed to it as regards the application of the Guiding

Principles.

Taking the decree of the Parliament 49/1999(03.04) into consideration as:

- to enable the Hungarian Government to publish the agreement of the Committee of Ministers of the Council of Europe,

Hungary did agree on accepting the 20 principles against corruption and also accepted the following principles:

Principle 1.

Takes action to prevent corruption, calls public attention and promotes ethical behaviour.

Principle 13.

Ensures that the responsibility system of public administration takes the consequences of corrupt behaviour of public servants into consideration.

Principle 14.

Accepts a transparent process of tenders which promotes ethical competition and frightens off corruption.

Principle 17.

Ensures that the civil law takes the necessity of fighting corruption into consideration and provides efficient compensation for those whose rights and interests were injured by corruption.

Principle 18.

Encourages research in the field of fighting corruption.

In order to help my country, Hungary, and its people suffering from the effects of corruption I ask the Directors of the Committee to read through my documents about the large number of serious corruption cases that occurred in my hometown, Siófok, and in one of its neighbouring villages, Ságvár, and if you find my claims justified, please, take them into consideration when assessing my country in the evaluation process.

Yours faithfully

György Léhmán (Dr)

P.S. I can send the English translation of my documents upon request.